

Studiu de Evaluare Adecvată
pentru proiectul
„DECOLMATARE ALBIE MINORĂ A RÂULUI SIRET”
propus a fi realizat în extravilanul comunei Liești, T1/1, P62, județul
Galați

Beneficiar: S.C. GENDAV S.R.L., cu sediul în municipiul Galați, Str. Emil Racoviță, nr. 24, tel: 0758.044.076, e-mail: tehnice@gendav.ro;

Întocmit: S.C. ACVADESIGN S.R.L, Str. Tăietura Turcului, nr. 3, ap. 7, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cu adresa de corespondență la punctul de lucru situat pe Str. Republicii, nr. 47, et. 2, Cluj-Napoca, județ Cluj, Tel: +40 744 615 838, e-mail: acvadesign@gmail.com;

Studiul de Evaluare Adecvată a fost elaborat în conformitate cu prevederile *Ghidului metodologic privind evaluarea adecvată a efectelor potențiale ale planurilor sau proiectelor asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar – Anexa 5A, aprobat prin Ord. nr. 1682/2023.*

Octombrie 2023

Colectiv de elaborare (CE)

Drd. ing. Cristian Albu (CA)

Ing. Ileana Popescu (IP)

Ing. Cătălin Mic (CM)

Descrierea documentului și revizuirii

Rev. Nr.	Detalii	Data	Autor	Verificat	Aprobat
00	Raport privind impactul asupra mediului_v.0	26.10.2023	CE	CM	CM
Referință document		RIM-Decolmatate albie minoră a râului Siret_2023			

Lista de difuzare

Rev.	Destinatar	Nr. copie	Format	Confidențialitate
00	ACVADESIGN S.R.L.	1	Electronic	Nu este confidențial
	S.C. GENDA V S.R.L.	1	Electronic	
	APM Galați	1	Electronic și fizic	

CUPRINS

I.a) Descrierea și analiza PP-ului supus aprobării.....	8
a.1) Prezentarea PP.....	8
a.1.1) Informații generale privind PP	8
a.1.2) Localizarea geografică și administrativă.....	11
a.1.3) Justificarea necesității PP	14
a.1.4) Descrierea ciclului de viață al PP-ului (construcție, operare, dezafectare) și a intervențiilor și activităților asociate fiecărei etape, precum și durata construcției, funcționării, dezafectării PP-ului și eșalonarea perioadei de implementare a PP.....	15
a.1.5) Resursele naturale necesare implementării PP (preluare de apă, resurse regenerabile, resurse neregenerabile, altele) cu evidențierea celor care se vor exploata din cadrul ANPIC	20
a.1.6.) Informații privind producția care se realizează, informații despre materiile prime, substanțele sau preparatele chimice utilizate	21
a.1.7) Deșeuri generate de PP și modalitatea de gestionare a acestora	24
a.1.8) Cerințe legate de utilizarea terenului, necesare pentru execuția PP (categoria de folosință a terenului, suprafețele de teren ce vor fi ocupate temporar/permanent de către PP, de exemplu drumurile de acces, tehnologice, ampriza drumului, șanțuri și pereți de sprijin, efecte de drenaj, altele);	26
a.1.9) Serviciile suplimentare solicitate de implementarea PP (dezafectarea/reamplasarea de conducte, linii de înaltă tensiune, mijloacele de construcție necesare), respectiv modalitatea în care accesarea acestor servicii suplimentare poate afecta integritatea ANPIC.....	27
a.1.10) Activități generate ca rezultat al implementării PP	27
a.1.11) Descrierea proceselor tehnologice ale PP (în cazul în care ACPM solicită acest lucru)	27
a.1.12) Caracteristicile PP existente, propuse sau aprobate, ce pot genera impact cumulativ cu PP care este în procedură de evaluare și care poate afecta ANPIC.....	32
a.1.13) Alte informații solicitate de către ACPM.....	34
a.1.14) Sumarul efectelor generate de implementarea PP.....	34
a.1.15) Hărți de sinteză a tuturor intervențiilor ce au potențialul de a afecta ANPIC. Se realizează o hartă de sinteză cu toate intervențiile care sunt în măsură să afecteze ANPIC, indiferent dacă acestea sunt temporare sau permanente sau dacă sunt în interiorul sau în vecinătatea ANPIC	36
a.2) Efecte generate de intervențiile PP	37
a.3) Alte PP-uri cu care PP analizat poate genera impact cumulat	46
b) Informații privind aria naturală protejată de interes comunitar afectată de implementarea PP-ului.....	47

b.1) Date privind aria naturală protejată de interes comunitar	47
b.2) Date privind habitatele/ speciile din ANPIC posibil afectate de PP	57
b.3.) Relațiile structurale și funcționale care creează și mențin integritatea ANPIC	114
b.4) Obiectivele de conservare ANPIC	137
b.5) Analiza măsurilor de conservare din planul de management/ regulamentul ANPIC care pot limita/ influența intervențiile și activitățile propuse de PP	137
b.6) Alte informații relevante privind conservarea ANPIC, inclusiv posibile schimbări în evoluția naturală a acesteia.....	139
c) Prezentarea rezultatelor activităților de teren.....	140
C.1) Inventarierea habitatelor de pe amplasamentul și vecinătatea proiectului.....	141
C.1.2) Habitatele de interes conservativ pentru care a fost desemnat situl de importanță comunitară ROSCI/ROSAC0162 Lunca Siretului Inferior.....	141
C.1.3) Scopul inventarierii habitatelor de interes comunitar	142
C.1.4.) Material și metode	142
C.1.5) Rezultatele obținute.....	142
C.2) Inventarierea speciilor de mamifere pe amplasamentul și vecinătatea proiectului	150
C.2.1) Material și metode	150
C.2.2) Rezultate obținute în urma monitorizărilor speciilor de mamifere	151
C.3) Inventarierea speciilor de nevertebrate de pe amplasamentul și vecinătatea proiectului	153
C.3.1) Material și metode	153
C.3.2) Rezultatele obținute în cadrul campaniilor de monitorizare a speciilor de nevertebrate	154
C.4) Inventarierea speciilor de amfibieni și reptile de pe amplasamentul și vecinătatea proiectului	156
C.4.1) Material și metode	156
C.4.2) Rezultate obținute în cadrul campaniilor de monitorizare	156
C.5) Inventarierea speciilor de pești de pe amplasamentul și vecinătatea proiectului	158
C.5.1) Material și metode	158
C.5.2) Rezultate obținute în cadrul campaniilor de monitorizare	159
C.6) Inventarierea speciilor de păsări de pe amplasamentul și vecinătatea proiectului	169
C.6.1) Material și metode	169
C.6.2) Speciile de păsări identificate în zona amplasamentului.....	170
d) Analiza presiunilor și amenințărilor.....	230
e) Evaluarea impactului.....	233

e.1) Identificarea și cuantificarea impactului	233
e.2) Evaluarea semnificației impacturilor	236
f) Măsurile de prevenire și reducere a impactului.....	236
g) Monitorizarea măsurilor de prevenire, evitare și reducere a impactului	245
h) Evaluarea impactului rezidual.....	248
II. Soluțiile alternative.....	249
II.1. Analiza alternativelor	250
II.2. Analiza alternativei 0.....	252
II.3. Analiza alternativei 1.....	253
II.4. Compararea impactului asupra mediului a alternativelor analizate.....	254
III. Măsurile compensatorii.....	256
IV. Metodele utilizate pentru culegerea informațiilor privind speciile și/sau habitatele de interes comunitar afectate	256
V. Concluziile evaluării adecvate.....	261
VI. Bibliografie	266

Lista tabelelor

Tabel 1 Coordonatele Stereo 70 ale perimetrului.....	8
Tabel 2 Coordonatele Stereo 70 ale perimetrului.....	13
Tabel 3 Prezentarea tabelară a investițiilor și componentelor PP	20
Tabel 4 Materii prime și auxiliare utilizate în activitate	20
Tabel 5 Tipurile și cantitățile de deșeuri rezultate din activitate.....	24
Tabel 6 Sumarul efectelor generate de implementarea PP.....	35
Tabel 7 Tabel cu emisii de pulberi sedimentabile generate de autobasculante.....	38
Tabel 8 Factorul de emisie a celor mai importanți poluanți.....	38
Tabel 9 Nivelul de zgomot la utilajele din balastieră.....	42
Tabel 10 Nivelul de zgomot în funcție de utilaje și distanțe.....	42
Tabel 11 Sumarul efectelor generate de implementarea PP.....	44
Tabel 12 Caracteristicile altor PP-uri (în implementare, aprobate sau în evaluare) care pot avea impact cumulativ cu PP-ul evaluat asupra ANPIC	46
Tabel 13 Date privind ANPIC afectată de implementarea PP	55
Tabel 14 Date privind speciile și habitatele posibil afectate de PP	57
Tabel 15 Relațiile structurale și funcționale.....	115
Tabel 16 Activitățile/măsurile restrictive propuse pentru îndeplinirea măsurilor specifice (sursa: Planul de management al sitului Natura 2000 ROSPA0071 Lunca Siretului Inferior și al ariilor naturale protejate cu care se suprapune)	137
Tabel 17 Rezultatele activităților de teren.....	229
Tabel 18 Analiza presiunilor/amenințărilor din planurile de management și a altor PP-uri.....	230

Tabel 19 Identificarea și cuantificarea impactului generat de implementarea PUZ	233
Tabel 20 Măsurile de prevenire (P), evitare (E) și reducere (R) a impactului	236
Tabel 21 Calendarul privind implementarea și monitorizarea măsurilor de reducere a impactului	243
Tabel 22 Programul de monitorizare a măsurilor.....	246
Tabel 23 Evaluarea impactului rezidual	248
Tabel 24 Categoria de impact.....	251
Tabel 25 Clasa de probabilitate	251
Tabel 26 Durata impactului.....	251
Tabel 27 Viabilitatea și eficiența măsurilor de ameliorare	251
Tabel 28 Reversibilitate	251
Tabel 29 Întindere spațială	251
Tabel 30 Analiza alternativei 0	252
Tabel 31 Analiza alternativei 1	253
Tabel 32 Compararea impactului asupra mediului a alternativelor analizate	255
Tabel 33 Informații privind specialiștii implicați în elaborarea studiului de evaluare adecvată.	260
Tabel 34 Concluziile evaluării adecvate	261

Lista figurilor

Figura 1 Localizare a proiectului	12
Figura 2 Detaliu amplasament propus pentru decolmatare	14
Figura 3 Localizarea amplasamentului față de cele mai apropiate arii naturale protejate	36
Figura 4 Principalele trasee de migrațiune din România în perioada de primăvară (sursa: Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare Delta Dunării, hartă întocmită de Dr. Alexandru Doroșencu)	53
Figura 5 Principalele trasee de migrațiune din România în perioada de toamnă (sursa: Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare Delta Dunării, hartă întocmită de Dr. Alexandru Doroșencu)	53
Figura 6 Localizarea amplasamentului	140
Figura 7 Localizarea amplasamentului față de ariile naturale protejate.....	141
Figura 8 Localizarea habitatului 3270 Râuri cu maluri nămolose cu vegetație de <i>Chenopodium rubri</i> p.p. și <i>Bidention</i> p.p. față de amplasamentul proiectului	144
Figura 9 Localizarea habitatului 92A0 Galerii de <i>Salix alba</i> și de <i>Populus alba</i> față de amplasamentul proiectului	150
Figura 10 Localizare speciei <i>Romanogobio kessleri</i> în relație cu proiectul.....	162
Figura 11 Localizarea speciei <i>Lanius collurio</i> în relație cu amplasamentul proiectului.....	207
Figura 12 Localizarea speciei <i>Lululla arborea</i> în relație cu amplasamentul proiectului.....	213
Figura 13 Localizarea habitatelor speciei <i>Merops apiaster</i> în relație cu amplasamentul proiectului	214
Figura 14 Localizarea speciei <i>Phalacrocorax carbo</i> în relație cu amplasamentul proiectului ...	218
Figura 15 Localizarea speciei <i>Picus canus</i> în relație cu amplasamentul proiectului	221

Listă de abrevieri

ACPM – Autoritatea Competentă pentru Protecția Mediului;

ANANP – Agenția Națională pentru Aree Naturale Protejate;

ANPIC – Arie Naturală Protejată de Interes Comunitar;

PP – Plan/Proiect;

OSC – Obiectiv specific de conservare;

SCI – Sit de importanță comunitară;

SPA – Arie de protecție specială avifaunistică;

I.a) Descrierea și analiza PP-ului supus aprobării

a.1) Prezentarea PP

a.1.1) Informații generale privind PP

Denumire proiect: „DECOLMATARE ALBIE MINORĂ A RÂULUI SIRET”

Titular proiect: S.C. GENDAV S.R.L., cu sediul în municipiul Galați, Str. Emil Racoviță, nr. 24, județ Galați, prin reprezentantul împuternicit Neagu David, tel: 0758.044.076, e-mail: tehnica@gendav.ro

Scopul și obiectivele proiectului

Prin proiectul propus se dorește exploatarea agregatelor minerale din cadrul perimetrului în suprafață de 25.582 mp situat în albia minoră a râului Siret în vederea decolmatării acestuia.

Amplasamentul proiectului este localizat în extravilanul localității Liești, județul Galați și este delimitat de următoarele coordonate Stereo 70:

Tabel 1 Coordonatele Stereo 70 ale perimetrului

Nr. Pct.	X	Y
1	461977.17	694157.86
2	461865.37	694177.34
3	461796.19	694340.19
4	461784.32	694609.52
5	461736.39	694388.47
6	461782.60	694196.75
7	461813.55	694161.56
8	461912.53	694122.11
Suprafață= 25.582 mp		

Activitatea de exploatare se va desfășura zonal, în conformitate cu planificarea pe trimestre.

Situația resurselor din cadrul obiectivului

Evaluarea cantitativă a resurselor de nisip și pietriș (agregate minerale) din perimetru a fost efectuată prin metoda secțiunilor geologice verticale.

Se apreciază că, din punct de vedere calitativ, resursele de nisip și pietriș din perimetrul se încadrează în prevederile STAS 662 –89 - „Agregate naturale de balastieră utilizate la lucrări de drumuri” și STAS 1667–76 - „Agregate naturale grele pentru betoane și mortare cu lianți naturali”.

Dotări cu utilaje și echipamente

Societatea are în dotare utilaje specifice pentru desfășurarea activității de exploatare a agregatelor de balastieră, și anume: buldozer, excavator, draglină, autobasculante, stație de concasare-sortare.

Lucrări de deschidere

Nu sunt necesare lucrări de deschidere, accesul la zăcământ fiind asigurat de drumurile de exploatare existente.

Se au în vedere lucrări de întreținere a drumurilor de exploatare prin balastare.

Lucrări de pregătire

Lucrările de pregătire a exploatării vor consta în lucrări de îndepărtare a rădăcinilor și materialelor aduse de către viituri. Perimetrul balastierii va fi nivelat pentru a nu crea depuneri de nămol în timpul apelor mari afectând astfel calitatea zăcământului.

Nisipurile și pietrișurile programate pentru exploatare, fiind situate în albia minoră a râului Siret se consideră deschise pentru exploatare, nefiind necesare lucrări de decopertare.

Celelalte lucrări de pregătire preliminară constau în refacerea și menținerea patului de rulare pentru utilajele de extracție și mijloacele de transport.

Lucrări de exploatare

Metoda de exploatare adoptată este „Metoda de exploatare a zăcămintelor aluvionare” inclusă în grupa metodelor de exploatare speciale. Varianta tehnologică a metodei de exploatare este „Extragerea mecanică a aluviunilor cu excavator”.

În balastieră se va folosi metoda de exploatare clasică pentru astfel de zăcăminte, respectiv excavarea în fâșii paralele cu direcția de curgere a râului, din aval înspre amonte, în retragere de la firul apei spre mal.

Fâșiile vor fi paralele și egale, iar lățimea lor va fi de cca. 4 - 6 m.

Exploatarea se va realiza într-o singură treaptă până la cota talvegului natural al râului, fără a se crea gropi sau praguri în profil longitudinal sau transversal, care ar duce la împiedicarea curgerii normale a apei și la degradarea rezervelor datorită colmatării.

Extragerea materialului din albia minoră se face de pe platforma de lucru a utilajului, în principal la nivele mici ale râului.

Activitatea de decolmatare se va desfășura zonal, în conformitate cu planificarea pe trimestre.

Utilajul folosit pentru extracția materialului granular, este excavatorul pe senile cu capacitatea cupei de 1,2 mc, iar materialului excavat se va face cu autobasculante de capacitate maximă de 16 tone.

Exploatarea se va realiza într-o singură treaptă până la cota talvegului proiectat, fără a se crea gropi sau praguri în profil longitudinal sau transversal, care ar duce la împiedicarea curgerii normale a apei și la degradarea rezervelor datorită colmatării.

Adâncimea de extracție nu va depăși cota „+” 011,47 m în zona amonte și „+” 009,98 m în zona aval conform ridicărilor topografice efectuate.

Activitatea de exploatare a agregatelor minerale este deservită de următoarele utilaje:

- 1 excavator;
- autobasculantă;

Pierderile de exploatare sunt estimate la cca. 2%.

În apropierea malului se va delimita o zonă de protecție de cca. 10 m, pentru a nu se activa sau produce eroziuni ale malului respectiv.

Datorită variațiilor cotei talvegului în zona de exploatare, metoda de exploatare propusă pentru fronturile de extracție cuprinde următoarele operații:

- se stabilește și se marchează pe mal fâșia care urmează a se exploata;
- se stabilește punctul de începere al excavației și adâncimea de excavație;
- se trece la excavarea de la suprafața zăcământului până la adâncimea proiectată și lateral pe toată lungimea și lățimea fâșiei;
- se măsoară prin tatonări adâncimea atinsă la excavație.
- nu se va depăși cota talvegului stabilită în zona de exploatare.

Se estimează excavarea unui volum de 123787,10 mc.

Administratorul perimetrului supus decolmatării va răspunde direct de următoarele:

- exploatarea agregatelor se va face în conformitate cu prevederile regulamentului de exploatare;
- exploatarea corectă și întreținerea utilajelor, conform normelor pentru exploatare în condiții de eficiență și siguranță;
- în perimetru se vor folosi numai utilaje specifice activității de exploatare, în stare perfectă de funcționare;
- va anunța SGA Galați imediat ce apar probleme sau modificări în ce privește condițiile impuse prin regulamentul de funcționare și autorizația de gospodărire a apelor;
- se interzice extragerea agregatelor pe timp de ceață, ape mari sau vizibilitate redusă;
- la sfârșitul fiecărei zile de lucru, excavatorul va fi scos din perimetrul de extracție, într-o zonă stabilă în cazul unei viituri;
- șeful punctului de lucru va controla zilnic locul de muncă și va lua măsuri necesare de securitate, în funcție de starea balastierei și a utilajelor, precum și de nivelul apelor și a debitelor;

Lucrări de protecție a zăcământului

Pentru protecția zăcământului se vor respecta următoarele măsuri:

- menținerea intactă a zonei de protecție sanitară a râului care în zona studiată este de 5 m;
- menținerea pilierilor de siguranță pe toată lungimea perimetrului de exploatare;
- respectarea tehnologiei de exploatare și interzicerea exploatării sub cota talvegului;

- se va evita apariția gropilor de exploatare;

Potrivit caracteristicilor de calitate ale agregatelor naturale de râu de origine aluvionară, conform standardelor de calitate și de utilizare în vigoare, prin prelucrarea materialului extras din pământul de exploatare se obțin agregate sortate necesare în industria de construcții, prepararea betoanelor, mortarelor, șapelor precum și la executarea terasamentelor de drumuri și căi ferate.

Procesul tehnologic ce se dorește a se desfășura pe amplasamentul analizat constă în următoarele faze tehnologice:

- bornarea perimetrului de exploatare cu delimitarea pilierilor de siguranță;
- extracția balastului folosind excavatoare concomitent cu reprofilarea albiei și taluzurilor;
- încărcarea balastului extras în autocamioane în vederea comercializării;
- execuția lucrărilor de terasamente la taluzuri pentru configurare geometrică și stabilitate;
- finisarea taluzurilor;

Extracția agregatelor minerale de râu pe tronsonul de excavație se va face conform condițiilor impuse prin avizele și autorizațiile emise de către autoritățile competente, respectiv ANRM, ANAR și APM.

Etapele proiectului

Pentru realizarea lucrărilor de deschidere a exploatării sunt necesare următoarele lucrări:

- realizarea fronturilor de lucru la un unghi care să permită exploatarea în condiții de siguranță a resursei minerale, efectuarea bermelor pe care se face accesul autovehiculelor și de pe care se realizează încărcarea în autobasculante a materialului excavat. Lățimea bermelor de lucru se va stabili în funcție de mărimea utilajelor, raza de întoarcere a acestora, suprafața de depozitare temporară a materialului dislocat;
- reabilitarea zonelor afectate de exploatare pe măsura epuizării zăcământului.

Etapa de organizare de șantier

Timpul de lucru va fi de 8 ore/zi, 5 zile pe săptămână.

Sunt prevăzute a se executa următoarele lucrări:

- Amenajarea drumului de acces în perimetrul de exploatare – nu este necesar, este deja amenajat;
- Baracamente – amenajarea unei barăci pentru personal;

a.1.2) Localizarea geografică și administrativă

Obiectivul/proiectul „DECOLMATARE ALBIE MINORĂ A RÂULUI SIRET” perimetrul Liești este situat în extravilanul comunei Liești, sat Liești, județul Galați, fiind amplasat în albia minoră a cursului de apă Siret (mal stâng), pe un sector al râului situat între confluența cu râul Bârlad în amonte și cu râul Putna în aval.

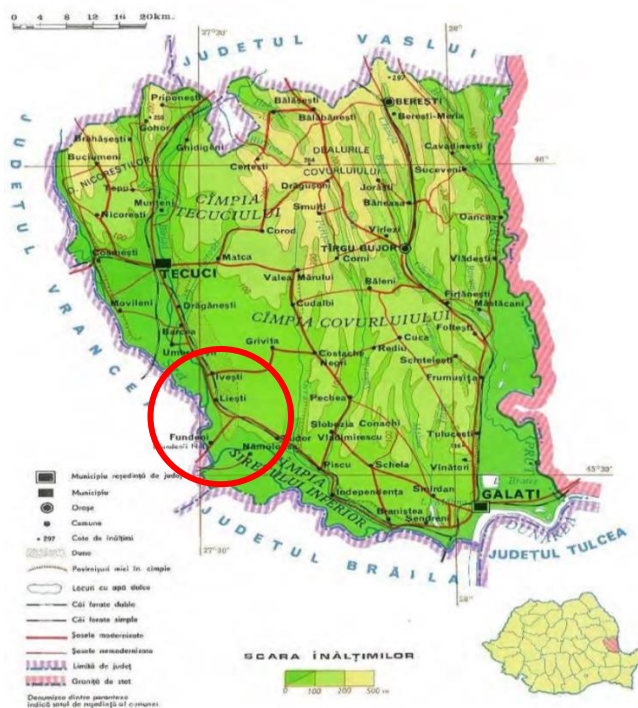

Figura 1 Localizare a proiectului

Situația juridică – 25.582 mp teren albie minoră râul Siret, bun imobil proprietatea statului aflat în administrarea A.N. “Apele Române” prin A.B.A. Prut – Bârlad.

Bazin hidrografic Siret cu toți afluenții de ordinul I-VI, „Inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului”, anexa 12 la H.G. nr. 1705/2006.

- nr. M.F.P. 101511.
- C.F. 106498 Liești - nr. Cad. 106498 - Conform extrasului de carte funciară, terenul este în suprafață de 25.852 mp.

GENDAV S.R.L. a încheiat contractul nr. 8 din 23.05.2022 (valabilitate 4 ani), pentru închirierea suprafeței de 25.582 mp teren în albia minoră a râului Siret bun imobil proprietatea publică a statului, aflat în administrarea A.N. „Apele Române” – Administrația Bazinală de Apă Prut – Bârlad. Bunul imobil închiriat este dat în folosință locatarului în vederea înlăturării materialului aluvionar care a contribuit la colmatarea albiei minore a râului Siret.

Accesul la perimetru LIEȘTI se realizează din DN 25 (Tecuci - Șendreni), de pe raza localității Liești, pe un drum de exploatare care deservește terenurile agricole ale comunei Liești, în lungime de aproximativ 4 km.

Din punct de vedere administrativ perimetrul de exploatare aparține de U.A.T. Liești, județul Galați.

Perimetrul de exploatare are următoarele dimensiuni caracteristice aproximative:

- lungime medie: 590 m.
- lățime medie: 43 m.
- suprafață 25.582 mp .

- rezervă agregate 148668 m³.
- se estimează excavarea unui volum de 123787,10 m³.
- grosime medie zăcământ aprox. 5.8 m.

Localizare - Perimetrul LIEȘTI este determinat în planul de proiecție Stereo 70 de următoarele coordonate:

Tabel 2 Coordonatele Stereo 70 ale perimetrului

Nr. Pct.	X	Y
1	461977.17	694157.86
2	461865.37	694177.34
3	461796.19	694340.19
4	461784.32	694609.52
5	461736.39	694388.47
6	461782.60	694196.75
7	461813.55	694161.56
8	461912.53	694122.11
Suprafață= 25.582 mp		

Vecinătățile amplasamentului proiectului

- La nord – Nr. Cad. 108186 (Tiru A.);
- La sud – râul Siret;
- La est – râul Siret;
- La vest – râul Siret;

Localitatea Liești este situată în zona extremității sud-vest a Moldovei la 30 km de municipiul Tecuci și la 50 km de municipiul Galați, în lunca Siretului, în partea de est a județului Galați. Este traversată prin mijloc de Șoseaua Națională Galați - Tecuci și paralel cu ea la 1 km la est de calea ferată. Este așezată într-un triunghi geografic dat de orașele apropiate: Tecuci, Galați, Focșani.

- bazinul hidrografic: Siret;
- cursul de apă: Siret, curs de apă cadastrat (Cod cadastral XII-1.000.00.00.00.0);
 - corpul de apă de suprafață: Siret (baraj Călimănești – cf. Dunăre) RORW12-1_B9;
 - tipologie: RO11*;
 - stare ecologică: moderată;
 - stare chimică: bună;
- corpul de apă subteran: Corpul ROSI05 Câmpia Siretului inferior;
- stare cantitativă: moderată;

- stare chimică: bună;
- județul: Galați;
- localitatea sau localitățile din zonă: Hanu Conachi, Fundeni (aval) și Bucești (amonte).
- poziționarea lucrărilor cuprinse în proiect față de zonele de protecție prevăzute în Legea Apelor nr.107/1996 cu modificările și completările ulterioare și H.G. 930/2005: lucrările de decolmatare prevăzute în acest proiect nu sunt situate în zona de protecție prevăzută în Legea Apelor nr. 107/1996 și H.G. 930/2005.
- poziționarea lucrărilor cuprinse în proiect față de zonele de protecție prevăzute în ORDINUL nr. 1.293 din 30 august 2017: perimetrul nu este amplasat în zonele de protecție prevăzute în ORDINUL nr. 1.293 din 30 august 2017.

Figura 2 Detaliu amplasament propus pentru decolmatare

a.1.3) Justificarea necesității PP

Exploatarea perimetrului temporar are în primul rând ca efect regularizare a curgerii cursului de apă Siret în zonă și în al doilea rând un efect economic.

Efect de regularizare/protecție a malurilor și asigurarea secțiunii de curgere:

- Exploatarea/decolmatarea are un efect de regularizare a curgerii în zonă, se observă;
- că lățimea cursului de apă scade dinspre amonte spre avalul perimetrului temporar de exploatare, fapt care la ape mari contribuie la erodarea puternică a malului opus

drept. Pe această zonă râul Siret are o curgere meandrată, perimetrul de exploatare fiind în vârful unei astfel de meandre;

- Prin exploatarea agregatelor minerale care constituie depozitul aluvionar se realizează lărgirea albiei cursului de apă Siret și reducerea presiunii asupra malului drept;
- Exploatarea agregatelor se face dinspre cursul de apă Siret, lărgind astfel secțiunea de curgere;
- Exploatarea agregatelor minerale este o activitate economică specifică zonei.

Efect economic:

- Sursă de materii prime pentru construcții;
- Extragerea agregatelor minerale în vederea valorificării.

a.1.4) Descrierea ciclului de viață al PP-ului (construcție, operare, dezafectare) și a intervențiilor și activităților asociate fiecărei etape, precum și durata construcției, funcționării, dezafectării PP-ului și eșalonarea perioadei de implementare a PP

Beneficiarul solicită decolmatarea cursului de apă Siret pe sectorul localizat conform fișei de localizare a perimetrului temporar de exploatare, în vederea protejării malurilor, regularizării curgerii cursului de apă Siret în zonă și valorificarea materialului excavat.

Materialul excavat se va valorifica în stare brută și/sau după sortare.

Lucrările propuse se vor desfășura în perimetrul de **25582 mp** (0,025582 kmp), delimitat în planul de proiecție Stereo '70 de următoarele coordonate:

Nr. Pct.	X	Y
1	461977.17	694157.86
2	461865.37	694177.34
3	461796.19	694340.19
4	461784.32	694609.52
5	461736.39	694388.47
6	461782.60	694196.75
7	461813.55	694161.56
8	461912.53	694122.11
Suprafață= 25.582 mp		

Perimetrul temporar de exploatare LIEȘTI este constituit într-o zonă colmatată a râului Siret, amplasată pe malul stâng. Perimetrul temporar de exploatare are o formă neregulată și următoarele dimensiuni caracteristice aproximative:

- **lungime medie: 590 m.**
- **lățime medie: 43 m.**
- **suprafață 25582 m².**
- **rezervă agregate 123787,10 m³.**

- se estimează excavarea unui volum de 123787,10 m³.
- grosime medie zăcământ aprox. 5.8 m.

Situația resurselor din cadrul obiectivului

Rezerva de agregate aferentă perimetrului temporar de exploatare LIEȘTI a fost evaluată, efectuându-se calcule volumetrice pe baza ridicărilor topografice aferente secțiunii geologice, la cca. **123787,10 mc**;

Perimetrul temporar de exploatare LIEȘTI ca și tip de zăcământ, este constituită dintr-un pietriș aluvionar provenit din dezagregarea rocilor: gresii silicioase și calcaroase, silicolite (cuarturi, menilite, șisturi cuarțitice verzi și negre, marnocalcare și calcare.

Sub aspect granulometric, agregatele ce constituie zăcământul, au în medie următoarele procente aproximative:

NISIP	PIETRIS	BOLOVANIS	Imp.-Levigabile
50	30	15	5

Evaluarea cantitativă a resurselor de nisip și pietriș (agregate minerale) din perimetru a fost efectuată prin metoda secțiunilor geologice verticale.

Se apreciază că, din punct de vedere calitativ, resursele de nisip și pietriș din perimetrul se încadrează în prevederile STAS 662 –89 „Agregate naturale de balastieră utilizate la lucrări de drumuri” și STAS 1667–76 - „Agregate naturale grele pentru betoane și mortare cu lianți naturali”.

Activitatea de exploatare a balastierei se va executa zonal în conformitate cu planificarea stabilită prin autorizația de gospodărire a apelor și permisul ANRM.

Extragerea agregatelor se va realiza în fâșii longitudinale paralele cursului de apă Siret, cu lățimea de 6 - 8 m, dinspre aval spre amonte și dinspre apă spre mal, într-o singură treaptă, cu o taluzare de 30-40° fără a crea gropi, astfel evitându-se degradarea zăcământului prin înnămolire.

În exploatare nu se va depăși adâncimea talvegului proiectat.

În cadrul exploatării se vor respecta pilierii de siguranță ai malului.

Exploatarea se va realiza doar la nivele medii sau mici.

Activitatea de decolmatăre/exploatare va avea un efect benefic prin mărirea secțiunii de curgere, reducerea presiunii asupra malului opus și implicit reducerea fenomenului de eroziune a malurilor.

În perioada de exploatare nu se vor produce poluări semnificative, ci doar antrenări de mică amploare a materialului livigabil.

Exploatarea agregatelor minerale din plaja albiei minore a râului Siret, nu va pune în pericol regimul de curgere a apelor râului în perioade cu debite mici, de secetă sau îngheț.

Tehnologia de exploatare adoptată, în urma excavațiilor, terenul va rămâne fără uniformități și racordat la configurația naturală a terenului în amonte și aval de perimetrul de exploatare.

Adâncimea de exploatare a agregatelor minerale la nivelul talvegului proiectat nu pune în pericol stabilitatea albiei.

În concluzie exploatarea perimetrului LIEȘTI nu reprezintă o influență negativă asupra corpurilor de apă de suprafață și/sau de adâncime.

Lucrări de deschidere

Nu sunt necesare lucrări de deschidere, accesul la zăcământ fiind asigurat de drumurile de exploatare existente.

Se au în vedere lucrări de întreținere a drumurilor de exploatare prin balastare.

Lucrări de pregătire

Lucrările de pregătire a exploatării vor consta în lucrări de îndepărtare a rădăcinilor și materialelor aduse de către viituri. Perimetrul balastierii va fi nivelat pentru a nu crea depuneri de nămol în timpul apelor mari afectând astfel calitatea zăcământului.

Nisipurile și pietrișurile programate pentru exploatare, fiind situate în albia minoră a râului Siret se consideră deschise pentru exploatare, nefiind necesare lucrări de decopertare.

Celelalte lucrări de pregătire preliminară constau în refacerea și menținerea patului de rulare pentru utilajele de extracție și mijloacele de transport.

Lucrări de exploatare

Metoda de exploatare adoptată este „Metoda de exploatare a zăcămintelor aluvionare” inclusă în grupa metodelor de exploatare speciale. Varianta tehnologică a metodei de exploatare este „Extragerea mecanică a aluviunilor cu excavator”.

În balastieră se va folosi metoda de exploatare clasică pentru astfel de zăcăminte, respectiv excavarea în fâșii paralele cu direcția de curgere a râului, din aval înspre amonte, în retragere de la firul apei spre mal.

Fâșiile vor fi paralele și egale, iar lățimea lor va fi de cca. 4 - 6 m.

Exploatarea se va realiza într-o singură treaptă până la cota talvegului proiectat, fără a se crea gropi sau praguri în profil longitudinal sau transversal, care ar duce la împiedicarea curgerii normale a apei și la degradarea rezervelor datorită colmatării.

Extragerea materialului din albia minoră se face de pe platforma de lucru a utilajului, în principal la nivele mici ale râului.

Activitatea de decolmatare se va desfășura zonal, în conformitate cu planificarea pe trimestre.

Adâncimea de extracție nu va depăși cota „+” 011,47 m în zona amonte și „+” 009,98 m în zona aval conform ridicărilor topografice efectuate.

Pierderile de exploatare sunt estimate la cca. 2%.

În apropierea malului se va delimita o zonă de protecție de cca. 10 m, pentru a nu se activa sau produce eroziuni ale malului respectiv.

Datorită variațiilor cotei talvegului în zona de exploatare, metoda de exploatare propusă pentru fronturile de extracție cuprinde următoarele operații:

- se stabilește și se marchează pe mal fâșia care urmează a se exploata;
- se stabilește punctul de începere al excavației și adâncimea de excavație;
- se trece la excavarea de la suprafața zăcământului până la adâncimea proiectată și lateral pe toată lungimea și lățimea fâșiei;
- se măsoară prin tatonări adâncimea atinsă la excavație.
- nu se va depăși cota talvegului proiectat stabilită în zona de exploatare.

Se estimează excavarea unui volum de **123787,10 mc**.

Administratorul perimetrului supus decolmatării va răspunde direct de următoarele:

- exploatarea agregatelor se va face în conformitate cu prevederile regulamentului de exploatare;
- exploatarea corectă și întreținerea utilajelor, conform normelor pentru exploatare în condiții de eficiență și siguranță;
- în perimetru se vor folosi numai utilaje specifice activității de exploatare, în stare perfectă de funcționare;
- va anunța SGA Galați imediat ce apar probleme sau modificări în ce privește condițiile impuse prin regulamentul de funcționare și autorizația de gospodărire a apelor;
- se interzice extragerea agregatelor pe timp de ceață, ape mari sau vizibilitate redusă;
- la sfârșitul fiecărei zile de lucru, excavatorul va fi scos din perimetrul de extracție, într-o zonă stabilă în cazul unei viituri;
- șeful punctului de lucru va controla zilnic locul de muncă și va lua măsuri necesare de securitate, în funcție de starea balastierii și a utilajelor, precum și de nivelul apelor și a debitelor;

Lucrări de protecție a zăcământului

Pentru protecția zăcământului se vor respecta următoarele măsuri:

- menținerea pilierilor de siguranță pe toată lungimea perimetrului de exploatare;
- respectarea tehnologiei de exploatare și interzicerea exploatării sub cota talvegului proiectat;
- se va evita apariția gropilor de exploatare;

Potrivit caracteristicilor de calitate ale agregatelor naturale de râu de origine aluvionară, conform standardelor de calitate și de utilizare în vigoare, prin prelucrarea materialului extras din pământul de exploatare se obțin agregate sortate necesare în industria de construcții, prepararea betoanelor, mortarelor, șapelor precum și la executarea terasamentelor de drumuri și căi ferate.

Procesul tehnologic ce se dorește a se desfășura pe amplasamentul analizat constă în următoarele faze tehnologice:

- bornarea perimetrului de exploatare cu delimitarea pilierilor de siguranță;
- extracția balastului folosind excavatoare concomitent cu reprofilarea albiei și taluzurilor;
- încărcarea balastului extras în autocamioane în vederea comercializării;
- execuția lucrărilor de terasamente la taluzuri pentru configurare geometrică și stabilitate;
- finisarea taluzurilor;

Extracția agregatelor minerale de râu pe tronsonul de excavație se va face conform condițiilor impuse prin avizele și autorizațiile emise de către autoritățile competente, respectiv ANRM, ANAR-ABA și APM.

Etapele proiectului

Pentru realizarea lucrărilor de deschidere a exploatării sunt necesare următoarele lucrări:

- realizarea fronturilor de lucru la un unghi care să permită exploatarea în condiții de siguranță a resursei minerale, efectuarea bermelor pe care se face accesul autovehiculelor și de pe care se realizează încărcarea în autobasculante a materialului excavat. Lățimea bermelor de lucru se va stabili în funcție de mărimea utilajelor, raza de întoarcere a acestora, suprafața de depozitare temporară a materialului dislocat;
- reabilitarea zonelor afectate de exploatare pe măsura epuizării zăcământului.

Etapă de organizare de șantier

Sunt prevăzute a se executa următoarele lucrări:

- Amenajarea drumului de acces în perimetrul de exploatare – nu este necesar, este deja amenajat;
- Baracamente – amenajarea unei barăci pentru personal;

Alte date:

Programul de funcționare: 8 ore pe zi, 5 zile/săptămână.

Alimentarea cu apă a personalului: în scop potabil, apa utilizată de personalul din activitatea de implementare a proiectului este asigurată din comerț în recipiente PET.

Evacuarea apelor uzate: pentru satisfacerea nevoilor fiziologice ale personalului din activitate se vor utiliza toaletele ecologice cu bazin interschimbabil.

Asigurarea apei tehnologice: nu este cazul în cadrul proiectului de propus.

Asigurarea agentului termic: nu este cazul în cadrul proiectului de propus.

Utilaje utilizate pentru exploatarea perimetrului:

Societatea are în dotare utilaje specifice pentru desfășurarea activității de exploatare a agregatelor de balastieră, și anume:

- buldozer/încărcător frontal;
- excavator;
- draglină;
- autobasculante;
- stație de concasare-sortare.

Alimentarea cu carburanți a utilajelor se va realiza în afara perimetrului exploatare sau de la stații de carburant și se vor introduce direct în rezervorul utilajului, asigurându-se retenția secundară (tavă metalică) pentru a se evita scurgerile pe sol.

Având în vedere că perimetrul temporar de exploatare este amplasat în albia minoră, în zona inundabilă, nu se pune problema apărării împotriva inundațiilor. Prin grija beneficiarului, la încheierea programului zilnic, utilajele se vor retrage în zone protejate.

Tabel 3 Prezentarea tabelară a investițiilor și componentelor PP

Etapa	Tip de intervenție	Componenta	Localizare	Distanța față de cea mai apropiată ANPIC	Alte informații suplimentare
Exploatare agregate minerale	Decolmatare prin exploatarea agregatelor minerale	Dezvoltare parc fotovoltaic Chevereșu Mare	Extravilanul localității Liești	Proiectul propus se suprapune cu aria de protecție specială avifaunistică (SPA) ROSPA0071 și ROSCI/ROSCA0169 Lunca Siretului Inferior	N/A

a.1.5) Resursele naturale necesare implementării PP (preluare de apă, resurse regenerabile, resurse neregenerabile, altele) cu evidențierea celor care se vor exploata din cadrul ANPIC

Pentru realizarea acestei investiții se vor utiliza, la faza de implementare a proiectului următoarele:

Tabel 4 Materii prime și auxiliare utilizate în activitate

Nr. Crt.	Materii prime/ auxiliare	Cantitate	U.M.	Destinație	Proveniență	Mod de depozitare	Periculozitate
1.	Extras agregate minerale (perioada 2023 – 2027)	123787,10	mc	Comercializare în: industria construcțiilor, prepararea betoanelor, mortarelor, șapelor precum	Perimetrul de exploatarea	Nu se depozitează în cadrul perimetrului	Nepericulos

Nr. Crt.	Materii prime/ auxiliare	Cantitate	U.M.	Destinație	Proveniență	Mod de depozitare	Periculozitate
				și la executarea terasamentelor de drumuri și căi ferate			
2.	Motorină	necuantificabil	l/an	Pentru funcționarea utilajelor folosite în activitate	De la stațiile de carburanți din zonă	Nu se stochează pe amplasament	Periculos
3.	Ulei de motor, hidraulic și de transmisie	necuantificabil	l/an	Pentru utilajele folosite în activitate	Furnizat de firma care asigură mentenanța utilajelor	Este asigurat de firma care asigură mentenanța utilajelor în cadrul stațiilor service	Periculos

La cele enumerate anterior se adaugă apa care va fi folosită pentru umectarea spațiilor de lucru, atunci când condițiile meteorologice impun acest lucru, pentru a împiedica particulele fine de praf să se ridice în atmosferă. Apa folosită pentru umectare se va aduce cu autocistere din cele mai apropiate surse din zonă perimetrului de exploatare.

Apa potabilă necesară personalului din activitatea de exploatare este asigurată din recipienti PET sau dozator de apă.

Echipamentele și utilajele necesare implementării proiectului, respectiv exploatarea agregatelor minerale din albia minoră a râului Siret, vor fi retrase din zona de lucru în perioada de nefuncționare și vor fi parcate în cadrul organizării de șantier.

Alimentarea cu combustibil a utilajelor se realizează preponderent la stațiile de carburanți din zonă. Se interzice alimentarea utilajelor în zona perimetrului de lucru (albia minoră a râului Siret) și în zonele învecinate pentru evitarea poluării apelor de suprafață și subterane.

Schimburile de ulei ale utilajelor se realizează de către firme specializate pe bază de contract, în cadrul stațiilor service autorizate, care asigură și eliminarea uleiurilor și filtrelor uzate.

a.1.6.) Informații privind producția care se realizează, informații despre materiile prime, substanțele sau preparatele chimice utilizate

Perimetrul temporar de exploatare LIEȘTI este constituit într-o zonă colmatată a râului Siret, amplasată pe malul stâng. Perimetrul temporar de exploatare are o formă neregulată și următoarele dimensiuni caracteristice aproximative:

- **lungime medie: 590 m.**
- **lățime medie: 43 m.**
- **suprafață 25582 m².**
- **rezervă agregate 123787,10 m³.**
- **se estimează excavarea unui volum de 123787,10 m³.**

- grosime medie zăcământ aprox. 5.8 m.

Situația resurselor din cadrul obiectivului

Rezerva de agregate aferentă perimetrului temporar de exploatare LIEȘTI a fost evaluată, efectuându-se calcule volumetrice pe baza ridicărilor topografice aferente secțiunii geologice, la cca. **123787,10 mc.**

Perimetrul temporar de exploatare LIEȘTI ca și tip de zăcământ, este constituită dintr-un pietriș aluvionar provenit din dezagregarea rocilor: gresii silicioase și calcaroase, silicolite (cuarturi, menilite, șisturi cuartitice verzi și negre, marnocalcare și calcare.

Sub aspect granulometric, agregatele ce constituie zăcământul, au în medie următoarele procente aproximative:

NISIP	PIETRIS	BOLOVANIS	Imp.-Levigabile
50	30	15	5

Evaluarea cantitativă a resurselor de nisip și pietriș (agregate minerale) din perimetru a fost efectuată prin metoda secțiunilor geologice verticale.

Se apreciază că, din punct de vedere calitativ, resursele de nisip și pietriș din perimetrul se încadrează în prevederile STAS 662 –89 „Agregate naturale de balastieră utilizate la lucrări de drumuri” și STAS 1667–76 - „Agregate naturale grele pentru betoane și mortare cu lianți naturali”.

Activitatea de exploatare a balastierii se va executa zonal în conformitate cu planificarea stabilită prin autorizația de gospodărire a apelor și permisul ANRM.

Extragerea agregatelor se va realiza în fâșii longitudinale paralele cursului de apă Siret, cu lățimea de 6 - 8 m, dinspre aval spre amonte și dinspre apă spre mal, într-o singură treaptă, cu o taluzare de 30-40° fără a crea gropi, astfel evitându-se degradarea zăcământului prin înnămolire.

În exploatare nu se va depăși adâncimea talvegului proiectat.

În cadrul exploatării se vor respecta pilierii de siguranță ai malului.

Exploatarea se va realiza doar la nivele medii sau mici.

Activitatea de decolmatare/exploatare va avea un efect benefic prin mărirea secțiunii de curgere, reducerea presiunii asupra malului opus și implicit reducerea fenomenului de eroziune a malurilor.

În perioada de exploatare nu se vor produce poluări semnificative, ci doar antrenări de mică amploare a materialului livigabil.

Exploatarea agregatelor minerale din plaja albiei minore a râului Siret, nu va pune în pericol regimul de curgere a apelor râului în perioade cu debite mici, de secetă sau îngheț.

Tehnologia de exploatare adoptată, în urma excavațiilor, terenul va rămâne fără uniformități și racordat la configurația naturală a terenului în amonte și aval de perimetrul de exploatare.

Adâncimea de exploatare a agregatelor minerale la nivelul talvegului proiectat nu pune în pericol stabilitatea albiei.

În concluzie exploatarea perimetrului LIEȘTI nu reprezintă o influență negativă asupra corpurilor de apă de suprafață și/sau de adâncime.

Lucrări de deschidere

Nu sunt necesare lucrări de deschidere, accesul la zăcământ fiind asigurat de drumurile de exploatare existente.

Se au în vedere lucrări de întreținere a drumurilor de exploatare prin balastare.

Lucrări de pregătire

Lucrările de pregătire a exploatării vor consta în lucrări de îndepărtare a rădăcinilor și materialelor aduse de către viituri dar și vegetația arbustivă de talie mică dezvoltată în zonă. Perimetrul balastierii va fi nivelat pentru a nu crea depuneri de nămol în timpul apelor mari afectând astfel calitatea zăcământului.

Nisipurile și pietrișurile programate pentru exploatare, fiind situate în albia minoră a râului Siret se consideră deschise pentru exploatare, nefiind necesare lucrări de decopertare.

Celelalte lucrări de pregătire preliminară constau în refacerea și menținerea patului de rulare pentru utilajele de extracție și mijloacele de transport.

Lucrări de exploatare

Metoda de exploatare adoptată este „Metoda de exploatare a zăcămintelor aluvionare” inclusă în grupa metodelor de exploatare speciale. Varianta tehnologică a metodei de exploatare este „Extragerea mecanică a aluviunilor cu excavator”.

În balastieră se va folosi metoda de exploatare clasică pentru astfel de zăcăminte, respectiv excavarea în fâșii paralele cu direcția de curgere a râului, din aval înspre amonte, în retragere de la firul apei spre mal.

Fâșiile vor fi paralele și egale, iar lățimea lor va fi de cca. 4 - 6 m.

Exploatarea se va realiza într-o singură treaptă până la cota talvegului proiectat, fără a se crea gropi sau praguri în profil longitudinal sau transversal, care ar duce la împiedicarea curgerii normale a apei și la degradarea rezervelor datorită colmatării.

Extragerea materialului din albia minoră se face de pe platforma de lucru a utilajului, în principal la nivele mici ale râului.

Activitatea de decolmatare se va desfășura zonal, în conformitate cu planificarea pe trimestre.

Adâncimea de extracție nu va depăși cota „+” 011,47 m în zona amonte și „+” 009,48 m în zona aval conform ridicărilor topografice efectuate.

Pierderile de exploatare sunt estimate la cca. 2%.

În apropierea malului se va delimita o zonă de protecție de cca. 10 m, pentru a nu se activa sau produce eroziuni ale malului respectiv.

Datorită variațiilor cotei talvegului în zona de exploatare, metoda de exploatare propusă pentru fronturile de extracție cuprinde următoarele operații:

- se stabilește și se marchează pe mal fâșia care urmează a se exploata;
- se stabilește punctul de începere al excavației și adâncimea de excavație;
- se trece la excavarea de la suprafața zăcămintului până la adâncimea proiectată și lateral pe toată lungimea și lățimea fâșiei;
- se măsoară prin tatonări adâncimea atinsă la excavație.
- nu se va depăși cota talvegului proiectat stabilită în zona de exploatare.

Se estimează excavarea unui volum de **123787,10 mc**.

a.1.7) Deșuri generate de PP și modalitatea de gestionare a acestora

În perimetrul propus se vor genera următoarele categorii de deșuri:

Deșuri rezultate din activități conexe: uleiuri de motor, de transmisie și uzate, anvelope uzate, baterii, etc.

Tabel 5 Tipurile și cantitățile de deșuri rezultate din activitate

Nr. Crt.	Tip deșeu	Cod deșeu conf. H.G. 856/2002	Cantitatea	Sursa deșeurilor	Cod operațiune valorificare/ eliminare	Denumire operațiune
1	Anvelope scoase din uz	16 01 03	4 buc/an	De la utilajele folosite în activitate	R12	Schimb de deșuri în vederea efectuării oricăreia dintre operațiunile de la R1 la R11
2	Uleiuri minerale hidraulice neclorinate	13 01 10*	cca. 25 l/an	De la schimbul de ulei al utilajelor	R12	Schimb de deșuri în vederea efectuării oricăreia dintre operațiunile de la R1 la R11

Nr. Crt.	Tip deșeu	Cod deșeu conf. H.G. 856/2002	Cantitatea	Sursa deșeurilor	Cod operațiune valorificare/ eliminare	Denumire operațiune
3	Uleiuri minerale neclorurare de motor, de transmisie și de ungere	13 01 05*	cca. 25 l/an	De la schimbul de ulei al utilajelor	R12	Schimb de deșeuri în vederea efectuării oricăreia dintre operațiunile de la R1 la R11
4	Uleiuri sintetice de motor, transmisiei și de ungere	13 02 06*	cca. 25 l/an	De la schimbul de ulei al utilajelor	R12	Schimb de deșeuri în vederea efectuării oricăreia dintre operațiunile de la R1 la R11
5	Absorbanți, materiale filtrante (inclusiv filtre de ulei fără altă specificație) materiale de lustruire, îmbrăcăminte de protecție contaminată cu substanțe periculoase	15 02 02*	necuantificabil	Din operațiuni de mentenanță	R12	Schimb de deșeuri în vederea efectuării oricăreia dintre operațiunile de la R1 la R11
6	Filtre de ulei	16 01 07*	necuantificabil	Din operațiuni de mentenanță – schimb de ulei	R12	Schimb de deșeuri în vederea efectuării oricăreia dintre operațiunile de la R1 la R11
7	Deșeuri municipale amestecate	20 03 01	5 kg/lună	De la personalul din activitate	R12	Schimb de deșeuri în vederea efectuării oricăreia dintre operațiunile de la R1 la R11

Deșeurile rezultate din activitățile conexe vor fi evitate prin executarea operațiilor de întreținere curentă, reparații, schimburi de ulei, de anvelope, etc., prin intermediul firmei care asigură mentenanța utilajelor în baza contractului de prestări servicii.

În afara acestor deșeuri (menajere și cele rezultate din activitatea productivă), în cantitățile estimate, pe teritoriul perimetrului de exploatare nu se produc și nici nu se vor depozita alte tipuri de deșeuri pe amplasament.

a.1.8) Cerințe legate de utilizarea terenului, necesare pentru execuția PP (categoria de folosință a terenului, suprafețele de teren ce vor fi ocupate temporar/permanent de către PP, de exemplu drumurile de acces, tehnologice, ampriza drumului, șanțuri și pereți de sprijin, efecte de drenaj, altele);

În conformitate cu prevederile Certificatului de Urbanism nr. 08 din 09.03.2022 terenurile vizate de implementarea proiectului prezintă următoarele regimuri:

Regimul juridic

Terenul în suprafață de 25.582 mp este închiriat de S.C. GENDAV S.R.L. în baza contractului de închiriere nr. 8/2022 de la A.N. „Apele Române” – Administrația Bazinală de Apă Prut-Bârlad.

Imobilul este situat în extravilan.

Regimul economic

Folosință actuală: albie minoră râu Siret;

Destinația zonei: decolmatate albie minoră râu Siret.

Regimul tehnic

Suprafață teren 25.582 mp.

Documentația tehnică de autorizare va avea conținutul cadru al anexei nr. 1 la Legea nr. 50/1991 republicată, privind autorizarea lucrărilor de construcții.

Terenul pe care este propusă activitatea de decolmatate este situat în albia minoră a râului Siret, fiind situat în extravilanul localității Liești, imobilul fiind în proprietatea publică a statului Român, aflat în administrarea Administrației Naționale Apele Române – Administrația Bazinală de Apă Prut Bârlad. Pentru exploatarea zăcământului din cadrul perimetrului, beneficiarul a încheiat contractul nr. 8 din 23.05.2022 cu valabilitate de 4 ani, pentru închirierea suprafeței de 25.582 mp, teren situat în albia minoră a râului Siret.

Prin implementarea proiectului se vor utiliza drumurile de acces din zonă, mai exact accesul în zona amplasamentului va fi realizat din DN 25 (Tecuci - Șendreni), de pe raza localității Liești, pe un drum de exploatare care deservește terenurile agricole ale comunei Liești, în lungime de aproximativ 4 km.

Pentru transportul materialului extras, beneficiarul a obținut acordul Primăriei Comunei Liești pentru utilizarea drumurilor pe care le are în administrare pentru accesul mijloacelor de transport și a utilajelor necesare pentru îndeplinirea obiectivului din perimetrul de exploatare. Acordul este anexat prezentului studiu.

În vecinătatea perimetrului și a drumului pe care se va transporta materialul extras sunt reprezentate de terenuri agricole, acestea nefiind afectate de activitatea din cadrul perimetrului.

Suprafețele de teren ocupate temporar sunt reprezentate de suprafața perimetrului se exploatare cu S= 22582 mp propus pentru decolmatate. Odată cu finalizarea lucrărilor secțiunea de curgere a râului Siret se va mărire, astfel se va reduce presiunea asupra malului opus și implicit fenomenul de eroziune a malurilor.

Organizarea de șantier va ocupa temporar o suprafață de 600 mp, aceasta fiind amplasată în cadrul perimetrului de exploatare în partea de NV. Aceasta va fi relocalată la finalul activității de decolmatare.

În cadrul amplasamentului nu se vor crea depozite temporare, materialul extras din cadrul perimetrului este încărcat direct în autocamioane și transportat spre comercializare.

a.1.9) Serviciile suplimentare solicitate de implementarea PP (dezafectarea/reamplasarea de conducte, linii de înaltă tensiune, mijloacele de construcție necesare), respectiv modalitatea în care accesarea acestor servicii suplimentare poate afecta integritatea ANPIC

Proiectul nu necesită servicii suplimentare de dezafectare/reamplasare de conducte, linii de înaltă tensiune, modificări traseu drumuri, sau căi ferate.

a.1.10) Activități generate ca rezultat al implementării PP

Activitatea principală a societății este „, Extracția pietrișului și nisipului; extracția argilei și caolinului” – cod CAEN 0812.

Activitățile implementării proiectului constau în: activități de organizare de șantier și lucrări de exploatare.

a.1.11) Descrierea proceselor tehnologice ale PP (în cazul în care ACPM solicită acest lucru)

Lucrările propuse se vor desfășura în perimetrul de **25582 mp** (0,025582 kmp), delimitat în planul de proiecție Stereo 70 de următoarele coordonate:

Nr. Pct.	X	Y
1	461977.17	694157.86
2	461865.37	694177.34
3	461796.19	694340.19
4	461784.32	694609.52
5	461736.39	694388.47
6	461782.60	694196.75
7	461813.55	694161.56
8	461912.53	694122.11
Suprafață= 25.582 mp		

Perimetrul temporar de exploatare LIEȘTI este constituit într-o zonă colmatată a râului Siret, amplasată pe malul stâng. Perimetrul temporar de exploatare are o formă neregulată și următoarele dimensiuni caracteristice aproximative:

- **lungime medie: 590 m.**
- **lățime medie: 43 m.**
- **suprafață 25582 m².**
- **rezervă agregate 123787,10 m³.**
- **se estimează excavarea unui volum de 123787,10 m³.**

- grosime medie zăcământ aprox. 5.8 m.

Situația resurselor din cadrul obiectivului

Rezerva de agregate aferentă perimetrului temporar de exploatare LIEȘTI a fost evaluată, efectuându-se calcule volumetrice pe baza ridicărilor topografice aferente secțiunii geologice, la cca. **123787,10 mc.**

Perimetrul temporar de exploatare LIEȘTI ca și tip de zăcământ, este constituită dintr-un pietriș aluvionar provenit din dezagregarea rocilor: gresii silicioase și calcaroase, silicolite (cuarturi, menilite, șisturi cuarțitice verzi și negre, marnocalcare și calcare.

Sub aspect granulometric, agregatele ce constituie zăcământul, au în medie următoarele procente aproximative:

NISIP	PIETRIS	BOLOVANIS	Imp.-Levigabile
50	30	15	5

Evaluarea cantitativă a resurselor de nisip și pietriș (agregate minerale) din perimetru a fost efectuată prin metoda secțiunilor geologice verticale.

Se apreciază că, din punct de vedere calitativ, resursele de nisip și pietriș din perimetrul se încadrează în prevederile STAS 662 –89 „Agregate naturale de balastieră utilizate la lucrări de drumuri” și STAS 1667–76 - „Agregate naturale grele pentru betoane și mortare cu lianți naturali”.

Activitatea de exploatare a balastierii se va executa zonal în conformitate cu planificarea stabilită prin autorizația de gospodărire a apelor și permisul ANRM.

Extragerea agregatelor se va realiza în fâșii longitudinale paralele cursului de apă Siret, cu lățimea de 6 - 8 m, dinspre aval spre amonte și dinspre apă spre mal, într-o singură treaptă, cu o taluzare de 30-40° fără a crea gropi, astfel evitându-se degradarea zăcământului prin înnămolire.

În exploatare nu se va depăși adâncimea talvegului proiectat.

În cadrul exploatării se vor respecta pilierii de siguranță ai malului.

Exploatarea se va realiza doar la nivele medii sau mici.

Activitatea de decolmatare/exploatare va avea un efect benefic prin mărirea secțiunii de curgere, reducerea presiunii asupra malului opus și implicit reducerea fenomenului de eroziune a malurilor.

În perioada de exploatare nu se vor produce poluări semnificative, ci doar antrenări de mică amploare a materialului livigabil.

Exploatarea agregatelor minerale din plaja albiei minore a râului Siret, nu va pune în pericol regimul de curgere a apelor râului în perioade cu debite mici, de secetă sau îngheț.

Tehnologia de exploatare adoptată, în urma excavațiilor, terenul va rămâne fără uniformități și racordat la configurația naturală a terenului în amonte și aval de perimetrul de exploatare.

Adâncimea de exploatare a agregatelor minerale la nivelul talvegului proiectat nu pune în pericol stabilitatea albiei.

În concluzie exploatarea perimetrului LIEȘTI nu reprezintă o influență negativă asupra corpurilor de apă de suprafață și/sau de adâncime.

Lucrări de deschidere

Nu sunt necesare lucrări de deschidere, accesul la zăcământ fiind asigurat de drumurile de exploatare existente.

Se au în vedere lucrări de întreținere a drumurilor de exploatare prin balastare.

Lucrări de pregătire

Lucrările de pregătire a exploatării vor consta în lucrări de îndepărtare a rădăcinilor și materialelor aduse de către viituri dar și vegetația arbustivă de talie mică dezvoltată în zonă. Perimetrul balastierei va fi nivelat pentru a nu crea depuneri de nămol în timpul apelor mari afectând astfel calitatea zăcământului.

Nisipurile și pietrișurile programate pentru exploatare, fiind situate în albia minoră a râului Siret se consideră deschise pentru exploatare, nefiind necesare lucrări de decopertare.

Celelalte lucrări de pregătire preliminară constau în refacerea și menținerea patului de rulare pentru utilajele de extracție și mijloacele de transport.

Lucrări de exploatare

Metoda de exploatare adoptată este „Metoda de exploatare a zăcămintelor aluvionare” inclusă în grupa metodelor de exploatare speciale. Varianta tehnologică a metodei de exploatare este „Extragerea mecanică a aluviunilor cu excavator”.

În balastieră se va folosi metoda de exploatare clasică pentru astfel de zăcăminte, respectiv excavarea în fâșii paralele cu direcția de curgere a râului, din aval înspre amonte, în retragere de la firul apei spre mal.

Fâșiile vor fi paralele și egale, iar lățimea lor va fi de cca. 4 - 6 m.

Exploatarea se va realiza într-o singură treaptă până la cota talvegului proiectat, fără a se crea gropi sau praguri în profil longitudinal sau transversal, care ar duce la împiedicarea curgerii normale a apei și la degradarea rezervelor datorită colmatării.

Extragerea materialului din albia minoră se face de pe platforma de lucru a utilajului, în principal la nivele mici ale râului.

Activitatea de decolmatăre se va desfășura zonal, în conformitate cu planificarea pe trimestre.

Adâncimea de extracție nu va depăși cota „+” 011,47 m în zona amonte și „+” 009,98 m în zona aval conform ridicărilor topografice efectuate.

Pierderile de exploatare sunt estimate la cca. 2%.

În apropierea malului se va delimita o zonă de protecție de cca. 10 m, pentru a nu se activa sau produce eroziuni ale malului respectiv.

Datorită variațiilor cotei talvegului în zona de exploatare, metoda de exploatare propusă pentru fronturile de extracție cuprinde următoarele operații:

- se stabilește și se marchează pe mal fâșia care urmează a se exploata;
- se stabilește punctul de începere al excavației și adâncimea de excavație;
- se trece la excavarea de la suprafața zăcământului până la adâncimea proiectată și lateral pe toată lungimea și lățimea fâșiei;
- se măsoară prin tatonări adâncimea atinsă la excavație.
- nu se va depăși cota talvegului proiectat stabilită în zona de exploatare.

Se estimează excavarea unui volum de **123787,10 mc**.

Administratorul perimetrului supus decolmatării va răspunde direct de următoarele:

- exploatarea agregatelor se va face în conformitate cu prevederile regulamentului de exploatare;
- exploatarea corectă și întreținerea utilajelor, conform normelor pentru exploatare în condiții de eficiență și siguranță;
- în perimetru se vor folosi numai utilaje specifice activității de exploatare, în stare perfectă de funcționare;
- va anunța SGA Galați imediat ce apar probleme sau modificări în ce privește condițiile impuse prin regulamentul de funcționare și autorizația de gospodărire a apelor;
- se interzice extragerea agregatelor pe timp de ceață, ape mari sau vizibilitate redusă;
- la sfârșitul fiecărei zile de lucru, excavatorul va fi scos din perimetrul de extracție, într-o zonă stabilă în cazul unei viituri;
- șeful punctului de lucru va controla zilnic locul de muncă și va lua măsuri necesare de securitate, în funcție de starea balastierei și a utilajelor, precum și de nivelul apelor și a debitelor;

Lucrări de protecție a zăcământului

Pentru protecția zăcământului se vor respecta următoarele măsuri:

- menținerea pilierilor de siguranță pe toată lungimea perimetrului de exploatare;
- respectarea tehnologiei de exploatare și interzicerea exploatării sub cota talvegului proiectat;
- se va evita apariția gropilor de exploatare;

Potrivit caracteristicilor de calitate ale agregatelor naturale de râu de origine aluvionară, conform standardelor de calitate și de utilizare în vigoare, prin prelucrarea materialului extras din pământul de exploatare se obțin agregate sortate necesare în industria de construcții, prepararea betoanelor, mortarelor, șapelor precum și la executarea terasamentelor de drumuri și căi ferate.

Procesul tehnologic ce se dorește a se desfășura pe amplasamentul analizat constă în următoarele faze tehnologice:

- bornarea perimetrului de exploatare cu delimitarea pilierilor de siguranță;
- extracția balastului folosind excavatoare concomitent cu reprofilarea albiei și taluzurilor;
- încărcarea balastului extras în autocamioane în vederea comercializării;
- execuția lucrărilor de terasamente la taluzuri pentru configurare geometrică și stabilitate;
- finisarea taluzurilor;

Extracția agregatelor minerale de râu pe tronsonul de excavație se va face conform condițiilor impuse prin avizele și autorizațiile emise de către autoritățile competente, respectiv ANRM, ANAR-ABA și APM.

Programul de funcționare: 8 ore pe zi, 5 zile/săptămână.

Alimentarea cu apă a personalului: în scop potabil, apa utilizată de personalul din activitatea de implementare a proiectului este asigurată din comerț în recipienți PET.

Evacuarea apelor uzate: pentru satisfacerea nevoilor fiziologice ale personalului din activitate se vor utiliza toaletele ecologice cu bazin interschimbabil.

Asigurarea apei tehnologice: nu este cazul în cadrul proiectului de propus.

Asigurarea agentului termic: nu este cazul în cadrul proiectului de propus.

Utilaje utilizate pentru exploatarea perimetrului:

Societatea are în dotare utilaje specifice pentru desfășurarea activității de exploatare a agregatelor de balastieră, și anume:

- buldozer/încărcător frontal;
- excavator;
- draglină;
- autobasculante;
- stație de concasare-sortare.

Alimentarea cu carburanți a utilajelor se va realiza în afara perimetrului de exploatare sau de la stații de carburant și se vor introduce direct în rezervorul utilajului, asigurându-se retenția secundară (tavă metalică) pentru a se evita scurgerile pe sol.

Având în vedere că perimetrul temporar de exploatare este amplasat în albia minoră, în zona inundabilă, nu se pune problema apărării împotriva inundațiilor. Prin grija beneficiarului, la încheierea programului zilnic, utilajele se vor retrage în zone protejate.

a.1.12) Caracteristicile PP existente, propuse sau aprobate, ce pot genera impact cumulativ cu PP care este în procedură de evaluare și care poate afecta ANPIC

Pentru evaluarea impactului cumulativ al proiectului propus au fost realizate observații asupra activităților existente în zona, au fost analizate proiectele implementate sau în curs de implementare și au fost analizate proiectele disponibile publicului de pe site-ul Agenției pentru Protecția Mediului (APM) Galați.

Planuri și programe în cadrul evaluării strategice de mediu (SEA):

Nu au fost identificate Planuri sau Programe propuse a fi implementate în zona proiectului.

Proiecte în cadrul evaluării impactului asupra mediului (EIA)

Activități cu impact din cadrul proiectului	Alte activități sau proiecte în desfășurare	Cale de cumulare	Distanța dintre proiecte	Relația cu proiectul propus	Impact cumulativ pe termen lung	Impact cumulativ pe termen scurt
Poluare corp de apă de suprafață – râu Siret	1. Balastiera – BRIALBET S.R.L.; 2. Iaz piscicol existent T32 KOROLIS S.R.L.; 3. Iaz piscicol în execuție BALASCOND S.R.L.; 4. Iaz piscicol în execuție T32 KOROLIS S.R.L.; 5. Iaz piscicol în curs de reglementare T22 KOROLIS S.R.L.; 6. Iaz piscicol T126 KOROLIS S.R.L.; 7. Perimetru de exploatare TANCRAD S.R.L.	Prin intermediul cursului de apă râului Siret	Balastierile sunt situate la distanțe de: 1- 11,2 km; 2- 10,7 km; 3- 10,4 km; 4- 12 km; 5- 9,6 km; 6- 10,3 km; 7- 11,2 km; Toate cele 7 proiecte sunt situate în partea de V a localității Condrea, județul Galați.	Având în vedere distanțele considerabile la care sunt situate activitățile existente sau propuse față de proiect putem menționa că nu va exista un impact cumulat. Mai mult, proiectele menționate sunt situate în terasa râului Siret la distanță de acesta.	NS	NS
Zgomot și vibrații	1. Balastiera – BRIALBET S.R.L.; 2. Iaz piscicol existent T32 KOROLIS S.R.L.; 3. Iaz piscicol în execuție BALASCOND S.R.L.; 4. Iaz piscicol în execuție T32 KOROLIS S.R.L.; 5. Iaz piscicol în curs de reglementare	Aer	Balastierile sunt situate la distanțe de: 1- 11,2 km; 2- 10,7 km; 3- 10,4 km; 4- 12 km; 5- 9,6 km; 6- 10,3 km; 7- 11,2 km;	Activitatea proiectului propus nu va genera impact cumulat cea a balastierelor situate în vestul localității Condrea, județul Galați având în vedere distanțele mari la care sunt amplasate. Relație indirectă cu zgomotul produs de utilajele agricole și a traficului din zonă este pe termen scurt, iar cel produs de utilajele folosite la extragerea agregatelor se va manifesta pe o suprafață mică. Prin respectarea	NS	NS

Activități cu impact din cadrul proiectului	Alte activități sau proiecte în desfășurare	Cale de cumulare	Distanța dintre proiecte	Relația cu proiectul propus	Impact cumulativ pe termen lung	Impact cumulativ pe termen scurt
	T22 KOROLIS S.R.L.; 6.Iaz piscicol T126 KOROLIS S.R.L.; 7.Perimetru de exploatare TANCRAD S.R.L. Utilajele agricole; autovehiculele care tranzitează vecinătatea proiectului;			măsurile de reducere a impactului acesta va fi redus la minim, fiind unul ușor negativ, nesemnificativ.		
Praf și noxe	1. Balastiera – BRIALBET S.R.L.; 2.Iaz piscicol existent T32 KOROLIS S.R.L.; 3.Iaz piscicol în execuție BALASCOND S.R.L.; 4.Iaz piscicol în execuție T32 KOROLIS S.R.L.; 5.Iaz piscicol în curs de reglementare T22 KOROLIS S.R.L.; 6.Iaz piscicol T126 KOROLIS S.R.L.; 7.Perimetru de exploatare TANCRAD S.R.L. Utilaje agricole, trafic auto din zonă	Aer	Balastierele sunt situate la distanțe de: 1- 11,2 km; 2- 10,7 km; 3- 10,4 km; 4- 12 km; 5- 9,6 km; 6- 10,3 km; 7- 11,2 km;	Nu se va genera impact cumulativ cu activitatea balastierelor din zonă, acestea fiind situate la distanțe considerabile față de zona proiectului. Activitățile agricole din zonă se desfășoară cu frecvență intermitentă, fapt ce conduce la un impact nesemnificativ cu activitatea proiectului.	NS	NS
Biodiversitate	1. Balastiera – BRIALBET S.R.L.; 2.Iaz piscicol existent T32 KOROLIS S.R.L.; 3.Iaz piscicol în execuție BALASCOND S.R.L.; 4.Iaz piscicol în execuție T32 KOROLIS S.R.L.;		Balastierele sunt situate la distanțe de: 1- 11,2 km; 2- 10,7 km; 3- 10,4 km; 4- 12 km; 5- 9,6 km; 6- 10,3 km; 7- 11,2 km;	Nu se va genera impact cumulativ cu activitatea balastierelor din zonă, acestea fiind situate la distanțe considerabile față de zona proiectului. Balastierele 1, 3, 5, 6 și 7 se suprapun peste limita ROSAC0164 și ROSPA0071 Lunca Seterului Inferior	NS	NS

Activități cu impact din cadrul proiectului	Alte activități sau proiecte în desfășurare	Cale de cumulare	Distanța dintre proiecte	Relația cu proiectul propus	Impact cumulativ pe termen lung	Impact cumulativ pe termen scurt
	5.Iaz piscicol în curs de reglementare T22 KOROLIS S.R.L.; 6.Iaz piscicol T126 KOROLIS S.R.L.; 7.Perimetru de exploatare TANCRAD S.R.L.					

*NS - nesemnificativ

a.1.13) Alte informații solicitate de către ACPM

Nu este cazul pentru prezentul proiectul de față.

a.1.14) Sumarul efectelor generate de implementarea PP

Pentru identificarea ariilor naturale de interes comunitar potențial afectate de prezentul proiect s-au aplicat patru criterii:

- Intersecție;
- Vecinătatea (zona de influență);
- Mobilitatea speciilor;
- Conectivitate ecologică.

Analiza de identificare a ariilor naturale de interes comunitar potențial afectate s-a realizat cu ajutorul analizei spațiale (GIS).

În tabelul de mai jos sunt prezentate efectele generate de activitățile desfășurate la nivelul zonei studiate pentru realizarea proiectului.

Tabel 6 Sumarul efectelor generate de implementarea PP

Efecte	Tipuri de intervenție	Etapa de construcție				Etapa de operare			Etapa de dezafectare
		Organizarea și desfășurarea activității de exploatare inclusiv activitatea de transport	Lucrări de terasamente la taluzuri	Lucrări de pregătire a exploataării	Lucrări de reabilitare a terenurilor la finalizarea exploataării	Desfășurarea activităților de exploatare	Gestionarea apelor uzate menajere	Lucrări de întreținere și mentenanță	Lucrări de refacere/reabilitare a terenurilor la finalizarea lucrărilor de exploatare
Modificarea calității aerului		X	X	X	X	X		X	
Creșterea nivelului de zgomot		X	X	X	X	X		X	
Generarea de vibrații		X	X	X	X	X		X	
Generare de radiații		Nu este cazul							
Creșterea intensității luminoase		Nu este cazul							
Creșterea concentrației de poluanți în sol/ poluări accidentale		X	X	X	X	X	X	X	
Creșterea concentrațiilor de poluanți în mediul acvatic/ poluări accidentale		X	X	X	X	X	X	X	
Creșterea turbidității apei			X	X	X	X			
Eliminarea vegetației		X							
Apariția unor incendii de vegetație		Nu este cazul							
Modificarea topografiei terenului						X			
Înteruperea conectivității longitudinale a cursurilor de apă		Nu este cazul							
Înteruperea conectivității laterale a cursurilor de apă		Nu este cazul							
Apariția unor bariere fizice pentru fauna sălbatică		Nu este cazul							
Apariția unor bariere comportamentale pentru fauna sălbatică		X				X			
Mortalitatea indivizilor (ex. coliziunea cu utilajele din șantier sau cele de transport agregate minerale, mortalitate pești, etc.)						X			
Distrugerea cuiburilor/ adăposturilor		Nu este cazul							
Introducerea/ răspândirea speciilor invazive			X			X		X	
Atragerea faunei sălbatice în zonele de colectare a deșeurilor		Nu este cazul							
Modificarea suprafeței habitatelor de hrănire					X	X		X	
Alte efecte generate de proiect		Nu este cazul							

a.1.15) Hărți de sinteză a tuturor intervențiilor ce au potențialul de a afecta ANPIC. Se realizează o hartă de sinteză cu toate intervențiile care sunt în măsură să afecteze ANPIC, indiferent dacă acestea sunt temporare sau permanente sau dacă sunt în interiorul sau în vecinătatea ANPIC

Pentru a oferi imaginea de ansamblu a amplasamentului vizat de implementarea proiectului cu ariile naturale protejate ROSPA0071 și ROSCI / ROSAC0162 Lunca Siretului Inferior s-a elaborat o hartă sintetică, acestea fiind prezentată în cele de urmează.

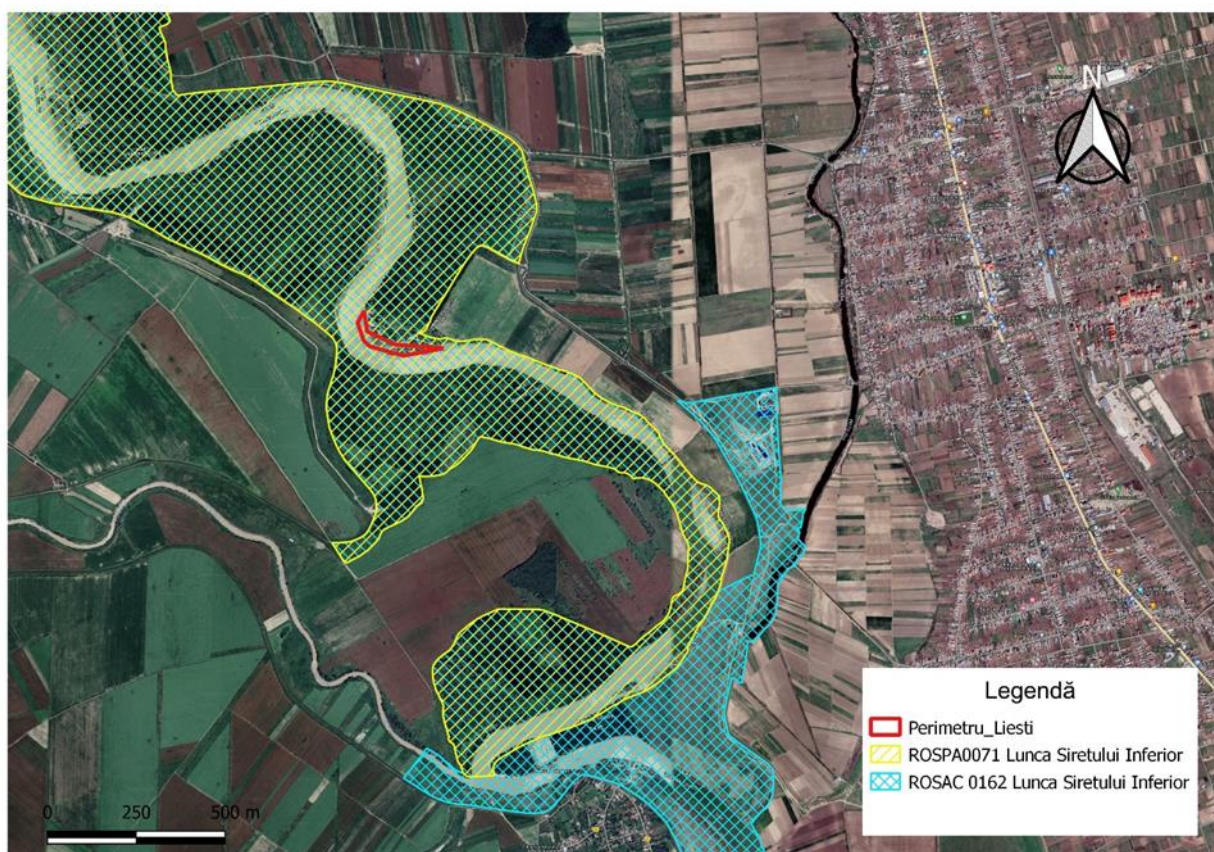

Figura 3 Localizarea amplasamentului față de cele mai apropiate arii naturale protejate

În cazul proiectelor din domeniul exploatarii agregatelor minerale se pot identifica:

O zonă de influență directă (zona în care se resimt efectele generate de proiect, precum zgomot, vibrații, poluanți atmosferici, iluminat artificial, dispersia speciilor invazive, etc.);

O zonă de influență indirectă (zona în care apar efectele generate de alte activități, modificate ca urmare a proiectului analizat). Un exemplu este reprezentat de utilizarea drumurilor din zonă pentru transportul agregatelor minerale, astfel crește intensitatea traficului.

Principalele forme de impact care pot apărea în ANPIC, aflate în interiorul zonei de influență a unui proiect sunt reprezentate de perturbarea activității speciilor și uneori chiar de alterarea habitatelor.

a.2) Efecte generate de intervențiile PP

Prin implementarea proiectului de față, apar următoarele tipuri de efecte asupra factorilor de mediu, și anume:

Emisii în aer

În perioada de execuție a lucrărilor necesare realizării proiectului, principalele surse de emisii atmosferice vor fi reprezentate de:

- emisii de pulberi în suspensii și sedimentabile datorate activității de exploatare;
- emisii de pulberi în suspensii și sedimentabile datorate circulației mijloacelor de transport;
- emisii de noxe provenite de la gazele de eșapament ale motoarelor utilajelor de extracție și transport.

Emisii sub formă de pulberi în suspensii și pulberi sedimentabile datorate activității de exploatare

Emisiile de pulberi în suspensie și sedimentabile datorate activității de exploatare a balastului (surse staționare nederijate) vor fi ne semnificative, datorită faptului că nisipurile și pietrișurile prezintă o anumită umezeală de zăcământ și de faptul că exploatarea se face fără realizarea de stocuri mari (stocul tampon fiind de 200 mc), de preferință se livrează direct din zăcământ fără alte manipulări intermediare. Nu este posibilă cuantificarea lor, dar pentru că se lucrează de fiecare dată cu material ușor umed, degajarea de pulberi va fi redusă.

Emisii sub formă de pulberi în suspensii și pulberi sedimentabile datorate circulației mijloacelor de transport

Rularea autobasculantelor pe drumurile de acces la perimetrul de exploatare determină emisii de pulberi în suspensie și sedimentabile, antrenate de pe suprafața de rulare, mai ales în perioadele calde.

Concentrațiile emisiilor de pulberi sedimentabile pe care le vom prezenta în cele de mai jos sunt estimări stabilite prin calcul. Pentru estimarea emisiilor de pulberi/particule am utilizat metodologia de calcul US – EPA/AP 42 (1999).

$$E = k \times \left(\frac{s}{12}\right) \times \left(\frac{S}{48}\right) \times \left(\frac{W}{2,7}\right)^{0,7} \times \left(\frac{W}{4}\right) \times \left(\frac{365 - p}{365}\right) \text{ kg/km}$$

–circulația mijloacelor de transport pe drumuri neasfaltate în care:

E: factorul de emisie;

k: factorul de multiplicare pentru dimensiunea particulelor -4,9 pentru particule cu un diametru de sub 30 μm;

s: acoperirea cu praf al drumurilor (%);

S: viteza medie (km/h);

W: masa utilajului;

w: numărul de roți;

p: numărul zilelor fără precipitații.

Tabel 7 Tabel cu emisii de pulberi sedimentabile generate de autobasculante

K	S (%)	S (km/h)	W (to)	w	p
4.9	5	5	41	8	222*

*Clima României, anul 2008.

Cantitate de pulberi cu diametrul mai mic de 30 μm antrenate în atmosferă, în lipsa unor măsuri de prevenire cum ar fi umectarea drumurilor: 1,119 kg/km parcurs/an x 3 autobasculante = 3.357 kg/km/an.

Pentru reducerea emisiilor de pulberi în suspensie și sedimentabile în atmosferă ca urmare a circulației mijloacelor de transport, se vor lua măsuri pentru stropirea drumurilor de transport și circulație în zona carierei, cu ajutorul unei autocisterne, pînă la intersecția cu drumul asfaltat.

Emisii ale noxe provenite de la gazele de eșapament ale motoarelor utilajelor de extracție și transport

Mijloacele de transport auto și utilajele care vor funcționa pe amplasament vor fi acționate de motoare Diesel.

Emisiile de poluanți se vor calcula după formula de mai jos conform metodologiei Corinair (EMEP/EEA emission inventory guidebook 2013-Non road mobile surces and machinery TIER1).

$E_{\text{poluant}} = \sum FC_{\text{carburanti}} \times EF$, unde:

E_{poluant} = emisia de poluant;

$FC_{\text{carburanti}}$ = consumul de combustibili pe fiecare tip de utilaj;

EF = factorul de emisie pt. diesel;

Tabel 8 Factorul de emisie a celor mai importanți poluanți

Combustibil	Poluant	UM	Factor de emisie
Diesel	CO	g/tonă motorină	10722
	CO ₂	g/tonă motorină	3160
	N ₂ O	g/tonă motorină	135
	NH ₃	g/tonă motorină	8
	MNVOC	g/tonă motorină	3385
	NO _x	g/tonă motorină	32792
	PM ₁₀	g/tonă motorină	2086
	PM _{2,5}	g/tonă motorină	2086
	TSP	g/tonă motorină	2086

Densitatea motorinei de 0.85 kg/l.

Consumurile orare medii de motorină programate sunt:

Utilaje echipate cu motoare Diesel	Nr. utilaje	Consum mediu utilaj	Consum total
		l/oră	l/oră
Excavator/draglină	1	10	10
Autobasculante	3	10	30
Încărcător frontal	1	8	8
Consum total			48

La aceste consumuri, în ipoteza cea mai nefavorabilă în care lucrează toate utilajele, poluanții și debitele masice sunt prezentate în tabelul următor:

Poluant	Debit masic (g/h)	Debit masic conf. Ord. nr. 462/1993 (g/h)
Pulberi	206.4	500
SOx	480	5,000
CO	768	-
CH4	8.16	-
NOx	1569.6	5,000

Din calculul teoretic se observă faptul că debitele masice de poluanți rezultați din funcționarea motoarelor utilajelor se vor situa sub limitele admise de Ord. nr. 462/1993.

În concluzie se poate afirma că nu se vor înregistra fenomene de poluare permanentă și remanentă în zonă, impactul asupra aerului resimțindu-se doar în zona amplasamentului obiectivului și pe perioada de exploatare a resursei (activitatea de exploatare este temporară).

Trebuie să menționăm câteva considerații generale care influențează poluarea din zonă:

- Nu toate utilajele lucrează în același timp;
- Factorul vânt și circulația maselor de aer în zonă, sunt importante ducând la disiparea noxelor; direcția principală a curenților de aer sunt de la N către S, de-a lungul râului Siret;
- Emisiile sunt fugitive aproape de suprafața solului;
- Se produc doar pe perioada lucrărilor de pregătire și exploatare;

În zona de influență a activității din balastiera nu sunt amplasate așezări umane sau instituții publice asupra cărora activitatea de exploatare să aibă un efect negativ, motiv pentru care nu sunt necesare amenajări și dotări speciale de protecție.

Pentru minimalizarea impactului generat, lucrările specifice vor fi însoțite de măsuri de diminuare a impactului asupra factorilor de mediu.

Emisii în apă

Din activitatea de decolmatăre a perimetrului vizat de proiect nu vor rezulta ape uzate tehnologice.

Cauzele care pot determina poluarea apelor de suprafață precum și a apelor freactice, prin infiltrarea poluanților în pânza de apă freatică, în timpul desfășurării activității de excavare a

agregatelor minerale prin decolmatarea albiei minore a râului Siret pot fi accidentale în funcționarea normală a utilajelor folosite la lucrările de construire.

- deteriorări ale rezervoarelor de combustibil ale mijloacelor auto care deservesc activitatea;

- pierderi accidentale de lubrifianti de către utilajele sau mijloacele auto care deservesc activitatea de exploatare.

Aceste situații pot determina poluarea semnificativă a apelor de suprafață și a apelor freatice, prin infiltrarea poluanților în pânza freatică.

Pentru a se evita poluările accidentale ale apei de suprafață și a apei freatice se recomandă:

- verificarea la termen a funcționalității motoarelor și a altor instalații din dotare;

- verificarea rezervoarelor de combustibil a mijloacelor auto care deservesc activitatea de exploatare a agregatelor minerale;

- lucrările de întreținere și reparații ale utilajelor și mijloacelor de transport se vor efectua numai în locuri special amenajate în acest sens, în afara perimetrului;

- este interzisă spălarea utilajelor pe malurile cursului de apă a râului Siret sau în cadrul perimetrului;

- lubrifierea utilajelor se va face cu asigurarea tuturor condițiilor de evitare a pierderilor accidentale și de protecție a mediului;

- achiziționarea unui absorbant de produs petrolier biodegradabil, cu eficiență de reținere a produsului petrolier atât pe sol, cât și în apă, la începerea lucrărilor de execuție;

- ori ce poluare a apelor de suprafață constatată, indiferent de cauzele poluării acesteia, va fi semnalată imediat la Direcția Apelor Prut-Bârlad – Sistemul de Gospodărire a Apelor Galați și Serviciului Comisariatului Județean Galați al Gărzii Naționale de Mediu.

Emisii în sol

În perioada de exploatare agregatelor minerale sursele de poluare a solului sunt reprezentate de:

- manevrarea utilajelor de încărcare / excavare și transportul dinspre și în zona perimetrului de extracție a agregatelor minerale, a organizărilor de șantier. Rezultă poluanți atât de la arderea combustibililor (NO_x, SO₂, CO, pulberi), cât și de la funcționarea utilajelor în fronturile de lucru (NO_x, SO₂, CO, Pb, pulberi), poluanți care prin intermediul mediilor de dispersie, în special prin sedimentarea poluanților din aer, se pot depune pe suprafața solului;

- defecțiuni tehnice ale utilajelor, alimentare cu carburanți, reparații utilaje, accidente, pot genera scurgeri de combustibili și ulei care se pot depune în sol;

- deșeurile rezultate atât în procesele tehnologice de construcție, cât și deșeurile menajare prin depunerea pe suprafața solului pot conduce la contaminarea acestuia;

- apele pluviale care spală platforma organizării de șantier și a drumului;

Zgomot și vibrații

Sursele generatoare de zgomote sunt utilajele tehnologice care funcționează în perimetrul balastierii: excavator, draglina, încărcător frontal, autobasculante. Generarea zgomotului în timpul activității industriale este un fenomen comun tuturor exploatărilor miniere, nivelul sonor putând fi redus în unele cazuri, în alte cazuri, de obicei cele mai numeroase, reducerea este minimă sau imposibilă.

Principalele surse de zgomot și vibrații sunt utilajele de extracție și transport în timpul funcționării.

Nivelul de zgomot produs de utilajele care lucrează în perimetru de exploatare, excavatoare, dragline, încărcătoare frontale, autobasculante, are caracter de joasă frecvență și nu afectează mediul înconjurător și personalul din balastieră.

În situația funcționării simultane a tuturor surselor de zgomot, luând în considerare doar distanța dintre sursă și receptor și neglijând atenuările datorate vegetației, reliefului și vântului, nivelul zgomotului calculat la cel mai apropiat receptor va fi inexistent. Considerăm că în situația în care în activitatea de exploatare funcționează simultan un utilaj terasier și 2 autobasculante, nivelul de zgomot nu depășește valoarea admisibilă la limita incintelor industriale de 65 dB (A) prevăzută de STAS 10009/2017.

Nivelele de zgomot măsurate în apropierea sursei, pentru diferite motoare de utilaje sunt:

- Încărcător cu cupă 112 dB (A);
- Excavator 117 dB (A);
- Draglina 115dB (A);
- Autobasculantă 107 dB (A).

Aceste utilaje de lucru și transport sunt concomitent atât surse de zgomot cât și surse de vibrații.

Pentru a nu fi afectată sănătatea lucrătorilor, se estimează nivelul de zgomot la 65 dB (A) la limita perimetrului concesionat.

Având în vedere distanța până la cel mai apropiat receptor sensibil, localitățile Liești, Bucești, Vadu Roșca, Călienii Vechi, se consideră că zgomotele generate pe amplasament în perioada de construcție nu vor genera disconfort la nivelul comunităților locale.

De asemenea ruta de transport perimetru către cumpărători, se realizează în mare parte pe drumuri agricole, iar în zona localității Liești autocamioanele de transport vor intra în DN 25, drum tranzitate și de alte autovehicule.

Surse mobile

Sursa mobilă de zgomot o constituie autovehiculele care asigură transportul nisipului și pietrișului de pe amplasamentul balastierii către stația de prelucrare și apoi către diferiți operatori din construcții. Aceste vehicule vor fi inspectate și autorizate RAR în ceea ce privește nivelul de zgomot produs, fiind utilizate numai autovehiculele cu reviziile RAR la zi.

Amenajări și dotări de protecție

În zona de influență a activității din perimetrul de exploatare nu sunt amplasate așezări umane sau instituții publice asupra cărora activitatea de exploatare să aibă efecte negative, motiv pentru care nu sunt necesare amenajări și dotări speciale de protecție.

Nivelul de zgomot și de vibrații la limita perimetrului și la cel mai apropiat receptor protejat

Puterea acustică standard a celor mai importante utilaje care se vor afla în cadrul perimetrului, sunt prezentate în tabelul următor:

Tabel 9 Nivelul de zgomot la utilajele din balastieră

Utilajul/ sursa de zgomot	Timp maxim de funcționare	Nivelul de zgomot la sursă (valori maxime) dB (A)	Distanța față de sursa generatoare
Încărcător frontal	4	112	la 1 m de sursă
Autobasculantă încărcată (la 20 km/h)	8	90-107	la 1 m de sursă
Excavator	6	117	la 1 m de sursă
Draglină	8	107	la 1 m de sursă

Nivelul de zgomot echivalent la cel mai apropiat receptor

Pentru a afla nivelul zgomotului la o anumită distanță de sursă se poate aplica formula:

$$L_p = L_w - 10 \cdot \log(r^2) - 8 = L_w - 20 \cdot \log(r) - 8$$

unde:

L_p = nivelul de zgomot;

L_w – puterea acustică la distanța r de sursă;

r = distanța față de sursa de zgomot fără a lua în considerare relieful (se utilizează în cazul propagării zgomotului de la o sursă punctiformă pe un teren plat);

În aceste condiții, considerând cel mai defavorabil scenariu - când utilajele sunt folosite la capacitate maximă, vom avea următoarele valori pentru nivelul de zgomot înregistrat pe măsură ce receptorul se îndepărtează de sursă:

Tabel 10 Nivelul de zgomot în funcție de utilaje și distanțe

Distanța față de sursă m	Tip utilaj puterea acustică calculată			
	Excavator	Draglină	Încărcător frontal	Autobasculantă
0	117	107	112	107
10	89	79	84	79
20	83	73	78	73
50	75	65	70	65
100	69	59	64	59
200	63	53	58	53
300	59	49	54	49

Pe baza datelor privind puterile acustice ale utilajelor și mijloacelor de transport menționate mai sus, se estimează că în condiții normale de funcționare se poate constata că, de fiecare dată

când se dublează distanța de la sursa punctiformă de zgomot, nivelul depresiune acustică scade cu 6 dB.

Întotdeauna nivelul zgomotului variază puternic, depinzând mult de mediul de propagare (condițiile locale - obstacole). Cu cât receptorul este mai îndepărtat de sursa de zgomot, cu atât intervin mai mulți factori care schimbă modul de propagare al acestuia (caracteristicile vântului; gradul de absorbție al aerului depinzând de presiune, temperatură, topografia locală, tipul de vegetație etc.).

Conform SR 10009/2017 limita admisă pentru incintele industriale este de 65db(A).

Aceste calcule sunt în ipoteza prevăzută de standardul 10009/2017, desfășurarea în incinte industriale a activității, acest model matematic este dus la extrem în analiza noastră, deci în cel mai rău caz (când în zona perimetrului sunt amplasate construcții civile).

Estimam că, la limita perimetrului de exploatare, mai exact zona de acces dinspre localitatea Liești, nivelul de zgomot maxim este de 65 dB, și de fiecare dată când se dublează distanța, va conduce la o reducere a presiunii acustice cu 6 dB.

Fapt explicabil datorita lucrului în debleu, deci malurile ecranează zgomotele, precum și vegetația arboricolă de pe maluri absoarbe în mare parte zgomotele.

Dacă expunerea personală zilnică la zgomot depășește limita de 80 dB ca intensitate sau dacă presiunea acustică instantanee nepoderată este mai mare de 112 Pa, angajatorul trebuie să asigure măsuri de protecție a angajaților. În acest sens propunem următoarele măsuri de diminuare a impactului asupra personalului implicat în desfășurarea lucrărilor:

Legat de vibrații, acestea sunt generate în general de utilajele cu masă mare și reglementarea specifică este asigurată prin SR 12025/2-94 „Acustica în construcții: Efectele vibrațiilor asupra clădirilor sau părților de clădiri” unde sunt stabilite limitele admisibile pentru locuințe și clădiri socioculturale și pentru ocupanții acestora. Măsurile de diminuare a acestui impact sunt aceleași ca și în cazul zgomotelor.

Măsurile care se impun în domeniul traficului greu sunt:

- managementul transporturilor – optimizarea traseelor;
- utilizarea de mijloace de transport performante, conforme din punct de vedere tehnic;

Radiații

Activitatea de exploatare desfășurată în cadrul în cadrul perimetrului nu este generatoare de radiații.

În tabelul de mai jos sunt prezentate efectele generate de implementarea proiectului.

Tabel 11 Sumarul efectelor generate de implementarea PP

Etapa	Efecte	Tip/ tipuri de intervenție care generează efectul	Modalitatea de cuantificare	Cuantificarea efectelor	Distanța până la care se resimt efectele	ANPIC potențial afectate	Alte informații suplimentare
Construcție și funcționare	Modificarea calității aerului	Organizarea și desfășurarea activității de exploatare, inclusiv activitatea de transport	Emisiile s-au calculat conform metodologiei Corinair (EMEP/EEA emission inventory guidebook 2013- Non road mobile surces and machinery TIER1)	Concentrațiile de poluanți calculate pentru perioada de funcționare prezintă următoarele debite masice: pulberi= 206.4 g/h; SOx= 480 g/h; CO= 768 g/h; CH4= 8.16 g/h; NOx= 1569.6 g/h.	Zona amplasamentului (200 – 300 m)	ROSAC0162 și ROSPA0071 Lunca Siretului Inferior	Intersectează cele două situri
		Lucrări de terasamente la taluzuri					
Construcție și funcționare	Creșterea nivelului de zgomot și vibrații	Organizarea și desfășurarea activității de exploatare, inclusiv activitatea de transport	Calcul matematic	În perioada de funcționare, nivelul de zgomot generate de utilajele folosite în exploatare la o distanță de 300 m față sursă sunt: excavator= 59 dB(A); draglină= 49 dB(A); încărcător frontal= 54 dB(A); autobasculantă= 49 dB(A);	Zona amplasamentului (200 – 300 m)	ROSAC0162 și ROSPA0071 Lunca Siretului Inferior	Intersectează cele două situri
		Lucrări de terasamente la taluzuri					

Etapa	Efecte	Tip/ tipuri de intervenție care generează efectul	Modalitatea de cuantificare	Cuantificarea efectelor	Distanța până la care se resimt efectele	ANPIC potențial afectate	Alte informații suplimentare
	Creșterea de poluanți în sol/poluări accidentale	Scurgeri accidentale de produse petroliere	Literatura de specialitate și legislația specifică în vigoare	Identificarea fizică a poluării	Local	ROSAC0162 și ROSPA0071 Lunca Siretului Inferior	Intersectează cele două situri
	Apariția unor bariere comportament ale pentru fauna sălbatică	Organizarea și desfășurarea activității de exploatare, inclusiv activitatea de transport	Analiza inventarierilor și monitorizărilor efectuate în teren avântând la bază comportamentul speciilor	Nu au fost observate specii care utilizează zona proiectului în mod frecvent	Local	ROSAC0162 și ROSPA0071 Lunca Siretului Inferior	Intersectează cele două situri
	Introducerea/răspândirea speciilor invazive	Organizarea și desfășurarea activității de exploatare, inclusiv activitatea de transport	Monitorizarea și aplicarea măsurilor de prevenire și intervenție în cazul identificării speciilor invazive	Este posibilă apariția speciilor invazive în zona proiectului pe cale anemocoră, acvatică și/sau prin intermuniul autovehiculelor de transport (prin intermediul roților) care intră în cadrul perimetrului de exploatare	Local	ROSAC0162 și ROSPA0071 Lunca Siretului Inferior	Intersectează cele două situri
		Lucrări de reabilitare a terenurilor la finalizarea exploatării					

a.3) Alte PP-uri cu care PP analizat poate genera impact cumulat

În vecinătatea proiectului nu sunt planuri sau proiecte propuse sau în curs de implementare care ar putea genera impact cumulat cu proiectul de față.

În partea de nord a amplasamentului, la o distanță de cca. 12 km, se află proiecte de exploatare agregate minerale, prin urmare în cadrul tabelului de mai jos prezentăm potențialul impact asupra ANPIC din zonă.

Tabel 12 Caracteristicile altor PP-uri (în implementare, aprobate sau în evaluare) care pot avea impact cumulativ cu PP-ul evaluat asupra ANPIC

Nr. Crt.	Nume PP	Localizarea față de ANPIC (distanța)	Efecte generate	Impacturi
1	Balastiera – BRIALBET S.R.L.;	Intersectează ANPIC - ROSAC0164 și ROSPA0071 Lunca Seterului Inferior	-	Nu există impact cumulat cu proiectul propus
2	Iaz piscicol existent T32 KOROLIS	Se învecinează cu ANPIC - ROSAC0164 și ROSPA0071 Lunca Seterului Inferior	-	Nu există impact cumulat cu proiectul propus
3	Iaz piscicol în execuție BALASCOND S.R.L.;	Intersectează ANPIC - ROSAC0164 și ROSPA0071 Lunca Seterului Inferior	-	Nu există impact cumulat cu proiectul propus
4	Iaz piscicol în execuție T32 KOROLIS S.R.L.;	Se învecinează cu ANPIC - ROSAC0164 și ROSPA0071 Lunca Seterului Inferior	-	Nu există impact cumulat cu proiectul propus
5	Iaz piscicol în curs de reglementare T22 KOROLIS S.R.L.;	Intersectează ANPIC - ROSAC0164 și ROSPA0071 Lunca Seterului Inferior	-	Nu există impact cumulat cu proiectul propus
6	Iaz piscicol T126 KOROLIS S.R.L.;	Intersectează ANPIC - ROSAC0164 și ROSPA0071 Lunca Seterului Inferior	-	Nu există impact cumulat cu proiectul propus
7	Perimetru de exploatare TANCRAD S.R.L.	Intersectează ANPIC - ROSAC0164 și ROSPA0071 Lunca Seterului Inferior	-	Nu există impact cumulat cu proiectul propus

b) Informații privind aria naturală protejată de interes comunitar afectată de implementarea PP-ului

b.1) Date privind aria naturală protejată de interes comunitar

➤ Numele și codul ANPI:

1. ROSAC0165 - Lunca Siretului Inferior;

2. ROSPA0071 – Lunca Siretului Inferior.

Cele două situri se află în administrarea Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate (denumită în continuare ANANP) care se ocupă de administrare și management.

În conformitate cu Formularele standard, consultate pe site-ul Ministerului Mediului¹ în luna octombrie 2023, cele două situri au o suprafață de:

1. ROSAC0165 - Lunca Siretului Inferior – 24980.60 ha;

2. ROSPA0071 – Lunca Siretului Inferior – 347479.50 ha;

➤ Importanța ANPIC

Conform Planului de management integrat al sitului Natura 2000 ROSPA0071 Lunca Siretului Inferior și al ariilor naturale protejate cu care se suprapune², situl de importanță comunitară ROSCI/ ROSAC0165 - Lunca Siretului Inferior, a fost instituit prin Ordinul Ministrului Mediului și Dezvoltării Durabile nr. 1964/2007 (modificat și completat prin Ordinul Ministrului Mediului și Pădurilor nr. 2387/2011) privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a Rețelei Ecologice Europene Natura 2000 în România.

Situl Natura 2000 ROSCI/ ROSAC0165 - Lunca Siretului Inferior are o suprafață de 24980.60 hectare și este situat în regiunea biogeografică continentală (29,32%) și stepică (70,68%), având următoarele coordonate: latitudine Nordică 45.0113333, longitudine Estică 27.0035861. Situl Natura 2000 este localizat pe teritoriul județelor Brăila, Galați, Vrancea și Bacău. Acest sit include în limitele sale următoarele relevații: Rezervația Naturală Lunca Siretului cu cele două trupuri, Pădurea Neagră și Pădurea Dumbrăvița, Rezervația Naturală Balta Potcoava, Rezervația Naturală Balta Tălăbasca, Rezervația Naturală Dunele de Nisip de la Hanul Conachi, Rezervația Naturală Pădurea Merișor - Cotul Zătuanului. Scopul principal al instituirii Sitului Natura 2000 ROSCI/ ROSAC0165 - Lunca Siretului Inferior este de conservare a habitatelor și speciilor de interes comunitar, declarate conform Directivei 92/43/CEE privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de floră și fauna sălbatică.

În Formularul Standard Natura 2000 al Sitului Natura 2000 sunt prezentate următoarele tipuri de habitat:

3260 – Cursuri de apă din zona de câmpie până în etajul montan, cu vegetație din *Ranuncion fluitantis* și *Callitricho-Batrachion*;

¹ http://www.mmediu.ro/app/webroot/uploads/files/Formulare_standard_SCI.pdf

http://www.mmediu.ro/app/webroot/uploads/files/SDF_SPA.pdf

² https://ananp.gov.ro/wp-content/uploads/ROSCI0072_ROSCI0162_ROSPA0071_PM_OM_949_2016-4.pdf

3270 – Râuri cu maluri nămoioase, cu vegetație din *Chenopodium rubri* p.p. și *Bidention* p.p.;

6430 – Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la câmpie și din etajul montan până în cel alpin;

6440 – Pajiști aluviale ale văilor râurilor din *Cnidion dubii*;

91E0* – Păduri aluviale de *Alnus glutinosa* și *Fraxinus excelsior*;

91F0 – Păduri mixte de luncă de *Quercus robur*, *Ulmus laevis* și *Ulmus minor*, *Fraxinus excelsior* sau *Fraxinus angustifolia* din lungul marilor râuri (*Ulmenion minoris*);

91I0* – Păduri stepice euro-siberiene de *Quercus* spp.;

92A0 – Păduri-galerii (zăvoaie) de *Salix alba* și *Populus alba*;

Situl Lunca Siretului Inferior cuprinde albia majora a râului în aval de Adjudul Vechi și Homocea, până în amonte de Municipiul Galați, la care se adaugă mici porțiuni de terasă (de ex. trupul de pădure Hanu Conachi), precum și partea inferioară a luncii unor afluenți ai Siretului (ex. Raul Troțuș, în aval de Urechești, Râmnicu Sărat, Suha, Bârlădel, Buzău). Situl se întinde pe teritoriul județelor Bacău (porțiunea superioară a sitului situata pe Râul Troțuș), Vrancea, Buzău, Brăila și Galați. Principalele clase de habitate identificate în sit sunt: Ape dulci continentale (stătătoare, curgătoare) - 45%; Pajiști seminaturale umede, preerii mezofile - 18%; Culturi cerealiere extensive - 5%; Alte terenuri arabile - 5%; Păduri caducifoliolate - 25%; Alte terenuri (inclusiv zone urbane, rurale, căi de comunicație, rampe de depozitare, mine, zone industriale)- 2%. Situl este localizat preponderent în lunca inundabilă a Siretului, o lunca joasă, cu relief predominant plan, tânăr, format din depuneri aluviale. Local apar grinduri, joase, privaluri, depresiuni.

Altitudinea variază de la 5 m, în partea inferioară a sitului, la cca. 300 m în partea superioară a sitului, pe Raul Troțuș. Substratul geologic este reprezentat de argile, nisipuri și chiar pietrișuri în partea superioară, de vârstă cuaternară, care se prezintă sub forma de straturi suprapuse orizontal. Rețeaua hidrologică este reprezentată de Râul Siret și de afluenții acestuia. Regimul hidrologic al râului se caracterizează prin revărsări periodice, în principal în lunile februarie-martie, aprilie-iunie și noiembrie. Aceste revărsări au influență directă asupra vegetației forestiere. În zona de terasă, regimul hidrologic al râului nu influențează vegetația forestieră. Climatul variază dinspre amonte înspre aval, fiind caracteristic etajului colinar în partea superioară a sitului și stepii, în partea mijlocie și inferioară a sitului. Solurile sunt preponderent soluri aluviale (aluviosol), iar pe terase apar molisoluri (cernoziomuri).

În Formularul Standard Natura 2000 al Sitului Natura 2000 ROSCI0109 Lunca Timișului sunt prezentate următoarele specii:

Mamifere:

1355 *Lutra lutra*;

1335 *Spermophilus citellus*;

Amfibieni:

1188 *Bombina bombina*;

1166 *Triturus cristatus*

Pești:

1130 *Aspius aspius*;

6963 *Cobitis taenia* Complex;

1157 *Gymnocephalus schraetzer*;

1145 *Misgurnus fossilis*;

2522 *Pelecus cultratus*;

5359 *Rhodeus amarus*;

6143 *Romanogobio kesslerii*;

5329 *Romanogobio vladykovi*;

5346 *Sabanejewia vallachica*;

1160 *Zingel streber*;

1159 *Zingel zingel*;

Nevertebrate:

1083 *Lucanus cervus*;

1014 *Vertigo angustior*;

Reptile:

1220 *Emys orbicularis*.

Conform Planului de management situl ROSPA0071 – Lunca Siretului Inferior, situl a fost declarată prin H.G. 1284 din 31.10.2007 privind declararea ariilor naturale de protecție avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, cu modificările și completările ulterioare, ca urmare a identificării unui număr de 22 specii de păsări cuprinse în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/CE – Directiva Păsări și a 25 de specii cu migrație regulată menționate în Anexa 1 a Directivei Consiliului 2009/147/CE.

Este o zona aflată în calea migrației numeroaselor specii de păsări acvatiche: stârci (*Ardeola ralloides*, *Egretta garzetta*, *Ardea alba*, *Ardea purpurea*), țigănuși și lopătari (*Plegadis falcinellus*, *Platalea leucorodia*), anatide (*Cygnus olor*, *Anser anser*, *Anas querquedula*, *Anas clypeata*, *Aythya ferina*, *Aythya nyroca*), ralide (*Gallinula chloropus*, *Fulica atra*), limicole (*Himantopus himantopus*, *Recurvirostra avosetta*, *Vanellus vanellus*, *Limosa limosa*, *Tringa totanus*, *Tringa ochropus*), pescăruși (*Larus ridibundus*), chire și chirighițe (*Sterna hirundo*, *Chlidonias hybridus*) s.a.

Acesta se întinde pe o suprafață de 37.479 ha, fiind situat atât în regiunile biogeografice 20.52 %) și stepică (79.48 %). Vegetația este formată preponderent din păduri de luncă și diferite

specii iubitoare de apă din genurile *Pragmites*, *Typha*, *Nymphoides*, *Scirpus* și altele. De asemenea o mare parte din teren este ocupată de culturi agricole și într-o mai mică măsură de pajiști și pășuni.

În Formularul Standard Natura 2000 al Sitului Natura 2000 ROSCI0128 Lunca Timișului sunt prezentate următoarele specii:

Specii de păsări listate în formularul standard

Specie	Specie
<i>Alcedo atthis</i>	<i>Falco tinnunculus</i>
<i>Anas acuta</i>	<i>Falco vespertinus</i>
<i>Anas clypeata</i>	<i>Fulica atra</i>
<i>Anas crecca</i>	<i>Gavia arctica</i>
<i>Anas penelope</i>	<i>Gelochelidon nilotica</i>
<i>Anas platyrhynchos</i>	<i>Glareola pratincola</i>
<i>Anas querquedula</i>	<i>Haliaeetus albicilla</i>
<i>Anas strepera</i>	<i>Ixobrychus minutus</i>
<i>Anser anser</i>	<i>Lanius collurio</i>
<i>Anthus campestris</i>	<i>Lanius minor</i>
<i>Aquila pomarina</i>	<i>Larus cachinnans</i>
<i>Ardea purpurea</i>	<i>Larus minutus</i>
<i>Ardeola ralloides</i>	<i>Larus ridibundus</i>
<i>Aythya ferina</i>	<i>Larus ridibundus</i>
<i>Aythya fuligula</i>	<i>Limosa limosa</i>
<i>Aythya nyroca</i>	<i>Lullula arborea</i>
<i>Branta ruficollis</i>	<i>Merops apiaster</i>
<i>Buteo buteo</i>	<i>Nycticorax nycticorax</i>
<i>Buteo rufinus</i>	<i>Pelecanus onocrotalus</i>
<i>Chlidonias hybridus</i>	<i>Phalacrocorax carbo</i>
<i>Chlidonias leucopterus</i>	<i>Phalacrocorax pygmeus</i>
<i>Chlidonias niger</i>	<i>Picus canus</i>
<i>Ciconia ciconia</i>	<i>Platalea leucorodia</i>
<i>Circus aeruginosus</i>	<i>Podiceps cristatus</i>
<i>Coracias garrulus</i>	<i>Recurvirostra avosetta</i>
<i>Crex crex</i>	<i>Sterna albifrons</i>
<i>Cygnus cygnus</i>	<i>Sterna hirundo</i>
<i>Cygnus olor</i>	<i>Tadorna tadorna</i>
<i>Dryocopus martius</i>	<i>Tringa erythropus</i>
<i>Egretta alba</i>	<i>Tringa totanus</i>
<i>Egretta garzetta</i>	<i>Vanellus vanellus</i>

➤ **Existența unui plan de management și actul normativ prin care a fost aprobat (numărul și data emiterii)**

Cele două arii naturale protejate ROSPA0071 și ROSCI/ROSAC0162 Lunca Siretului Inferior au Plan de management aprobat în anul 2016 prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 949/2016 privind aprobarea Planului de management și a Regulamentului sitului

Natura 2000 ROSPA0071 Lunca Siretului Inferior și al ariilor naturale protejate cu care se suprapune (sursa: <https://anarp.gov.ro/wp-content/uploads/PM-SPA-22.06.2023.pdf>).

➤ **Decizia/Nota de aprobare a obiectivelor de conservare ale ANPIC (numărul și data aprobării)**

ANANP a elaborat și aprobat setul de obiective/măsuri de conservare specifice pentru cele două situri, și anume:

- **ROSCI/ROSAC0162 Lunca Siretului Inferior** – setul minim de măsuri de conservare a fost aprobat prin Decizia nr. 335/26.07.2021. Valabilitatea deciziei a fost consultată pe site-ul ANANP la data de 08.10.2023, fiind disponibile la următoarea adresă - https://anarp.gov.ro/wp-content/uploads/ROSCI0162-SKM_28721080508470.pdf.
- ROSPA0071 Lunca Siretului Inferior - setul minim de măsuri de conservare a fost aprobat prin Decizia nr. 125/28.03.2022. Valabilitatea deciziei a fost consultată pe site-ul ANANP la data de 08.10.2023, fiind disponibile la următoarea adresă – https://anarp.gov.ro/wp-content/uploads/ROSPA0071-SKM_28722033010420.R.pdf.

➤ **Regiunea/regiunile biogeografice în care ANPIC este localizată, cu precizarea suprafeței din fiecare regiune**

Regiunile biogeografice din care cele două situri fac parte sunt:

- ROSCI/ROSAC0162 Lunca Siretului Inferior – continentală (29.32%);
- stepică (70.68%).
- ROSPA0071 Lunca Siretului Inferior – continentală (20.52%);
- stepică (79.48%).

➤ **Tipul de ecosisteme prezente pe suprafața ANPIC**

Situl **ROSCI/ROSAC0162 Lunca Siretului Inferior** cuprinde albia majoră a râului în aval de Adjudul Vechi și Homocea, până în amonte de Municipiul Galați, la care se adaugă mici porțiuni de terasă (de ex. trupul de pădure Hanu Conachi), precum și partea inferioară a luncii unor afluenți ai Siretului (ex. râul Trotuș, în aval de Urechești, Râmnicu Sărat, Suha, Bârlădel, Buzău). Situl se întinde pe teritoriul județelor Bacău (porțiunea superioară a sitului situată pe Râul Trotuș), Vrancea, Buzău, Brăila și Galați. Principalele clase de habitate identificate în sit sunt: Ape dulci continentale (stătătoare, curgătoare) - 45%; Pajiști seminaturale umede, preerii mezofile - 18%; Culturi cerealiere extensive - 5%; Alte terenuri arabile - 5%; Păduri caducifoliolate - 25%; Alte terenuri (inclusiv zone urbane, rurale, căi de comunicație, rampe de depozitare, mine, zone industriale)- 2%. Situl este localizat preponderent în lunca inundabilă a Siretului, o lunca joasă, cu relief predominant plan, tânăr, format din depuneri aluviale. Local apar grinduri, japse, privaluri, depresiuni. Altitudinea variază de la 5 m, în partea inferioară a sitului, la cca. 300 m în partea superioară a sitului, pe Râul Trotuș. Substratul geologic este reprezentat de argile, nisipuri și chiar pietrișuri în partea superioară, de vârstă cuaternară, care se prezintă sub formă de straturi suprapuse orizontal. Rețeaua hidrologică este reprezentată de Râul Siret și de afluenții acestuia.

Regimul hidrologic al râului se caracterizează prin revărsări periodice, în principal în lunile februarie-martie, aprilie-iunie și noiembrie. Aceste revărsări au influență directă asupra vegetației forestiere. În zona de terasă, regimul hidrologic al râului nu influențează vegetația forestieră. Climatul variază dinspre amonte înspre aval, fiind caracteristic etajului colinar în partea superioară a sitului și stepei, în partea mijlocie și inferioară a sitului. Solurile sunt preponderent soluri aluviale (aluviosol), iar pe terase apar molisoluri (cernoziomuri).

Calitate și importanță:

Sit important pentru speciile de pești reofili, reprezentând o porțiune de râu relativ puțin afectată de activități antropice.

Situl de protecție specială avifaunistică **ROSPA0071 Lunca Siretului Inferior** se întinde pe raza județelor Galați, Brăila, Vrancea. Arii naturale protejate de interes național, din județul Galați, incluse în Lunca Siretului Inferior: Balta Potcoava și Balta Tălăbasca.

Genetic, Balta Potcoava este un lac de curs părăsit al Siretului (sau de meandru). Nu a putut fi desecat în urma acțiunii de îndiguirea luncii Siretului inferior, datorită suprafeței și adâncimii mai mare și datorită legăturii strânse cu stratul de apă freatică.

Între balta Potcoava și râul Siret se află păduri de luncă.

Flora de luncă joasă inundabilă este intens reprezentată de asociații vegetale specifice din genurile *Pragmites*, *Thypha*, *Nimphoides*, *Scirpus* și altele.

Balta Tălăbasca este o zonă de o deosebită importanță avifaunistică pe cursul Siretului Inferior, aflat în calea migrației numeroaselor specii de păsări acvatice: ardeide (*Ardeola ralloides*, *Egretta garzetta*, *Egretta alba*, *Ardea purpurea*), threskiornithide (*Plegadis falcinellus*, *Platalea leucorodia*), anatide (*Cygnus olor*, *Anser anser*, *Anas querquedula*, *Anas clypeata*, *Aythya ferina*, *Aythya nyroca*), ralide (*Gallinula chloropus*, *Fulica atra*), charidriiforme (*Himantopus himantopus*, *Recurvirostra avosetta*, *Vanellus vanellus*, *Limosa limosa*, *Tringa totanus*, *Tringa ochropus*), laride (*Larus ridibundus*), sternide (*Sterna hirundo*, *Chlidonias hybridus*), hirundinide (*Riparia riparia*, *Hirundo rustica*), sylviide (*Acrocephalus* sp.).

Suprapunerea cu alte ANPIC și/sau alte tipuri de arii naturale protejate

Situl ROSPA0071 Lunca Siretului Inferior se suprapune cu limita ROSCI/ROSAC0169 Lunca Siretului Inferior.

➤ Rolul ANPIC în cadrul rețelei Natura 2000 și a coridoarelor ecologice terestre și acvatice de care acesta depinde

Cele două situri ROSPA0071 și ROSCI/ROSAC0162 au rolul de a proteja și conserva habitatele și speciile (floră și faună) pentru care au fost desemnate, acestea fiind prezentate în detaliu în secțiunile anterioare.

Coridoarele ecologice regăsite la nivelul celor două situri sunt reprezentate de cursul de apă a râului Siret și culoarele de migrație a păsărilor (migrația de primăvară și cea de toamnă prezentate în figurile 4 și 5).

În județul Galați, în cadrul migrațiilor de primăvară este întâlnit un culoar de migrație, și anume culoarul EST-ELBIC, iar în cazul migrației de toamnă, aceasta se realizează doar pe culoarul Carpatic.

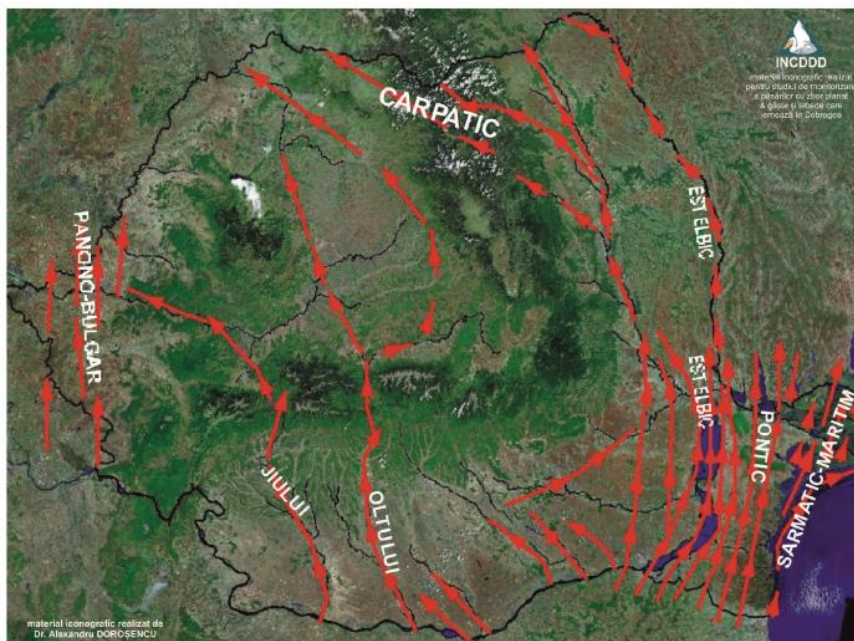

Figura 4 Principalele trasee de migrațiune din România în perioada de primăvară (sursa: Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare Delta Dunării, hartă întocmită de Dr. Alexandru Doroșencu)

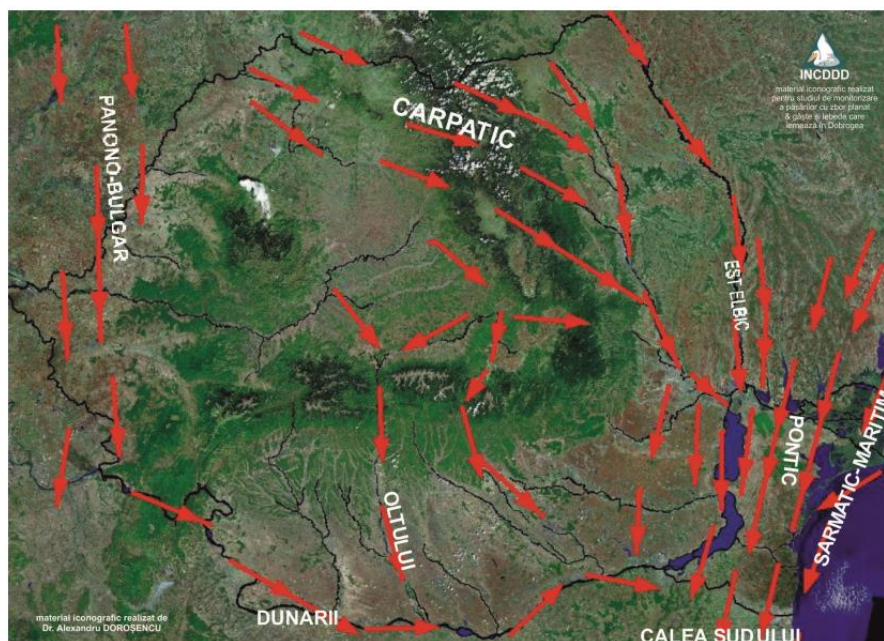

Figura 5 Principalele trasee de migrațiune din România în perioada de toamnă (sursa: Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare Delta Dunării, hartă întocmită de Dr. Alexandru Doroșencu)

- **Relațiile ANPIC cu alte ANPIC învecinate sau din cadrul aceleiași regiuni biogeografice**

Situl ROSPA0071 Lunca Siretului Inferior se suprapune cu situl ROSCI/ROSAC0162 Lunca Siretului Inferior ambele aflate în aceeași regiune biogeografică (continentală și stepică).

➤ **Oricare alte particularități ale ANPIC**

Nu este cazul.

➤ **Evoluții/schimbări care se pot produce în viitor asupra ANPIC ținând cont de impactul planului**

Din punct de vedere al speciilor starea de conservare se evaluează din punct de vedere al: conservării trăsăturilor habitatului care sunt importante pentru specie și al posibilităților de refacere. Cele trei scări ale gradului de conservare conform manualului de completare al Formularului Standard, sunt excelentă (A), bună (B) și medie/redușă (C).

Starea de conservare a unei specii este evaluată prin prisma: arealului de repartiție în sit, starea de conservare a populației și habitatului speciei, perspectivele viitoare.

a. Aria de repartiție a speciilor

Amplasamentul proiectului dată fiind starea actuală a terenurilor este folosit pentru hrănire de către speciile caracteristice zonelor umede. În urma implementării proiectului propus, nu se modifică disponibilitatea habitatelor existente ci dimpotrivă din multe puncte de vedere se îmbunătățește starea de conservare pentru speciile protejate (în special pentru speciile de pești care își vor extinde habitatul).

b. Populațiile speciilor protejate

Proiectul contribuie la îmbunătățirea stării de conservare a populațiilor speciilor de păsări protejate. Proiectul nu are efecte negative asupra numărului de indivizi/perechi de păsări indiferent de modul de utilizare a amplasamentului (cuibărit, hrănire, pasaj, odihnă). Modificările propuse nu produc amenințări asupra integrității populațiilor de păsări în nici unul din stadiile proiectului (implementare/funcționare).

c. Habitatul speciilor

Prin modificările propuse nu se pierd habitate, intervențiile fiind în totalitate reversibile, iar în perioada de exploatare intervențiile în habitat asupra vegetației și solului sunt minime.

Tabel 13 Date privind ANPIC afectată de implementarea PP

Nume și cod ANPIC	Suprafața (ha)	Importanță/ Rol	Plan de management și nr. OM prin care a fost aprobat	Decizia/Nota de aprobare a obiectivelor de conservare ale ANPIC	Regiunea/regiunile biogeografice în care ANPIC este localizată	Tipuri ecosisteme	Suprapunerea cu alte ANPIC sau AP	Relațiile ANPIC cu alte ANPIC	Alte particularități
ROSCI/ ROSAC0162 Lunca Siretului Inferior	24980.60	Sit important pentru speciile de pești reofili, reprezentând o porțiune de râu relativ puțin afectată de activități antropice.	OM nr. 949/2016	Decizia nr. 335 din 26.07.2021	Continentală (29.32%) și stenică (70.68%)	Râuri, lacuri, mlaștini, turbării, stepe, pajiști naturale, pășuni, terenuri arabile, păduri de foioase	ROSPA0071 Lunca Siretului Inferior	Se suprapune cu ROSPA0071 Lunca Siretului Inferior	-
ROSPA0071 Lunca Siretului Inferior	37479.50	Este o zonă de subsidență cu altitudini reduse (aprox. 5 m). Se întâlnesc păduri de luncă. Flora de luncă joasă inundabilă este intens reprezentată de asociații vegetale specifice din genurile <i>Pragmites</i> , <i>Tyche</i> , <i>Nimphoides</i> , <i>Scirpus</i> și altele. Este o zonă aflată în calea migrației numeroaselor specii de păsări acvatice: ardeide (<i>Ardeola ralloides</i> , <i>Egretta garzetta</i> , <i>Egretta alba</i> ,	OM nr. 949/2016	Decizia nr. 125/28.03.2022	Continentală (20.52%) și stenică (79.48%)	Râuri, lacuri, mlaștini, turbării, stepe, pajiști naturale, pășuni, terenuri arabile, păduri de foioase	ROSCI/ ROSAC0162 Lunca Siretului Inferior	Se suprapune cu ROSCI/ ROSAC0162 Lunca Siretului Inferior	-

Nume și cod ANPIC	Suprafața (ha)	Importanță/ Rol	Plan de management și nr. OM prin care a fost aprobat	Decizia/Nota de aprobare a obiectivelor de conservare ale ANPIC	Regiunea/regiunile biogeografice în care ANPIC este localizată	Tipuri ecosisteme	Suprapunerea cu alte ANPIC sau AP	Relațiile ANPIC cu alte ANPIC	Alte particularități
		<p><i>Ardea purpurea</i>); treskiornitide (<i>Plegadis falcinellus</i>, <i>Platalea leucorodia</i>); anatide (<i>Cygnus olor</i>, <i>Anser anser</i>, <i>Anas querquedula</i>, <i>Anas clypeata</i>, <i>Aythya ferina</i>, <i>Aythya nyroca</i>); ralide (<i>Gallinula chloropus</i>, <i>Fulica atra</i>); charidriiforme (<i>Himantopus himantopus</i>, <i>Recurvirostra avosetta</i>, <i>Vanellus vanellus</i>, <i>Limosa limosa</i>, <i>Tringa totanus</i>, <i>Tringa ochropus</i>); laride (<i>Larus ridibundus</i>); sternide (<i>Sterna hirundo</i>, <i>Chlidonias hybridus</i>); hirundinide (<i>Riparia riparia</i>, <i>Hirundo rustica</i>); sylviide (<i>Acrocephalus</i> sp.) s.a.</p>							

b.2) Date privind habitatele/ speciile din ANPIC posibil afectate de PP

Informațiile privind habitatele și speciile de interes comunitar din cadrul ROSPA0071 și ROSCI/ROSAC0162 Lunca Siretului Inferior au fost preluate din Planul de management, Obiectivele specifice de conservare și a datelor culese din teren.

Tabel 14 Date privind speciile și habitatele posibil afectate de PP

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
ROSCI/ROSAC0162 Lunca Siretului Inferior											
3260 – Cursuri de apă din zona de câmpie până în etajul montan, cu vegetație din <i>Ranunculon fluitantis</i> și <i>Callitricho-Batrachion</i>	Conform hărții de distribuție a PM, habitatul nu este localizat în zona amplasamentului, acesta fiind localizat în zona Bălți Tălăbășca	-	-	-	-	62,08 ha conform OSC	Nefavorabilă-inadecvată conform OSC	Stabile	-	Conform hărții de distribuție a PM habitatul nu este situat în zona proiectului, mai mult habitatul nu a fost identificat în zona proiectului în urma investigațiilor în teren.	Stabile
3270 – Râuri cu maluri nămoase, cu vegetație din <i>Chenopodion rubri</i> p.p. și <i>Bidention</i> p.p.	Conform hărții de distribuție a PM și a monitorizărilor efectuate în cadrul amplasamentului habitatul a fost identificat pe malul drept al Siretului la o distanță de cca. 300 m, amonte de zona proiectului	-	-	-	-	379,69 ha conform OSC	Nefavorabilă-inadecvată conform OSC	Stabile	-	Conform hărții de distribuție a PM habitatul nu este situat în zona proiectului, mai mult în cadrul monitorizărilor desfășurate în cadrul amplasamentului, habitatul a fost identificat amonte de amplasament la o distanță de cca. 300 m.	Stabile
6430 – Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la câmpie și din etajul montan până în cel alpin	PM al sitului nu prezintă date despre zonele de distribuție ale habitatului, acesta fiind listat numai în cadrul FS. Monitorizările efectuate în cadrul amplasamentului nu au semnalat prezența habitatului în zona proiectului.	-	-	-	-	4 ha conform OSC	Favorabilă conform OSC	Stabile	-	Habitatul nu a fost identificat în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului. PM nu prezintă informații despre prezența habitatului în cadrul sitului.	Stabile
6440 – Pajiști aluviale ale văilor râurilor din <i>Cnidion dubii</i>	Conform hărții de distribuție a PM, habitatul nu este localizat în zona amplasamentului proiectului, acesta fiind localizat la o distanță de 2,2 km în partea de N a localității Călienii Noi.	-	-	-	-	51,06 ha conform OSC	Nefavorabilă-inadecvată conform OSC	Stabile	-	Conform hărții de distribuție a PM habitatul nu este situat în zona proiectului, mai mult habitatul nu a fost identificat în zona proiectului în urma investigațiilor în teren.	Stabile
91E0* – Păduri aluviale de <i>Alnus glutinosa</i> și <i>Fraxinus excelsior</i>	Habitatul este întâlnit doar în două locații la nivelul sitului, mai exact în partea de NE și SE a localității Rădulești (județul Vrancea), la o distanță de cca. 18.5 km față de zona proiectului.	-	-	-	-	100,46 ha conform OSC	Nefavorabilă-inadecvată conform OSC	Stabile	-	Conform hărții de distribuție a PM habitatul nu este situat în zona proiectului, mai mult habitatul nu a fost identificat în zona proiectului în urma investigațiilor în teren.	Stabile
91F0 – Păduri mixte de luncă de <i>Quercus robur</i> , <i>Ulmus laevis</i> și <i>Ulmus minor</i> , <i>Fraxinus excelsior</i> sau <i>Fraxinus angustifolia</i> din lungul marilor râuri (<i>Ulmion minoris</i>)	Conform hărții de distribuție a PM, cea mai apropiată zonă de distribuție a habitatul este situată în partea de N a localității Rădulești (județul Vrancea), la o distanță de cca. 18.5 km față de zona proiectului	-	-	-	-	337,71 ha conform OSC	Nefavorabilă-inadecvată conform OSC	Stabile	-	Conform hărții de distribuție a PM habitatul nu este situat în zona proiectului, mai mult habitatul nu a fost identificat în zona proiectului în urma investigațiilor în teren.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
9110* – Păduri stepice euro-siberiene de <i>Quercus</i> spp.	Conform hărții de distribuție, habitatul este întâlnit într-o singură locație la nivelul sitului, mai exact în partea de N a localității Poiana (județul Galați) la cca. 46 km față de zona proiectului.	-	-	-	-	176,81 ha conform OSC	Nefavorabilă-inadecvată conform OSC	Stabile	-	Conform hărții de distribuție a PM habitatul nu este situat în zona proiectului, mai mult habitatul nu a fost identificat în zona proiectului în urma investigațiilor în teren.	Stabile
92A0 – Păduri-galerii (zăvoaie) de <i>Salix alba</i> și <i>Populus alba</i>	Habitatul nu a fost identificat în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, dar acesta este prezent la limita zonei studiate, în sectorul dinspre localitatea Liești. Datorită atât poziționării habitatului, cât și specificului lucrărilor efectuate, habitatul nu va fi afectat nici la nivel de suprafață în sit, nici la nivel de stare de conservare	-	-	-	-	1891,52 ha conform OSC	Nefavorabilă – inadecvată conform OSC	Stabile	-	Habitatul nu a fost identificat în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, dar acesta este prezent la limita zonei studiate, în sectorul dinspre localitatea Liești. Datorită atât poziționării habitatului, cât și specificului lucrărilor efectuate, habitatul nu va fi afectat nici la nivel de suprafață în sit, nici la nivel de stare de conservare	Stabile
<i>Lutra lutra</i>	Conform Planului de management, specia este prezentă pe întreaga suprafață a sitului, astfel prezența speciei în zona proiectului nu poate fi exclusă. Campaniile de monitorizare nu au identificat specia în zona proiectului.	Între 30 – 50 de indivizi.	Conform OSC, la nivelul sitului mărimea populației speciei este de 30-50 de indivizi.	Stabilă	Necunoscută conform OSC. Trebuie definită în termen de 3 ani.	Necunoscută conform OSC. Trebuie definită în termen de 3 ani.	Nefavorabilă – inadecvată conform OSC	Stabile	Vidra este un mamifer de talie relativ mare, cu un corp alungit acoperit cu o blană foarte deasă (35000 – 50000 fire de păr/cm ²), iar coada este lungă și rotundă, îngroșată la bază și subțire la vârf. Culoarea blănii variază de la maro închis la bej, cu excepția gâtului, pieptului și a părții ventrale care sunt gri-gălbui. Blana are două tipuri de păr: firele tari, protectoare și subpăr scurt – puful moale. Primul tip constă în fire lungi (25 mm), groase, strălucitoare și foarte rezistente la uzură, pe care apa alunecă. Firele sunt puternice, și sunt acoperite cu o secreție a glandelor pielii, îmbunătățind hidrodinamica vidrei, totodată conferind blănii proprietăți de impermeabilizare și termoizolare. Corpul vidrei, la adulți, de la cap la coadă, măsoară în medie 100 – 120 cm la masculi și 90 – 110 la femele, coada depășește 30 – 50 cm din lungimea	În urma campaniilor de monitorizare desfășurate în zona amplasamentului proiectului specia nu a fost identificată deși habitatul ar putea fi favorabil pentru specia în cauză. Cu toate acestea, suprafața afectată de amplasament este extrem de redusă comparativ cu habitatul general al speciei, lucrările în zonă având un efect nesemnificativ asupra populațiilor.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
									corpului. Vidra este un animal predominant nocturn, foarte timid și dificil de observat, de obicei activ cu circa o oră înainte de amurg și până la o oră după ivirea zorilor. Ziua se odihnește în culcușuri sau vizuine săpate printre rădăcinile arborilor de pe malul apei, sau în vegetația densă de pe maluri.		
<i>Spermophilus citellus</i>	Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, atât la nivel de prezență vizuală, cât și de prezență a galeriilor tipice speciei, din acest motiv neputându-se vorbi de un eventual impact semnificative ale proiectului asupra speciei.	Între 100 – 300 indivizi	Conform OSC nu se cunoaște suprafața exactă a habitatelor speciei la nivelul sitului.	Necunoscută	Necunoscută	Necunoscută	Nefavorabilă-inadecvată	Necunoscută	Este o specie terestră de galerie, de talie mijlocie – maxim 22 cm, cu urechi mici, rotunjite, cu coada scurtă, măsurată la o treime din lungimea cap plus corp, cu păr scurt și aspru. Este o specie omnivoră ce se hrănește cu ierburi, semnițe, rădăcini, bulbi, tulpini tinere și frunze, insecte, ouă, pui de păsări și chiar șoareci. Primăvara consumă vegetale verzi, iar vara se hrănește îndeosebi cu boabe. Deoarece hibernează nu își face provizii pentru iarnă, hrana transportată fiind consumată imediat. Trăiește în colonii, dar fiecare individ are galeria sa proprie. Intră în hrana păsărilor răpitoare de zi și de noapte, ocazional și în hrana berzelor și este căutat de toate mamiferele carnivore.	Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, atât la nivel de prezență vizuală, cât și de prezență a galeriilor tipice speciei, din acest motiv neputându-se vorbi de un eventual impact semnificative ale proiectului asupra speciei.	Stabile
<i>Bombina bombina</i>	Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, ea neavând microhabitate favorabile în zona de proiect, din acest motiv neputându-se vorbi de eventuale efecte ale proiectului asupra speciei.	Conform OSC populația speciei la nivelul sitului este estimată la 100.000 de exemplare	Conform OSC nu se cunoaște suprafața exactă a habitatelor speciei la nivelul sitului.	Stabilă	Necunoscută	Necunoscută	Nefavorabilă-inadecvată	Necunoscute	Este o broască de dimensiuni mici, corpul adulților are cca 4 cm. Partea dorsală a corpului, acoperită de negi numeroși, este cafenie sau cenușie, cu pete de culoare închisă (verzui sau brun-negicioase). Partea ventrală a corpului este neagră, cu pete mici albe și pete mari colorate de la portocaliu până la roșu. Pielea întregului corp conține și așa-numite glande mici, ale căror secreție irită mucoasele	Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, ea neavând microhabitate favorabile în zona de proiect, din acest motiv neputându-se vorbi de eventuale efecte ale proiectului asupra speciei.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
									conjunctive (produc lăcrimare) și mucoasele nazale (provoacă strănutul). În general alege ape mai curate decât Bombina variegata, deși este întâlnită și în zone poluate. Folosește adesea canalele ca mijloc de dispersie. Este specie termofilă, fiind activă la temperaturi cuprinse între 10 și 30° C.		
<i>Triturus cristatus</i>	Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, iar habitatul prezent în zonă este defavorabil speciei, din acest motiv neputându-se vorbi de eventuale efecte ale proiectului asupra speciei.	Conform OSC populația la nivelul sitului este de 1000 de indivizi	Necunoscută	Necunoscută	Necunoscută	Necunoscută	Nefavorabilă-inadecvată	Necunoscute	Este o specie de triton de dimensiuni mari, având până la 16 cm. Corpul este îndesat, capul este lat, cu botul rotunjit, lipsit de șanțuri pe partea dorsală. Cuta gulară bine pronunțată. Membrile lungi și puternice. Lungimea cozii este mai mică sau egală cu a corpului și se termină ascuțit. Tegumentul este rugos atât dorsal cât și ventral. Masculii sunt mai mici decât femelele, în perioada de reproducere au o creastă dorsală înaltă și dințată, care începe între ochi, lipsește în dreptul cloacei și se continuă apoi cu o creastă caudală dezvoltată, dar mai puțin zimțată. Aceasta este dezvoltată și pe partea ventrală. Cloaca masculilor este mare și închisă la culoare. Habitate: preferă ape stagnante mari și adânci, cu vegetație submersă și palustră. Este frecvent în iazuri și lacuri, șanțuri, bălți, canale cu curgere lină, mai ales dacă există vegetație acvatică în care să se poată ascunde. Nu este foarte pretențios la calitatea apei.	Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, iar habitatul prezent în zonă este defavorabil speciei, din acest motiv neputându-se vorbi de eventuale efecte ale proiectului asupra speciei.	Stabile
<i>Aspius aspius</i>	Conform hărții de distribuție a PM specia nu a fost semnalată ca fiind prezentă în zona proiectului. Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului,	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este de 500-1000 indivizi.	Necunoscută	Necunoscută	Necunoscută	Necunoscută	Nefavorabilă-inadecvată	Necunoscută	Singurul pește răpitor din familia ciprinide, are corpul alungit, fusiform, comprimat lateral, zvelt, acoperit cu solzi cicloizi mici. Capul este conic, gura este mare, largă, dispusă oblic, cu	Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, din acest motiv neputându-se vorbi de eventuale efecte ale proiectului asupra speciei.	Stabilă

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
	din acest motiv neputându-se vorbi de eventuale efecte ale proiectului asupra speciei.								maxilarul inferior arcuit în sus. Ochii sunt foarte evidenți (exoftalmici). În urma capului, profilul dorsal urcă brusc. Înțotătoarea dorsală și cele ventrale au inserția aproape simetrică, iar înțotătoarele pectorale nu ating baza înțotătoarelor ventrale. Marginea înțotătoarei anale este puternic concavă; înțotătoarea caudală este puternic excavată. Linia laterală este completă. Coloritul dominant este negricios-verzui pe partea dorsală a corpului și argintiu pe flancuri, iar partea ventrală este albă. Maturitatea sexuală se instalează la 3-5 ani. Reproducerea debutează în luna martie când temperatura apei atinge 6- 10°C și se încheie în luna aprilie. Cerințe de habitat: specie dulcicolă reofil-stagnofilă, întâlnită frecvent în râurile de șes până în zona colinară, bălți, lacuri dulcicole sau salmastre.		
<i>Cobitis taenia Complex</i>	Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, dar habitatul din aria investigată poate fi favorabil prezenței speciei. Cu toate acestea, suprafața mică inclusă în exploatare și frecvența zonelor cu habitat favorabil pentru specie în zona sitului fac ca impactul produs de exploatare asupra speciei să fie minor.	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este de 1000-5000 indivizi.	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Nefavorabilă-inadecvată	Necunoscute	Zvârluga este un cobitid de talie mică (până la 12 cm), cu corp alungit, comprimat lateral (aspect teniform). Gura mică, semilunară are o poziție ventrală (gură inferioară) față de planul lateral (frontal) și este prevăzută cu trei perechi de prelungiri tegumentare (mustăți). Jumătățile buzei inferioare sunt subdivizate în brazde puțin adânci formând astfel 3-4 lobi. Primul lob este dispus aproape de mijlocul buzei având aspect vag de mustată. Spinul suborbital este dispus înaintea și sub jumătatea anterioară a ochiului. Partea posterioară a pedunculului caudal prezintă pe linia medio-	Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, dar habitatul din aria investigată poate fi favorabil prezenței speciei. Cu toate acestea, suprafața mică inclusă în exploatare și frecvența zonelor cu habitat favorabil pentru specie în zona sitului fac ca impactul produs de exploatare asupra speciei să fie minor. Propunem, ca măsură asiguratorie, desfășurarea exploatărilor din albie să se desfășoare evitând perioada de reproducere (aprilie-iunie) și de preferat în fășii longitudinale de circa o treime din suprafața exploatării, protejând habitatul și ponta speciei.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă-schimbări climatice
									dorsală, respectiv pe linia medio-ventrală o carenă dorsală și una ventrală care este mai dezvoltată decât precedenta. Epoca de reproducere are loc în lunile aprilie-iulie. Hrana este procurată noaptea de pe fundul/faciesul mediului abiotic (specie bentofagă); hrana este reprezentată de alge, larve de insecte, respectiv nevertebrate psamofile. Cerințe de habitat: preferă apele lin curgătoare sau stătătoare a căror facies este format din nisip, argilă și mai rar pietriș. Evită ecosistemele acvatice al căror facies este format din mâl. Un obicei/comportament des întâlnit la speciile din genul Cobitis este acela de a se îngropa în substratul/faciesul ecosistemului acvatic.		
<i>Gymnocephalus schraetzer</i>	Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, din acest motiv neputându-se vorbi de eventuale efecte ale proiectului asupra speciei.	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este de 100-300 indivizi.	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Nefavorabilă-inadecvată	Necunoscute	Răspărul este un pește de talie mică, alungit, comprimat lateral, a cărui lungime medie este de 12-16 cm. Rar s-au capturat exemplare de dimensiuni mai mari (maxim 30 cm lungime și o masă corporală maximă de 250 g). Capul, relativ mare în raport cu corpul, prezintă un bot alungit. Gura are poziție terminală, mică, ușor protractilă. Opercularul prezintă striații și o prelungire sub formă de țep. Înnotătoarea dorsală este dublă, cea anterioară fiind formată exclusiv din radii simple, spinoase, cu capătul distal liber. Cea de-a doua, dorsală, unită cu prima, este alcătuită exclusiv din radii ramificate, moi. Reproducerea are loc primăvara, în lunile aprilie-mai, când o singură femelă depune	Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, din acest motiv neputându-se vorbi de eventuale efecte ale proiectului asupra speciei.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cuantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
									ponta cu mai mulți masculi. Icrele, aderente, sunt depuse pe pietre, în benzi. Răspărul este bentonofag, consumând diverse specii de nevertebrate bentonice (în special moluște), dar și icre sau chiar puiet de pește. Se hrănește mai intens noaptea sau la crepuscul, dar este activ, căutând hrană și în timpul zilei.		
<i>Misgurnus fossilis</i>	Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, din acest motiv neputându-se vorbi de eventuale efecte ale proiectului asupra speciei.	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este de 100-500 indivizi.	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Nefavorabilă-inadecvată	Necunoscute	Țiparul este un cobitid de talie mică (25 cm, rar 30 cm), cu corp alungit, puțin comprimat lateral; aspectul serpentiform/vermiform, aspect care nu se mai păstrează și în regiunea cozii, care are un aspect teniform. Nările care sunt dispuse în apropierea ochilor prezintă o compartimentare care este făcută de un pliu tegumentar răsfrânt la exterior. Gura cu poziție inferioară prezintă buze cărnoase; buza inferioară este prevăzută cu două perechi de lobi cărnoși (perechea posterioară prezintă lobi lungi și subțiri, având aspectul unor mustăți). În apropierea orificiului bucal sunt prezente 3 perechi de prelungiri tegumentare numite mustăți (a 3-a pereche este cea mai lungă). Pedunculul caudal prezintă pe linia medio-dorsală o carenă/ creastă adipoasă evidentă. Solzii care formează scheletul extern sunt mici, evidenți și suprapuși parțial; linia laterală este greu de localizat datorită faptului că solzii sunt mici. Partea dorsală a corpului expune o culoare cafeniu închis pe fondul căreia sunt vizibile pete/marmorații negricioase. Zona este delimitată de o bandă	Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, din acest motiv neputându-se vorbi de eventuale efecte ale proiectului asupra speciei.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cuantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
									neagră îngustă dispusă longitudinal ce debutează anterior de la nivelul operculului, extremitatea superioară și ajunge până la baza înotătoarei caudale. Banda delimitatoare este întreruptă în partea posterioară a corpului de pete izolate închise la culoare.		
<i>Pelecus cultratus</i>	Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, din acest motiv neputându-se vorbi de eventuale efecte ale proiectului asupra speciei.	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este de 500-1000 indivizi.	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Nefavorabilă-inadecvată	Necunoscute	Ciprinid de talie medie (25-35 cm, rar 50 cm), cu corp alungit și mult comprimat lateral. Gura are poziție superioară și este mică în raport cu segmentele corporale. Ochi mari, sunt dispuși în jumătatea anterioară a capului. Traseul liniei laterale este vizibil și neregulat. Pe linia medio-ventrală a corpului este vizibilă o carenă, lipsită de solzi, delimitată în partea anterioară de regiunea capului, iar posterior de extremitatea anterioară a bazei înotătoarei anale. Înotătoarele pectorale sunt alungite/bine dezvoltate, iar ventrale au o poziție abdominală. Înotătoarea dorsală de talie mică este inserată în jumătatea posterioară a corpului. Înotătoarea anală este alungită, iar înotătoarea caudală homocercă are lobul inferior alungit comparativ cu cel inferior. Exoscheletul este format din solzi cicloizi mici, subțiri, caduci. Latura dorsală a corpului expune un albastru închis sau verde albastrui, flancurile argintii, iar partea ventrală este albă. Înotătoarele pectorale, înotătoarea dorsală, respectiv caudală expun un colorit cenușiu. Înotătoarele ventrale și înotătoarea anală expun un colorit gălbui. Epoca/perioada de	Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, din acest motiv neputându-se vorbi de eventuale efecte ale proiectului asupra speciei.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cuantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
<i>Rhodeus amarus</i>	Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, dar habitatul din aria investigată poate fi favorabil prezenței speciei. Cu toate acestea, suprafața mică inclusă în exploatare și frecvența zonelor cu habitat favorabil pentru specie în zona sitului fac ca impactul produs de exploatare asupra speciei să fie minor. Propunem, ca măsură asiguratorie, desfășurarea exploatărilor din albie să se desfășoare evitând perioada de reproducere (aprilie-august) și de preferat în fâșii longitudinale de circa o treime din suprafața exploatării, protejând habitatul și ponta speciei.	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este de 300-600 indivizi.	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Nefavorabilă-inadecvată	Necunoscute	Specie de talie mică (4-7 cm, rar 11 cm), corp înalt și comprimat lateral. Capul este comprimat lateral, iar ochii mari sunt dispuși în jumătatea anterioară a capului. Exoscheletul este constituit din solzi cicloizi mari. Pedunculul caudal este scurt și comprimat lateral. Înotătoarea anală cu marginea ușor concavă se inseră sub mijlocul înotătoarei dorsale. Linia laterală este prezentă numai în jumătatea anterioară a corpului. Partea dorsală a corpului este de culoare cenușie-gălbuie sau cu nuanțe verzui, iar flancurile sunt albe. Înotătoarele dorsală și anală sunt cenușii, iar celelalte înotătoare sunt roșcate. Jumătatea posterioară a corpului prezintă o bandă verzuie dispusă longitudinal. În perioada de reproducere, masculul „îmbracă haina nupțială”, aspect care este vizibil, deoarece operculul, respectiv jumătatea anterioară a corpului ce este dispusă deasupra planului lateral prezintă un colorit violet sau albastrui, iar jumătatea anterioară a părții ventrale capătă nuanțe de portocaliu sau roz. Tot în perioada de reproducere, banda care este expusă pe jumătatea posterioară a corpului devine verde ca smaraldul, iar înotătoarea anală capătă	Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, dar habitatul din aria investigată poate fi favorabil prezenței speciei. Cu toate acestea, suprafața mică inclusă în exploatare și frecvența zonelor cu habitat favorabil pentru specie în zona sitului fac ca impactul produs de exploatare asupra speciei să fie minor. Propunem, ca măsură asiguratorie, desfășurarea exploatărilor din albie să se desfășoare evitând perioada de reproducere (aprilie-august) și de preferat în fâșii longitudinale de circa o treime din suprafața exploatării, protejând habitatul și ponta speciei.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
									<p>nuanțe de roșu. Epoca de reproducere are loc în lunile aprilie-august, perioadă în care dimorfismul sexual este pronunțat. La masculi, dimorfismul sexual persistă tot timpul, deoarece sunt mai mari, au corpul mai înalt și colorat mai intens (aspect metalic). Tot la masculi, în perioada de reproducere, este vizibilă la nivelul buzei superioare, respectiv deasupra ochilor, o masă de butoni albi. Femelele, care sunt de două ori mai numeroase decât masculii, se diferențiază de aceștia prin faptul că papila genitală este alungită sub forma unui ovopozitor (5-8 mm) care se alungește în perioada de reproducere și capătă o culoare portocalie. Reproducerea este dependentă de prezența scoicilor de baltă (genul Anodonta) sau de râu (genul Unio), deoarece ponta este depusă prin intermediul ovipozitorului în cavitatea branhială a scoicilor unde are loc și fecundarea, respectiv dezvoltarea alevinilor. Maturitatea sexuală se instalează la vârsta de un an. Hrana este reprezentată de fitoplancton, resturi de plante acvatice, respectiv detritus vegetal. Cerințe de habitat: preferă apele stătătoare sau lin curgătoare, dar este întâlnită frecvent și în plin curent, ajungând chiar până în zona păstrăvului (zona montană).</p>		
<i>Romanogobio kesslerii</i>	Specia a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, iar habitatul din aria investigată poate fi favorabil prezenței	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este de 1000-5000 indivizi.	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Nefavorabilă-inadecvată	Necunoscute	Porcușorul de nisip este un ciprinid de talie mică (până la 10 cm), cu corp fusiform, ușor comprimat lateral. Capul este relativ mare în raport cu talia, gura mică	Specia a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, iar habitatul din aria investigată poate fi favorabil prezenței speciei. Cu toate acestea, suprafața mică inclusă în	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
	speciei. Cu toate acestea, suprafața mică inclusă în exploatare și frecvența zonelor cu habitat favorabil pentru specie în zona sitului fac ca impactul produs de exploatare asupra speciei să fie minor. Propunem, ca măsură asiguratorie, desfășurarea exploatărilor din albie să se desfășoare evitând perioada de reproducere (mai-iunie) și de preferat în fâșii longitudinale de circa o treime din suprafața exploatării, protejând habitatul și ponta speciei.								și subterminală (inferioară) este prevăzută cu o pereche de mustăți lungi (prelungiri tegumentare). Pedunculul caudal alungit se continuă posterior cu înotătoarea caudală homocercă furcată. Exoscheletul este format din solzi cicloizi care sunt prevăzuți pe partea dorsală cu striuri/creste epiteliale. Coloritul variază în funcție de condițiile mediului de viață, respectiv stare fiziologică, dar preponderant expune un colorit cenușiu-verzui sau cenușiu-gălbui pe partea dorsală, iar pe flancuri prezintă un șir de pete mari (7-9, rar 6, 10 sau 11) de formă dreptunghiulară, cenușiu închis, dispuse longitudinal, iar partea ventrală este albă. Epoca/perioada de reproducere are loc în lunile mai-iunie, iar dimorfismul sexual în cazul porcușorului de nisip este șters. Porcușorul de nisip este o specie gregară care trăiește în medie până la vârsta de 5 ani. Hrana este procurată de pe fundul/ faciesul mediului abiotic (specie bentofagă) și reprezentată de diatomee, respectiv nevertebrate pasmofile. Cerințe de habitat: preferă apele curgătoare (specie reofilă) cu fund nisipos din partea inferioară a zonei scobarului și ajunge până în zona crapului, zonă în care este întâlnit mai frecvent; trăiesc în cârduri.	exploatare și frecvența zonelor cu habitat favorabil pentru specie în zona sitului fac ca impactul produs de exploatare asupra speciei să fie minor. Propunem, ca măsură asiguratorie, desfășurarea exploatărilor din albie să se desfășoare evitând perioada de reproducere (mai-iunie) și de preferat în fâșii longitudinale de circa o treime din suprafața exploatării, protejând habitatul și ponta speciei.	
<i>Romanogobio vladykovi</i>	Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, din acest motiv	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este de 1000-5000 indivizi.	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Nefavorabilă-inadecvată	Necunoscute	Cicarul este un ciclostom de talie mică (15-22 cm) al cărui corp este alungit, cilindric, serpentiform/vermiform,	Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, din acest motiv neputându-se	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă-schimbări climatice
	neputându-se vorbi de eventuale efecte ale proiectului asupra speciei.								<p>aspect care nu se mai păstrează și în jumătatea posterioară a corpului deoarece segmentul cuprins între orificiul anal și extremitatea posterioară a înotătoarei caudale (regiunea caudală) este comprimat lateral. Orificiul bucal de formă circulară (poziționat inferior față de planul lateral) prezintă pe margine, papile cornoase, respectiv dinți odontoizi. Regiunea capului prezintă 7 perechi de fante branhiiale, iar pe linia mediodorsală, înaintea ochilor, întâlnim o fosă nazală. Odontoizii labiali externi sunt foarte rari, mici, iar cei ai plăcii suborale sunt individualizați. Înotătoarele sunt prezente numai în jumătatea posterioară a corpului, segment care deține numai înotătoare neperechi (dorsală, caudală, respectiv anală). Zona dorsală expune o culoare cenușie, iar partea ventrală expune o culoare deschisă (albă). La ciclostomi, regiunea occipitală lipsește (hemicraniate), iar endoscheletul (scheletul) este cartilaginos și în parte membranos. Epoca/perioada de reproducere are loc în lunile iunie-iulie, iar după procesul de reproducere adulții/reproducătorii mor. Larvele de cicar trăiesc îngropate în sediment și se hrănesc prin filtrare, cu microfloră, microfaună acvatică, respective detritus; adulții nu se hrănesc. Ciclul de viață: larvă – 2 ani; adult – câteva luni. Specie reofilă care preferă apele</p>	vorbi de eventuale efecte ale proiectului asupra speciei.	

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă-schimbări climatice
<i>Sabanejewia vallahica</i>	Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, din acest motiv neputându-se vorbi de eventuale efecte ale proiectului asupra speciei.	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este necunoscută	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Nefavorabilă-inadecvată	Necunoscute	Este un cobitid de talie mică (până la 13 cm), cu corp foarte alungit, comprimat lateral, are o înălțime și o grosime mai mare în comparație cu alte specii ale genului Cobitis. Înălțimea maximă a corpului, care este situată la nivelul inserției dorsalei, reprezintă 12-18% din lungimea corpului fără caudală. Grosimea corpului reprezintă 55-75% din înălțimea corpului. Gura este mică și poziționată ventral, și are două perechi de mustăți. Spinul suborbital ascuțit este situat înaintea și sub jumătatea anterioară a ochiului. Pedunculul caudal are pe linia medio-dorsală o creastă adiposă, care este mai expresivă în perioada de reproducere. Înotătoarele pectorale și ventrale sunt rotunjite, iar înotătoarele dorsală și anală, au marginea dreaptă. Culoarea de fond este alb-gălbui-aurie. Peste aceasta există pete brun-negriceoase (șirul dorsal este format din 11-16, rar 10 sau 17 pete dorsale și 10-18, rar 9 sau 20-25 pete laterale de obicei mici, rotunjite) Reproducerea are loc la sfârșit de primăvară, mijloc de vară - început de mai, sfârșit de iulie, putând a se extinde până în iulie. Hrana este alcătuită din diatomee, respectiv nevertebrate acvatice bentonice de dimensiuni reduse.	Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, din acest motiv neputându-se vorbi de eventuale efecte ale proiectului asupra speciei.	Stabile
<i>Zingel streber</i>	Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, din acest motiv neputându-se vorbi de eventuale efecte ale	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului este de 3000-7000 indivizi.	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Nefavorabilă-inadecvată	Necunoscute	Fusarul este un percid de talie mică, cu o lungime medie de cca. 12-14 cm. Lungimea maximă citată pentru această specie este de 22 cm. Corpul, acoperit în întregime cu solzi mici, ctenoizi, este	Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, din acest motiv neputându-se vorbi de eventuale efecte ale proiectului asupra speciei.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cuantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
	proiectului asupra speciei.								<p>fusiform, dar puternic alungit. Pedunculul caudal este lung și cilindric. Capul, este relativ mare, comprimat dorso-ventral, botul potrivit de lung, gura inferioară, relativ mare și semilunară. Pe obraji se întâlnesc câteva rânduri de solzi. Prezintă două înotătoare dorsale îndepărtate. Prima dorsală constituită numai din radii simple, spinoase, iar cea de-a doua prezintă doar una-două radii simple, urmate exclusiv de radii ramificate, moi. Radiile din ambele dorsale își reduc treptat înălțimea spre partea caudală. Culoarea pe partea dorsală a corpului este brună-cenușie cu nuanțe verzui; sunt vizibile 5 benzi transversale întunecate, bine evidențiate, ce se prelungesc pe flancuri. Abdomenul este de culoare albă. Maturitatea sexuală se instalează la vârsta de 2-3 ani (la masculi mai devreme cu un an). Reproducerea se realizează primăvara, în lunile martie-mai. Ponta este depusă pe substratul pietros. Fusarul este bentonofag, consumând diverse nevertebrate acvatice (în special larve de insecte și viermi), uneori cu icre și puietul altor pești. Este solitar, activ noaptea. Cerințe de habitat: fusarul este o specie dulcicolă, reofilă, populând râuri mai mici sau mai mari, dar cu apă adâncă, limpede și curent puternic. Preferă zonele cu substrat tare, nisipos sau pietros. Fusarul este bentonic, fiind găsit de obicei printre pietre sau parțial îngropat în nisip.</p>		
<i>Zingel zingel</i>	Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în	Conform OSC mărimea populației la nivelul sitului	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Conform OSC trebuie definită în termen de trei ani	Nefavorabilă-inadecvată	Necunoscute	Pietrarul este un percid de talie mică spre mijlocie, cu un corp	Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, din	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
	zona amplasamentului, din acest motiv neputându-se vorbi de eventuale efecte ale proiectului asupra speciei.	este de 500-1000 indivizi.							<p>fusiform alungit și gros, a cărui lungime medie este de cca. 15 cm, dar s-au înregistrat și capturi de pietrari cu o lungime standard de 48 cm. Corpul este acoperit în întregime cu solzi mici (mai mici decât la fusar), ctenoizi. Lipsesc solzii de pe obraji. Pedunculul caudal, ușor comprimat lateral în partea posterioară, nu este foarte alungit, moderat de gros. Capul, relativ mare, ușor comprimat dorso-ventral, botul potrivit de lung, rotunjit în partea anterioară. Gura inferioară este mare și semilunară. Prezintă două înotătoare dorsale ușor îndepărtate, cu bazele relativ lungi. Prima dorsală este constituită numai din radii simple, spinoase, iar cea de-a doua prezintă doar două radii simple, urmate exclusiv de radii ramificate, moi. Culoarea pe partea dorsală a corpului este brună-cenușie, cu benzi sau pete întunecate, șterse și slab demarcate. Abdomenul este de culoare albă-gălbuie. Maturitatea sexuală se instalează la vârsta de 2-3 ani. Reproducerea se realizează primăvara, în lunile martie-aprilie, când femelele depun pontă cu mai mulți masculi. Ponta este depusă pe substratul pietros, icrele aderând puternic de substrat. Pietrarul este bentonofag, hrânindu-se în special noaptea cu diverse nevertebrate acvatice și pești mărunți. Cerințe de habitat: pietrarul este o specie dulcicolă, reofilă, populând cursul principal al unor râuri mari, unde găsește substrat tare, nisipos sau</p>	acest motiv neputându-se vorbi de eventuale efecte ale proiectului asupra speciei.	

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cuantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
									pietros. Preferă zonele cu apă adâncă, limpede și curent puternic. Pietrarul este bentonic, fiind găsit de obicei printre pietre.		
<i>Lucanus cervus</i>	Conform hărții de distribuție a PM, specia a fost identificată în mai multe locații în cadrul sitului. În relație cu proiectul, cea mai apropiată zonă este situată la distanță de cca. 9 km, mai exact în partea de V și S a localității Hanu Conachi (județul Galați).	Între 100 – 500 de indivizi	Conform OSC specia este întâlnită în habitate cu specii de cvercinee (91F0 și 91I0*) care ocupă o suprafață de 514,52 ha la nivelul sitului	Necunoscută	Suprafața habitatului speciei la nivelul sitului este de 514,52 ha.	Suprafața habitatului speciei la nivelul sitului este de 514,52 ha.	Nefavorabilă – inadecvată conform OSC	Necunoscute	<i>Lucanus cervus</i> este o specie de dimensiune mare, la care masculii pot ajunge până la 80-90 mm. Femelele sunt mai mici, uneori de doar 20 mm. Corpul alungit, masiv, de culoare neagră sau brun închis, cu luciu mat în special la femele, iar în cazul masculului, mandibulele și elitrele de culoare brun-castanie. Specia prezintă un accentuat dimorfism sexual. La masculii capul este masiv, mai lat ca pronotul, iar mandibulele sunt foarte bine dezvoltate, lungi și ramificate cu aspectul unor coarne de cerb. Acestea sunt bifide la extremități și prevăzute cu un dinte median sau postmedian la partea lor internă și pot atinge la exemplarele foarte mari jumătate din lungimea corpului. Femelele, mai mici ca masculii, au pronotul mult mai lat comparativ cu capul, mandibulele mai scurte decât capul și picioarele anterioare adaptate pentru săpat	Conform hărții de distribuție a PM și a campaniilor de monitorizare desfășurate în zona amplasamentului proiectului specia nu a fost identificată.	Stabile
<i>Vertigo angustior</i>	La nivelul sitului, conform hărții de distribuție, specia a fost identificată într-o singură locație, în zona de SE a localității Rădulești (județul Vrancea), la cca. 18 km față de zona proiectului.	Necunoscută	Conform OSC și PM specia nu a fost identificată într-o singură locație la nivelul sitului	Necunoscută	Suprafața habitatului speciei în aria naturală protejată este necunoscut.	Suprafața habitatului speciei în aria naturală protejată este necunoscut.	Necunoscută	Necunoscute	Cochilie senestră, ovoid-eliptică, foarte îngustă, spira formată din 4,5-5 anfracte, puternic convexe, care cresc regulat, foarte fin și des striată, de culoare roșcat-brună, cu fantă ombilicală, apex obtuz. Apertura cochiliei este subtriunghiulară, îngustată mult prin turtirea marginii externe, prezintă 2 lamele parietale, cea de lângă sutură mai dezvoltată, cealaltă aflată mai spre interior, o lamelă columelară puternică, puțin curbată,	Conform hărții de distribuție a PM și a campaniilor de monitorizare desfășurate în zona amplasamentului proiectului specia nu a fost identificată.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
									subverticală, 2 pliuri palatale, primul lung și bine dezvoltat, mult prelungit în interior, al doilea, cel inferior, mic și uneori absent; peristom subcontinuu, mult răsfrânt, îngroșat, cu marginea externă ca un burelet sau chenar, albicios. O depresiune spirală pornește de la peristom și este vizibilă până la jumătatea ultimului anfract, corespondentă poziției pliului palatal lung.		
<i>Emys orbicularis</i>	Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, amplasamentul exploatării neoferind un habitat favorabil speciei (bălți, heleșteie, lacuri, râuri cu cursul lin, cu vegetație ierboasă și arbustivă pe mal, cu vegetație acvatică, ea fiind, cel mai probabil, prezentă în zone din apropierea exploatării unde găsește habitat favorabil.	Între 100-500 de indivizi	Conform OSC nu se cunoaște suprafața exactă a habitatelor speciei la nivelul sitului	Necunoscută	Necunoscută	Necunoscută	Nefavorabilă-Inadecvată	Necunoscută	Carapacea este mai puțin bombată decât al țestoaselor de uscat (menționate anterior). La adulți, lungimea carapacei poate atinge peste 16 cm la masculi și peste 17 cm la femele, în timp ce juvenilii proaspăt eclozați au carapacea de cca 3 cm lungime. Atât carapacea, cât și membrele și capul au fondul de culoarea negricioasă, fiind presărate cu pete și linii galbene. Habitate: preferă habitate acvatice (bălți, heleșteie, lacuri, râuri cu cursul lin) din zonele de câmpie, colinare și de deal, cu vegetație ierboasă și arbustivă pe mal, cu vegetație acvatică și cu populații importante de pești și nevertebrate acvatice. Este sensibilă la calitatea apei, nefiind întâlnită în ape poluate.	Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, amplasamentul exploatării neoferind un habitat favorabil speciei (bălți, heleșteie, lacuri, râuri cu cursul lin, cu vegetație ierboasă și arbustivă pe mal, cu vegetație acvatică, ea fiind, cel mai probabil, prezentă în zone din apropierea exploatării unde găsește habitat favorabil.	Stabile
ROSPA0071 Lunca Siretului Inferior											
<i>Alcedo atthis</i>	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată absentă din zonă și în cadrul planului de management al sitului.	Între 50-100 indivizi	Conform OSC la nivelul sitului prezența speciei este redusă	Stabilă	Conform OSC suprafața habitatului speciei în sit este de 4000-6000 ha	Conform OSC suprafața habitatului speciei în sit este de 4000-6000 ha	Favorabilă	În creștere	Specia cuibărește în palearticul de vest atât la latitudini superioare, cât și medii, fiind răspândită în climate continentale și oceanice, în regiuni temperate, boreale și de stepă, oriunde găsește apă limpede neînghețată, de preferință stătătoare sau lent curgătoare, cu pești mici și suficiente locuri de pândă. În perioada de	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată absentă din zonă și în cadrul planului de management al sitului.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
									<p>reproducere preferă apa dulce față de cea sărată sau salmastră. Habitatele preferate pentru cuibărit sunt reprezentate de pâraie, râuri mici și canale cu maluri abrupte și nisipoase în care își sapă cuibul. Hrana principală a speciei sunt peștii mici de apă dulce, insectele acvatice și peștii marini. Mai rar consumă și crustacee, moluște, insecte terestre sau amfibieni. Este o specie monogamă și teritorială, necesitând un aport de hrană zilnic echivalent cu 60% din greutatea sa, ceea ce implică controlul unui teritoriu de 1-3,5 km de-a lungul cursului apei. Ritualul nupțial este inițiat de mascul, care urmărește femela și îi oferă hrană. Ambele sexe contribuie la construirea cuibului în malurile apelor, în galerii de aproximativ 1 m lungime. La capătul acestora este săpată o cameră mai largă și rotundă, în care femela depune pontă în lunile aprilie-mai. Cele 6-7 ouă sunt clocite cu rândul de către ambii părinți. Dimensiunea unui ou este de 22 x 19 mm. Perioada de incubație este de 19-21 de zile, fiind asigurată de către ambele sexe în timpul zilei, pe timpul nopții clocind femela. Puii rămân în cuib 24-27 de zile și pe măsură ce cresc vin la marginea tunelului pentru a fi hrăniți. În condiții favorabile specia poate să aibă două și chiar trei ponte pe an.</p>		
<i>Anas acuta</i>	Specia nu cuibărește în România, fiind prezentă doar în perioada de pasaj și de iernare. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă	Conform OSC populație este estimată la 20-35 indivizi în pasaj	Conform OSC populație este estimată la 20-35 indivizi în pasaj	Stabilă	Conform OSC suprafața habitatului speciei la nivelul sitului este de aprox. 500 - 1000	Conform OSC suprafața habitatului speciei la nivelul sitului este de aprox. 500 - 1000	Favorabilă	Stabilă	Este o specie de rață de talie mare. La fel ca la majoritatea speciilor de rațe, dimorfismul sexual este accentuat. Masculul în penaj nupțial are capul maroniu-ciocolatiu, cu o	Specia nu cuibărește în România, fiind prezentă doar în perioada de pasaj și de iernare. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
	în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în zonă, în pasaj.								dungă albă contrastantă pe lateralele gâtului, iar partea frontală a gâtului, pieptul și abdomenul sunt de culoare albicioasă. Lateralele corpului și partea dorsală au penajul gri cu vermiculații, penele codale centrale sunt închise la culoare și foarte lungi, iar acoperitoarele cozii sunt de culoare neagră. Primarele sunt gri-maroonii, iar pe partea interioară a aripii remigele secundare formează o oglindă de culoare verzui-metalizat flancată de o bandă subterminală neagră și o bandă terminală albă, iar în partea superioară, flancată de o bandă ruginie. Rața sulițar se hrănește preponderent cu semințe, tuberculi, rogoz, și plante acvatice. Consumă de asemenea și nevertebrate acvatice (insecte, moluște și crustacee), amfibieni și pești de dimensiuni mici. Se hrănește de obicei în ape puțin adânci, scufundându-și partea superioară a corpului, sau făcând plonjări scurte, dar se hrănește ocazional și pe uscat. Perioada de reproducere începe în lunile martie-mai, uneori și început de iunie, aceasta fiind influențată de latitudine.	amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în zonă, în pasaj.	
<i>Anas clypeata</i>	În România este relativ localizată în perioada de cuibărit, ocupând habitate acvatice întinse din zonele joase, bogate în vegetație palustră și cu maluri măloase (fără Delta Dunării). În sezonul de toamnă se adună în numere mari, pe suprafețele de apă deschise, la început mult mai dispersat, iar apoi, concentrat. În perioada de iarnă rămân mai puține exemplare,	Conform OSC populație este estimată la 30-60 indivizi în pasaj	Conform OSC populație este estimată la 30-60 indivizi în pasaj	Stabilă	Conform OSC suprafața habitatului speciei la nivelul sitului este de aprox. 500 – 1000 ha	Conform OSC suprafața habitatului speciei la nivelul sitului este de aprox. 500 – 1000 ha	Favorabilă	Stabilă	Este o specie de rață de talie medie. Ca și la toate speciile de rațe, dimorfismul sexual este accentuat. Femela are un colorit general maroniu, marmorat, perfect pentru camuflaj în timpul clocirii ouălor. Masculul este viu colorat, capul este verde, pieptul și conturul lateral alb, partea centrală a flancurilor castanie, spatel și fundul negru. Masculul are oglinda	În România este relativ localizată în perioada de cuibărit, ocupând habitate acvatice întinse din zonele joase, bogate în vegetație palustră și cu maluri măloase (fără Delta Dunării). În sezonul de toamnă se adună în numere mari, pe suprafețele de apă deschise, la început mult mai dispersat, iar apoi, concentrat. În perioada de iarnă rămân mai puține exemplare, majoritatea iernând în zonele mediteraneene.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
	majoritatea iernând în zonele mediteraneene.								(grupul de pene colorat din aripă) de culoare albastru deschis iar femela verde. Caracteristic ambelor sexe este ciocul de dimensiuni mari, foarte lat la vârf. Lungimea corpului este de 44-52 cm și are o greutate medie de 410-1100 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 73-82 cm. Rața lingurar este omnivoră, însă preponderent carnivoră, mare parte din dietă constă în specii de nevertebrate acvatice (moluște, crustacee, insecte, viermi) pe care o consumă în zonele măloase de țârm și apă mică. Consumă și materie vegetală, în special părți ale plantelor plutitoare. Perioada de reproducere începe în aprilie, iar depunerea ouălor are loc începând cu prima parte a acestei luni. Femela depune de obicei 9-11 ouă, pe care le clocește singură.		
<i>Anas crecca</i>	Preferă habitatele acvatice cu apă puțin adâncă și vegetație submersă, cum sunt lacurile, apele curgătoare line și zonele mlăștinoase. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Conform OSC populație este estimată la 1000-3000 indivizi în pasaj și 100-500 indivizi la iernat	Conform OSC populație este estimată la 1000-3000 indivizi în pasaj și 100-500 indivizi la iernat	Stabilă	Conform OSC suprafața habitatului speciei la nivelul sitului este de aprox. 500 ha	Conform OSC suprafața habitatului speciei la nivelul sitului este de aprox. 500 ha	Favorabilă	Stabilă	Este o rață de talie mică ce prezintă dimorfism sexual accentuat. Atât masculul cât și femela au oglinda (grupul de pene colorat din aripă) de culoare verde închis încadrat de două dungi albe. Masculul are capul maroniu cu regiunea din jurul ochilor de culoare verde închis care se extinde până la ceafă, pieptul crem cu pete negre, lateralele corpului cu vermiculații de culoare gri-alb, abdomenul alb, iar subcodalele sunt sub forma unui triunghi crem-galben încadrat de margini de culoare neagră. Scapularele formează o dungă albă, orizontală, la baza aripilor. Femela are un penaj general gri-maroniu, asemănător cu al femelei	Preferă habitatele acvatice cu apă puțin adâncă și vegetație submersă, cum sunt lacurile, apele curgătoare line și zonele mlăștinoase. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă-schimbări climatice
									de rață mare, facilitând camuflarea în vegetația ripariană. Lungimea corpului este de 34 - 38 cm, anvergura de 58 - 64 cm, iar greutatea este de 250 - 450 g în cazul masculului și 200 - 400 în cazul femelei. Rața mică se hrănește în principal cu semințele plantelor acvatice și din proximitatea habitatelor umede, dar și cu cereale, în perioada rece consumând mai ales plante submerse. Consumă de asemenea și nevertebrate acvatice.		
<i>Anas penelope</i>	Specia nu cuibărește în România, fiind prezentă doar în jumătatea rece a anului, în perioada de pasaj și iernare. Apare începând cu lunile august-septembrie fiind prezentă până în martie-aprilie. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Conform OSC populație este estimată la 200-300 indivizi în pasaj și 150-200 indivizi la iernat	Conform OSC populație este estimată la 200-300 indivizi în pasaj și 150-200 indivizi la iernat	Stabilă	Conform OSC suprafața habitatului speciei la nivelul sitului pentru speciile în pasaj și creșterea puilor este de aprox. 5000 ha, iar pentru speciile care ierneză este de aprox. 100-200 ha	Conform OSC suprafața habitatului speciei la nivelul sitului pentru speciile în pasaj și creșterea puilor este de aprox. 5000 ha, iar pentru speciile care ierneză este de aprox. 100-200 ha	Favorabilă	Stabilă	Este o specie de rață de talie medie. Ca și la toate speciile de rațe, dimorfismul sexual este accentuat. Masculul are penajul de pe cap și gât de culoare castanie, cu fruntea maroniu-gălbui și penele din spatele ochiului de culoare verzui-metalic. Pieptul este rozaliu, lateralele corpului și partea dorsală sunt de culoare gri cu vermiculații, abdomenul este alb, iar coada este gri-albicioasă, înconjurată de penaj de culoare neagră. Ciocul este gri-albăstrui cu vârful negru. Aripa deschisă prezintă o pată mare albă formată de acoperitoarele aripilor, iar pe remigele secundare se formează o oglindă verzui-închis cu flancuri negre. Femela are un aspect mai pestriț, cu capul maroniu-gri, flancurile și gâtul roșcat-rozalii, iar ariile în zbor prezintă o oglindă negricioasă flancată de de linii înguste albe, acoperitoarele fiind gri-maronii. Lungimea corpului este de 45 - 51 cm, anvergura este de 75 - 86 cm, iar greutatea este de 600 - 1000 de g în cazul masculului și 500 - 800 g în cazul femelei.	Specia nu cuibărește în România, fiind prezentă doar în jumătatea rece a anului, în perioada de pasaj și iernare. Apare începând cu lunile august-septembrie fiind prezentă până în martie-aprilie. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
									Specia se hrănește preponderent cu plante, consumând frunze, tulpini, rădăcini, rizomi și semințe ale plantelor acvatice și a celor din habitatele palustre. Se hrănește și cu nevertebrate, mai ales în primele zile după eclozare, puii se hrănesc preponderent cu diptere, trecând treptat la o dietă vegetală. Perioada de reproducere începe din lunile aprilie-iunie, aceasta fiind variabilă în funcție de latitudine.		
<i>Anas platyrhynchos</i>	Este foarte răspândită și nepretențioasă, în perioada de cuibărit ocupă orice fel de habitat acvatic disponibil, de la marile întinderi acvatice (Delta Dunării), lacurile izolate sau malurile râurilor, până la canalele sau lacurile de agrement din orașe. Uneori cuibărește și la distanțe mai mari de suprafețele acvatice. În sezonul de iarnă se adună în numere mari, pe suprafețele de apă deschise, la început mult mai dispersat, iar apoi, concentrat pe acele suprafețe care nu îngheață (în general lacurile mari de baraj). În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului; aria din preajma amplasamentului este considerată ca făcând parte din una din zonele de cuibărit ale speciei, dar conformația zonei și structura vegetației fac ca strict arealul în cauză să nu fie favorabil pentru specie.	Conform OSC populație este estimată la 10-20 perechi cuibăritoare, 5000-10000 indivizi în pasaj și 5000-10000 indivizi la iernat	Conform OSC populație este estimată la 10-20 perechi cuibăritoare, 5000-10000 indivizi în pasaj și 5000-10000 indivizi la iernat	Stabilă	Necunoscut	Necunoscut	Favorabilă	Stabilă	Este o specie de rață de talie mare. Ca și la toate speciile de rațe, dimorfismul sexual este accentuat. Femela are un colorit general maroniu, marmorat, perfect pentru camuflaj în timpul clocirii ouălor. Masculul este viu colorat, capul și gâtul verde metalic, inel subțire alb la baza gâtului, pieptul castaniu. Corpul cu nuanțe de gri, mai închise dorsal, iar penele din jurul cozii, negre. Ambele sexe au oglinda (grupul de pene colorat din aripă) de culoare albastru închis încadrat de două dungi albe. Lungimea corpului este de 50-60 cm și are o greutate medie de 735-1800 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 81-95 cm. Rața mare este omnivoră și oportunistă. Se hrănește atât pe suprafața apei, căutând cu ciocul plante acvatice sau nevertebrate (insecte, moluște, crustacee și ocazional pești mici) în zonele măloase sau ape de adâncime mică, precum și pe uscat cu materiale vegetale sau nevertebrate pe care le poate prinde. Perioada de reproducere poate începe devreme, chiar în luna februarie, iar depunerea ouălor are	Este foarte răspândită și nepretențioasă, în perioada de cuibărit ocupă orice fel de habitat acvatic disponibil, de la marile întinderi acvatice (Delta Dunării), lacurile izolate sau malurile râurilor, până la canalele sau lacurile de agrement din orașe. Uneori cuibărește și la distanțe mai mari de suprafețele acvatice. În sezonul de iarnă se adună în numere mari, pe suprafețele de apă deschise, la început mult mai dispersat, iar apoi, concentrat pe acele suprafețe care nu îngheață (în general lacurile mari de baraj). În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului; aria din preajma amplasamentului este considerată ca făcând parte din una din zonele de cuibărit ale speciei, dar conformația zonei și structura vegetației fac ca strict arealul în cauză să nu fie favorabil pentru specie.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
<i>Anas querquedula</i>	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Conform OSC populație este estimată la 1-3 perechi cuibăritoare și 50-100 exemplare în pasaj.	Conform OSC populație este estimată la 1-3 perechi cuibăritoare și 50-100 exemplare în pasaj.	Stabilă	Conform OSC suprafața habitatului speciei la nivelul sitului pentru speciile cuibăritoare și pasaj este de aprox. 200-300	Conform OSC suprafața habitatului speciei la nivelul sitului pentru speciile cuibăritoare și pasaj este de aprox. 200-300	Nefavorabilă-inadecvată	Stabilă	loc începând cu a doua parte a lunii martie - începutul lunii aprilie. Este o rață de talie mică, ușor mai mare comparativ cu rața mică. Specia prezintă dimorfism sexual, însă este mai puțin accentuat. Masculul are capul maro-purpuriu cu o sprânceană mare și albă ce se prelungește până la lateralul cefei; pieptul este maro întunecat, flancurile gri, scapularele negru cu alb sunt ascuțite. În penajul de eclipsă, masculul seamănă cu femela, dar păstrează coloritul aripii, cu gri-albăstrui pe jumătatea anterioară. Femela seamănă cu rața mică, însă diferă prin talia ușor mai mare, ciocul lung, drept și complet gri (fără portocaliu la bază); dungile închise de pe obraji și lorumul deschis, ce dau un aspect ușor dungat capului; de asemenea lipsesc petele deschise de pe lateralele cozii. În zbor, sunt vizibile pe aripi cele două benzi terminale; banda de pe secundare fiind mai lată decât cea formată de supraalarele secundare mari. Juvenilii seamănă cu femela, dar abdomenul este mai puțin albicios, iar banda terminală albă este îngustă.	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Stabile
<i>Anas strepera</i>	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Conform OSC populație este estimată la 3-5 perechi cuibăritoare și 50-100 exemplare în pasaj.	Conform OSC populație este estimată la 3-5 perechi cuibăritoare și 50-100 exemplare în pasaj.	Stabilă	Conform OSC suprafața habitatului speciei la nivelul sitului este de aprox. 200-300	Conform OSC suprafața habitatului speciei la nivelul sitului este de aprox. 200-300	Nefavorabilă-inadecvată	Stabilă	Este o specie de rață de talie medie. Ca la majoritatea speciilor de rațe, dimorfismul sexual este accentuat. Masculul are penajul de pe cap gri-marونیu, iar penajul de pe flancuri și spate este cenușiu, cu vermiculații fine. Oglizile de pe aripi sunt mici, de culoare albă. Pieptul este intens vermiculat, alb-negru. Femela are penajul general marونیu-	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
									pestriț și seamănă cu femela de rață mare, dar se deosebește de aceasta prin oglinzile albe de dimensiuni mici de pe aripi, distribuția culorii portocaliu pe cioc (flancuri portocalii despărțite de negrul neîntrerupt de pe culmen). Lungimea corpului este de 46-58 cm, anvergura de 84-95 cm, iar greutatea este de 650-1000 g în cazul masculului și de 550 - 850 g în cazul femelei. Rața pestriță se hrănește în principal cu semințe, frunze și rădăcini ale plantelor acvatice și din proximitatea habitatelor umede, ocazional și pe uscat, în perioada rece consumând mai ales plante submerse. Consumă de asemenea și nevertebrate acvatice, mai ales în primele săptămâni după eclozare. Perioada de reproducere începe din lunile aprilie-mai.		
<i>Anser anser</i>	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Conform OSC populație este estimată la 3-5 perechi cuibăritoare și 400-500 exemplare în pasaj.	Conform OSC populație este estimată la 3-5 perechi cuibăritoare și 400-500 exemplare în pasaj.	Stabilă	Conform OSC suprafața habitatului speciei la nivelul sitului este de aprox. 200-300	Conform OSC suprafața habitatului speciei la nivelul sitului este de aprox. 200-300	Nefavorabilă-inadecvată	Stabilă	Gâsca de vară este o specie de gâscă de talie mare. Penajul este în majoritate gri cu maroniu cu părțile superioare definite de marginile albe ale penelor de zbor. Pieptul și abdomenul sunt mai deschise și relativ uniform colorate. Picioarele sunt de culoare rozalie. Lungimea corpului este de 74-84 cm și are o greutate medie de 2070-4560 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 149 -168 cm. Specia este erbivoră, consumă materie vegetală foarte diversă: ierburi, muguri, rădăcini etc. În perioada de cuibărit se hrănesc în special cu materiale vegetale de pe culturile agricole, precum frunzele răsărite ale	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă-schimbări climatice
									grâului, rapiței sau a altor culturi agricole de toamnă. Perioada de reproducere începe la sfârșitul lunii martie / începutul lunii aprilie. Femela depune de obicei 4-6 ouă, pe care le clocește singură, mascul apărând teritoriul. Incubarea durează 27-28 de zile. Puii devin zburători la 50-60 de zile. Perechile cuibăresc izolat sau în colonii laxe. Cuiburile sunt amplasate direct pe sol, în vegetație, adesea în zonele mlăștinoase din apropierea apei, dar uneori pot fi amplasate și în arbori.		
<i>Anthus campestris</i>	Specia preferă solul uscat. Evită terenurile abrupte și stâncoase, vegetația înaltă și joasă. Habitatele preferate sunt mai răspândite în zonele de câmpii continentale însorite. În zona amplasamentului proiectului nu au fost identificate suprafețe care să ofere condițiile minime de habitat pentru această specie.	Între 100-200 exemplare în migrație	Conform OSC la nivelul sitului prezența speciei este necunoscută	Necunoscută	Necunoscută	Necunoscută	Favorabilă	Necunoscute	Specia preferă solul uscat, dar nu arid, în zonele situate la latitudini mijlocii, de la țărmurile Mării Mediterane și stepe până în regiunile temperate. Evită terenurile abrupte și stâncoase, vegetația înaltă și joasă. Habitatele preferate sunt mai răspândite în zonele de câmpii continentale însorite, dar local habitatul lor ajunge și la altitudini de 2.600 m în Armenia. În Germania se înmulțește pe terenuri arabile nisipoase și pe maluri nisipoase de râuri, lacuri; habitate similare sunt ocupate în alte regiuni din vestul Europei. În nord-vestul Africii colonizează pante uscate și platouri până la altitudinea de 2.400 m, fiind o specie abundentă în Munții Atlas deasupra liniei copacilor, până la altitudinea de 3.000 m.	Specia preferă solul uscat. Evită terenurile abrupte și stâncoase, vegetația înaltă și joasă. Habitatele preferate sunt mai răspândite în zonele de câmpii continentale însorite. În zona amplasamentului proiectului nu au fost identificate suprafețe care să ofere condițiile minime de habitat pentru această specie.	Stabile
<i>Aquila pomarina</i>	Acvila țipătoare mică este o specie caracteristică zonelor împădurite situate în apropierea teritoriilor deschise cum sunt pajiștile, terenurile agricole și pășunile umede. În perimetrul	Conform OSC mărimea populație este estimată la 5-10 indivizi	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificați 5-10 indivizi	Necunoscută	Conform OSC suprafața pădurilor la nivelul sitului sunt de 7807 ha.	Conform OSC suprafața pădurilor la nivelul sitului sunt de 7807 ha.	Necunoscută	Necunoscute	Acvila țipătoare mică este o specie caracteristică zonelor împădurite situate în apropierea teritoriilor deschise cum sunt pajiștile, terenurile agricole și pășunile umede. Adulții au	Acvila țipătoare mică este o specie caracteristică zonelor împădurite situate în apropierea teritoriilor deschise cum sunt pajiștile, terenurile agricole și pășunile umede. În perimetrul ariei naturale protejate specia are o prezență certă și prezintă o distribuție	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
	<p>ariei naturale protejate specia are o prezență certă și prezintă o distribuție larg răspândită. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în interiorul amplasamentului, care nu prezintă elemente favorabile de habitat nici pentru cuibărit, nici pentru hrănirea speciei.</p>								<p>înfățișare similară și ajung la acest penaj după 3-4 ani de viață, vârstă la care este atinsă maturitatea sexuală. Se hrănește cu mamifere mici, păsări, broaște, șerpi, șopârle și insecte. Este o specie monogamă, care poate să trăiască până la vârsta de 20-25 de ani, însă în mod obișnuit, din cauza pericolelor existente, ajung să trăiască în medie până la 8-10 ani. Mortalitatea medie este de circa 35% pentru juvenili, 20% pentru păsările imature și 5% pentru adulți. Se hrănește prin utilizarea mai multor tehnici: planarea la o înălțime de circa 100 m urmată de coborârea bruscă asupra prăzii localizate, pândirea dintr-un loc înalt sau mersul pe sol, prin iarbă. Este o specie solitară și teritorială.</p>	<p>larg răspândită. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în interiorul amplasamentului, care nu prezintă elemente favorabile de habitat nici pentru cuibărit, nici pentru hrănirea speciei.</p>	
<i>Ardea purpurea</i>	<p>În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.</p>	<p>Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 5-12 perechi cuibăritoare și între 50-100 indivizi în migrație</p>	<p>Conform OSC la nivelul sitului au fost identificați 5-12 perechi cuibăritoare și între 50-100 indivizi în migrație</p>	<p>Stabilă</p>	<p>Conform OSC suprafața habitatului pentru speciilor de cuibărit și de pasaj este cuprinsă între 500-1000 ha</p>	<p>Conform OSC suprafața habitatului pentru speciilor de cuibărit și de pasaj este cuprinsă între 500-1000 ha</p>	<p>Nefavorabilă-inadecvată</p>	<p>Stabilă</p>	<p>Este o specie de pasăre de talie mare. Nu există dimorfism sexual, atât femela cât și masculul având colorit caracteristic maro roșcat (gâtul, abdomenul și parțial aripile) și nuanțe de gri pe spate și aripi. Păsările tinere au colorit relativ uniform, maroniu roșcat marmorat. Lungimea corpului este de 70-90 cm și are o greutate medie de 525-1218 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 120-138 cm. Este o specie carnivoră, hrănindu-se în special cu pești (5 - 15 cm lungime), amfibieni sau nevertebrate din zonele acvatice. Ocazional prinde mamifere de talie mică sau pui de păsări. Perioada de reproducere începe la sfârșitul lunii aprilie / începutul lunii mai. Femela depune de obicei 2-8 ouă. Incubarea</p>	<p>În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.</p>	<p>Stabile</p>

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
<i>Ardeola ralloides</i>	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 5-10 perechi cuibăritoare și între 10-50 indivizi în migrație	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 5-10 perechi cuibăritoare și între 10-50 indivizi în migrație	Stabilă	Conform OSC suprafața habitatului pentru speciilor de cuibărit și creștere puilor este de aproximativ 150 ha, iar cea de pasaj este cuprinsă între 500-1000 ha	Conform OSC suprafața habitatului pentru speciilor de cuibărit și creștere puilor este de aproximativ 150 ha, iar cea de pasaj este cuprinsă între 500-1000 ha	Nefavorabilă-rea	Stabilă	durează 25-30 de zile. Puii devin zburători la 45-50 de zile. Perechile cuibăresc colonial, adesea în colonii mixte cu alte specii de Ardeidae. Cuiburile sunt de dimensiuni mari, construite din stuf. Amplasarea cuiburilor are loc de obicei în zone cu stuf masiv, dens, în regiuni parțial inundate. Este o specie de stârc de talie mai mică. Nu există dimorfism sexual, atât femela cât și masculul având penajul nupțial în colorit caracteristic cu nuanțe gălbui, deschis pe piept și flancuri și închis pe spate. Abdomenul este albicios. Baza ciocului devine albăstrui în perioada de reproducere. Păsările tinere și adulții în afara sezonului de reproducere au colorit relativ uniform pe spate, maroniu, iar gâtul este dungat. Lungimea corpului este de 40-49 cm și are o greutate medie de 230-370 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 71-86 cm. Este o specie carnivoră, hrănindu-se în special nevertebrate acvatice - în special larve, amfibieni, moluște sau pești de talie mică. Ocazional vânează și în habitate periferice zonelor umede, în special ortoptere sau gândaci. Perioada de reproducere începe la sfârșitul lunii aprilie / începutul lunii mai. Femela depune de obicei 2-4 ouă. Incubarea durează 22-24 de zile. Puii devin zburători la 45 de zile. Perechile cuibăresc colonial, adesea în colonii mixte cu alte specii de Ardeidae. Cuiburile sunt construite din crengi sau stuf. Amplasarea cuiburilor are loc de	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
									obicei în zone mai retrase, ascunse, în vegetație densă, în apropierea sau deasupra apei.		
<i>Aythya ferina</i>	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 10-20 perechi cuibăritoare și între 400-500 indivizi în migrație	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 10-20 perechi cuibăritoare și între 400-500 indivizi în migrație	Stabilă	Conform OSC suprafața habitatului speciei la nivelul sitului este de aprox. 200-300	Conform OSC suprafața habitatului speciei la nivelul sitului este de aprox. 200-300	Nefavorabilă-inadecvată	Stabilă	Este o specie de rață de talie medie ce prezintă dimorfism sexual. Masculul în penaj nupțial are capul de culoare castanie, pieptul, ceafa, coada, târțița și subcodalele sunt de culoare neagră, iar spatele, abdomenul și aripile sunt de culoare gri cu vermiculații. Femela are penajul în culori șterse, capul maroniu-deschis cu sprânceana mai deschisă la culoare, pieptul, ceafa, târțița și coada de culoare maronie, iar spatele și lateralele corpului de culoare gri-maroniu. Lungimea corpului este de 42 - 49 cm, anvergura de 72 - 82 cm, iar greutatea este de 585 - 1240 g în cazul masculului și 468 - 1090 g în cazul femelei. Rața cu cap castaniu este omnivoră, hrana vegetală fiind compusă din rădăcini, semințe, diferite părți ale plantelor acvatice sau palustre, iar cea animală, din: insecte acvatice și larvele acestora, moluște, crustacee, viermi, amfibieni și pești de dimensiuni reduse. Perioada de reproducere începe în lunile aprilie/mai.	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Stabile
<i>Aythya fuligula</i>	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în perioada de iernat în aria investigată.	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 10-20 perechi iernat	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 10-20 perechi iernat	Stabilă	Conform OSC suprafața habitatului speciei la nivelul sitului este de aprox. 500-1000 ha	Conform OSC suprafața habitatului speciei la nivelul sitului este de aprox. 500-1000 ha	Nefavorabilă-inadecvată	Stabilă	Este o specie de rață de talie medie. Ca și la toate speciile de rațe, dimorfismul sexual este accentuat. Femela are un colorit general maroniu, cu spatele mai închis la culoare și flancurile mai deschise; capul și gâtul au o nuanță castanie, iar moțul este foarte slab conturat. Masculul are spatele, capul și gâtul negre, iar flancurile albe;	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în perioada de iernat în aria investigată.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cuantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
									<p>moțul caracteristic speciei este bine dezvoltat și foarte vizibil. Lungimea corpului este de 40-47 cm și are o greutate medie de 560-1020 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 65-72 cm. Rața moțată este omnivoră, însă mare parte din dietă constă în specii de moluște, crustacee și insecte acvatice, după care se scufundă la adâncimi de 3 până la 14 metri, unde stă în medie 20 de secunde. Consumă și materie vegetală, în special fructe, semințe și muguri alte plantelor acvatice sau palustre. Perioada de reproducere începe în luna mai, iar depunerea ouălor are loc începând cu a doua parte a lunii mai. Femela depune de obicei 8-11 ouă, pe care le clocește singură. Incubarea durează 23-28 de zile. Puii devin zburători la 45-50 de zile. Păsările cuibăresc izolat, uneori și în grupuri laxe, amplasând cuiburile la câțiva metri distanță. Cuiburile sunt amplasate în apropierea apei, direct pe sol, ascunse în vegetație; cuibărește izolat sau în grupuri răsfirate, uneori în cadrul coloniilor altor specii (pescăruș răzător).</p>		
<i>Aythya nyroca</i>	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 20-30 perechi cuibăritoare și între 100-150 indivizi în migrație	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 20-30 perechi cuibăritoare și între 100-150 indivizi în migrație	Stabilă	Conform OSC suprafața habitatului pentru speciilor de cuibărit și creștere puilor este de aproximativ 200-300 ha, iar cea de pasaj este cuprinsă între 500-1000 ha	Conform OSC suprafața habitatului pentru speciilor de cuibărit și creștere puilor este de aproximativ 200-300 ha, iar cea de pasaj este cuprinsă între 500-1000 ha	Nefavorabilă-rea	Stabilă	Este o specie de rață de talie medie ce prezintă dimorfism sexual. Masculul în penaj nupțial are capul de culoare castanie, pieptul, ceafa, coada, târțița și subcodalele sunt de culoare neagră, iar spatele, abdomenul și aripile sunt de culoare gri cu vermiculații. Femela are penajul în culori șterse, capul maroniu-deschis cu sprânceana mai deschisă la culoare,	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă-schimbări climatice
									pieptul, ceafa, târâța și coada de culoare maronie, iar spatele și lateralele corpului de culoare gri-marونی. Lungimea corpului este de 42 - 49 cm, anvergura de 72 - 82 cm, iar greutatea este de 585 - 1240 g în cazul masculului și 468 - 1090 g în cazul femelei. Rața cu cap castaniu este omnivoră, hrana vegetală fiind compusă din rădăcini, semințe, diferite părți ale plantelor acvatice sau palustre, iar cea animală, din: insecte acvatice și larvele acestora, moluște, crustacee, viermi, amfibieni și pești de dimensiuni reduse.		
<i>Branta ruficollis</i>	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 50-100 perechi cuibăritoare și între 5-10 indivizi în migrație	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 50-100 perechi cuibăritoare și între 5-10 indivizi în migrație	Necunoscute	Conform OSC suprafața pajiștilor în sit este de aproape 5000 ha la care se adaugă suprafața de teren arabil foarte mare (30% din sit)	Conform OSC suprafața pajiștilor în sit este de aproape 5000 ha la care se adaugă suprafața de teren arabil foarte mare (30% din sit)	Necunoscută	Necunoscute	Gâsca cu gât roșu este cea mai mică dintre speciile de găște europene și are un penaj elegant, negru combinat cu roșu-castaniu, subliniat de dungi albe. Sexele au înfățișare similară. În zbor se observă gâtul scurt și coloritul negru complet sub aripi. Lungimea corpului este de 54-60 cm și are o greutate medie de 1400-1625 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 110-125 cm. În teritoriile de cuibărire se hrănește cu specii vegetale din tundra siberiană, iar în cartierele de iernare din sud-estul Europei în special cu materiale vegetale de pe culturile agricole. La început se hrănesc cu boabe de porumb rămase risipite după recoltare (când sunt disponibile) și mai apoi cu frunzele răsărite ale grâului de toamnă și ale rapiței. Perioada de reproducere începe în luna iunie, iar depunerea ouălor are loc începând cu a doua parte a lunii. Femela depune de obicei	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
									6-7 ouă, pe care le clocește singură, mascul apărând teritoriul. Incubarea durează 23-25 de zile. Puii devin zburători la 35-42 de zile. Păsările cuibăresc grupat, câte 5-6 perechi în relativă apropiere. Cuiburile sunt amplasate direct pe sol.		
<i>Buteo buteo</i>	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj sau iernat în aria investigată, habitatul nefiind favorabil nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire în cazul speciei.	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 4-6 perechi cuibăritoare și între 100-500 indivizi în pasaj și 50-100 indivizi la iernat	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 4-6 perechi cuibăritoare și între 100-500 indivizi în pasaj și 50-100 indivizi la iernat	Stabilă	Conform OSC suprafața habitatelor de cuibărit sunt de aprox. 200-500 ha, cele de pasaj și de iernat de aprox. 15000-20000 ha	Conform OSC suprafața habitatelor de cuibărit sunt de aprox. 200-500 ha, cele de pasaj și de iernat de aprox. 15000-20000 ha	Favorabilă	Stabilă	Pasăre răpitoare de talie medie spre mare. Sexele au coloritul general similar, dorsal fiind maroniu relativ uniform (cu pete albicioase la formele deschise). Ventral, coloritul variază foarte mult, de la exemplare cu colorit maroniu închis complet, până la exemplare foarte deschise (albe). Pe piept au o dungă deschisă la culoare, ce se continuă și în partea mediană a aripii. Juvenilii au petele ventrale dispuse vertical. Dimensiunea femelelor este ușor mai mare. Se hrănește în special cu micromamifere (dar și reptile, păsări de talie mică sau insecte), pe care le vânează zburând la punct fix, la o înălțime de câțiva metri. Ocazional consumă și cadavre, în special pe timpul iernii. Perioada de reproducere începe în Europa de obicei în martie - aprilie. Depunerea ouălor are loc începând cu sfârșitul lunii martie, femela depunând 2-4 ouă, pe care le clocesc mai ales femelele, timp de 33-38 de zile.	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj sau iernat în aria investigată, habitatul nefiind favorabil nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire în cazul speciei.	Stabile
<i>Buteo rufinus</i>	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 10-20 perechi cuibăritoare și între 5-10 indivizi la iernat	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 10-20 perechi cuibăritoare și între 5-10 indivizi la iernat	Necunoscută	Conform OSC suprafața pajiștilor în sit este de aproape 5000 ha la care se adaugă suprafața de teren arabil foarte mare (30% din sit)	Conform OSC suprafața pajiștilor în sit este de aproape 5000 ha la care se adaugă suprafața de teren arabil foarte mare (30% din sit)	Necunoscută	Necunoscută	Pasăre răpitoare de talie medie spre mare. Sexele au coloritul general similar, dorsal și penele acoperitoare ale aripilor fiind maroniu roșcat, remigele închise la culoare. Ventral, coloritul variază foarte mult, de la exemplare cu colorit maroniu închis complet, până la	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cuantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
									<p>exemplare cu colorit roșcat deschis. Juvenilii au barățile ventrale dispuse vertical. Dimensiunea femelelor este ușor mai mare. Lungimea corpului este de 50 - 58 de cm și are o greutate medie de 945 - 1760 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 130 - 155 de cm. Se hrănește în special cu micromamifere (ocasional reptile, păsări de talie mică sau insecte, precum ortoptere sau coleoptere), pe care le vânează dintr-un punct înalt de observație, zburând în cercuri largi sau direct stând pe sol. Perioada de reproducere începe în Europa de obicei în martie - aprilie. Depunerea ouălor are loc începând cu sfârșitul lunii martie, femela depunând 2-4 ouă, pe care le clocește timp de minim 28 de zile. Puii părăsesc cuibul după 45 de zile. Perechile cuibăresc izolat. Își construiește cuibul pe stâncărie sau pe polițe în cariere, în arbori, din crengi și resturi vegetale.</p>		
<i>Chlidonias hybridus</i>	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 50-80 perechi cuibăritoare și între 300-500 indivizi în migrație	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 50-80 perechi cuibăritoare și între 300-500 indivizi în migrație	Stabilă	Conform OSC suprafața habitatului pentru speciile de cuibărit și creștere puilor este de aproximativ 500-1000 ha, iar cea de pasaj este cuprinsă între 500-1000 ha	Conform OSC suprafața habitatului pentru speciile de cuibărit și creștere puilor este de aproximativ 500-1000 ha, iar cea de pasaj este cuprinsă între 500-1000 ha	Nefavorabilă-inadecvată	Stabilă	<p>Este o specie de chiră de talie mică - medie, cu aripile mai rotunjite și coada scurtă și ușor bifurcată. Penajul general este de culoare alb-cenușiu cu pieptul și abdomenul cenușiu închis, în contrast cu aripile și coada care sunt mai deschise la culoare. La adulții în penaj de vară, partea dorsală a capului este neagră, contrastând cu obrații de culoare albă. Ciocul și picioarele sunt de culoare roșie. Lungimea corpului este de 23 - 29 cm, anvergura aripilor de 57 - 63 cm, iar greutatea este de 60 - 101 grame. Specia are o dietă diversificată, consumând</p>	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
									insecte terestre sau acvatice, crustacee, amfibieni și pești de dimensiuni mici. Hrana este procurată de obicei de la suprafața apei, mai rar plonjând pentru capturarea acesteia. Perioada de reproducere, în Europa, se desfășoară în lunile mai - iunie. Ponta este formată din 2 - 3 ouă, care sunt clocite pentru o perioadă 18 - 20 zile. Puiul părăsește cuibul în prima zi de la eclozare și este capabil de zbor după aproximativ 23 de zile. Acesta este hrănit de către părinți pentru câteva săptămâni după această perioadă. Formează colonii de până la 10 - 100 de perechi, divizate în sub-colonii, cuiburile fiind plasate la 1 - 2 m distanță unul față de celălalt. Cuiburile sunt construite din papură și sunt poziționate pe vegetația plutitoare sau submersă, în zonele cu apă de adâncime mică.		
<i>Chlidonias leucopterus</i>	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 2-3 perechi cuibăritoare și între 10-50 indivizi în pasaj	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 2-3 perechi cuibăritoare și între 10-50 indivizi în pasaj	Stabilă	Conform OSC suprafața habitatului pentru speciilor de cuibărit și creștere puilor este de aproximativ 200-300 ha, iar cea de pasaj este cuprinsă între 200-300 ha	Conform OSC suprafața habitatului pentru speciilor de cuibărit și creștere puilor este de aproximativ 200-300 ha, iar cea de pasaj este cuprinsă între 200-300 ha	Nefavorabilă-inadecvată	Stabilă	Penajul nupțial este distinctiv, cap, gat, piept și abdomen negre în contrast cu târțița și coada albe și partea superioară a aripii gri. Ciocul este roșu și negru, iar picioarele sunt roșii. Iarna, mare parte din penajul negru este înlocuit de alb sau gri, cu creștet alb și negru, și frunte alba. Masculul seamănă foarte bine cu femela. Lungimea corpului este de 21-23 cm, anvergura aripilor de 63-67 cm, media masei corporale de 63 de grame. Se hrănește cu insecte, pești mici și broaște. Specie diurna, se hrănește cu ajutorul ciocului, preia prada de la suprafața apei, în loc să se scufunde. La doi ani atinge maturitatea	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
									sexuala. Ca majoritatea chirighițelor, ritualul nupțial are manifestări terestre și aeriene, iar masculul hrănește femela.		
<i>Chlidonias niger</i>	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 5-10 perechi cuibăritoare și între 10-50 indivizi în migrație	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 5-10 perechi cuibăritoare și între 10-50 indivizi în migrație	Stabilă	Conform OSC suprafața habitatului pentru speciilor de cuibărit și creștere puilor este de aproximativ 200-300 ha, iar cea de pasaj este cuprinsă între 200-300 ha	Conform OSC suprafața habitatului pentru speciilor de cuibărit și creștere puilor este de aproximativ 200-300 ha, iar cea de pasaj este cuprinsă între 200-300 ha	Nefavorabilă-inadecvată	Stabilă	Chirighița neagră este caracteristică în perioada umede de apă dulce și salmastre bogate în vegetație și în perioada iernării zonelor de coastă, golfurilor și lagunelor cu apă sărată. Lungimea corpului este de 23-28 cm și are o greutate de 50-74 g. Anvergura aripilor este de circa 57-65 cm. Adulții au înfățișare similară. Are aripile largi și coada scurtă. Capul și corpul sunt negre, iar aripile sunt gri-argintii. Se hrănește cu insecte, pești mici și broaște. Planează pe loc fluturându-și aripile în urmărirea prăzii. Pentru a se hrăni prinde pradă de la suprafața apei sau insecte în zbor și foarte rar se scufundă. De obicei se hrănește la o distanță de până la 2-5 km de colonie. Zboară cu o viteză medie de 34 km/h. Longevitatea cunoscută este de până la 21 de ani.	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Stabile
<i>Ciconia ciconia</i>	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată, iar arealul propus pentru analiză nu prezintă habitat favorabil pentru hrănire sau cuibărit pentru specie.	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 25-30 perechi cuibăritoare și între 500-1000 indivizi în pasaj	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 25-30 perechi cuibăritoare și între 500-1000 indivizi în pasaj	Stabilă	Conform OSC suprafața habitatului speciei în cadrul sitului este de aproximativ 10000-15000 ha	Conform OSC suprafața habitatului speciei în cadrul sitului este de aproximativ 10000-15000 ha	Favorabilă	Stabilă	Barza albă este o specie caracteristică pășunilor umede și zonelor mlăștinoase. Adulții au înfățișare similară și se deosebesc de barza neagră prin culoarea albă a capului și a gâtului. Se hrănește cu broaște, șoareci, insecte, cârțițe, pui de păsări și de iepuri, melci, șerpi și șopârle. Barza albă este alături de rândunică specia care interacționează cel mai mult cu populația umană, fiind prezentă în majoritatea localităților din țara noastră cu excepția zonelor montane. Fiind o specie	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată, iar arealul propus pentru analiză nu prezintă habitat favorabil pentru hrănire sau cuibărit pentru specie.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
									obișnuită cu prezența umană, folosește ca suport pentru cuib stâlpilor rețelelor de tensiune medie și acoperișurile caselor. În mod obișnuit perechea de berze se întoarce la cuibul ocupat și în anii precedenți.		
<i>Circus aeruginosus</i>	Eretele de stuf este o specie care preferă pentru cuibărit zonele umede cu stufărișuri extinse. Mai rar cuibărește în culturi agricole intensive (de exemplu în cereale). Teritoriul de hrănire cuprinde zone umede și terenuri agricole. În zona amplasamentului proiectului nu au fost identificate suprafețe care să ofere condițiile minime de habitat pentru această specie.	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 8-12 perechi cuibăritoare și între 50-100 indivizi în pasaj	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 8-12 perechi cuibăritoare și între 50-100 indivizi în pasaj	Stabilă	Conform OSC suprafața habitatelor de cuibărit și creșterea puilor sunt în suprafață de aproximativ 500-1000 ha, iar cele de pasaj de 5000-10000 ha	Conform OSC suprafața habitatelor de cuibărit și creșterea puilor sunt în suprafață de aproximativ 500-1000 ha, iar cele de pasaj de 5000-10000 ha	Nefavorabilă-inadecvată	Stabilă	Eretele de stuf este o specie care preferă pentru cuibărit zonele umede cu stufărișuri extinse. Mai rar cuibărește în culturi agricole intensive (de exemplu în cereale). Teritoriul de hrănire cuprinde zone umede și terenuri agricole (cu o preponderență mai mare în afara perioadei de cuibărit). Se hrănește în principal cu vertebrate acvatice sau terestre de mărime mică sau medie (rozătoare, pui de iepure, rațe, lișițe etc.). Poate consuma și ouă, broaște, insecte mari și chiar pești. Când vânează, zboară la o înălțime cuprinsă între 2 și 6 m de la sol și plonjează brusc când identifică hrana.	Eretele de stuf este o specie care preferă pentru cuibărit zonele umede cu stufărișuri extinse. Mai rar cuibărește în culturi agricole intensive (de exemplu în cereale). Teritoriul de hrănire cuprinde zone umede și terenuri agricole. În zona amplasamentului proiectului nu au fost identificate suprafețe care să ofere condițiile minime de habitat pentru această specie.	Stabile
<i>Coracias garrulus</i>	Cuibărește în zone de pajiști/pășuni sau mozaicuri cu culturi agricole (suprafețe reduse), cu arbori maturi cu scorburi, în care cuibărește. O găsim adesea în zone cu soluri nisipoase sau argiloase, cu rupturi sau alunecări de teren, unde solul este expus, relativ vertical, în care își poate săpa galerii. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, nefiind indicii că ar fi prezentă în zonă.	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 5-8 perechi cuibăritoare și între 25-50 indivizi în migrație	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 5-8 perechi cuibăritoare și între 25-50 indivizi în migrație	Necunoscută	Conform OSC suprafața pajiștilor este de aproape 5000 ha	Conform OSC suprafața pajiștilor este de aproape 5000 ha	Favorabilă	Necunoscută	Specie de pasăre de talie medie, cu un colorit spectaculos, inconfundabil. Sexele sunt asemănătoare. Capul, aripile și abdomenul sunt albastri deschis, cu tentă verzuie. Spatele este maroniu-roșiatic. Lungimea corpului este de 29-32 de cm, anvergura aripilor este de 52-57 de cm, iar greutatea de 127-170 de grame. Dumbrăveanca este predominant insectivoră, speciile mari de insecte reprezentând majoritatea dietei (greieri, coropișnițe, diverse coleoptere, larve de fluturi etc.). Consumă adesea și alte specii de nevertebrate care sunt prezente pe sol (viermi, miriapode, melci, scorpioni), dar și	Cuibărește în zone de pajiști/pășuni sau mozaicuri cu culturi agricole (suprafețe reduse), cu arbori maturi cu scorburi, în care cuibărește. O găsim adesea în zone cu soluri nisipoase sau argiloase, cu rupturi sau alunecări de teren, unde solul este expus, relativ vertical, în care își poate săpa galerii. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, nefiind indicii că ar fi prezentă în zonă.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
									vertebrate de mici dimensiuni (șopârle, șerpi, broaște, micromamifere). Perioada de reproducere începe în luna mai. Depunerea ouălor are loc începând cu luna mai, femela depunând 3-6 ouă, pe care le clocesc în special femelele, timp de 17-19 zile. Puii părăsesc cuibul după 25-30 de zile. Perechile cuibăresc izolat, rareori grupat. Cuibul este amplasat în scorburile arborilor maturi sau în găuri săpate pereți de loess. Uneori își amplasează cuibul și în nișe din ziduri sau clădiri abandonate.		
<i>Crex crex</i>	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată în imediata apropiere a amplasamentului, neexistând vreun indiciu care să confirme prezența speciei în zonă.	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 1-5 perechi cuibăritoare	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 1-5 perechi cuibăritoare	Necunoscută	Necunoscută	Necunoscută	Necunoscută	Necunoscută	Este o specie caracteristică zonelor joase, cum sunt pășunile și fânețele umede, dar și culturilor agricole (cereale, mazăre, rapiță, trifoi, cartofi). În Alpi cuibărește până la 1.400 m, în China până la 2.700 m, iar în Rusia până la 3.000 m. Este o specie migratoare pe distanțe lungi, călătorind numai noaptea și la înălțimi mici față de sol. Pentru migrație se formează grupuri de aproximativ 20-40 de exemplare, iar grupurile în locurile de odihnă diurnă pot reuni câteva sute de exemplare. Majoritatea își începe migrația în luna septembrie, exemplare izolate putând fi identificate până la sfârșitul lunii octombrie. Se hrănește preferențial cu insecte și larvele acestora, viermi, melci, dar și cu semințe, plante și mugurii. Ocazional poate consuma și mamifere sau amfibieni de talie mică. Sosește din cartierele de iernare în a doua parte a lunii aprilie.	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată în imediata apropiere a amplasamentului, neexistând vreun indiciu care să confirme prezența speciei în zonă.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantitative privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
<i>Cygnus cygnus</i>	În zonele de cuibărit preferă pentru cuibărit insule sau maluri de lacuri bogate în vegetație, mlaștini sau margini de râuri. În zonele de iernare, preferă de asemenea zonele joase, de câmpie, cu suprafețe deschise de apă ce nu îngheață (pentru odihnă) și zone agricole sau habitate naturale deschise (pentru hrănire). În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificați 50-100 indivizi	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificați 50-100 indivizi	Crescătoare	Conform OSC suprafața habitatului este de aproximativ 500-1000 ha	Conform OSC suprafața habitatului este de aproximativ 500-1000 ha	Favorabilă	Crescătoare	Specie de talie mare, cu aspect general inconfundabil. Adulții au colorit complet alb. Ciocul lung și subțire are culoare galbenă cu vârful și marginile negre. Juvenilii au colorit alb-murdar (cu tentă maronie) și ciocul maro deschis cu vârful negru. Lungimea corpului este de 140-160 cm și are o greutate de 5600-13100 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 205-235 cm. Lebăda de iarnă este aproape majoritar vegetariană, hrănindu-se cu plantele acvatice (inclusiv submerse) și palustre. Suplimentar, consuma iarbă și plante agricole (inclusiv semințe), în special iarna.	În zonele de cuibărit preferă pentru cuibărit insule sau maluri de lacuri bogate în vegetație, mlaștini sau margini de râuri. În zonele de iernare, preferă de asemenea zonele joase, de câmpie, cu suprafețe deschise de apă ce nu îngheață (pentru odihnă) și zone agricole sau habitate naturale deschise (pentru hrănire). În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Stabile
<i>Cygnus olor</i>	Specia este legată de habitatele acvatice naturale, întinse, zone de mlaștini și lacuri cu suprafețe de stuf, în care își amplasează cuiburile. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 30-50 perechi cuibăritoare, 2500-3000 exemplare în pasaj și 300-500 indivizi în iernat	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 30-50 perechi cuibăritoare, 2500-3000 exemplare în pasaj și 300-500 indivizi în iernat	Stabilă	Conform OSC suprafața habitatului pentru cuibărit și creșterea puilor aprox. 500-1000 ha, habitate pentru speciile în pasaj 5000 ha iar habitatele pentru speciile care iernează aprox. 500-1000 ha	Conform OSC suprafața habitatului pentru cuibărit și creșterea puilor aprox. 500-1000 ha, habitate pentru speciile în pasaj 5000 ha iar habitatele pentru speciile care iernează aprox. 500-1000 ha	Favorabilă	Stabilă	Specie de talie mare, cu aspect general inconfundabil. Adulții au colorit complet alb. Ciocul are culoare portocalie iar picioarele sunt negre. Juvenilii au colorit alb-murdar (cu tentă maronie) și ciocul maro deschis. Lungimea corpului este de 140-160 cm și are o greutate de 6600-15000 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 200-240 cm. Lebăda de vară este aproape exclusiv vegetariană, hrănindu-se preponderent cu plantele acvatice (inclusiv submerse, la care ajunge folosindu-și gâtul lung, însă fără a se scufunda). Suplimentar, consumă iarbă și plante agricole (inclusiv semințe). Ocazional poate consuma și hrană animală din zonele acvatice (insecte acvatice, viermi, melci, mormoloci etc.). Perioada de reproducere începe devreme, uneori pe la sfârșitul lui martie sau începutul lui aprilie.	Specia este legată de habitatele acvatice naturale, întinse, zone de mlaștini și lacuri cu suprafețe de stuf, în care își amplasează cuiburile. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cuantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
									Femela depune de obicei 5-7 ouă, pe care le clocește singură, masculul apărând teritoriul. Incubarea durează 35-41 de zile.		
<i>Dryocopus martius</i>	Cuibărește în păduri montane, uneori până la limita arborilor. Preferă trunchiurile înalte și bătrâne ale pădurilor aflate în stadiul climax al succesiunii vegetale. Deși preferă porțiunile de păduri mai rare, poate fi prezentă și în pălcurile de păduri izolate, relativ departe de pădurea intactă. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea neavând habitat favorabil pentru hrănire sau cuibărit în zonă.	Conform OSC la nivelul sitului populația speciei este estimată la aproximativ 1-3 perechi cuibăritoare	Conform OSC la nivelul sitului populația speciei este estimată la aproximativ 1-3 perechi cuibăritoare	Necunoscută	Conform OSC suprafața habitatelor la nivelul sitului este de 7807 ha	Conform OSC suprafața habitatelor la nivelul sitului este de 7807 ha	Necunoscută	Necunoscută	Cuibărește în păduri montane, uneori până la limita arborilor, în Alpi ajungând și la înălțimi de peste 2.000 m. În taigaua nordică este în principal o specie de șes. Preferă trunchiurile înalte și bătrâne ale pădurilor aflate în stadiul climax al succesiunii vegetale. Deși preferă porțiunile de păduri mai rare, poate fi prezentă și în pălcurile de păduri izolate, relativ departe de pădurea intactă. Dieta mai constă și din viespii, albine, larve de coleoptere, muște etc. Este o pasăre solitară și teritorială, în afara sezonului de reproducere masculul și femela apărând teritorii diferite, care uneori se pot suprapune.	Cuibărește în păduri montane, uneori până la limita arborilor. Preferă trunchiurile înalte și bătrâne ale pădurilor aflate în stadiul climax al succesiunii vegetale. Deși preferă porțiunile de păduri mai rare, poate fi prezentă și în pălcurile de păduri izolate, relativ departe de pădurea intactă. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea neavând habitat favorabil pentru hrănire sau cuibărit în zonă.	Stabile
<i>Egretta alba</i>	Specia este legată de habitatele acvatice naturale, întinse, cu suprafețe mari de stuf, în care își amplasează coloniile (în zone retrase, izolate). În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 50-100 indivizi în migrație și între 10-15 indivizi în perioada de iernat	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 50-100 indivizi în migrație și între 10-15 indivizi în perioada de iernat	Descrecătoare	Conform OSC suprafața habitatului în aria protejată este: -cuibărit și creșterea puilor 200-300 ha; -pasaj 500-1000 ha; -iernat 100-200 ha;	Conform OSC suprafața habitatului în aria protejată este: -cuibărit și creșterea puilor 200-300 ha; -pasaj 500-1000 ha; -iernat 100-200 ha;	Nefavorabilă-rea	Descrecătoare	Este o specie de stârc de talie mare. Nu există dimorfism sexual, atât femela cât și masculul având colorit caracteristic alb complet. Păsările tinere au colorit similar. Ciocul este masiv, lung, galben în afara perioadei de cuibărit și devine închis la culoare (aproape negru) în perioada de reproducere. Picioarele sunt închise la culoare. Lungimea corpului este de 85-100 cm și are o greutate medie de 700-1700 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 145-170 cm. Este o specie carnivora oportunistă, în habitatele acvatice se hrănește cu pești, broaște, șerpi, crustacee, insecte acvatice. Adesea se hrănește și pe câmpuri, cu reptile, amfibieni, păsări și mamifere de	Specia este legată de habitatele acvatice naturale, întinse, cu suprafețe mari de stuf, în care își amplasează coloniile (în zone retrase, izolate). În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
<i>Egretta garzetta</i>	Specia preferă zonele umede cu ape puțin adânci, atât stătătoare cât și curgătoare, de obicei dulcicole, cum sunt: lacurile, mlaștinile, marginile de râuri, având nevoie pentru cuibărire de zone cu arbori sau tufe în proximitatea zonelor umede. Pentru hrănire poate fi întâlnită în mai multe tipuri de habitate, frecventând des și zonele cu bălți temporare, mai ales în perioada de pasaj. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 30-40 perechi cuibăritoare și între 200-300 indivizi în migrație	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 30-40 perechi cuibăritoare și între 200-300 indivizi în migrație	Crescătoare	Conform OSC suprafața habitatului în aria protejată este: -cuibărit și creșterea puilor 500-1000 ha; -pasaj aprox. 5000 ha;	Conform OSC suprafața habitatului în aria protejată este: -cuibărit și creșterea puilor 500-1000 ha; -pasaj aprox. 5000 ha;	Favorabilă	Crescătoare	Este o specie de stârc de mărime medie, ce prezintă dimorfism sexual redus, masculul fiind mai puțin mai mare decât femela. Egretta mică are corpul elegant, cu gâtul lung și subțire, picioare negre cu degetele galbene în contrast puternic, și ciocul negru, sub forma unui pumnal, baza ciocului fiind uneori galbenă. În penajul nupțial prezintă două pene albe, foarte lungi și elegante, care pornesc de pe ceafă. Lungimea corpului este de 55 - 65 cm, anvergura de 86 - 104 cm, iar greutatea este de 280 - 710 g. Este o specie carnivora oportunistă, consumând insecte terestre și acvatică, moluște, crustacee, moluște, păianjeni, viermi, dar și vertebrate, incluzând: amfibieni, reptile, micromamifere, păsări de dimensiuni mici și o varietate mare de specii de pești, de obicei de dimensiuni mici.	Specia preferă zonele umede cu ape puțin adânci, atât stătătoare cât și curgătoare, de obicei dulcicole, cum sunt: lacurile, mlaștinile, marginile de râuri, având nevoie pentru cuibărire de zone cu arbori sau tufe în proximitatea zonelor umede. Pentru hrănire poate fi întâlnită în mai multe tipuri de habitate, frecventând des și zonele cu bălți temporare, mai ales în perioada de pasaj. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Stabile
<i>Falco tinnunculus</i>	Cuibărește în special în habitate deschise, precum pașiști/pășuni sau mozaicuri agricole tradiționale, cu arbori maturi, livezi, liziere, zăvoaie. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj sau iernat în aria investigată. Amplasamentul nu oferă habitat favorabil pentru hrănire sau cuibărit speciei, prezența ei în	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 10-20 perechi cuibăritoare și între 50-100 exemplare în pasaj și iernat	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 10-20 perechi cuibăritoare și între 50-100 exemplare în pasaj și iernat	Necunoscută	Conform OSC suprafața habitatelor pentru cuibărit și creșterea puilor, pasaj și iernat sunt în suprafața de aprox. 5000-10000 ha	Conform OSC suprafața habitatelor pentru cuibărit și creșterea puilor, pasaj și iernat sunt în suprafața de aprox. 5000-10000 ha	Favorabilă	Necunoscute	Pasăre răpitoare de talie mică. Sexele au coloritul general similar, dorsal fiind maroniu-roșcat, însă la mascul culorile sunt mai intense, iar capul gri-albăstrui (la femelă maroniu). Pe burtă coloritul este mult mai deschis, cu pete dense, închise la culoare. Lungimea corpului este de 31-37 de cm și are o greutate medie de 136-314 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 68-78 de cm. Se hrănește în special cu rozătoare (dar și reptile, păsări de talie mică sau insecte), pe care le vânează zburând la punct fix, la o înălțime de	Cuibărește în special în habitate deschise, precum pașiști/pășuni sau mozaicuri agricole tradiționale, cu arbori maturi, livezi, liziere, zăvoaie. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj sau iernat în aria investigată. Amplasamentul nu oferă habitat favorabil pentru hrănire sau cuibărit speciei, prezența ei în zonă fiind cel mult accidentală.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
	zonă fiind cel mult accidentală.								câțiva metri. În zonele nordice și centrale ale Europei, hrana preponderentă este reprezentată de micromamifere, în timp ce în sud și nordul Africii, insectele de talie mare domină în dietă. Perioada de reproducere începe în Europa de obicei în martie - aprilie. Depunerea ouălor are loc începând cu luna aprilie, femela depunând 3-6 ouă, pe care le clocesc femelele, timp de 27-31 de zile. Puii părăsesc cuibul după 27-35 de zile. Perechile cuibăresc izolat.		
<i>Falco vespertinus</i>	Este o specie cuibăritoare, tipic de stepă, care poate fi observată în pasaj, mai mult prin exemplare izolate sau în pereche. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea neavând habitat favorabil pentru hrănire sau reproducere în aria investigată.	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 5-10 perechi cuibăritoare și între 50-100 indivizi în pasaj	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 5-10 perechi cuibăritoare și între 50-100 indivizi în pasaj	Necunoscută	Conform OSC suprafața pajiștilor în sit este de aproape 5000 ha	Conform OSC suprafața pajiștilor în sit este de aproape 5000 ha	Favorabilă	Necunoscute	Specie tipică de câmpie, care preferă zonele deschise ce alternează cu pâlcuri de copaci din habitatele de stepă și silvostepă, dar nu-i displac nici pâlcurile de copaci situate între terenurile arabile. În perioada de după creșterea păsărilor hoinăresc; ziua formează stoluri mici și își caută hrană, iar seara se adună în număr mare (până la câteva mii de exemplare) în locuri tradiționale de înnoptare (arbori singuratici, aliniamente sau pâlcuri), păsările adunându-se aici în fiecare an.	Este o specie cuibăritoare, tipic de stepă, care poate fi observată în pasaj, mai mult prin exemplare izolate sau în pereche. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea neavând habitat favorabil pentru hrănire sau reproducere în aria investigată.	Stabile
<i>Fulica atra</i>	Specia este prezentă în majoritatea habitatelor acvatice, preferându-le pe cele cu apă stătătoare sau lin curgătoare, puțin adâncă, cu vegetație submersă abundentă și vegetație palustră. În perioada de cuibărire poate folosi și zonele inundate sau habitatele umede temporare. În cadrul planului de management arealul investigat este considerat ca parte a unei zone de cuibărire a speciei, dar investigațiile din teren nu au indicat prezența	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 30-50 perechi cuibăritoare, 2500-3000 exemplare în pasaj și între 300-500 indivizi în iernat	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 30-50 perechi cuibăritoare, 2500-3000 exemplare în pasaj și între 300-500 indivizi în iernat	Necunoscută	Conform OSC suprafața habitatelor pentru cuibărit și creșterea puilor sunt în suprafață de aprox. 500-1000 ha, cele de pasaj în suprafață de 5000 ha iar cele de iernat de 500-1000 ha	Conform OSC suprafața habitatelor pentru cuibărit și creșterea puilor sunt în suprafață de aprox. 500-1000 ha, cele de pasaj în suprafață de 5000 ha iar cele de iernat de 500-1000 ha	Favorabilă	Necunoscute	Specie de pasăre de talie medie, ușor de recunoscut după penajul relativ uniform negru-cenușiu. Sexele sunt asemănătoare. Capul este mic și rotund, de culoare neagră, contrastând cu restul corpului de culoare cenușiu-închis. Irisul este roșu, iar ciocul alb se continuă cu un scut facial alb. Picioarele sunt puternice, de culoare galben-verzui, cu degetele lungi, lobate. Juvenilii au penajul mai deschis la culoare,	Specia este prezentă în majoritatea habitatelor acvatice, preferându-le pe cele cu apă stătătoare sau lin curgătoare, puțin adâncă, cu vegetație submersă abundentă și vegetație palustră. În perioada de cuibărire poate folosi și zonele inundate sau habitatele umede temporare. În cadrul planului de management arealul investigat este considerat ca parte a unei zone de cuibărire a speciei, dar investigațiile din teren nu au indicat prezența favorabil pentru cuibărit în zona amplasamentului.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
	indivizilor de Fulica atra, habitatul nefiind favorabil pentru cuibărit în zona amplasamentului.								cenușiu, cu gâtul și obraji de culoare alb-cenușiu. Lungimea corpului este de 36 - 39 cm, anvergura aripilor este de 70 - 80 cm, iar greutatea este de 610 - 1200 g. Este o specie omnivoră, preferând mai ales plante acvatice și semințele acestora, precum și alte materiale vegetale aparținând plantelor din vecinătatea habitatelor acvatice. Hrana de origine animală este constituită din nevertebrate care trăiesc în mediul acvatic, dar și pești, amfibieni, micromamifere, păsări de dimensiuni mici și ouăle acestora.		
<i>Gavia arctica</i>	În perioada de iarnă specia poate fi întâlnită pe orice corp de apă rămas dezghețat, în special lacuri de acumulare sau zona de coastă; ocazional ierneză și pe cursuri mari de râuri lent curgătoare. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, neavând habitat favorabil pentru hrănire în zonă.	Conform OSC la nivelul sitului populația este estimată la 5-10 indivizi în migrație	Conform OSC la nivelul sitului populația este estimată la 5-10 indivizi în migrație	Necunoscută	Conform OSC suprafața apelor în sit este 6334 ha	Conform OSC suprafața apelor în sit este 6334 ha	Necunoscută	Necunoscute	Cufundarul polar este o specie de cufundar de talie medie. În perioada de cuibărit are capul și ceafa de culoare gri uniform, spate de culoare închisă, spre negru, cu benzi transversale albe și o pată neagră pe gât în partea ventrală. În sezonul rece benzile albe de pe spate dispar, la fel și pata neagră de pe gât. Lungimea corpului este de 63 - 75 cm și are o greutate medie de 1300-3400 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 100 - 122 cm. Specie preponderent ihtiofagă, dar consumă și amfibieni, nevertebrate (crustacee, moluște) sau icre. Ocazional consumă și materie vegetală. Perioada de reproducere începe în luna aprilie. Femela depune de obicei 1-3 ouă. Incubarea durează 28-30 de zile. Puii devin zburători la circa 60-65 de zile. Perechile cuibăresc solitar. Cuiburile sunt construite din materiale vegetale. Amplasarea cuiburilor are loc de obicei în zone mai	În perioada de iarnă specia poate fi întâlnită pe orice corp de apă rămas dezghețat, în special lacuri de acumulare sau zona de coastă; ocazional ierneză și pe cursuri mari de râuri lent curgătoare. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, neavând habitat favorabil pentru hrănire în zonă.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă-schimbări climatice
<i>Gelochelidon nilotica</i>	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, neavând habitat favorabil în zona investigată.	Conform OSC la nivelul sitului populația este estimată la 5-10 indivizi în migrație	Conform OSC la nivelul sitului populația este estimată la 5-10 indivizi în migrație	Stabilă	Conform OSC suprafața habitatului speciei este de aproximativ 5000 ha	Conform OSC suprafața habitatului speciei este de aproximativ 5000 ha	Favorabilă	Stabilă	Pescărița rătăitoare este o specie caracteristică zonelor lagunare cu apă salmastră și țărmurilor nisipoase, dar apare și pe lacurile cu apă dulce și mlăștinoase. Lungimea corpului este de 35-42 cm și are o greutate de 150-192 g. Anvergura aripilor este de circa 76-86 cm. Este ușor de confundat cu sterna de mare (Sterna sandvicensis) mai ales în cazul păsărilor tinere. Adulții au înfățișare similară. Penajul este gri deschis, iar coada este scurtă și scobită. Partea superioară a capului este neagră, iar ciocul este gros, asemănător pescărușilor. Se hrănește cu insecte, râme, melcișori, șoareci, șopârle.	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, neavând habitat favorabil în zona investigată.	Stabile
<i>Glareola pratincola</i>	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea neavând habitat favorabil în zona investigată.	Conform OSC la nivelul sitului populația este estimată la 10-14 indivizi în migrație	Conform OSC la nivelul sitului populația este estimată la 10-14 indivizi în migrație	Necunoscută	Conform OSC suprafața habitatului speciei este de aproximativ 5000 ha	Conform OSC suprafața habitatului speciei este de aproximativ 5000 ha	Favorabilă	Necunoscute	Ciovlăca ruginie este o specie caracteristică zonelor deschise, sărăturoase, nisipoase, cu puțină vegetație, din apropierea lagunelor. Lungimea corpului este de 24-28 cm și are o greutate medie cuprinsă între 70-95 g. Anvergura aripilor este de circa 60-70 cm. Adulții au înfățișare similară. De la distanță pare maro-sură, cu aripile lungi, coada în furculiță și abdomenul alb.	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea neavând habitat favorabil în zona investigată.	Stabile
<i>Haliaeetus albicilla</i>	Codalbul preferă zonele umede mari, incluzând zonele de luncă ale râurilor, mlaștini extinse, lacuri și zonele de coastă. Pentru cuibărire preferă habitatele forestiere cu arbori înalți din vecinătatea zonelor umede (păduri, zăvoaie etc.), dar și stâncăriile (foarte rar cuibărește direct pe sol). În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă	Conform OSC la nivelul sitului populația este estimată la 5-10 indivizi în migrație și 1-3 indivizi care ierneză	Conform OSC la nivelul sitului populația este estimată la 5-10 indivizi în migrație și 1-3 indivizi care ierneză	Necunoscută	Conform OSC suprafața apelor în sit este de 6334 ha	Conform OSC suprafața apelor în sit este de 6334 ha	Necunoscută	Necunoscute	Este o specie de pasăre răpitoare de talie mare, ușor de recunoscut după silueta impunătoare, cu aripi lungi și rotunjite interior, primare "digitale" bine definite, coada ușor romboidală și ciocul masiv. Sexele sunt asemănătoare, femela fiind relativ mai mare. Ajunge la penajul de adult începând cu al cincilea an din viață. Adulții au penajul de corp și aripile de culoare	Codalbul preferă zonele umede mari, incluzând zonele de luncă ale râurilor, mlaștini extinse, lacuri și zonele de coastă. Pentru cuibărire preferă habitatele forestiere cu arbori înalți din vecinătatea zonelor umede (păduri, zăvoaie etc.), dar și stâncăriile (foarte rar cuibărește direct pe sol). În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, zona nefiind	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
	în imediata apropiere a amplasamentului, zona nefiind favorabilă nici pentru hrănire, nici pentru cuibărirea speciei.								maronie, gâtul și capul de culoare galben-maronie, coada complet albă și ciocul galben. Juvenilii au coada închisă la culoare cu centrul penelor albicioși și ciocul închis la culoare. Lungimea corpului este de 69 - 92 cm, anvergura de 200 - 245 cm și greutatea de aproximativ 4100 g în cazul masculului și de 5500 g în cazul femelei. Este o specie carnivoră cu dietă mixtă, incluzând specii de pești (mai ales speciile care înoată la suprafață), specii de păsări acvatice precum și ouăle și puii acestora, dar și mamifere de dimensiuni variate: rozătoare, iepuri, căprioare, oi și capre (mamiferele mari sunt de cele mai multe ori consumate atunci când sunt detectați indivizi morți).	favorabilă nici pentru hrănire, nici pentru cuibărirea speciei.	
<i>Ixobrychus minutus</i>	Stârcul pitic preferă habitate specifice zonelor umede, cu stufăriș și luciu de apă, fiind întâlnit cu predominanță în zone cu multă vegetație higrofilă, precum stuful, Typha sp., trestia, Phragmites sp., sau orice altă vegetație acvatică densă, care formează pâlcuri compacte. În zona amplasamentului proiectului nu au fost identificate suprafețe care să ofere condițiile minime de habitat pentru această specie.	Conform OSC la nivelul sitului populația este estimată la 20-25 perechi cuibăritoare și 50-100 indivizi în migrație	Conform OSC la nivelul sitului populația este estimată la 20-25 perechi cuibăritoare și 50-100 indivizi în migrație	Crescătoare	Conform OSC suprafața apelor în sit este de: -cuibărit și creșterea puilor aprox. 500-1000 ha; -pasaj 500-1000 ha	Conform OSC suprafața apelor în sit este de: -cuibărit și creșterea puilor aprox. 500-1000 ha; -pasaj 500-1000 ha	Nefavorabilă-inadecvată	Crescătoare	Pasăre sfioasă, stârcul pitic poate fi observat în habitate specifice zonelor umede, cu stufăriș și luciu de apă, fiind întâlnit cu predominanță în zone cu multă vegetație higrofilă, precum stuful, Typha sp., trestia, Phragmites sp., sau orice altă vegetație acvatică densă, care formează pâlcuri compacte. Ocupă, de asemenea, margini de lacuri, heleșteie, marginile riverane ale cursurilor de apă unde predomină vegetația lemnoasă. Oaspete de vară la noi în țară, greu de observat datorită modului de viață retras în stufărișuri. Atunci când este deranjat, stârcul pitic preferă să se depărteze prin alergare decât în zbor sau rămâne nemișcat în stuful dens, unde cu greu poate fi detectat.	Stârcul pitic preferă habitate specifice zonelor umede, cu stufăriș și luciu de apă, fiind întâlnit cu predominanță în zone cu multă vegetație higrofilă, precum stuful, Typha sp., trestia, Phragmites sp., sau orice altă vegetație acvatică densă, care formează pâlcuri compacte. În zona amplasamentului proiectului nu au fost identificate suprafețe care să ofere condițiile minime de habitat pentru această specie.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantitative privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
<i>Lanius collurio</i>	Sfrânciocul roșiatic este caracteristic zonelor agricole deschise de pășune, cu multe tufișuri și mărăcișișuri. Este întâlnit până la o altitudine maximă de 1.700 m. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în interiorul amplasamentului, însă în zona învecinată acestuia este prezentă. Cu toate acestea, realizarea lucrărilor propuse nu va interveni negativ asupra habitatului, în evoluția populației sau în starea de conservare a speciei.	Conform OSC la nivelul sitului populația este estimată la 100-500 perechi cuibăritoare și 1000-5000 indivizi în migrație	Conform OSC la nivelul sitului populația este estimată la 100-500 perechi cuibăritoare și 1000-5000 indivizi în migrație	Stabilă	Conform OSC suprafața habitatului este de 10000-15000 ha	Conform OSC suprafața habitatului este de 10000-15000 ha	Favorabilă	Stabilă	Sfrânciocul roșiatic este caracteristic zonelor agricole deschise de pășune, cu multe tufișuri și mărăcișișuri. Este întâlnit până la o altitudine maximă de 1.700 m. Longevitatea maximă cunoscută este de 10 ani și 1 lună. Este o specie diurnă. Hrana este alcătuită aproape exclusiv din insecte mari. Stă la pândă pe o creangă, cu fața către o zonă larg deschisă, de unde plonjează către prada pe care o capturează din zbor. Când are ocazia, consumă și șopârle, rozătoare sau chiar mamifere mici. Obișnuiește să jefuiască cuiburile păsărilor mici cântătoare, furând puii acestora.	Sfrânciocul roșiatic este caracteristic zonelor agricole deschise de pășune, cu multe tufișuri și mărăcișișuri. Este întâlnit până la o altitudine maximă de 1.700 m. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în interiorul amplasamentului, însă în zona învecinată acestuia este prezentă. Cu toate acestea, realizarea lucrărilor propuse nu va interveni negativ asupra habitatului, în evoluția populației sau în starea de conservare a speciei.	Stabile
<i>Lanius minor</i>	Sfrânciocul roșiatic este caracteristic zonelor agricole deschise de pășune, cu multe tufișuri și mărăcișișuri. Este întâlnit până la o altitudine maximă de 1.700 m. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în interiorul amplasamentului sau în zona învecinată acestuia. Specia poate însă fi prezentă în zonă, dar realizarea lucrărilor propuse nu va interveni negativ asupra habitatului, în evoluția populației sau în starea de conservare a speciei.	Conform OSC la nivelul sitului populația este estimată la 20-35 perechi cuibăritoare și 100-500 indivizi în migrație	Conform OSC la nivelul sitului populația este estimată la 20-35 perechi cuibăritoare și 100-500 indivizi în migrație	Stabilă	Conform OSC suprafața habitatului este de 150-200 ha	Conform OSC suprafața habitatului este de 150-200 ha	Nefavorabilă-inadecvată	Stabile	Sfrânciocul cu frunte neagră este caracteristic zonelor agricole deschise, cu tufișuri și copaci izolați. Vânează pândind din locuri ce oferă o bună vizibilitate, cu o înălțime de până la 6 m. Adeseori stă pe firele electrice care traversează habitatele caracteristice. Este o specie omnivoră, dar se hrănește preponderat cu insecte precum coleoptere, fluturi, molii, muște și coșai. Mai consumă și melci, miriapode, dar și șopârle, șoareci și chiar păsări de mici dimensiuni. Capturează prada din aer sau de pe sol. Obișnuiește să captureze mai mult decât poate consuma, surplusul de pradă fixându-l în spinii arbuștilor, pentru a-l folosi în zilele cu vreme ploioasă, când hrana este mai puțin disponibilă. Masculul hrănește mai întâi femela și numai după aceea începe să facă provizii. Sosește din	Sfrânciocul roșiatic este caracteristic zonelor agricole deschise de pășune, cu multe tufișuri și mărăcișișuri. Este întâlnit până la o altitudine maximă de 1.700 m. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în interiorul amplasamentului sau în zona învecinată acestuia. Specia poate însă fi prezentă în zonă, dar realizarea lucrărilor propuse nu va interveni negativ asupra habitatului, în evoluția populației sau în starea de conservare a speciei.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
									cartierele de iernare în prima jumătate a lunii mai. Cuibul este alcătuit din crenguțe și rădăcini, fiind căptușit cu frunze și flori de plante aromatice.		
<i>Larus cachinnans</i>	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj sau iernat în aria investigată.	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 20-25 perechi cuibăritoare, 300-500 exemplare în pasaj și între 50-100 indivizi în iernat	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 20-25 perechi cuibăritoare, 300-500 exemplare în pasaj și între 50-100 indivizi în iernat	Necunoscută	Conform OSC suprafața habitatelor pentru cuibărit și creșterea puilor sunt în suprafață de aprox. 200-500 ha, cele de pasaj și iernat în suprafață de 5000 ha	Conform OSC suprafața habitatelor pentru cuibărit și creșterea puilor sunt în suprafață de aprox. 200-500 ha, cele de pasaj și iernat în suprafață de 5000 ha	Favorabilă	Necunoscută	Pescărușul pontic este un pescăruș mare, 59-67 cm și 680-1330 g. Picioarele, aripile și gatul sunt mai lungi decât cele ale pescărușului argintiu. Spatele și aripile sunt de un gri (argintiu) ușor mai închis decât ale pescărușului argintiu, dar mai palide decât ale pescărușului cu picioare galbene, vârful aripilor sunt negre, iar restul corpului este alb. Ciocul este galben, cu o pată roșie aproape de vârf. Culoarea picioarelor variază de la roz pal la o culoare galben pal. Ponta este depusă încă din aprilie, și constă din 2-3 oua brune, cu pete mai întunecate, clocite cu schimbul de ambii parteneri. Se hraneste cu pesti, crustacee, scoici, dar și cu resturi menajere.	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj sau iernat în aria investigată.	Stabile
<i>Larus minutus</i>	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj sau iernat în aria investigată.	Conform OSC la nivelul sitului populația este cuprinsă între 20-50 indivizi în migrație	Conform OSC la nivelul sitului populația este cuprinsă între 20-50 indivizi în migrație	Crescătoare	Conform OSC suprafața habitatului este de 5000 ha	Conform OSC suprafața habitatului este de 5000 ha	Favorabilă	Crescătoare	Pescărușul mic este o specie caracteristică zonelor umede reprezentate de lacuri bogate în stuf, mlaștini sau coaste lagunare cu apă salmastră sau marine. Este cel mai mic dintre pescăruși. Lungimea corpului este de 25-30 cm și are o greutate de 88-162 g. Anvergura aripilor este de circa 70-78 cm. Adulții au înfățișare similară. Penajul capului este negru, aripile sunt late și rotunjite, iar partea de sub aripi este închisă la culoare. Picioarele sunt de un roșu aprins, iar ciocul este închis, negru-roșiatic. Gâtul și spatele sunt albe. Se hrănește cu insecte, inclusiv libelule,	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj sau iernat în aria investigată.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
									viermi și peștișori. Manifestă preferință pentru larvele de chironomide. e hrănește adeseori împreună cu alte specii de pescăruși.		
<i>Larus ridibundus</i>	Este o specie acvatică, fiind legată atât în sezonul de cuibărit cât și în afara acestuia de ape stătătoare sau lent curgătoare, bogate în nevertebrate acvatice și pește de mici dimensiuni. În afara sezonului de cuibărit, exemplarele au mișcări foarte ample, vizitând bazine acvatice aflate la sute de kilometri, inclusiv suprafețe de apă deschise vaste (marine sau oceanice). În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj sau iernat în aria investigată.	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 30-50 perechi cuibăritoare, 1000-5000 exemplare în pasaj și între 200-300 indivizi în iernat	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 30-50 perechi cuibăritoare, 1000-5000 exemplare în pasaj și între 200-300 indivizi în iernat	Necunoscută	Conform OSC suprafața habitatelor pentru cuibărit și creșterea puilor sunt în suprafață de aprox. 200-500 ha, cele de pasaj și iernat în suprafață de 5000 ha	Conform OSC suprafața habitatelor pentru cuibărit și creșterea puilor sunt în suprafață de aprox. 200-500 ha, cele de pasaj și iernat în suprafață de 5000 ha	Favorabilă	Necunoscută	Este o specie de pescăruș de talie mică. Sexele sunt asemănătoare. La adulți, gâtul, pieptul și burta și coada sunt albe, iar spatele gri. Vârful aripilor este negru. Picioarele și ciocul sunt roșii. În penaj de vară, capul este maro închis, iar iarna alb, cu o pată neagră în zona urechii. Juvenilii au colorit marmorat, cu nuanțe de maro în primul an, apoi în următorii ani penaj de tranziție către adulți. Lungimea corpului este de 35 - 39 cm, anvergura aripilor este de 86 – 99 de cm, iar greutatea de 195 – 325 de grame. Specie consumă preponderent insecte și alte nevertebrate, legate în special de mediile acvatice (dar și terestre). Într-o măsură mai mică se hrănește și cu pești de mici dimensiuni.	Este o specie acvatică, fiind legată atât în sezonul de cuibărit cât și în afara acestuia de ape stătătoare sau lent curgătoare, bogate în nevertebrate acvatice și pește de mici dimensiuni. În afara sezonului de cuibărit, exemplarele au mișcări foarte ample, vizitând bazine acvatice aflate la sute de kilometri, inclusiv suprafețe de apă deschise vaste (marine sau oceanice). În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj sau iernat în aria investigată.	Stabile
<i>Limosa limosa</i>	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind absentă în aria investigată.	Conform OSC la nivelul sitului populația este estimată la 5-10 cuibăritoare	Conform OSC la nivelul sitului populația este estimată la 5-10 cuibăritoare	Necunoscută	Necunoscut	Necunoscut	Necunoscută	Necunoscută	Sitarul de mal are penajul mult mai spectaculos primăvara în perioada împerecherii. Capul, gatul și pieptul au o colorație roșie-cărămizie, pe spate și pe aripi este pestriț, brun închis cu alb iar pe abdomen este alb-cenușiu. Ciocul este lung și subțire, cu baza roz și vârful negru iar picioarele sunt relativ lungi și de culoare neagră. Iarna, penajul pierde nuanțele de cărămiziu și lasă loc celor de cenușiu. Sitarul de mal se hrănește cu viermi, moluște, crustacee și diferite semințe pe care le caută în malul de pe fundul apei. Cuibul este bine mascat în vegetația	În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind absentă în aria investigată.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
									bogata iar femela depune 3-4 oua într-o singura serie pe an.		
<i>Lullula arborea</i>	Cuibărește în diferite habitate deschise și semideschise mozaicate cu tufărișuri, în zonele de agricultură și pășunile abandonate, în livezile tratate în mod tradițional extensiv, în lizierele pădurilor și în regenerările naturale ale habitatelor forestiere. Arată o preferință pentru solurile nisipoase, acide și aride cu vegetație ierboasă rară și scurtă (sub 5 cm). În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în interiorul amplasamentului, însă în zona învecinată acestuia este prezentă. Cu toate acestea, realizarea lucrărilor propuse nu vor interveni negativ asupra habitatului, în evoluția populației sau în starea de conservare a speciei.	Conform OSC la nivelul sitului populația este estimată la 5-10 cuibăritoare	Conform OSC la nivelul sitului populația este estimată la 5-10 cuibăritoare	Necunoscută	Necunoscut	Necunoscut	Necunoscută	Necunoscute	Cuibărește în diferite habitate deschise și semideschise mozaicate cu tufărișuri, în zonele de agricultură și pășunile abandonate, în livezile tratate în mod tradițional extensiv, în lizierele pădurilor și în regenerările naturale ale habitatelor forestiere. Arată o preferință pentru solurile nisipoase, acide și aride cu vegetație ierboasă rară și scurtă (sub 5 cm). Foarte rar pot fi găsite cuibărind și în habitate antropice, precum parcurile de mari dimensiuni din localități. Migrează în timpul zilei. Este o specie solitară, cu excepția perioadei de reproducere, când stă în perechi sau în grupuri familiale mici. În timpul cuibăritului consumă mai ales insecte (gândaci, muște, fluturi de zi și molii), pe care le prinde pe sol, în proximitatea cuibului (la maximum 100 m de acesta). În migrație și în timpul iernării consumă în special semințe de diverse plante.	Cuibărește în diferite habitate deschise și semideschise mozaicate cu tufărișuri, în zonele de agricultură și pășunile abandonate, în livezile tratate în mod tradițional extensiv, în lizierele pădurilor și în regenerările naturale ale habitatelor forestiere. Arată o preferință pentru solurile nisipoase, acide și aride cu vegetație ierboasă rară și scurtă (sub 5 cm). În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în interiorul amplasamentului, însă în zona învecinată acestuia este prezentă. Cu toate acestea, realizarea lucrărilor propuse nu vor interveni negativ asupra habitatului, în evoluția populației sau în starea de conservare a speciei.	Stabile
<i>Merops apiaster</i>	Este o specie de zone deschise, largi, însoțite și cu precipitații mai reduse. Cuibărește în zone cu soluri nisipoase sau argiloase, cu rupturi sau alunecări de teren, unde solul este expus, relativ vertical, în care își poate săpa galerii. De asemenea, cuibărește în malurile înalte, lutoase, ale râurilor din zonele joase. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 300-500 perechi cuibăritoare și între 1000-5000 indivizi în pasaj	Conform OSC la nivelul sitului au fost identificate 300-500 perechi cuibăritoare și între 1000-5000 indivizi în pasaj	Necunoscută	Necunoscută	Necunoscută	Favorabilă	Necunoscută	Specie de pasăre de talie medie, cu siluetă foarte caracteristică, atât așezată cât și în zbor. Coloritul este foarte viu, în culori contrastante. Sexele sunt asemănătoare. Capul, spatele și partea proximală a aripii sunt roșu-marونی, abdomenul și partea distală a aripii sunt albastre, iar bărbia, gâtul și parțial spatele sunt galbene. Banda terminală a aripilor este neagră. Caracteristice sunt și penele centrale din coadă sunt mai lungi decât restul și ciocul lung și curbat. Lungimea	Este o specie de zone deschise, largi, însoțite și cu precipitații mai reduse. Cuibărește în zone cu soluri nisipoase sau argiloase, cu rupturi sau alunecări de teren, unde solul este expus, relativ vertical, în care își poate săpa galerii. De asemenea, cuibărește în malurile înalte, lutoase, ale râurilor din zonele joase. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantitative privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
	fiind doar o prezență ocazională în pasaj sau iernat în aria investigată. Cu toate acestea, zona limitrofă a amplasamentului oferă habitat relativ favorabil pentru cuibărire (maluri înalte lutoase unde pot fi săpate galerii), dar acest tip de habitat este frecvent prezent în zonă, lucrările neinfluențând în mod semnificativ habitatul speciei.								corpului este de 25-29 de cm, anvergura aripilor este de 36 – 40 de cm, iar greutatea de 44 – 78 de grame. Specie strict insectivoră, consumă mai ales specii din familia Hymenopterelelor: bondari, viespi, albine. Insectele sunt prinse din aer, apoi se folosește de suportul pe care se așează pentru a îndepărta acul prin lovituri repetate.	amplasamentului oferă habitat relativ favorabil pentru cuibărire (maluri înalte lutoase unde pot fi săpate galerii), dar acest tip de habitat este frecvent prezent în zonă, lucrările neinfluențând în mod semnificativ habitatul speciei.	
<i>Nycticorax nycticorax</i>	Specia este legată de habitatele acvatice naturale, întinse, cu vegetație bogată în care își amplasează coloniile și cu zone mlăștinoase întinse, pentru hrănire. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată. Arealul amplasamentului nu prezintă habitat favorabil pentru cuibărit sau pentru hrănire.	Conform OSC la nivelul sitului populația este de 20-30 perechi cuibăritoare și între 100-200 indivizi în migrație	Conform OSC la nivelul sitului populația este de 20-30 perechi cuibăritoare și între 100-200 indivizi în migrație	Stabilă	Conform OSC habitatul speciei în aria protejată este: -cuibărit și creșterea puilor aprox. 500-1000 ha; -pasaj 500-1000 ha	Conform OSC habitatul speciei în aria protejată este: -cuibărit și creșterea puilor aprox. 500-1000 ha; -pasaj 500-1000 ha	Nefavorabilă-inadecvată	Stabilă	Este o specie de stârc de medie. Nu există dimorfism sexual, atât femela cât și masculul având colorit negru pe cap și spate și gri pe aripi. Abdomenul este albicios. La ceafă au două pene mai lungi, albe (egrete), care în perioada de reproducere sunt bine evidențiate, mai erecte. Păsările tinere au colorit maroniu cu pete albe pe spate, iar pe piept și abdomen mai deschis și striat. Lungimea corpului este de 58-65 cm și are o greutate medie de 278-1100 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 90-100 cm. Este o specie carnivoră oportunistă, hrănindu-se cu o gamă foarte largă de organisme acvatice sau din zone mlăștinoase, în special pești de talie mică, larve, amfibieni, moluște sau reptile. Ocazional vânează și în habitate periferice zonelor umede, în special ortoptere, gândaci, lipitori, micromamifere sau chiar alte specii de păsări de talie mică. Perioada de reproducere începe în luna aprilie. Femela depune de obicei 3-5 ouă. Incubarea durează 21-24 de zile. Puii devin zburători la 40-50 de zile. Perechile cuibăresc colonial, adesea în	Specia este legată de habitatele acvatice naturale, întinse, cu vegetație bogată în care își amplasează coloniile și cu zone mlăștinoase întinse, pentru hrănire. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată. Arealul amplasamentului nu prezintă habitat favorabil pentru cuibărit sau pentru hrănire.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
									colonii mixte cu alte specii de Ardeidae. Cuiburile sunt construite din crengi sau stuf. Amplasarea cuiburilor are loc de obicei în zone mai retrase, ascunse, în vegetație densă, în arbori sau pe stuf, în apropierea sau deasupra apei.		
<i>Pelecanus onocrotalus</i>	Specia preferă în perioada de cuibărit zonele umede cu ape dulci sau salmastre și habitate palustre extinse, cum sunt lagunele, deltele și zonele mlăștinoase. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în zona amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind absentă în aria investigată.	Conform OSC la nivelul sitului populația este de 100-200 indivizi în migrație	Conform OSC la nivelul sitului populația este de 100-200 indivizi în migrație	Necunoscută	Conform OSC suprafața habitatului este de aprox. 200 ha	Conform OSC suprafața habitatului este de aprox. 200 ha	Nefavorabilă-inadecvată	Necunoscută	Este o specie de pelican de talie mare, cu dimorfism sexual redus, femela având dimensiuni mai mici decât ale masculului. Penajul general este alb, cu nuanțe roz-gălbui, excepție făcând penele de zbor ale aripilor (remigele), care sunt de culoare neagră și variază către gri închis spre interiorul aripii, contrastând cu restul penajului alb. Pe cap prezintă pene alungite care formează o creastă atârnată pe spate. Sacul gular este de culoare gri-gălbui, mai intens colorat în perioada de cuibărire, picioarele sunt de culoare galben-rozaliu, iar pielea din jurul ochilor este lipsită de pene și are o culoare rozalie. Lungimea corpului este de 140 - 175 cm, anvergura de 245 - 295 cm, iar greutatea este de 9 - 15 kg în cazul masculilor și 5 - 9 kg în cazul femelelor. Este o specie ihtiofagă, consumând în principal ciprinide.	Specia preferă în perioada de cuibărit zonele umede cu ape dulci sau salmastre și habitate palustre extinse, cum sunt lagunele, deltele și zonele mlăștinoase. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în zona amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind absentă în aria investigată.	Stabile
<i>Phalacrocorax carbo</i>	În afara perioadei de cuibărire se dispersează foarte mult și poate apărea în majoritatea corpurilor de apă din zona de distribuție (în perioada de iarnă se aglomerează mai ales pe sectoarele de râu rămase dezghețate). În urma observațiilor efectuate în teren specia a fost identificată în pasaj în zona amplasamentului, ea fiind considerată în	Conform OSC la nivelul sitului populația este de 500-1000 exemplare în pasaj și 100-500 indivizi în iernat	Conform OSC la nivelul sitului populația este de 500-1000 exemplare în pasaj și 100-500 indivizi în iernat	Necunoscută	Conform OSC suprafața habitatului de pasaj și iernat este de aprox. 5000 ha.	Conform OSC suprafața habitatului de pasaj și iernat este de aprox. 5000 ha.	Conform OSC la nivelul sitului populația este de 100-200 indivizi în migrație	Necunoscută	Este o specie de cormoran de talie mare, ce nu prezintă dimorfism sexual. Penajul general este negru cu reflexii metalice, coada este lungă, ciocul lung, masiv, deschis (gri), cu o pată portocaliu-gălbui la bază, iar gâtul este gros și lung. Adulții cuibăritori au pete albe laterale pe abdomen și în zona gâtului și capului. Juvenilii ai abdomenul	În afara perioadei de cuibărire se dispersează foarte mult și poate apărea în majoritatea corpurilor de apă din zona de distribuție (în perioada de iarnă se aglomerează mai ales pe sectoarele de râu rămase dezghețate). În urma observațiilor efectuate în teren specia a fost identificată în pasaj în zona amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezentă	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantitative privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
	cadru planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în aria investigată. Cu toate acestea, zona propriu-zisă a amplasamentului nu oferă condiții propice de hrănire pentru specie, impactul lucrărilor asupra ei fiind inexistent.								deschis la culoare (adesea alb). Lungimea corpului este de 77 - 94 cm, anvergura de 121 - 149 cm, iar greutatea este de 1810 - 2810 g. Este o specie predominant ihtiofagă. Consumă pești de dimensiuni medii, de obicei în intervalul 10 - 20 de centimetri lungime, dar atacă și pești mai mari.	ocazională în aria investigată. Cu toate acestea, zona propriu-zisă a amplasamentului nu oferă condiții propice de hrănire pentru specie, impactul lucrărilor asupra ei fiind inexistent.	
<i>Phalacrocorax pygmeus</i>	Preferă zonele umede aflate la altitudini mici, cum sunt lacurile, cursurile de râu cu ape line și deltele, preferând pentru cuibărire arborii/arbuștii încorporați în vegetația palustră, precum și suprafețele cu stufărișuri. În afara perioadei de cuibărire este mai puțin pretențios și poate apare în majoritatea corpurilor de apă din zona de distribuție. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată în zona amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în aria investigată. Cu toate acestea, zona propriu-zisă a amplasamentului nu oferă condiții propice de hrănire pentru specie, impactul lucrărilor asupra ei fiind inexistent.	Conform OSC la nivelul sitului populația este de 10-20 în migrație	Conform OSC la nivelul sitului populația este de 10-20 în migrație	Necunoscută	Necunoscută	Necunoscută	Favorabilă	Necunoscută	Este o specie de cormoran de talie mică, ce nu prezintă dimorfism sexual. Penajul general este negricios cu reflexii verzui-bronz, coada este lungă, ciocul scurt, iar gâtul este gros și scurt. Adulții cuibăritori au o creastă mică deasupra frunții, iar capul, gâtul și partea dorsală sunt de culoare neagră cu smocuri mici de pene albe. Lungimea corpului este de 45 - 55 cm, anvergura de 80 - 90 cm, iar greutatea este de 565 - 870 g. Este o specie ihtiofagă. Consumă pești de dimensiuni mai mici, până la 15 cm, cu greutatea medii de 15 g, de obicei din familia Cyprinidae. Se hrănește solitar sau în grupuri mici, prin urmărirea activă a prăzii. Perioada de reproducere începe în luna aprilie și poate depune pona până în iulie. Pona este formată din 2 - 8 ouă (de obicei 4 - 6) care sunt clocite pentru 27 - 30 de zile. Puii sunt capabili de zbor la aproximativ 70 de zile de la eclozare.	Preferă zonele umede aflate la altitudini mici, cum sunt lacurile, cursurile de râu cu ape line și deltele, preferând pentru cuibărire arborii/arbuștii încorporați în vegetația palustră, precum și suprafețele cu stufărișuri. În afara perioadei de cuibărire este mai puțin pretențios și poate apare în majoritatea corpurilor de apă din zona de distribuție. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată în zona amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în aria investigată. Cu toate acestea, zona propriu-zisă a amplasamentului nu oferă condiții propice de hrănire pentru specie, impactul lucrărilor asupra ei fiind inexistent.	Stabile
<i>Picus canus</i>	Ghionoaia sură este considerată ca fiind specializată pe pădurile de foioase din regiuni colinare și muntoase, fiind prezentă în special în pădurile dominate de fag sau stejar, rareori în păduri de zadă, Larix decidua. Îi plac	Conform OSC la nivelul sitului populația este de 1-2 perechi cuibăritoare, 5-10 indivizi în perioada de pasaj și 3-5 indivizi iarna	Conform OSC la nivelul sitului populația este de 1-2 perechi cuibăritoare, 5-10 indivizi în perioada de pasaj și 3-5 indivizi iarna	Necunoscută	Conform OSC suprafața habitatelor de vii și livezi este de 925,7 ha, iar cea de păduri de foioase de 7807 ha	Conform OSC suprafața habitatelor de vii și livezi este de 925,7 ha, iar cea de păduri de foioase de 7807 ha	Favorabilă	Necunoscută	Specia este considerată ca una specializată pe preferă pădurile de foioase din regiuni colinare și muntoase, fiind prezentă în special în pădurile dominate de fag sau stejar, rareori în păduri de zadă, Larix decidua. Îi plac	Ghionoaia sură este considerată ca fiind specializată pe pădurile de foioase din regiuni colinare și muntoase, fiind prezentă în special în pădurile dominate de fag sau stejar, rareori în păduri de zadă, Larix decidua. Îi plac porțiunile de pădure mai umede și de multe ori	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
	porțiunile de pădure mai umede și de multe ori cuibărește în apropierea pâraielor; de aceea populații semnificative se pot întâlni în pădurile de luncă. Pășunile împădurite pot fi considerate habitat secundar pentru această specie. În urma observațiilor efectuate în teren specia a fost identificată în apropierea zonei amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în aria investigată. Cu toate acestea, zona propriu-zisă a amplasamentului nu este considerată habitat favorabil pentru specie, care poate apărea în zonă doar accidental, habitatul ei favorabil fiind situat în afara zone amplasamentului.								porțiunile de pădure mai umede și de multe ori cuibărește în apropierea pâraielor; de aceea populații semnificative se pot întâlni în pădurile de luncă. Pășunile împădurite pot fi considerate habitat secundar pentru această specie. Habitatul de cuibărit și cel de hrănire diferă, dar sunt strâns legate între ele, din aceste considerente specia fiind catalogată ca o specie-indicator pentru calitatea habitatelor forestiere.	cuibărește în apropierea pâraielor; de aceea populații semnificative se pot întâlni în pădurile de luncă. Pășunile împădurite pot fi considerate habitat secundar pentru această specie. În urma observațiilor efectuate în teren specia a fost identificată în apropierea zonei amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în aria investigată. Cu toate acestea, zona propriu-zisă a amplasamentului nu este considerată habitat favorabil pentru specie, care poate apărea în zonă doar accidental, habitatul ei favorabil fiind situat în afara zone amplasamentului.	
<i>Platalea leucorodia</i>	În timpul migrației, specia poate fi văzută hrănindu-se la marginea habitatelor acvatice, unde există apă de mică adâncime cu fund mîlos. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată în zona amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind absentă în aria investigată.	Conform OSC la nivelul sitului populația este de 10-50 indivizi în migrație	Conform OSC la nivelul sitului populația este de 10-50 indivizi în migrație	Descrescătoare	Conform OSC habitatul speciei în aria protejată este de aproximativ 300-500 ha	Conform OSC habitatul speciei în aria protejată este de aproximativ 300-500 ha	Nefavorabilă-rea	Descrescătoare	Este o specie de pasăre de talie mare. Sexele au colorit identic. Penajul este alb, iar în perioada de reproducere, la baza gâtului (un inel) și sub bărbie capătă nuanțe galbene intens. Ciocul este lung, negru și lat, cu aspect inconfundabil (de lingură/lopată). Vârful ciocului este de asemenea gălbui, intens în perioada de reproducere. Lungimea corpului este de 80-93 cm și are o greutate medie de 1130-1960 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 120-135 cm. Se hrănește cu nevertebrate asociate habitatelor acvatice (insecte adulte sau larve, viermi, moluște, crustacee etc), sau vertebrate (pești, mormoloci etc.), pe care le extrage din mîl cu ajutorul ciocului lung. Perioada de reproducere începe în aprilie. Femela	În timpul migrației, specia poate fi văzută hrănindu-se la marginea habitatelor acvatice, unde există apă de mică adâncime cu fund mîlos. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată în zona amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind absentă în aria investigată.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
									depune de obicei 3-4 ouă. Incubarea durează 24-25 de zile. Puii devin zburători la 45-50 de zile. Perechile cuibăresc colonial, cel mai adesea în colonii monospecifice. Cuiburile sunt construite din crenguțe și vegetație acvatică, amplasate în masivul de stuf sau pe tufe mari și arbori.		
<i>Podiceps cristatus</i>	Preferă zonele izolate de mal, adesea insule sau zone vegetație emergentă, pentru a fi ferite de prădători. În afara perioadei de cuibărit poate fi întâlnită în majoritatea habitatelor acvatice, în locurile cu apă puțin adâncă, unde poate procura hrană. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată în zona amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind o rpezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Conform OSC la nivelul sitului populația este de 30-50 perechi cuibăritoare și 300-500 exemplare în pasaj	Conform OSC la nivelul sitului populația este de 30-50 perechi cuibăritoare și 300-500 exemplare în pasaj indivizi iarna	Necunoscută	Conform OSC suprafața habitatelor de cuibărit și creștere a puilor au aprox. 500-1000 ha, iar cele pentru speciile în pasaj de 500-1000 ha	Conform OSC suprafața habitatelor de cuibărit și creștere a puilor au aprox. 500-1000 ha, iar cele pentru speciile în pasaj de 500-1000 ha	Nefavorabilă-inadecvată	Necunoscută	Este o specie de pasăre limicolă de talie mare cu dimorfism sexual relativ redus. Specia se recunoaște ușor după ciocul lung, subțire și curbat în sus. Penajul este alternativ alb-negru, dispus astfel: partea ventrală albă cu vârful aripilor de culoare neagră, iar dorsal penajul este majoritar alb cu 3 regiuni negre pe vârful, centrul și la baza aripilor. Ceafa, creștetul și masca sunt de culoare neagră. Femela are ciocul mai scurt decât al masculului, iar penajul negru de pe cap este mai șters și are nuanțe maronii. Lungimea corpului este de 42 - 45 cm, anvergura de 66 - 77 cm, iar greutatea este de 225 - 397 g. Ciocintorsul este o specie carnivora care se hrănește în principal cu nevertebrate ce trăiesc în habitatele acvatice, dar și pești și materiale vegetale. Capturează hrana secerând cu ciocul apa și mărul din marginea habitatelor acvatice.	Preferă zonele izolate de mal, adesea insule sau zone vegetație emergentă, pentru a fi ferite de prădători. În afara perioadei de cuibărit poate fi întâlnită în majoritatea habitatelor acvatice, în locurile cu apă puțin adâncă, unde poate procura hrană. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată în zona amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind o rpezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Stabile
<i>Recurvirostra avosetta</i>	Preferă zonele izolate de mal, adesea insule sau zone vegetație emergentă, pentru a fi ferite de prădători. În afara perioadei de cuibărit poate fi întâlnită în majoritatea habitatelor acvatice, în locurile cu apă puțin adâncă, unde poate procura hrană. În urma observațiilor	Conform OSC la nivelul sitului populația între 25-50 indivizi în migrație	Conform OSC la nivelul sitului populația între 25-50 indivizi în migrație	Necunoscută	Conform OSC suprafața habitatului pentru cuibărit este de aprox. 200 ha, iar cele pentru pasaj de aprox. 500-1000 ha	Conform OSC suprafața habitatului pentru cuibărit este de aprox. 200 ha, iar cele pentru pasaj de aprox. 500-1000 ha	Nefavorabilă-rea	Necunoscută	Este o specie de pasăre limicolă de talie mare cu dimorfism sexual relativ redus. Specia se recunoaște ușor după ciocul lung, subțire și curbat în sus. Penajul este alternativ alb-negru, dispus astfel: partea ventrală albă cu vârful aripilor de culoare neagră, iar dorsal penajul	Preferă zonele izolate de mal, adesea insule sau zone vegetație emergentă, pentru a fi ferite de prădători. În afara perioadei de cuibărit poate fi întâlnită în majoritatea habitatelor acvatice, în locurile cu apă puțin adâncă, unde poate procura hrană. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată în zona amplasamentului, ea	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
	efectuate în teren specia nu a fost identificată în zona amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.								este majoritar alb cu 3 regiuni negre pe vârful, centrul și la baza aripilor. Ceafa, creștetul și masca sunt de culoare neagră. Femela are ciocul mai scurt decât al masculului, iar penajul negru de pe cap este mai șters și are nuanțe maronii. Ciocintorsul este o specie carnivora care se hrănește în principal cu nevertebrate ce trăiesc în habitatele acvatice, dar și pești și materiale vegetale. Capturează hrana secerând cu ciocul apa și mărul din marginea habitatelor acvatice. Perioada de reproducere se desfășoară în intervalul aprilie - august.	fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	
<i>Sterna albifrons</i>	Cuibărește solitar sau în colonii mici. Cuibul este reprezentat de o depresiune superficială a solului, unde sunt depuse ouăle. În afara perioadei de cuibărit poate fi întâlnită în majoritatea habitatelor acvatice, în locurile cu apă puțin adâncă, unde poate procura hrană. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată în zona amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Conform OSC la nivelul sitului populația este de 15-25 indivizi în migrație și la 1-3 perechi cuibăritoare	Conform OSC la nivelul sitului populația este de 15-25 indivizi în migrație și la 1-3 perechi cuibăritoare	Necunoscută	Conform OSC suprafața habitatului este de 6334 ha	Conform OSC suprafața habitatului este de 6334 ha	Favorabilă	Necunoscută	Chira mică este caracteristică zonelor umede costiere, dar și lacurilor interioare cu apă dulce situate la o distanță de câțiva km de mare. Lungimea corpului este de 20-28 cm și are o greutate de 45-60 g. Anvergura aripilor este de circa 45-55 cm. Este cea mai mică dintre speciile de chire. Adulții au înfățișare similară. Penajul este gri, fruntea albă, ciocul galben cu vârful negru, iar picioarele sunt galbene. Se hrănește cu pești, insecte și larvele acestora, melci și scoici. Pentru a se hrăni plonjează, după detectarea prăzii, de la 3-10 m înălțime. Planează pe loc, fluturându-și aripile în urmărirea prăzii. Este o specie monogamă și teritorială. Atinge maturitatea sexuală la trei ani. Ritualul nupțial este inițiat de mascul care aduce pește femelei. Sosește din cartierele de iernare la sfârșitul lunii aprilie. Femela depune în mod obișnuit 2-3 ouă în a	Cuibărește solitar sau în colonii mici. Cuibul este reprezentat de o depresiune superficială a solului, unde sunt depuse ouăle. În afara perioadei de cuibărit poate fi întâlnită în majoritatea habitatelor acvatice, în locurile cu apă puțin adâncă, unde poate procura hrană. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată în zona amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantitative privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
									doua parte a lunii mai și în prima parte a lunii iunie, cu o dimensiune medie de 31,5 x 23,1 mm. Incubația durează în jur de 17-22 de zile și este asigurată de ambii parteneri. Puii părăsesc cuibul la câteva zile după eclozare și sunt îngrijiți de adulți. Devin zburători la 19-20 de zile.		
<i>Sterna hirundo</i>	Este o specie acvatică, fiind legată mai ales în sezonul de cuibărit ape stătătoare sau lent curgătoare, bogate în pește (inclusiv zonele litorale marine). Are nevoie de țărături joase, izolate, sărace în vegetație (cu zone nisipoase sau stâncoase, zone de pământ cu vegetație acvatică săracă etc.), pentru a-și amplasa cuibul. Preferă pentru cuibărit insulele, pentru a se feri de prădători. În perioada de migrație poate fi văzută hrănindu-se pe orice corp acvatic bogat în hrană. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată în zona amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind absentă în aria investigată.	Conform OSC la nivelul sitului populația este de 500-1000 indivizi în migrație	Conform OSC la nivelul sitului populația este de 500-1000 indivizi în migrație	Descrescătoare	Conform OSC suprafața habitatului la nivelul sitului este de 5000 ha	Conform OSC suprafața habitatului la nivelul sitului este de 5000 ha	Nefavorabilă-inadecvată	Descrescătoare	Este o specie de chiră de talie medie. Sexele sunt asemănătoare. La adulți în penaj de vară, partea dorsală a capului este neagră, pieptul și burta sunt albe, iar spatele gri. În penaj de iarnă, negrul de pe cap este mai puțin intens și fruntea devine albă. Picioarele sunt roșii. Ciocul este roșu cu vârful negru, iar în penaj de iarnă este negru. Juvenilii au colorit dorsal marmorat, cu nuanțe de maro în primul an; ventral sunt albi. Lungimea corpului este de 34 - 37 cm, anvergura aripilor este de 70 – 80 de cm, iar greutatea de 97 – 146 de grame. Specie preponderent ihtiofagă, se hrănește în special pești de mici dimensiuni; spectrul trofic însă este mai larg, consumând și alte animale planctonice (crustacee, insecte etc). Prada este capturată de obicei de la suprafața apei sau din imediata ei apropiere. Perioada de reproducere începe în aprilie. Depunerea ouălor are loc începând cu luna aprilie (sau mai), femela depunând de obicei 2-3 ouă, pe care le clocește timp de 22-28 de zile. Puii părăsesc cuibul după 24-28 de zile. Perechile cuibăresc colonial, cu colonii dense, cuiburile fiind uneori și la 40 de cm distanță. Cuibul este	Este o specie acvatică, fiind legată mai ales în sezonul de cuibărit ape stătătoare sau lent curgătoare, bogate în pește (inclusiv zonele litorale marine). Are nevoie de țărături joase, izolate, sărace în vegetație (cu zone nisipoase sau stâncoase, zone de pământ cu vegetație acvatică săracă etc.), pentru a-și amplasa cuibul. Preferă pentru cuibărit insulele, pentru a se feri de prădători. În perioada de migrație poate fi văzută hrănindu-se pe orice corp acvatic bogat în hrană. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată în zona amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind absentă în aria investigată.	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
									rudimentar, o scobitură în sol cu resturi vegetale sau pietriș. Preferă insulele, pentru protecția împotriva prădătorilor. Substratul este adesea nisip sau pietriș pe malul apelor, dar poate fi amplasat și în zone vegetație redusă.		
<i>Tadorna tadorna</i>	Călifarul alb preferă habitatele acvatice de coastă, sărate sau salmastre, dar apare și în habitatele cu ape dulci cum sunt lacurile, mlaștinile și râurile. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată în zona amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind absentă în aria investigată.	Conform OSC la nivelul sitului populația este de 5-20 indivizi în pasaj	Conform OSC la nivelul sitului populația este de 5-20 indivizi în pasaj	Necunoscută	Necunoscută	Necunoscută	Nefavorabilă-rea	Necunoscută	Călifarul alb este o specie de pasăre de talie medie ce prezintă dimorfism sexual. În zbor prezintă acoperitoarele albe, remigele primare negre și remigele secundare irizate-verzui. Penajul este alb pe abdomen, lateralele corpului și pe gât, capul și partea inferioară a gâtului sunt de culoare verzui-negricios, iar pe piept prezintă o bandă maro-ruginie, mai extinsă la mascul. Picioarele sunt rozalii, irisul maroniu, iar ciocul este roșu aprins, masculul având o protuberanță caracteristică (culmen concav proeminent). Lungimea corpului este de 58 - 67 cm, anvergura de 100 - 120 cm, iar greutatea este de 830 - 1500 g în cazul masculului și de 562 - 1250 g în cazul femelei. Specia se hrănește preponderent cu nevertebrate acvatice (moluște, crustacee, insecte etc.), dar și pești de dimensiuni mici sau materiale vegetale (alge, semințe, cereale). Se hrănește de obicei în zonele cu nămol expus, dar și în apă, prin imersarea părții superioare a corpului. Perioada de reproducere începe din lunile aprilie/mai.	Călifarul alb preferă habitatele acvatice de coastă, sărate sau salmastre, dar apare și în habitatele cu ape dulci cum sunt lacurile, mlaștinile și râurile. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată în zona amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind absentă în aria investigată.	Stabile
<i>Tringa erythropus</i>	În migrație poate fi întâlnită pe toată suprafața țării, pe marginea habitatelor acvatice (lacuri, margini	Conform OSC la nivelul sitului populația este de 100-150 indivizi.	Conform OSC la nivelul sitului populația este de 100-150 indivizi.	Necunoscută	Conform OSC la nivelul sitului habitatul speciei este de aprox. 1000-5000 ha	Conform OSC la nivelul sitului habitatul speciei este de aprox. 1000-5000 ha	Nefavorabilă-rea	Necunoscută	Este o specie de limicolă (păsări de țârm) de talie medie. Nu există dimorfism sexual. Coloritul în penaj nupțial	În migrație poate fi întâlnită pe toată suprafața țării, pe marginea habitatelor acvatice (lacuri, margini de râu), unde găsește suprafețe potrivite	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
	de râu), unde găsește suprafețe potrivite pentru hrănire: zone măloase cu apă de mică adâncime. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată în zona amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind absentă în pasaj în aria investigată, iar habitatul în zonă nu este favorabil pentru specie.								este negru intens pe cap, gât și abdomen și negru cu pete albe pe spate. Penajul de iarnă este complet diferit, gri pe spate, cu pete mici albe pe părțile laterale și albicios pe piept și abdomen. La păsările tinere coloritul general este maroniu, cu pete mici albicioase pe spate și cu barajii pe piept și abdomen. Ciocul este caracteristic, foarte lung, subțire și ușor curbat în jos doar în secțiunea terminală. Picioarele sunt portocalii la păsările tinere, roșii intens în penaj de iarnă și negre în penaj nupțial. Lungimea corpului este de 29 - 33 cm, anvergura aripilor este de 61 – 67 cm, iar greutatea de 97 – 230 de grame. Este o specie carnivoră, fiind legată de hrana disponibilă în zonele de mal: nevertebrate acvatice (insecte, viermi, gastropode, crustacee), păianjeni, uneori mormoloci sau pești de talie mică. Perioada de reproducere începe în mai sau iunie, în funcție de condițiile climatice. Depunerea ouălor are loc începând cu luna mai până în mijlocul lunii iunie (în funcție de condițiile meteo și zonă), femela depunând de obicei 3-5 ouă, pe care le clocește timp de 23-24 de zile.	pentru hrănire: zone măloase cu apă de mică adâncime. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată în zona amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind absentă în pasaj în aria investigată, iar habitatul în zonă nu este favorabil pentru specie.	
<i>Tringa totanus</i>	Preferă habitate umede deschise, precum zone mlăștinoase de coastă, mlaștini interioare asociate zonelor umede, margini de lacuri. În migrație poate fi întâlnită pe toată suprafața țării, pe marginea habitatelor acvatice (lacuri, margini de râu), unde găsește suprafețe potrivite pentru hrănire: zone măloase cu apă de mică adâncime. În	Conform OSC la nivelul sitului populația este de 10-50 indivizi în pasaj	Conform OSC la nivelul sitului populația este de 10-50 indivizi în pasaj	Necunoscută	Conform OSC la nivelul sitului suprafața habitatul speciei este de aprox. 1000-5000 ha	Conform OSC la nivelul sitului suprafața habitatul speciei este de aprox. 1000-5000 ha	Nefavorabilă-rea	Necunoscută	Este o specie de limicolă (păsări de țărniță) de talie medie. Nu există dimorfism sexual. Coloritul în penaj nupțial este puțin diferit, dorsal cu pete mai intense de culoare albă, maro și negru, pe fondul general maroniu-gri. Pe piept are pete maronii ce trec difuz spre pete mici, șterse, înspre abdomen. La păsările tinere coloritul	Preferă habitate umede deschise, precum zone mlăștinoase de coastă, mlaștini interioare asociate zonelor umede, margini de lacuri. În migrație poate fi întâlnită pe toată suprafața țării, pe marginea habitatelor acvatice (lacuri, margini de râu), unde găsește suprafețe potrivite pentru hrănire: zone măloase cu apă de mică adâncime. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost	Stabile

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației	Informații cantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
	urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată în zona amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind o prezență ocazională în pasaj în aria investigată. Habitatul investigat nu este favorabil pentru prezența speciei, acesta fiind în cel mai bun caz accidentală.								general este maroniu, cu pete mici deschise pe spate (aspect mozaicat) și cu barații pe piept și abdomen. Ciocul este caracteristic, scurt și mai masiv la bază. Picioarele sunt portocalii, mai deschis la păsările tinere. Lungimea corpului este de 24 - 27 cm, anvergura aripilor este de 47 - 53 cm, iar greutatea de 85 - 155 de grame. Este o specie carnivoră, fiind legată de hrana disponibilă în zonele de mal: nevertebrate acvatice (insecte, viermi, gasteropode, crustacee), păianjeni, uneori mormoloci sau pești de talie mică. Ocazional consumă și micromamifere.	identificată în zona amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind o prezență ocazională în pasaj în aria investigată. Habitatul investigat nu este favorabil pentru prezența speciei, acesta fiind în cel mai bun caz accidentală.	
<i>Vanellus vanellus</i>	Nagâțul cuibărește într-o varietate mare de habitate deschise, cum sunt terenurile arabile, pășuni, fânațe, pajiști naturale sau zone umede. În afara sezonului de cuibărire preferă terenurile arabile cu arături proaspete, pajiștile, dar se hrănește și pe malul apelor. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată în zona amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Conform OSC la nivelul sitului populația este de 30-40 perechi cuibăritoare și 500-700 exemplare în pasaj	Conform OSC la nivelul sitului populația este de 30-40 perechi cuibăritoare și 500-700 exemplare în pasaj	Necunoscută	Conform OSC la nivelul sitului suprafața habitatul pentru cuibărit și creșterea puilor este de aprox. 1000-5000 ha, iar pentru speciile în pasaj de 5000-10000 ha	Conform OSC la nivelul sitului suprafața habitatul pentru cuibărit și creșterea puilor este de aprox. 1000-5000 ha, iar pentru speciile în pasaj de 5000-10000 ha	Favorabilă	Necunoscută	Este o specie de pasăre limicolă de talie medie, cu siluetă distinctă și aripi foarte rotunjite în zbor, ce prezintă dimorfism sexual. Penajul de pe spate, aripi și coadă este negricios cu reflexii verzui-movalii mai ales pe partea dorsală. Abdomenul, partea superioară a cozii, vârful aripilor precum și acoperitoarele subalare sunt albe. Baza târâței și subcodalele sunt de culoare ruginie. Lungimea corpului este de 28 - 31 de cm, anvergura de 82 - 87 cm și greutatea de 128 - 330 g. Specia se hrănește cu nevertebrate, mai ales cu râme, melci, păianjeni și diverse insecte împreună cu larvele acestora.	Nagâțul cuibărește într-o varietate mare de habitate deschise, cum sunt terenurile arabile, pășuni, fânațe, pajiști naturale sau zone umede. În afara sezonului de cuibărire preferă terenurile arabile cu arături proaspete, pajiștile, dar se hrănește și pe malul apelor. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată în zona amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.	Stabile

b.3.) Relațiile structurale și funcționale care creează și mențin integritatea ANPIC

Integritatea unei arii naturale protejate de interes comunitar este dată de elementele structurale și funcționale ale acesteia. Există aspecte general valabile privind buna funcționare a unei arii naturale protejate.

Trebuie avut în vedere în permanență scopul desemnării acestor arii și anume acela de menținere sau aducere, acolo unde este cazul, la o stare de conservare favorabilă a speciilor și habitatelor de interes comunitar pentru care acestea au fost desemnate.

Totodată, trebuie ținut cont de faptul că siturile Natura 2000 sunt componente ale Rețelei Ecologice Europene Natura 2000, instrument de conservare a biodiversității prin desemnarea unor zone cu valoare conservativă mare și a unei coerențe între acestea. Legătura dintre aceste arii este, în majoritatea cazurilor, stabilită prin suprapunerea celor două tipuri de arii componente, creându-se în acest fel o legătură de consolidare a structurii și funcțiilor.

Relațiile structurale și funcționale care creează și mențin integritatea ariei sunt legate de condițiile de hrănire, adăpost și reproducere pe de-o parte, iar pe de altă parte de presiunea antropică și a tuturor factorilor externi care pot afecta biodiversitatea zonei analizate. Cu alte cuvinte vorbim de habitat. Orice modificare survenită la nivelul acestui habitat poate afecta mai mult sau mai puțin integritatea ariei.

Acesta ar însemna ca speciile descrise în Siturile Natura 2000 ROSCA 0162 și ROSPA0071 Lunca Siretului Inferior să folosească aceste habitate pentru hrană și adăpost, iar unele dintre ele și pentru cuibărit. Dacă condițiile de hrană devin limitate ele vor parcurge și teritoriile învecinate în căutare de hrană. Ne referim la speciile insectivore, cele omnivore, precum și la speciile răpitoare. După hrănire ele se reîntorc la locurile de odihnă.

Funcțiile ecologice ale speciilor și habitatelor din aria de implementare a proiectului

Habitat și specii	Funcții ecologice
Culturi (teren arabil)	Reprezintă medii de viață pentru specii de mamifere și specii de păsări care se hrănesc cu fructe/semințe din terenurile agricole. Aceste tipuri de terenuri sunt vizate ocazional și se păsări răpitoare.
Pajiști naturale/seminaturale	Reprezintă medii de viață pentru specii de mamifere și specii de păsări care se hrănesc cu fructe/semințe din terenurile agricole. Aceste tipuri de terenuri sunt vizate ocazional și se păsări răpitoare.
Pășuni	Reprezintă medii de viață pentru rozătoare, amfibieni, reptile, nevertebrate. Reprezintă medii de hrănire, pasaj, cuibărit pentru păsări.
Păduri	Reprezintă medii de viață pentru specii de mamifere și păsări care se hrănesc cu fructe/semințe din păduri. Această clasă de habitate reprezintă locul de cuibărire pentru multe specii de păsări (ex. răpitoare).
Specii de păsări	Reglează numeric populațiile de insecte și alte animale mici.
Cursuri de apă	Reprezintă medii de viață pentru speciile de pești, amfibieni, reptile, păsări, mamifere care se hrănesc cu nevertebrate, pești de mici dimensiuni, etc.

Relațiile structurale și funcționale care creează și mențin ANPIC sunt prezentate în tabelul de mai jos.

Tabel 15 Relațiile structurale și funcționale

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
ROSCI/ROSAC0162 Lunca Siretului Inferior					
3260 – Cursuri de apă din zona de câmpie până în etajul montan, cu vegetație din <i>Ranunculus fluitantis</i> și <i>Callitriche-Batrachion</i>	ROSCI/ROSCA0162 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9 și a corpurilor de apă subterană ROSI03 Lunca Siretului și afluenții săi și ROSI05 Câmpia Siretului Inferior	Habitatul este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Reprezintă suport pentru susținerea fitocenozelor cu specii dominante și caracteristice habitatelor umede și mlaștinilor.	-	Asigură conectivitatea pentru speciile de amfibieni
3270 – Râuri cu maluri nămoase, cu vegetație din <i>Chenopodium rubri</i> p.p. și <i>Bidention</i> p.p.	ROSCI/ROSCA0162 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9 și a corpurilor de apă subterană ROSI03 Lunca Siretului și afluenții săi și ROSI05 Câmpia Siretului Inferior	Habitatul este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9.	Reprezintă suport pentru susținerea fitocenozelor cu specii dominante și caracteristice mlaștinilor (<i>Echinochloa crus-gallis</i> , <i>Bidens tripartita</i> , <i>B. frondosa</i> , <i>Chenopodium polyspermum</i> , <i>Rumex palustris</i>)	-	Asigura conectivitatea pentru speciilor de amfibieni
6430 – Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la câmpie și din	ROSCI/ROSCA0162 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9 și a corpurilor de apă	Habitatul este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9. Ape de suprafață (pe marginea apelor și de-a	Reprezintă suport pentru speciile de nevertebrate (ex: <i>Lycaena dispar</i>)	-	Poate asigura conectivitate în lungul râurilor

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
etajul montan până în cel alpin	subterană ROSI03 Lunca Siretului și afluenții săi și ROSI05 Câmpia Siretului Inferior	lungul lizierei arboretelor, în luncile râurilor, pe cursurile lor mijlocii și inferioare). Ape subterane freatice (sensibilitate moderată la schimbări cantitative și calitative).			
6440 – Pajiști aluviale ale văilor râurilor din <i>Cnidion dubii</i>	ROSCI/ROSCA0162 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9 și a corpurilor de apă subterană ROSI03 Lunca Siretului și afluenții săi și ROSI05 Câmpia Siretului Inferior	Habitatul este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Reprezintă suport pentru speciile de nevertebrate (ex: <i>Lycaena dispar</i>)	-	Poate asigura conectivitate în lungul râurilor
91E0* – Păduri aluviale de <i>Alnus glutinosa</i> și <i>Fraxinus excelsior</i>	ROSCI/ROSCA0162 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9 și a corpurilor de apă subterană ROSI03 Lunca Siretului și afluenții săi și ROSI05 Câmpia Siretului Inferior	Conform Planului de management al BH Siret, habitatul este dependent de corpul de apă subteran ROSI03 Lunca Siretului și afluenții săi și ROSI05 Câmpia Siretului Inferior	Reprezintă suport pentru reproducerea nevertebratelor xilofage (<i>Lucanus cervus</i> , <i>Morimus funereus</i> , <i>Cerambyx cerdo</i>). Suport pentru păsări ce preferă habitate ripariene pentru cuibărire	Habitatul are un rol de reglare prin producerea de oxigen și asigurarea circuitului nutrienților în natură.	Poate asigura conectivitate în lungul râurilor

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
91F0 – Păduri mixte de luncă de <i>Quercus robur</i> , <i>Ulmus laevis</i> și <i>Ulmus minor</i> , <i>Fraxinus excelsior</i> sau <i>Fraxinus angustifolia</i> din lungul marilor râuri (<i>Ulmion minoris</i>)	ROSCI/ROSCA0162 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9 și a corpurilor de apă subterană ROSI03 Lunca Siretului și afluenții săi și ROSI05 Câmpia Siretului Inferior	Conform Planului de management al BH Siret, habitatul este dependent de corpul de apă subteran ROSI03 Lunca Siretului și afluenții săi și ROSI05 Câmpia Siretului Inferior	Reprezintă suport pentru reproducerea nevertebratelor xilofage (<i>Lucanus cervus</i> , <i>Morimus funereus</i> , <i>Cerambyx cerdo</i>). Suport pentru păsări ce preferă habitate ripariene pentru cuibărire	Habitatul are un rol de reglare prin producerea de oxigen și asigurarea circuitului nutrienților în natură.	Poate asigura conectivitate în lungul râurilor
91I0* – Păduri stepice euro-siberiene de <i>Quercus</i> spp.	ROSCI/ROSCA0162 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9 și a corpurilor de apă subterană ROSI03 Lunca Siretului și afluenții săi și ROSI05 Câmpia Siretului Inferior	Conform Planului de management al BH Siret, habitatul este dependent de corpul de apă subteran ROSI03 Lunca Siretului și afluenții săi și ROSI05 Câmpia Siretului Inferior	Reprezintă suport pentru reproducerea nevertebratelor xilofage. Suport pentru păsări ce preferă habitate ripariene pentru cuibărire	Habitatul are un rol de reglare prin producerea de oxigen și asigurarea circuitului nutrienților în natură.	Poate asigura conectivitate în lungul râurilor
92A0 – Păduri-galerii (zăvoaie) de <i>Salix alba</i> și <i>Populus alba</i>	ROSCI/ROSCA0162 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9 și a corpurilor de apă subterană ROSI03 Lunca Siretului și afluenții săi și	Habitatul este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Reprezintă suport și habitat pentru speciile de păsări care preferă habitate ripariene pentru cuibărit.	Habitatul are un rol de reglare prin producerea de oxigen și asigurarea circuitului nutrienților în natură.	Asigură conectivitatea în lungul râului Siret

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
	ROSI05 Câmpia Siretului Inferior				
<i>Lutra lutra</i>	ROSCI/ROSCA0162 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9 și a corpurilor de apă subterană ROSI03 Lunca Siretului și afluenții săi și ROSI05 Câmpia Siretului Inferior	Specie dependentă de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9. Reproducere în vizuinile construite în malurile râurilor sau în arborii de pe malurile apelor. Zonele de reproducere trebuie să fie ferite și neperturbate de zgomot sau alte activități. Pe timpul zile se odihnește în scobiturile malurilor sau în galeriile pe care le sapă.	Controlul populațiilor piscicole și de nevertebrate acvatice. Specia se hrănește cu specii adulte de pești, nevertebrate acvatice și amfibieni.	Necesită cursuri de apă pentru deplasare, de preferat fără bariere. Noaptea poate parcurge distanțe mari	Reproducere în vizuinile construite în malurile râurilor sau în arborii de pe malurile apelor. Zonele de reproducere trebuie să fie ferite și neperturbate de zgomot sau alte activități. Pe timpul zile se odihnește în scobiturile malurilor sau în galeriile pe care le sapă.
<i>Spermophilus citellus</i>	ROSCI/ROSCA0162 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9 și a corpurilor de apă subterană ROSI03 Lunca Siretului și afluenții săi și ROSI05 Câmpia Siretului Inferior	Reproducere în habitate de stepă cu vegetație ierboasă scurtă și joasă (pășuni și suprafețe de sol bine drenat) unde își construiește galeriile. Specia poate fi întâlnită și în terenuri cultivate cu plante perene. Specia prezintă un interes aparte pentru următoarele tipuri de habitate: 6240*, 6250*, 62C0*	Habitatele speciei se pot întinde pe suprafețe însemnate unde conviețuiesc și se reproduc.	Consumă specii de plante din habitate de pajiște precum: <i>Trifolium campestre</i> , <i>T. arvense</i> , <i>T. repens</i> , <i>T. media</i> , <i>T. pratense</i> , <i>Medicago minima</i> , <i>Coronilla varia</i> , <i>Ononis spinosa</i> , <i>Plantago lanceolata</i> , <i>P. media</i> , <i>Pimpinella saxifrage</i> , <i>Festuca spp.</i> , <i>Dactylis glomerata</i> , <i>Agropyron repens</i> , <i>Taraxacum sp.</i> , <i>Achillea millefolium</i> . Pe lângă plante mai consumă și atropode terestre de talie mare. Specia poate contribui la reducere speciilor de plante cu caracter invazive prin consumul acestora.	-

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
<i>Bombina bombina</i>	ROSCI/ROSCA0162 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9 și a corpurilor de apă subterană ROSI03 Lunca Siretului și afluenții săi și ROSI05 Câmpia Siretului Inferior	Preferă bălțile temporare ca habitate de reproducere.	Contribuie la menținerea populațiilor de nevertebrate acvatice (în stadiu larvar) și terestre (în stadiu adult).	Specia este resursă trofică pentru vidră și păsări (<i>Ciconia ciconia</i>).	Deplasări pe distanțe mici (până la 200 m) între habitate favorabile (bălți temporare)
<i>Triturus cristatus</i>	ROSCI/ROSCA0162 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9 și a corpurilor de apă subterană ROSI03 Lunca Siretului și afluenții săi și ROSI05 Câmpia Siretului Inferior	Preferă bălțile temporare puțin adânci ca habitate de reproducere.	Contribuie la menținerea populațiilor de nevertebrate acvatice (în stadiu larvar) și terestre (în stadiu adult).	Specia este resursă trofică pentru vidră și păsări (<i>Ciconia ciconia</i>).	Deplasări pe distanțe mici (până la 200 m) între habitate favorabile (bălți temporare)
<i>Aspius aspius</i>	ROSCI/ROSCA0162 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9 și a corpurilor de apă subterană ROSI03 Lunca Siretului și afluenții săi și	Specie dependentă de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9.	Specie dependentă de cursurile de apă dulce.	Specia reprezintă resursă trofică pentru speciile de păsări	În râuri urcă în amonte în perioadele de reproducere, care are loc în perioada martie-aprilie. Depunerea icrelor se realizează pe substrat dur, atât în ape curgătoare cât și în bălți.

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
	ROSI05 Câmpia Siretului Inferior				
<i>Cobitis taenia</i> Complex	ROSCI/ROSCA0162 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9 și a corpurilor de apă subterană ROSI03 Lunca Siretului și afluenții săi și ROSI05 Câmpia Siretului Inferior	Specie dependentă de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9.	Reproduce ponte depuse pe substrat cu pietriș pe vegetație submersă.	Contribuie la menținerea populațiilor de nevertebrate acvatice. Specia se hrănește cu nevertebrate acvatice de mici dimensiuni. Specia reprezintă sursă trofică pentru vidră.	Nu migrează pe distanțe lungi. Specie bentonică, preferă cursurile de apă fără obstacole
<i>Gymnocephalus schraetzer</i>	ROSCI/ROSCA0162 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9 și a corpurilor de apă subterană ROSI03 Lunca Siretului și afluenții săi și ROSI05 Câmpia Siretului Inferior	Specie dependentă de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Reproduce ponte depuse pe substrat nisipos în ape lente.	Contribuie la menținerea populațiilor de nevertebrate acvatice. Specia se hrănește cu râme, viermișori și mai rar cu pești. Specia reprezintă sursă trofică pentru vidră și păsări.	Se reproduce în perioada aprilie-mai întreprinzând migrații în susul râurilor pe distanțe mici în grupuri foarte numeroase spre locurile de depunere.
<i>Misgurnus fossilis</i>	ROSCI/ROSCA0162 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9 și a corpurilor de apă subterană ROSI03	Specie dependentă de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Reproduce ponte depuse pe vegetație submersă, inclusiv în zone cu substrat mâlos.	Contribuie la menținerea populațiilor de nevertebrate acvatice. Specia se hrănește cu gastropode și larve de insecte.	Specie sedentară, nu migrează

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
	Lunca Siretului și afluenții săi și ROSI05 Câmpia Siretului Inferior			Specia reprezintă sursă trofică pentru vidră.	
<i>Pelecus cultratus</i>	ROSCI/ROSCA0162 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9 și a corpurilor de apă subterană ROSI03 Lunca Siretului și afluenții săi și ROSI05 Câmpia Siretului Inferior	Specie dependentă de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Reproducere, ponte depuse pe vegetație submersă	Contribuie la menținerea populațiilor de nevertebrate acvatice.	Specie sedentară, nu migrează
<i>Rhodeus amarus</i>	ROSCI/ROSCA0162 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9 și a corpurilor de apă subterană ROSI03 Lunca Siretului și afluenții săi și ROSI05 Câmpia Siretului Inferior	Specie dependentă de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Depune icrele în aprilie-mai, între valvele moluștelor lamelibranhiate din apele dulci (Unio și Anodonta)	Contribuie la menținerea populațiilor de nevertebrate acvatice.	Specie sedentară, nu migrează

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
<i>Romanogobio kesslerii</i>	ROSCI/ROSCA0162 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9 și a corpurilor de apă subterană ROSI03 Lunca Siretului și afluenții săi și ROSI05 Câmpia Siretului Inferior	Specie dependentă de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Reproducere, ponte depuse pe vegetație submersă, inclusiv în zone cu substrat mâlos.	Contribuie la menținerea populațiilor de nevertebrate acvatice. Se hrănește în principal cu nevertebrate bentonice. Specia reprezintă sursă trofică pentru vidră.	Specie sedentară, nu migrează
<i>Romanogobio vladykovi</i>	ROSCI/ROSCA0162 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9 și a corpurilor de apă subterană ROSI03 Lunca Siretului și afluenții săi și ROSI05 Câmpia Siretului Inferior	Specie dependentă de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Reproducere în ape curgătoare de șes cu fund nisipos sau argilos unde depune pontă	Contribuie la menținerea populațiilor de nevertebrate acvatice. Specia reprezintă sursă trofică pentru vidră.	Specie sedentară, nu migrează
<i>Sabanejewia vallahica</i>	ROSCI/ROSCA0162 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9 și a corpurilor de apă subterană ROSI03 Lunca Siretului și afluenții săi și	Specie dependentă de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Reproducere în ape curgătoare de șes cu fund nisipos sau argilos unde depune pontă	Contribuie la menținerea populațiilor de nevertebrate acvatice. Specia reprezintă sursă trofică pentru vidră.	Specie sedentară, nu migrează

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
	ROSI05 Câmpia Siretului Inferior				
<i>Zingel streber</i>	ROSCI/ROSCA0162 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9 și a corpurilor de apă subterană ROSI03 Lunca Siretului și afluenții săi și ROSI05 Câmpia Siretului Inferior	Specie dependentă de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Depune icrele pe pietre sau plante în martie-mai	Contribuie la menținerea populațiilor de nevertebrate acvatice. Se hrănește în principal cu viermi, larve de insecte, icre și pui de pește. Specia reprezintă sursă trofică pentru vidră.	Specie sedentară, nu migrează
<i>Zingel zingel</i>	ROSCI/ROSCA0162 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9 și a corpurilor de apă subterană ROSI03 Lunca Siretului și afluenții săi și ROSI05 Câmpia Siretului Inferior	Specie dependentă de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Depune icrele pe pietre sau plante în martie-mai	Contribuie la menținerea populațiilor de nevertebrate acvatice. Se hrănește în principal cu viermi, larve de insecte, icre și pui de pește. Specia reprezintă sursă trofică pentru vidră.	Specie sedentară, nu migrează
<i>Lucanus cervus</i>	ROSCI/ROSCA0162 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9 și a corpurilor de apă subterană ROSI03	Specia preferă habitate de păduri de foioase cât și zone cu arbori izolați (9170, 9130, 91Y0)	-	Specia are un rol de asigurare a circuitului nutrițiilor în natură.	-

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
	Lunca Siretului și afluenții săi și ROSI05 Câmpia Siretului Inferior				
<i>Vertigo angustior</i>	ROSCI/ROSCA0162 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9 și a corpurilor de apă subterană ROSI03 Lunca Siretului și afluenții săi și ROSI05 Câmpia Siretului Inferior	Specia preferă habitate de păduri de foioase cât și zone cu arbori izolați (9170, 9130, 91Y0)	-	Specia are un rol de asigurare a circuitului nutrițiilor în natură.	-
<i>Emys orbicularis</i>	ROSCI/ROSCA0162 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9 și a corpurilor de apă subterană ROSI03 Lunca Siretului și afluenții săi și ROSI05 Câmpia Siretului Inferior	Specie dependentă de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Reproducere în zone din apropierea lacurilor, până la o distanță de circa 200 m. Zonele de reproducere sunt în apropiere de țărm și lângă rădăcinile plantelor.	Rol în ciclicitatea materiei, dispersia semințelor, etc.	Se poate deplasa pe distanțe considerabile (cca. 1 km) față de habitatele acvatice favorabile.
ROSPA0071 Lunca Siretului inferior					
<i>Alcedo atthis</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri)	Cuibărire în lacuri, mlaștini, zone inundabile, maluri de pământ.	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu specii de pești și amfibieni.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
	râului Siret cod RORW12.1_B9			Specia reprezintă sursă trofică pentru speciile de păsări prădătoare.	
<i>Anas acuta</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri)	Cuibărire în lacuri, mlaștini, zone inundabile, zona costieră	Specia are rol de reglare, se hrănește cu materie vegetală	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Anas clypeata</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri)	Cuibărire în lacuri, mlaștini, zone inundabile, zona costieră	Specia are rol de reglare, se hrănește cu materie vegetală	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Anas crecca</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri)	Cuibărire în lacuri, mlaștini, zone inundabile, zona costieră	Specia are rol de reglare, se hrănește cu materie vegetală	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Anas penelope</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri)	Cuibărire în lacuri, mlaștini, zone inundabile, zona costieră	Specia are rol de reglare, se hrănește cu materie vegetală	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Anas platyrhynchos</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri)	Cuibărire în lacuri, râuri, mlaștini, zone inundabile, sisteme acvatice antropice, tufărișuri	Specia are rol de reglare, se hrănește cu materie vegetală și boabe de porumb de pe terenurile agricole	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Anas querquedula</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri)	Cuibărire în lacuri, râuri, mlaștini, zone inundabile, sisteme acvatice antropice, tufărișuri	Specia are rol de reglare, se hrănește cu materie vegetală și boabe de porumb de pe terenurile agricole	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
<i>Anas strepera</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri)	Cuibărire în lacuri, râuri, mlaștini, zone inundabile, sisteme acvatice antropice, tufărișuri	Specia are rol de reglare, se hrănește cu materie vegetală și boabe de porumb de pe terenurile agricole	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Anser anser</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri)	Cuibărire în lacuri, râuri, mlaștini, zone inundabile, sisteme acvatice antropice, tufărișuri	Specia are rol de reglare, se hrănește cu materie vegetală și boabe de porumb de pe terenurile agricole	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Anthus campestris</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență pentru habitatele naturale uscate deschise – stepe și semideșerturi, pășuni uscate și zone defrișate	Cuibărire în pajiști, pășuni, stepă, tufărișuri.	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu specii de nevertebrate. La rândul ei, specia reprezintă sursă trofică pentru speciile de păsări prădătoare.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Aquila pomarina</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia preferă pentru cuibărit pădurile mature de foioase, în general de stejar, din zonele de deal, șes și cele de luncă.	Cuibărire în păduri de conifere, păduri de foioase, liziere.	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu amfibieni, reptile, păsări și mamifere.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Ardea purpurea</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri)	Cuibărește în habitate cu stufărișuri întinse asociate zonelor umede cu apă de mică adâncime și permanentă	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu pești, broaște, pui ale altor specii de păsări, șoareci	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Ardeola ralloides</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri)	Cuibărește în copaci sau în stufăriș, în colonii polispecifice (împreună cu alte specii de stârci sau cu cormorani mici)	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu pești de talie mică și amfibieni	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
<i>Aythya ferina</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri).	Cuibărire în lacuri, zona costieră	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor vegetale acvatice.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Aythya fuligula</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri).	Cuibărire în lacuri, zona costieră	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor vegetale acvatice.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Aythya nyroca</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri).	Cuibărire în lacuri, râuri, mlaștini, zone inundabile.	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu materie vegetală.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Branta ruficollis</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri).	Cuibărește în nordul Siberiei în colonii mici, situate pe malurile râurilor.	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu materie vegetală și boabe de porumb de pe terenurile agricole.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Buteo buteo</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență pentru habitatele stepice sau cu influență spetică, cuibărind în zone deschise și semi-deschise, cu pajiști/pășuni și mozaicuri cu terenuri agricole.	Cuibărește în cadrul terenurilor agricole, pajiștilor, pășunilor, pădurilor de conifere, foiase și liziere	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu amfibieni, reptile, păsări și nevertebrate	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Buteo rufinus</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență pentru habitatele stepice sau cu influență spetică, cuibărind în zone deschise și semi-deschise, cu	Cuibărește în zone aride și semidesertice, dar și în zone montane. Preferă terenuri joase, deschise, cu pante ușoare, stâncării, vâlcele deschise, stepe sau terenuri agricole, dar se	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu mamifere mici și mijlocii, reptile, păsări, insecte mari, destul de rar amfibieni.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
		pajiști/pășuni și mozaicuri cu terenuri agricole.	adaptează și zonelor împădurite cu copaci rari, care alternează cu terenuri deschise, sau zonelor costiere		
<i>Chlidonias hybridus</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri).	Habitatele preferate de specie pentru cuibărit sunt mlaștinile cu ochiuri izolate de apă și vegetație păscută de vite și cai.	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu pești mici, insecte adulte și larvele acestora. Specia reprezintă sursă trofică pentru speciile de păsări prădătoare.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Chlidonias leucopterus</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri).	Habitatele preferate de specie pentru cuibărit sunt mlaștinile cu ochiuri izolate de apă și vegetație păscută de vite și cai.	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu pești mici, insecte adulte și larvele acestora. Specia reprezintă sursă trofică pentru speciile de păsări prădătoare.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Chlidonias niger</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri).	Habitatele preferate de specie pentru cuibărit sunt mlaștinile cu ochiuri izolate de apă și vegetație păscută de vite și cai.	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu pești mici, insecte adulte și larvele acestora. Specia reprezintă sursă trofică pentru speciile de păsări prădătoare.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Ciconia ciconia</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri).	Cuibărire în stâncării, livezi, parcuri, păduri de conifere, păduri de foioase, stâlpi, clădiri	Specia are rol în dispersia semințelor și controlul populațiilor, hrănindu-se cu micromamifere (șoareci, chițcani), șopârle, șerpi, amfibieni, păsări de	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
	râului Siret cod RORW12.1_B9			talie mică (în special pui, uneori și ouă), insecte de talie mare. În zonele acvatice hrana se diversifică și include pești și nevertebrate acvatice (moluște, crustacee).	
<i>Circus aeruginosus</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri).	Cuibărire în lacuri, râuri, mlaștini, zone inundabile	Specia are rol în dispersia semințelor și controlul populațiilor, hrănindu-se cu amfibieni, reptile, mamifere, păsări, nevertebrate.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Coracias garrulus</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă o dependență de habitatele din zonele deschise, largi, însoțite cu precipitații reduse.	Cuibărește în habitate specifice pălcurilor de pădure sau copaci solitari din habitatele semideschise, mozaicate cu arbori singuratici sau grupuri de arbori	Specia are rol în dispersia semințelor și controlul populațiilor, hrănindu-se cu insecte, însă poate captura și rozătoare, broaște, șopârle sau șerpi de talie mică	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Crex crex</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență pentru habitatele de pajiști și liziere cu ierburi înalte higrofile: 6430, 6410	Cuibărește în pășuni umede, dar și culturi agricole	Specia are rol în dispersia semințelor. Specia se hrănește cu insecte și larvele acestora, viermi, semințe și plante.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Cygnus cygnus</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri).	Cuibărire în lacuri, râuri, mlaștini, zone inundabile, zone costiere	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu materie vegetală. Juvenilii consumă și nevertebrate.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Cygnus olor</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri).	Cuibărire în lacuri, râuri, mlaștini, zone inundabile, zone costiere	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu materie vegetală. Juvenilii consumă și nevertebrate.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
<i>Dryocopus martius</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifeste dependență de habitatele forestiere: 9110, 9110*, 91F0, 91E0*	Habitatele de reproducere sunt reprezentate de păduri de foioase (în special fâgete, cvercinete) cu mult lemn mort pe picior și lemn aflat în diferite faze de descompunere	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu nevertebrate și larvele acestora, uneori chiar și hrană de origine vegetală (nuci, ghinde, alune). Specia reprezintă sursă trofică pentru speciile de păsări prădătoare.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Egretta alba</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri).	Cuibărire în lacuri, râuri, mlaștini, zone inundabile, zona costieră	În habitatele acvatice se hrănește cu pești, broaște, șerpi, crustacee, insecte acvatice. Adesea se hrănește și pe câmpuri, cu reptile, amfibieni, păsări și mamifere de talie mică.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Egretta garzetta</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri).	Cuibărire în lacuri, râuri, mlaștini, zone inundabile, zona costieră	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu pești, amfibieni, nevertebrate.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Falco tinnunculus</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă o dependență habitatele de pajiști și pășuni, livezi, parcururi și terenuri agricole.	Cuibărește în terenurile agricole, pajiști, pășuni, tufărișuri, livezi, parcuri, liziere, stâlpi, clădiri	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu nevertebrate, iar uneori, în perioada de cuibărire poate consuma micromamifere, șopârle, păsări mici).	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Falco vespertinus</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă o dependență habitatele de pajiști și pășuni, livezi, parcururi și terenuri agricole.	Cuibărește în terenurile agricole, pajiști, pășuni, tufărișuri, livezi, parcuri, liziere, stâlpi, clădiri	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu nevertebrate, iar uneori, în perioada de cuibărire poate consuma micromamifere, șopârle, păsări mici).	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
<i>Fulica atra</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri).	Cuibărire în lacuri, râuri, mlaștini, zone inundabile, zona costieră	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu materie vegetală în general, nevertebrate, micromamifere, pești, amfibieni, păsări de dimensiuni mici și ouăle acestora. Specia este sură trofică pentru păsările prădătoare.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Gavia arctica</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri).	Specia nu cuibărește în România.	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu pești, amfibieni, nevertebrate acvatice, vegetație acvatică. Specia este sură trofică pentru păsările prădătoare.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Gelochelidon nilotica</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri).	Specia nu cuibărește în România	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu insecte pe care le prinde din zbor.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Glareola pratincola</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență pentru habitate deschise cu ape puțin adânci, nisipoase cu vegetație redusă	Ciovlica ruginie este o specie caracteristică zonelor deschise, sărăturoase, nisipoase, cu puțină vegetație, aflate în apropierea lagunelor.	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu ortoptere, coleoptere și diptere, pe care le prinde în special din zbor.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Haliaeetus albicilla</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri).	Prefreă zonele umede mari, incluzând zonele de luncă ale râurilor, mlaștini extinse, lacuri și zonele de coastă. Pentru cuibărire preferă habitatele forestiere cu arbori înalți din vecinătatea zonelor umede (păduri, zăvoaie etc.), dar și stâncăriile (foarte rar cuibărește direct pe sol).	Specie carnivora cu dietă mixtă, incluzând specii de pești (mai ales speciile care înnoată la suprafață), specii de păsări acvatice dar și ouăle și puii acestora, mamifere de dimensiuni variate: rozătoare, iepuri, căprioare, oi și capre (preponderent decedate în prealabil).	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
<i>Ixobrychus minutus</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri).	Cuibărire în lacuri, râuri, mlaștini, zone inundabile	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu nevertebrate acvatice, pești, păsări de talie mică, amfibieni, reptile, moluște, crustacee	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Lanius collurio</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență față de habitatele de pajiști și pășuni cu stufăriș, mozaicuri agricole.	Cuibărire în toate habitatele deschise, de pajiști și pășuni cu stufăriș, mozaicuri agricole	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu nevertebrate, micromamifere, șopârle, amfibieni, păsări de talie mică. Specia reprezintă sursă trofică pentru speciile prădătoare.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Lanius minor</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență față de habitatele de pajiști și pășuni cu stufăriș, mozaicuri agricole.	Cuibărire în toate habitatele deschise, de pajiști și pășuni cu stufăriș, mozaicuri agricole	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu nevertebrate. Specia reprezintă sursă trofică pentru speciile prădătoare.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Larus cachinnans</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri).	Cuibărire în lacuri, râuri, sisteme acvatice antropice, zona costieră	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu pești, nevertebrate, micromamifere, Materie vegetală. Specia reprezintă sursă trofică pentru speciile prădătoare.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Larus minutus</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri).	Cuibărire în lacuri, râuri, sisteme acvatice antropice, zona costieră	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu pești, nevertebrate, micromamifere, Materie vegetală. Specia reprezintă sursă trofică pentru speciile prădătoare.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Larus ridibundus</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri).	Cuibărire în ape stătătoare sau lent curgătoare	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu nevertebrate și pești	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
<i>Limosa limosa</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri).	Cuibărește în habitate de pajiști cu iarbă înaltă și sol moale, în special pășuni, fânețe, pajiști umede, mlaștini ierboase și margini de lacuri	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu nevertebrate, larve de insecte, anelide, polichete, crustacee, păianjeni, icre de pește, ponte și mormoloci de broască	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Lullula arborea</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Liziera habitatelor forestiere	Zone deschise din păduri de foioase sau conifere cu vegetație ierboasă abundentă	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu insecte, semințe	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Merops apiaster</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Habitatele agricole, habitate de pajiști, pășuni, stepe	Cuibărire în teren agricol, pajiști, pășuni, maluri de pământ, stepă	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu nevertebrate. Specia reprezintă sursă trofică pentru speciile prădătoare.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Nycticorax nycticorax</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri).	Cuibărește în lacuri, râuri, mlaștini, zone inundabile	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu pești, amfibieni, moluște, reptile. Specia reprezintă sursă trofică pentru speciile prădătoare.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Pelecanus onocrotalus</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri).	Cuibăresc în colonii mari, unde cuiburile sunt alăturate în habitate asociate lacurilor întinse, calde alcaline ori saline	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu pești, broaște, sau puii altor păsări.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Phalacrocorax carbo</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri).	Habitat umede cu întindere mare de apă, râuri	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu pești. Specia reprezintă sursă trofică pentru speciile prădătoare.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
<i>Phalacrocorax pygmeus</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri).	Habitat umede cu întindere mare de apă, râuri	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu pești. Specia reprezintă sursă trofică pentru speciile prădătoare.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Picus canus</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de habitate forestiere: 9110	Cuibărește în special în habitate forestiere, dar și parcuri și zăvoaie. Preferă pentru cuibărit păduri cu luminișuri, cu abundență de arbori morți	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu nevertebrate (în special furnici – adulți și larvele acestora, dar și alte insecte). Ocazional consumă și hrană vegetală (fructe, semințe, nuci). Specia reprezintă sursă trofică pentru speciile prădătoare, alte păsări (precum corvidele) sau mamifere ce consumă ouăle.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Platalea leucorodia</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri).	Bălți, lacuri puțin adânci cu stufărișuri și pâlcuri de arbori. Cuibărește în colonii alături de stârci și cormorani	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu nevertebrate acvatice (insecte, moluște). Ocazional consumă și hrană vegetală (fructe, semințe, nuci) larvele acestora, broaște și pești. Specia reprezintă sursă trofică pentru speciile prădătoare.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Podiceps cristatus</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri).	Specia este legată de habitatele acvatice naturale, cu vegetație bogată (bălți, mlaștini, margini de lacuri) în care își ocupă teritoriile în primăvară când începe sezonul de cuibărit. Iarna se adună în grupuri numeroase pe suprafața bazinelor acvatice ramase dezghețate	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu pești de talie mică și medie.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
<i>Recurvirostra avosetta</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri).	Habitatele preferate în perioadele de cuibărit sunt marginile habitatelor acvatice salmastre sau sărate, cu ape stătătoare, puțin adâncă și vegetație redusă (cu porțiuni de mâl expuse). Preferă zonele izolate de mal, adesea insule sau zone vegetație emergentă, pentru a fi ferite de prădători. În afara perioadei de cuibărit poate fi întâlnită în majoritatea habitatelor acvatice, în locurile cu apă puțin adâncă, unde poate procura hrană.	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu nevertebrate acvatice dar și cu pești și materiale vegetale.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Sterna albifrons</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri).	Chira mică este caracteristică zonelor umede costiere, dar și lacurilor interioare cu apă dulce, situate la o distanță de câțiva kilometri de mare.	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu nevertebrate acvatice dar și cu pești și materiale vegetale.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Sterna hirundo</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri).	Cuibărește în ape stătătoare sau lent curgătoare, bogate în pește.	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu pești, nevertebrate acvatice.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Tadorna tadorna</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri).	Cuibărește în habitate saline, țărături nămolose sau nisipoase de râuri sau mare și pe lacurile interioare de coastă	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu nevertebrate mici, insecte, viermi, crustacee, icre de pește și mormoloci de broaște. Specia reprezintă sursă trofică pentru speciile prădătoare.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate

Denumire specie/habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dinspre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinile, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
<i>Tringa erythropus</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri).	Specia nu cuibărește în România	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu nevertebrate acvatice, păianjeni, mormoloci de broaște. Specia reprezintă sursă trofică pentru speciile prădătoare.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Tringa totanus</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Specia manifestă dependență de corpul de apă de suprafață (râuri, lacuri).	Cuibărire în habitate umede deschise, zone mlăștinoase de coastă, margini de lacuri	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu nevertebrate acvatice, păianjeni, mormoloci de broaște. Specia reprezintă sursă trofică pentru speciile prădătoare.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate
<i>Vanellus vanellus</i>	ROSPA0071 este dependent de corpul de apă de suprafață a râului Siret cod RORW12.1_B9	Este o pasăre reprezentativă pentru regiunile de câmpie și de pășune	Cuibărire în habitate deschise cu vegetație mică inclusiv pe terenuri agricole, lunci și zone umede	Specia are rol de reglare în controlul populațiilor, hrănindu-se cu nevertebrate și materie vegetală.	Nu prezintă cerințe specifice pentru conectivitate

b.4) Obiectivele de conservare ANPIC

Obiectivelor Specifice de Conservare ale ROSAC0162 și ROSPA0071 Lunca Seterului Inferior aprobate de ANANP prin Decizia nr. 335 din 26.07.2021 (în cazul ROSAC0162) și Decizia nr. 125/28.03.2022 (în cazul ROSPA0071) consultate și descărcate de pe site-ul ANANP la data de 07.10.2023 sunt anexate prezentului studiu.

b.5) Analiza măsurilor de conservare din planul de management/ regulamentul ANPIC care pot limita/ influența intervențiile și activitățile propuse de PP

În cadrul Planului de management integrat pentru ROSPA0071 Lunca Siretului Inferior și al ariilor naturale protejate cu care se suprapune, aprobat prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 949/2016 sunt prezentate activitățile/ măsurile restrictive propuse pentru îndeplinirea măsurilor specifice, acestea fiind prezentate în tabelul de mai jos.

Tabel 16 Activitățile/măsurile restrictive propuse pentru îndeplinirea măsurilor specifice (sursa: Planul de management al sitului Natura 2000 ROSPA0071 Lunca Siretului Inferior și al ariilor naturale protejate cu care se suprapune)

Nr. Crt.	Cod	Parametru	Descriere	Efecte
1	A.1	Presiune actuală	A04 Pășunatul	Activitatea este practică și în afara pășunilor, animalele sunt introduse sau acestea pătrund nesupravegheate în fondul forestier sau în zonele umede, inclusiv în siturile de reproducere ale speciilor de interes conservativ precum și în habitatele criteriu. Efect asupra habitatelor: 3260, 6440, 3270.
2	A.1	Presiune actuală	A07 - Utilizarea produselor biocide, hormoni și substanțe chimice	La nivelul suprafețelor agricole incluse în sit sau în vecinătate. Efecte asupra tuturor speciilor de interes comunitar din cadrul sitului și habitatele acvatice: 3260, 6440, 3270.
3	A.1	Presiune actuală	B02 – Gestionarea și utilizarea pădurii și plantației	Habitatele forestiere care fac obiectul de protecție al ROSCI0162 prezintă un grad ridicat de modificare a parametrilor de favorabilitate, în principal datorită înlocuirii pe suprafețe extinse a speciilor native cu specii alohtone. Efecte asupra: -speciilor de păsări: <i>Alcedo atthis</i> , <i>Egretta garzetta</i> , <i>Lanius collurio</i> , <i>Lanius minor</i> , <i>Buteo buteo</i> , <i>Falco tinnunculus</i> , <i>Phalacrocorax carbo</i> ;

Nr. Crt.	Cod	Parametru	Descriere	Efecte
				-speciile de nevertebrate: <i>Cerambyx cerdo</i> , <i>Lucanus cervus</i> ; -mamifere: <i>Lutra lutra</i> ; -habitatele cod Natura 2000: 3120, 91AA, 91F0, 92A0, 91I0, 91E0;
4	A.1	Presiune actuală	C01.01 - Extragere de nisip și pietriș	Efecte asupra: - Speciilor de păsări din cadrul sitului; Speciile de nevertebrate: <i>Vertigo angustior</i> ; Mamifere: <i>Lutra lutra</i> , <i>Spermophilus citellus</i> ; Reptile: <i>Emys orbicularis</i> ; Amfibieni: <i>Triturus cristatus</i> , <i>Bombina bombina</i> ; Toate speciile de pești; Habitate: 3260, 6440, 3270.
5	A.1	Presiune actuală	D02.01.01 - Linii electrice și de telefon suspendate	În zona sitului unde sunt situate linii electrice fără sistem de avertizare. Impactul se produce asupra tuturor speciilor de păsări.
6	A.1	Presiune actuală	E03.04 – Alte tipuri de depozități	Efecte asupra speciilor de păsări de la nivelul sitului.
7	A.1	Presiune actuală	F02.03 Pescuit de agrement	Prezența necontrolată a pescarilor în regiunile de reproducere și de creștere a puilor speciilor de interes conservativ, reprezintă o presiune care poate duce la diminuarea ratei de succes reproductiv.
8	A.1	Presiune actuală	F03.01 Vânătoare	Efectele vânătorii se manifestă pe toată suprafața sitului, iar impactul de resimte asupra tuturor speciilor de avifaună.
9	A.1	Presiune actuală	G05.11 Moarte prin rănire sau coliziune	Efectele se manifestă în zona drumurilor de exploatare din cadrul sitului cu efecte asupra speciilor de la nivelul sitului.
10	A.1	Presiune actuală	F03.02.03 Capcane, otrăvire, braconaj	Zonele din cadrul sitului unde este practicat braconajul atât cel cinegetic cât și cel piscicol, cu efecte asupra tuturor speciilor de faună de la nivelul sitului.
11	A.1	Presiune actuală	I01 Specii invazive nonnative - alogene	Efectele de manifestă preponderent în zonele cu habitate forestiere
12	A.1	Presiune actuală	J01.01 Incendii	Zonele din cadrul sitului unde este practică incendierea pajștilor și zonelor de stufărișuri.

Nr. Crt.	Cod	Parametru	Descriere	Efecte
13	A.1	Presiune actuală	J02.05.01 - modificarea debitului de apă	Presiunea este prezentă în Rezervația Naturală Balta Tălăbasca unde în perioadele de secetă volumul de apă al bălții scade, fenomen care provoacă dezechilibre majore în modul de folosință al arealului de către speciile de păsări de interes conservativ iar în cazul secetelor prelungite cum s-a întâmplat în anul 2012) balta seacă pe suprafețe extinse, motiv pentru care impactul este unul major asupra speciilor de păsări și de pești. Este necesară identificarea unei soluții sustenabile pentru limitarea presiunii, respectiv prin realizarea unui studiu de fezabilitate pentru stabilirea și implementarea unei măsuri adecvate în acest sens. Ca măsură de urgență până la finalizarea studiilor necesare, propunem realizarea unei instalații cu ajutorul căreia, debitul să fie suplimentat atunci când este necesar.

Prin implementarea proiectului se vor respecta măsurile restrictive în cadrul Planului de management și a obiectivelor specifice de conservare ale ariilor protejate.

b.6) Alte informații relevante privind conservarea ANPIC, inclusiv posibile schimbări în evoluția naturală a acesteia

Din punct de vedere al speciilor starea de conservare se evaluează din punct de vedere al: conservării trăsăturilor habitatului care sunt importante pentru specie și al posibilităților de refacere. Cele trei scări ale gradului de conservare conform manualului de completare al Formularului Standard, sunt excelentă (A), bună (B) și medie/redușă (C).

Starea de conservare a unei specii este evaluată prin prisma: arealului de repartiție în sit, starea de conservarea a populației și habitatului speciei, perspectivele viitoare.

a. Aria de repartiție a speciilor

Amplasamentul proiectului dată fiind starea actuală a terenurilor este folosit pentru hrănire de către speciile caracteristice terenurilor agricole. În urma implementării proiectului propus, nu se modifică disponibilitatea habitatelor existente ci dimpotrivă din multe puncte de vedere se îmbunătățește starea de conservare pentru speciile protejate. Renunțarea la lucrările agricole și păstrarea zonelor verzi prin intervenții minimale, crește biodiversitatea zonei și disponibilitatea

resursei de hrană. Amenajările suplimentarea pentru speciile de răpitoare (suporturi de observație) va duce la îmbunătățirea stării lor de conservare.

b. Populațiile speciilor protejate

Proiectul contribuie la îmbunătățirea stării de conservare a populațiilor speciilor de păsări protejate. Proiectul nu are efecte negative asupra numărului de indivizi/perechi de păsări indiferent de modul de utilizare a amplasamentului (cuibărit, hrănire, pasaj, odihnă). Modificările propuse nu produc amenințări asupra integrității populațiilor de păsări în nici unul din stadiile proiectului (implementare/funcționare).

c. Habitatul speciilor

Prin modificările propuse nu se pierd habitate, intervențiile fiind în totalitate reversibile, iar în perioada de exploatare intervențiile în habitat asupra vegetației și solului sunt minime.

Astfel prin creșterea masei vegetale, care acoperă o perioadă mai îndelungată solul respectiv prin renunțarea la tratamentele chimice și lucrările solului crește biodiversitatea implicit disponibilitatea resursei de hrană (insecte, amfibieni, reptile, micromamifere etc.).

c) Prezentarea rezultatelor activităților de teren

Pentru a putea identifica și cuantifica potențialul impact al proiectului, asupra habitatelor și speciilor au fost demarate campanii de monitorizare a biodiversității în zona și vecinătatea amplasamentului vizat de proiect.

Obiectivul/proiectul „DECOLMATARE ALBIE MINORĂ A RÂULUI SIRET” perimetrul Liești este situat în extravilanul comunei Liești, sat Liești, județul Galați, fiind amplasat în albia minoră a cursului de apă Siret (mal stâng), pe un sector al râului situat între confluența cu râul Bârlad în amonte și cu râul Putna în aval.

Accesul la perimetru LIEȘTI se realizează din DN 25 (Tecuci - Șendreni), de pe raza localității Liești, pe un drum de exploatare care deservește terenurile agricole ale comunei Liești, în lungime de aproximativ 4 km.

Figura 6 Localizarea amplasamentului

Localizarea proiectului față de ariile naturale protejate din zonă

Amplasamentul proiectului este situat în albia minoră a râului Siret, care se suprapune peste limita ariei speciale de conservare ROSAC0162 Lunca Siretului Inferior și a sitului de protecție specială avifaunistică ROSPA0071 Lunca Siretului Inferior.

Perimetrul de exploatare în care vor fi realizate lucrările de decolmatare ocupă o suprafață de **0,010%** din suprafața totală a ROSCI0162 (ROSAC0162) Lunca Siretului Inferior și o suprafață de **0,007%** din suprafața totală a sitului ROSPA0071 Lunca Siretului Inferior.

Figura 7 Localizarea amplasamentului față de ariile naturale protejate

C.1) Inventarierea habitatelor de pe amplasamentul și vecinătatea proiectului

C.1.2) Habitatele de interes conservativ pentru care a fost desemnat situl de importanță comunitară ROSCI/ROSAC0162 Lunca Siretului Inferior

Situl de importanță comunitară ROSCI/ROSAC0162 Lunca Siretului Inferior este desemnat pentru protecția a 8 tipuri de habitate: **3260** – Cursuri de apă din zona de câmpie până în etajul montan, cu vegetație din *Ranunculion fluitantis* și *Callitriche-Batrachion*; **3270** – Râuri cu maluri nămoase, cu vegetație din *Chenopodium rubri* p.p. și *Bidention* p.p.; **6430** – Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la câmpie și din etajul montan până în cel alpin; **6440** – Pajiști aluviale ale văilor râurilor din *Cnidion dubii*; **91E0*** – Păduri aluviale de *Alnus glutinosa* și *Fraxinus excelsior*; **91F0** – Păduri mixte de luncă de *Quercus robur*, *Ulmus laevis* și *Ulmus minor*, *Fraxinus excelsior* sau *Fraxinus angustifolia* din lungul marilor râuri (*Ulmion minoris*); **91I0*** – Păduri stepice euro-siberiene de *Quercus* spp.; **92A0** – Păduri-galerii (zăvoaie) de *Salix alba* și *Populus alba*;

Suprafața amplasamentului propus se suprapune cu situl de importanță comunitară ROSPA0162 Lunca Siretului Inferior pe o suprafață de 25.582 mp.

Surse:

- Formularul Standard al Sitului de Importanță Comunitară ROSCI/ROSAC0162 Lunca Lunca Siretului Inferior;
- Plan de Management al sitului Natura 2000 ROSPA0071 Lunca Siretului Inferior și al ariilor naturale protejate cu care se suprapune;

C.1.3) Scopul inventarierii habitatelor de interes comunitar

Inventarierea habitatelor de interes comunitar a avut la baza următoarele:

- Inventarierea și cartarea habitatelor de interes comunitar prezente pe raza de afectare a amplasamentului propus;
- Recomandarea măsurilor de diminuare a impactului proiectului propus asupra habitatelor și a vegetației.

C.1.4.) Material și metode

Protocoloalele de monitorizare pentru habitatele forestiere și neforestiere au fost propuse pe două niveluri distincte și interconectate:

Monitorizarea primară (Etapa 1)

S-a realizat o monitorizare la o scară macro (în mare parte prin tehnici de telelecție, fără a exclude totuși alte mijloace ca de exemplu studii, sesizări etc.) pentru a identifica eventuale suprafețe care ar putea fi ocupate de habitatele în cauză.

Monitorizarea secundară (Etapa 2)

Monitorizarea în detaliu a avut ca și scop principal validarea sau invalidarea existenței în teren a habitatelor target. Această etapă a implicat utilizarea imaginilor recente (actuale) de rezoluție mare și verificare calitativă (prin observații) și cantitativă (prin măsurători specifice) în teren. Pentru investigațiile în teren a fost analizată structura și compoziția vegetației în pătrate de probă de 10x10 m, unde au fost evaluate compoziții ale vegetației care ar putea fi specifice habitatelor de interes comunitar prezente în formularul standard al sitului.

Cartarea și inventarierea habitatelor s-a realizat prin parcurgerea și caracterizarea zonelor din interiorul limitelor amplasamentului, observațiile efectuate în perioada 11-12.08.2023.

C.1.5) Rezultatele obținute

3260 (Cursuri de apă de la nivel de câmpie la nivel montan, cu vegetație Ranunculion fluitantis și Callitricho-Batrachion)

Aspecte ecologice: Este un habitat ce caracterizează bazinele acvatice din zona de câmpie până în etajul montan inferior, în albiile râurilor cu scurgere lentă, cu plante fixate de substrat sau plutind în masa de apă. Comunitățile vegetale ale acestui tip de habitat se dezvoltă insular în ape puțin adânci, pe substraturi de soluri nisipoase, nămol-nisipoase sau turboase.

Specii caracteristice: *Persicaria amphibia*, *Potamogeton nodosus*, *Lemna minor*, *L. trisulca*, *Ranunculs lingua*, *Menyanthes trifoliata*, *Sagittaria sagittifolia*, *Oenanthe aquatica*, *mentha aquatica*, *Caltha palustris*.

Asociații vegetale: Callitrichetum palustris Burescu 1999, Hottonietum palustris Tx. 1937, Ranunculetum aquatillis Gehu 1961, Ranunculetum fluitans W. Kock 1926, Ranunculion aquatillis Passarge 1964.

Distribuție: Este răspândit în bazinul superior al râurilor mari și în zona Deltei Dunării.

Relevanța sitului pentru habitat: Conform datelor furnizate de Planul de management al sitului de importanță comunitară ROSCI0162 Lunca Siretului Inferior, habitatul este prezent pe circa 68 de ha în lungul Siretului.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Habitatul nu a fost identificat în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, neputându-se discuta de un impact al lucrărilor asupra suprafețelor ocupate de acesta în sit sau asupra stării de conservare a acestuia.

3270 (Râuri cu maluri nămolose cu vegetație de *Chenopodium rubri* p.p. și *Bidention p.p.*)

Aspecte ecologice: Habitatul cuprinde malurile bazinelor acvatice cu acumulări de material organic și zonele din jurul izvoarelor din zona de câmpie până în etajul montan inferior ce nu depășește 350-450 m.

Specii caracteristice: *Persicaria lapathyfolia*, *P. hydropiper*, *P. maculosa*, *P. mitis*, *Bidens tripartita*, *B. cernua*, *Echinochloa crus-galii*, *Xanthium strumarium*, *Chenopodium polyspermum*, *Ch. bothrys*, *Ch. album*, *Ch. rubrum*, *Rumex palustris*, *R. conglomeratus*, *Cyperus conglomeratus*, *Ranunculus sceleratus*, *Alopecurus aequalis*, *Agrostis stolonifera*, *Juncus inflexus*.

Asociații vegetale: Bidenti - Polygonetum hydropiperis Lohn in Tx. 1950, Polygono lapathyfolii – Bidentetum tripartiti Klika 1935, Echinochloa – Polygonetum lapathyfolii Soo et Csuros 1974, Xanthio strumari – Bidentetum tripartitae Timar 1947, Bidentetum cernui Slavnic 1951.

Distribuție: Este răspândit în bazinele râurilor mari din Câmpia de Vest, în lungul Dunării, cu densitate mare în Bălțile Dunării, în lungul Prutului și Siretului.

Relevanța sitului pentru habitat: Conform datelor furnizate de Planul de management al sitului de importanță comunitară ROSCI0162 Lunca Siretului Inferior, habitatul este prezent pe circa 379 de ha în lungul Siretului.

Efectul implementării proiectului asupra habitatului: NUL

Habitatul nu a fost identificat în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, dar acesta este prezent în apropierea zonei studiate, în sectorul amonte. Datorită atât poziționării habitatului, cât și specificului lucrărilor efectuate, habitatul nu va fi afectat nici la nivel de suprafață în sit, nici la nivel de stare de conservare.

Figura 8 Localizarea habitatului 3270 Râuri cu maluri nămoase cu vegetație de *Chenopodium rubri* p.p. și *Bidention* p.p. față de amplasamentul proiectului

6430 (Liziere de ierburi înalte hidrophile de câmpie și de nivel montan până la alpin)

Aspecte ecologice: Comunitățile de lizieră de pe malul apelor se caracterizează prin specii de talie înaltă, fiind foarte diversificate din punct de vedere floristic și structural. Se întâlnesc pe văile intramontane, în lungul și pe flancurile pâraielor sau în depresiunile largi din păduri, unde formează pâlcuri constante. Preferă stațiunile semiumbrite, cu condiții de pronunțată umiditate atmosferică și a solului. Subtipul 37.7 cuprinde comunități nitrofile de ierburi înalte de pe marginea apelor și de-a lungul lizierelor pădurilor, iar subtipul 37.8 cuprinde vegetația nitrofilă de talie înaltă de pe malul pâraurilor din văile etajului montan și subalpin, aparținând clasei Betulo – Adenostyletea.

Specii caracteristice: *Glechoma hederacea*, *Epilobium hirsutum*, *Senecio fluviatilis*, *Filipendula ulmaria*, *Angelica archangelica*, *Petasites hybridus*, *Cirsium oleraceum*, *Chaerophyllum hirsutum*, *Aegopodium podagraria*, *Alliaria petiolata*, *Geranium robertianum*, *Silene dioica*, *Lamium album*, *Lysimachia punctata*, *Lythrum salicaria*, *Crepis paludosa*, *Aconitum lycoctonum*, *Aconitum vulparia*, *Aconitum napellus*, *Geranium sylvaticum*, *Trollius europaeus*, *Adenostyles alliariae*, *Cicerbita alpina*, *Digitalis grandiflora*, *Calamagrostis arundinacea*, *Cirsium helenioides*.

Asociații vegetale: *Aconitetum taurici* Borza 1934 ex Coldea 1990; *Adenostylo* - *Doronicetum austriaci* Horvat 1956; *Cirsio waldsteinii* - *Heracleetum transsivanicum* Pawl. Ex Wals

1949; Petasitetum kablikiani Szafer et al.1926; Telekio - Petasitetum hybridi (Morariu 1967) Resmeriță et Rațiu 1974; Telekio - Filipenduletum Coldea 1996; Telekio speciosae - Aruncetum dioici Oroian 1998; Angelico - Cirsietum oleracei Tüxen 1937; Scirpetum sylvatici Ralski 1931em. Schwich 1944; Filipendulo - Geranietum palustris Koch 1926; Chaerophyllo hirsuti - Filipenduletum Nieman et al 1973; Lysimachio vulgaris - Filipenduletum Bal. - Tul. 1978; Chaerophylletum aromatici Neuhäuslova - Novotna et al. 1996; Arunco - Petasitetum albi Br. - Bl. et Sutter 1977; Convolvulo - Eupatorietum cannabini Görs 1974; Convolvulo - Epilobietum hirsuti Hilbig et al. 1972; Aegopodio - Anthriscetum nitidae Kopeckz 1974; Angelico sylvestris - Cirsietum cani Burescu 1998; Cicerbietum alpinae Bolleter 1921.

Distribuție: Este răspândit în toată țara, mai ales în luncile râurilor, îndeosebi pe cursurile lor mijlocii și inferioare (subtip 37.7) și în întreg lanțul carpatic (subtip 37.8)

Relevanța sitului pentru habitat: Planul de management al sitului de importanță comunitară ROSCI0162 Lunca Siretului Inferior nu indică habitatul ca fiind prezent în cadrul sitului.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Habitatul nu a fost identificat în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, neputându-se discuta de un impact al lucrărilor asupra suprafețelor ocupate de acesta în sit sau asupra stării de conservare a acestuia.

6440 (Pajiști aluvionare inundabile, de *Cnidion dubii*)

Este un habitat de pajiști de luncă întâlnit de la câmpie până la etajul montan inferior. Comunitățile vegetale specifice se dezvoltă pe soluri humico-geice de pe depozite aluviale și nisipuri umede. Este un habitat de tranziție între pajiștile mezofile și cele xerofile, unde speciile iubitoare de umiditate se amestecă cu cele care preferă un regim hidric mai echilibrat. Specia caracteristică, măraru de luncă *Cnidium dubium*, este rară în România.

Specii caracteristice: *Deschampsia caespitosa*, *Agrostis stolonifera*, *Juncus conglomeratus*, *Rorripa sylvestris*, *Trifolium fragiferum*, *Alopecurus pratensis*, *Festuca pratensis*, *Lolium perenne*, *Agropyron repens*.

Asociații vegetale: *Poetum pratensis* Răvăruț et al. 1956, *Ranunculo repentis-Alopecuro pratensis* Ellmauer 1933, *Agrostietum stoloniferae* Burduja et al. 1956, *Agrostio-Festucetum pratensis* Soo 1949, *Poetum sylvicolae* Buia et al. 1959, *Alopecuretum ventricosi* Turenschi 1966, *Agrostio-Deschampsietum caespitosae* Ujvarosi 1947, *Cirsio cani-Festucetum pratensis* Majovsky ex Ruzickova 1975.

Distribuție: Este răspândit pe terenuri plane și slab înclinate, pe lunci și terase între 100 și 550 m altitudine, în bazinele Jiului, Siretului și în bazinul superior al Dunării, precum și în multe zone din Transilvania.

Relevanța sitului pentru habitat: Conform datelor furnizate de Planul de management al sitului de importanță comunitară ROSCI0162 Lunca Siretului Inferior, habitatul este prezent pe circa 51 de ha în cadrul sitului.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Habitatul nu a fost identificat în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, el fiind prezent în zone situate în aval de amplasament și nu în apropierea corpului de apă, neputându-se, astfel, discuta de un impact al lucrărilor asupra suprafețelor ocupate de acesta în sit sau asupra stării de conservare a acestuia.

91E0 (Păduri aluvionare cu *Alnus glutinosa* și *Fraxinus excelsior* (AlnoPadion, Alnion incanae, Salicion albae))

Aspecte ecologice: Fitocenozele caracteristice acestui tip de habitat sunt edificate de: păduri de luncă de *Fraxinus excelsior* și *Alnus glutinosa* ale cursurilor de apă din zona de câmpie și etajul colinar (44.3: Alno-Padion); păduri de luncă de *Alnus incana* ale râurilor montane și submontane (44.2: Alnion incanae); galerii arborescente formate din exemplare înalte de *Salix alba*, *S. fragilis* și *Populus nigra* de-a lungul râurilor din etajele submontan, colinar și zona de câmpie (44.13: Salicion albae). Toate tipurile apar pe soluri grele (în general bogate în depozite aluviale), inundate periodic de creșterea nivelului râului (sau pârâului) cel puțin o dată pe an, însă altfel bine drenate și aerate în perioada în care debitul apei este scăzut. Stratul ierbos include întotdeauna numeroase specii de talie mare (*Filipendula ulmaria*, *Angelica sylvestris*, *Cardamine* spp., *Rumex sanguineus*, *Carex* spp., *Cirsium oleraceum*) și poate conține diverse geofite vernale, precum *Ranunculus ficaria*, *Anemone nemorosa*, *A. ranunculoides*, *Corydalis solidia*.

Specii caracteristice: stratul arborescent - *Alnus glutinosa*, *Alnus incana*, *Fraxinus excelsior*; *Populus nigra*, *Salix alba*, *S. fragilis*; *Ulmus glabra*; stratul ierbos – *Angelica sylvestris*, *Cardamine amara*, *C. pratensis*, *Carex acutiformis*, *C. pendula*, *C. remota*, *C. strigosa*, *C. sylvatica*, *Cirsium oleraceum*, *Equisetum telmateia*, *Equisetum* spp., *Filipendula ulmaria*, *Geranium sylvaticum*, *Geum rivale*, *Lycopus europaeus*, *Lysimachia nemorum*, *Rumex sanguineus*, *Stellaria nemorum*, *Urtica dioica*.

Asociații vegetale: Telekio speciosae-Alnetum incanae Coldea (1986) 1991; Stellario nemorum-Alnetum glutinosae (Kästner 1938) Lohmeyer 1957; Carici brizoidis-Alnetum glutinosae Horvat 1938 em. Oberd. 1953; Carici remotae-Fraxinetum Koch ex Faber 1936; Pruno padi-Fraxinetum Oberdorfer 1953; Salicetum fragilis Passarge 1957; Salicetum albae Issler 1924.

Distribuție: Acest tip de habitat apare sub forma unor benzi înguste în luncile din lungul pâraielor și văilor din regiunea de deal și munte, în principal, cu lățime variabilă, în funcție de lățimea albiei majore, pe conuri de dejecție (în cazul aninului alb), în suprafețe fragmentate, de la câteva sute de metri pătrați până la câteva ha (rar peste 10 ha). Atunci când sunt incluse în fondul forestier național, doar suprafețele mai mari de 0,5 ha sunt delimitate ca unități amenajistice separate. Frecvent sunt situate în afara fondului forestier (vegetație forestiera situată în afara fondului forestier).

Relevanța sitului pentru habitat: Conform datelor furnizate de Planul de management al sitului de importanță comunitară ROSCI0162 Lunca Siretului Inferior, habitatul este prezent pe circa 100 de ha în cadrul sitului.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Habitatul nu a fost identificat în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, neputându-se discuta de un impact al lucrărilor asupra suprafețelor ocupate de acesta în sit sau asupra stării de conservare a acestuia.

91F0 (Păduri mixte riverane de *Quercus robur*, *Ulmus laevis* și *Ulmus minor*, *Fraxinus excelsior* sau *Fraxinus angustifolia*, de-a lungul marilor râuri (Ulmenion minoris))

Aspecte ecologice: Fitocenozele caracteristice acestui tip de habitat sunt păduri localizate în luncile râurilor, pe soluri aluviale, supuse regimului inundațiilor, edificate de specii cu esență tare: stejar (*Quercus robur*), frasin de luncă (*Fraxinus angustifolia*), frasin comun (*F. 57 excelsior*), ulm de câmp (*Ulmus minor*), vânj (*U. laevis*), alături de care apar în diverse proporții esențe moi. Aceste păduri se dezvoltă pe depozite aluviale recente. Solul poate fi bine drenat între inundații sau poate rămâne ud. Ca urmare a regimului hidric specific, speciile lemnoase dominante aparțin genurilor *Fraxinus*, *Ulmus* sau *Quercus*. Subarboretul este bine dezvoltat, compus, de regulă, din *Cornus sanguinea*, *Sambucus nigra*, *Frangula alnus*, *Coryllus avellana*, *Crataegus monogyna*, *Prunus spinosa*, *Lygustrum vulgare* ș.a. Stratul ierburilor și subarbuștilor este, de asemenea, bine dezvoltat, cu dominarea speciilor *Rubus caesius*, *Galium aparine*, *Aegopodium podagraria*.

Specii caracteristice: *Quercus robur*, *Ulmus laevis*, *U. minor*, *U. glabra*, *Fraxinus excelsior*, *F. angustifolia*, *Populus nigra*, *P. canescens*, *P. tremula*, *Alnus glutinosa*, *Prunus padus*, *Humulus lupulus*, *Vitis vinifera subsp. sylvestris*, *Tamus communis*, *Hedera helix*, *Phalaris arundinacea*, *Corydalis solida*, *Gagea lutea*, *Ribes rubrum*.

Asociații vegetale: Fraxino danubialis-Ulmetum Soó 1936 corr. 1963; Quercetum roborispedunculiflorae Simon 1960 (syn.: Fraxino angustifoliae - Quercetum pedunculiflorae Chifu et al. (1998) 2004); Fraxino pallisae-Quercetum pedunculiflorae (Popescu et al. 1979) Oprea 1997; Fraxinetum pallisae (Simon 1960) Krausch 1965 (syn. Ulmeto minoris Fraxinetum pallisae Borza ex Sanda 1970).

Distribuție: Acest tip de habitat apare în luncile râurilor interioare din regiunile de câmpie și de deal (Prut, Siret, Buzău, Ialomița, Prahova, Argeș, Vedea, Olt, Jiu, Timiș, Mureș, Crișuri, Someș) și afluenți ai acestora, precum și în Lunca și Delta Dunării (Letea, Caraorman). Apare în porțiunile mai înalte, pe soluri mai evoluate, supuse inundării mai rar și pe perioade mai scurte. Distribuția habitatului este fragmentată, discontinuă, ca urmare multitudinii de factori care le-au afectat de-a lungul timpului existența și stabilitatea (defrișarea pentru a crea terenuri agricole, regularizarea luncilor, modificarea regimului hidrologic al râurilor și a luncilor acestora, degradarea biotopurilor, modificarea compoziției pădurilor de luncă).

Relevanța sitului pentru habitat: Conform datelor furnizate de Planul de management al sitului de importanță comunitară ROSCI0162 Lunca Siretului Inferior, habitatul este prezent pe circa 337 de ha în cadrul sitului.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Habitatul nu a fost identificat în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului și nu există în apropierea amplasamentului, neputându-se discuta de un impact al lucrărilor asupra suprafețelor ocupate de acesta în sit sau asupra stării de conservare a acestuia.

9110 (Păduri stepice euro-siberiene cu *Quercus* spp)

Aspecte ecologice: Fitocenoze edificate de specii europene submediteraneene, continentale sau caucaziene. Stratul arborescent al acestor păduri este dominat de specii de stejari termofili-xerofili (*Quercus robur*, *Q. cerris*, *Q. pedunculiflora* și *Q. pubescens*), exclusiv sau în amestec în etajul inferior cu arțar tătăresc (*Acer tataricum*) dominant, jugastru (*Acer campestre*), ulmi (*Ulmus minor*, *U. procera*), păr (*Pyrus pyraeaster*), etc. Stratul arbuștilor este puternic dezvoltat, reprezentat, de regulă, de *Crataegus monogyna*, *Prunus spinosa*, *Viburnum lantana*, *Rhamnus cathartica*, *Ligustrum vulgare*, *Euonymus verrucosus*, *E. europaeus*, *Rosa canina*, *Sambucus nigra*, local *Cotinus coggygria*; în poieni pot apare pâlcuri de *Prunus fruticosa*, *P.tenella*. Stratul ierburilor și subarbuștilor este bine dezvoltat și este constituit atât din specii de pădure, cât și din specii de stepă în poienile mai mari.

Specii caracteristice: *Quercus cerris*, *Q. pubescens*, *Q. robur*, *Q. pedunculiflora*, *Q. petraea*, *Acer campestre*, *A. tataricum*, *Sorbus torminalis*, *Tilia tomentosa*, *Cornus sanguinea*, *Crataegus monogyna*, *Euonymus verrucosa*, *Ligustrum vulgare*, *Prunus spinosa*, *Pyrus pyraeaster*, *Rhamnus cathartica*, *Ulmus minor*, *Buglossoides purpureo-caerulea*, *Carex michelii*, *Dactylis polygama*, *Galium dasypodum*, *Geum urbanum*, *Lathyrus niger*, *Polygonatum latifolium*, *Pulmonaria mollis* subsp. *mollis*, *Tanacetum corymbosum*, *Tulipa bibersteinniana*, *Vincetoxicum hirundinaria*, *Viola jordanii*.

Asociații vegetale: Aceri tatarici-Quercetum roboris Zólyomi 1957; Quercetum pedunculifloraecerris Morariu 1944; Quercetum pedunculiflorae Borza 1937; Convallario Quercetum roboris Soó (1939) 1957.

Distribuție: Acest tip de habitat, care forma odată vegetația naturală a zonelor de silvostepă și stepă, este foarte fragmentat în prezent, având un grad foarte ridicat de dispersare. Habitatul apare în zona silvostepii sudice (submediteraneene) cu stejari xerofili (*Quercus pubescens*, *Q. pedunculiflora*) (Sudul Podișului Moldovei, Dobrogea, Câmpia Dunării), a silvostepii nordice cu stejari mezofili (*Quercus robur*) (Câmpia Moldovei), precum și în Podișul Transilvaniei (Câmpia Someșului) și Câmpia de Vest.

Relevanța sitului pentru habitat: Conform datelor furnizate de Planul de management al sitului de importanță comunitară ROSCI0162 Lunca Siretului Inferior, habitatul este prezent pe circa 176 de ha în cadrul sitului.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Habitatul nu a fost identificat în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, neputându-se discuta de un impact al lucrărilor asupra suprafețelor ocupate de acesta în sit sau asupra stării de conservare a acestuia.

92A0 (Galerii de *Salix alba* și de *Populus alba*)

Aspecte ecologice: Fitocenozele corespunzătoare acestui tip de habitat sunt reprezentate de păduri de plop alb, salcie albă, plop negru, pure sau amestecate, localizate în lunci, pe soluri aluviale. Stratul arborilor este de obicei multietajat, în stratul superior pot predomina plopii (*Populus alba*, *P. nigra*, *P. canescens*), frasinul de luncă (*Fraxinus angustifolia*), velnișul (*Ulmus laevis*), iar în stratul inferior sălcii (*Salix alba*, *S. fragilis*), aninul negru (*Alnus glutinosa*), etc. Stratul arbuștilor, de regulă foarte dezvoltat, este compus din *Cornus sanguinea*, *Crataegus monogyna*, *Rosa canina*, *Euonymus europaeus*, *Sambucus nigra*, *Prunus spinosa*, *Amorpha fruticosa* (specie invazivă), ș.a. Liane: *Clematis vitalba*, *Humulus lupulus*, *Vitis sylvestris*. Stratul ierburilor și subarbuștilor este de regulă puternic dezvoltat și dominat de *Rubus caesius*, *Galium aparine*, etc. Acest tip de habitat prezintă o stare de conservare foarte bună în Delta Dunării, pe ostroavele din Lunca Dunării, unde predomină arboretele naturale. În zona dig-mal din Lunca Dunării și din luncile râurilor interioare a fost înlocuit pe suprafețe însemnate cu plantații de clone de plop euramericani și de salcie albă. Arboretele naturale sunt gospodărite predominant în regimul crângului cu tăieri în scaun. În luncile râurilor interioare habitatul este puternic fragmentat, cu o stare de conservare bună sau medie.

Specii caracteristice: *Salix alba*, *Populus alba*.

Asociații vegetale: Salici-Populetum Meijer-Drees 1936.

Distribuție: Zona de maximă răspândire este Lunca și Delta Dunării (peste 80% din suprafața habitatului la nivel național), urmată de luncile râurilor interioare (Jiu, Olt, Argeș, Dâmbovița, Ialomița, Buzău, Siret, Prut, Mureș, Crișuri, Someș, Timiș) și afluenții acestora

Relevanța sitului pentru habitat: Conform datelor furnizate de Planul de management al sitului de importanță comunitară ROSCI0162 Lunca Siretului Inferior, habitatul este prezent pe circa 530 de ha în lungul Siretului.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: MINOR

Habitatul nu a fost identificat în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, dar acesta este prezent la limita zonei studiate, în sectorul dinspre localitatea Liești. Datorită atât poziționării habitatului, cât și specificului lucrărilor efectuate, habitatul nu va fi afectat nici la nivel de suprafață în sit, nici la nivel de stare de conservare, recomandându-se, totuși, evitarea lucrărilor de lărgire a drumului de acces către amplasament și concentrarea lucrărilor, inclusiv organizarea de șantier, în limita amplasamentului.

Figura 9 Localizarea habitatului 92A0 Galeriei de *Salix alba* și de *Populus alba* față de amplasamentul proiectului

C.2) Inventarierea speciilor de mamifere pe amplasamentul și vecinătatea proiectului

Ieșirile în teren cu scopul de evaluare a speciilor de mamifere au avut loc în perioada 15-17.09.2023. Toate ieșirile în teren a avut loc în condiții meteorologice favorabile (cer parțial noros, vânt slab, fără precipitații și ceață).

Pentru inventariere mamiferele din zona amplasamentului s-a folosit metode descrise în cele ce urmează.

C.2.1) Material și metode

Zona de desfășurare pentru inventarierea și evaluarea speciilor de mamifere se regăsește fie în interiorul ROSCI0162 Lunca Siretului Inferior, în formularul standard al căruia sunt menționate două specii de mamifere de importanță comunitară: *Lutra lutra* și *Spermophilus citellus*.

Data fiind metodologia specifică de inventariere a speciilor în cauză și faptul că pentru majoritatea acestora se pretează metoda transectului liniar vizual diurn, aceasta a fost metoda folosită în cadrul activităților de teren, care au fost desfășurate în perioada iunie-octombrie. Metoda presupune parcurgerea unor zone de circa 100 m lungime în lungul cărora se observă vizual indivizii speciilor target sau, mai frecvent, urmele de prezență ale acestora (viziuni, fecale, urme de hrănire, jeluiri anale, amprente, etc.), pe o lățime de 10 m de o parte și de alta a direcției

de deplasare. Fiind vorba de specii cu preferințe de habitat diferite (zone de pajiște, zone de mal ale apelor curgătoare), au fost parcurse zone de transectare care să intersecteze cât mai multe tipuri de habitat, în lungul cărora au fost observate speciile target, identificarea acestora făcându-se vizual sau cu ajutorul materialului fotografic. Observațiile au fost efectuate în vreme favorabilă, astfel nu au fost făcute ieșiri în timp cețos, în perioade cu ploaie sau vânt puternic.

C.2.2) Rezultate obținute în urma monitorizărilor speciilor de mamifere

Lutra lutra (vidră)

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Vidra este cel mai mare mustelid semiacvatic din România. Femela este mai mică decât masculul. Corpul este îmbrăcat în păr des care o protejează de temperaturile extreme. Culoarea blănii este brun închis pe spate, cap și laturile corpului și mai deschisă pe gât, piept și abdomen. Picioarele sunt scurte în raport cu corpul, au câte 5 degete unite prin membrană. Urechile și ochii sunt mici, botul turtit, iar coada mult mai groasă la bază decât în rest. Formula dentară este: I 3/3 C1/1 P4/3 M 1/2 = 36. Pe uscat, vidra se deplasează greoi, prin salturi. Cu toate acestea reușește să străbată distanțe mari în căutare de ape cu mai mult pește, putând trece dintr-un bazin hidrologic într-altul. Pentru a înota se folosește atât de membrele posterioare cât și de coadă. Este animal nocturn și de amurg, însă poate fi văzut și ziua. Sub apă poate rezista 6-7 minute, fără să iasă la suprafață. Animal solitar, cu excepția perioadei de împerechere, teritorial. Uneori poate fi întâlnită în grupuri slab unite de până la 6 exemplare. Date biometrice: lungimea (L) cap + trunchi = 63 – 83 cm; L coadă = 37-55 cm; înălțimea medie = 30 cm; greutate = 6 -15 kg. Habitat: ocupă țărmurile împădurite ale apelor curgătoare și stătătoare, fie de munte sau șes. Trăiește și în ape sălcii. Are nevoie de adăpost (pădure sau stuf). De regulă, nu își construiește galerie, ci ocupă o galerie de vulpe sau viezure, sau se mulțumește cu adâncituri naturale de sub țărmuri, rădăcini de arbori de pe mal, pe care și le adâncește și le amenajează după nevoile ei, even tual cu o ieșire sub nivelul apei și un cotlon mai larg deasupra acestuia, prevăzut cu o deschidere pentru aerisire. Hrana: este formată în principal din pești și raci. Dintre speciile de pești, preferă păstrăvul, lipanul, crapul. În afară de acestea mai consumă broaște, rațe sălbatice, lișițe, rozătoare acvatice. Reproducere: împerecherea are loc la sfârșitul iernii – primăvara devreme, durata gestației fiind de 60-63 zile. Femela dă naștere la 2 - 3 pui, pe care îi alăptează până la vârsta de 3 luni. Puii stau cu femela până la vârsta de 14 luni. Maturitatea sexuală este atinsă în al doilea an de viață (la vârsta de 1,5-2,5 ani). Longevitate: în mediul natural poate trăi 15-18 ani, iar în captivitate până la 23 ani.

Distribuție: aria sa de distribuție cuprinde zone de la nivelul Europei, Asiei și Africii. La nivelul Europei, specia a cunoscut o reducere drastică a ariei de distribuție în anii 1960-1970, iar în prezent specia se află într-un proces de revenire din punct de vedere al arealului ocupat. În România era întâlnită de la câmpie până în zonele montane. În a doua jumătate a secolului XX, industrializarea a produs o deteriorare foarte puternică a calității apelor, ceea ce a avut ca efect diminuarea efectivelor piscicole naturale și implicit a celor de vidră, specia dispărând din fauna multor cursuri de apă. Efective reduse s-au menținut în zona colinară superioară și montană unde calitatea apei s-a menținut aproape de normal. Închiderea unor obiective industriale poluatoare sau implementarea unor tehnologii prietenoase cu mediul a condus la extinderea arealului de răspândire.

Efective populaționale: În Europa, populația de vidră are tendințe de refacere după declinul istoric înregistrat în anii 1960-1970, dar se înregistrează și scăderea populației în anumite zone din aria sa de distribuție. Tendința mărimii populației este necunoscută. Mărimea populației de vidră la nivel național este estimată la aproximativ 3000 de exemplare, tendința fiind de creștere.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al sitului de importanță comunitară ROSCI0162 Lunca Siretului Inferior, specia ar fi prezentă în sectorul Siretului aferent sitului. În cadrul sitului specia este prezentă cu o populație de 30-50 de indivizi.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, deși habitatul ar putea fi favorabil pentru specia în cauză. Cu toate acestea, suprafața afectată de amplasament este extrem de redusă comparativ cu habitatul general al speciei, lucrările în zonă având un efect nesemnificativ asupra populațiilor.

Spermophilus citellus (popândău)

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este un animal de talie relativ mică, cu o lungime a corpului de aproximativ 20 cm. Corpul este alungit, capul aproximativ rotund cu urechi mici, cu membre scurte, adaptate traiului în galeriile săpate în pământ. Greutatea corpului este variabilă, în funcție de sursele de hrană disponibile. La maturitate ajunge la o greutate de 240-340 de grame, iar în perioada de hibernare își poate chiar dubla greutatea. Culoarea blănii este gălbuie pe partea dorsală a corpului și albă pe partea ventrală, gât și pe membre. În jurul ochilor prezintă peri alb-gălbui. Membrele sunt scurte și puternice, terminate cu gheare ascuțite, adaptate vieții în galeriile subterane. Membrele anterioare au câte 4 degete, iar cele posterioare câte 5 degete. Coada reprezintă o treime din lungimea corpului și prezintă fire de păr mai lungi, dându-i un aspect stufos. La baza cozii se găsesc 3 papile perianale care secretă o substanță odorantă cu rol în selectarea partenerilor pentru împerechere și delimitarea teritoriului individual. Pe partea ventrală prezintă 5 perechi de mamele dispuse astfel: două perechi în zona toracică, o pereche în zona abdominală, iar două perechi între membrele posterioare. Diferența dintre masculi și femele este greu sesizabilă la prima vedere, fiind dată în principal de mărimea indivizilor (masculii au dimensiuni mai mari comparativ cu femelele). Popândăul prezintă mai multe sezoane de activitate și depinde de temperatură. În general, este activ din luna aprilie până în lunile august – septembrie sau chiar octombrie, în funcție de condițiile meteorologice (temperaturi mai mari de 15°C). Perioada de hibernare este din septembrie sau jumătatea lui octombrie și până la sfârșitul lunii mai și mijlocul lui aprilie, în funcție de latitudine, altitudine și climă. Masculii hibernează solitar în galerii adânci, iar femelele împreună cu juvenilii din anul respectiv (Baltag et al., 2014). Este un animal diurn, având două perioade active pe timpul zilei: în intervalul 7-11 și 16-18. Iese din galerie la temperaturi de peste 15°C, iar când temperaturile depășesc 30°C poate avea loc și o estivare (somn de vară) refugiindu-se în viziuni.

Distribuție: Este o specie endemică, răspândită la nivelul Europei centrale și de sud-est, la altitudini cuprinse între 0 și 2500 m. Arealul de distribuție este separat geografic de Munții Carpați, la care se mai adaugă fragmentarea determinată de râuri sau suprafețe împădurite. Limita vestică

este reprezentată de Cehia și estul Austriei, ocupând suprafețe întinse din Slovacia, Ungaria Serbia, Bulgaria, Macedonia, Grecia, Turcia (zona Pen. Balcanice), Romania, Republica Moldova și vestul Ucrainei. În România, specia are o răspândire discontinuă. Este întâlnită în afara arcului carpatic până la granițele țării: Moldova (cea mai mare parte a spațiului dintre Prut și Siret), Muntenia, Oltenia, Dobrogea, Banat, Crișana. Ocupă zona de câmpie și cea de deal, în partea de est a țării fiind întâlnită până la 450 m altitudine (Piatra-Neamț și Munții Măcinului) (Dănila 1986, Popescu și Murariu 2001). În prezent populațiile sunt fragmentate, fiind în declin la nivelul Europei, mai ales în limita nord-vestică și sudică a ariei de distribuție. Se apreciază o reducere de până la 30% a populațiilor de popândău în ultimii 10 ani. Din acest motiv, specia a fost declarată specie vulnerabilă de către International Union for Conservation of Nature and Natural Resources.

Efective populaționale: La nivel național mărimea populației de popândău este estimată la cca. 15000 de exemplare (Ionescu et al., 2013). Densitatea populațiilor din vestul României sunt mai slab reprezentate, estimarea fiind în jur de 5-6 indivizi/ha, aceasta crescând odată cu apropierea de limita estică a României unde densitatea populațiilor este de 13-17 ind./ha. În Dobrogea, pot atinge o densitate de până la 100-150 de galerii/ha. Studii mai recente estimează un efectiv de 20000 – 30000 indivizi pentru regiunea Moldovei (Baltag et al., 2014), însă numărul insuficient de studii realizate și metodologii diferite utilizate, nu permit compararea datelor.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al sitului de importanță comunitară ROSCI0162 Lunca Siretului Inferior și informațiilor de dată recentă din zonă, specia este prezentă în întreg situl, inclusiv în sectorul din preajma amplasamentului.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, atât la nivel de prezență vizuală, cât și de prezență a galeriilor tipice speciei, din acest motiv neputându-se vorbi de un eventual impact semnificative ale proiectului asupra speciei.

C.3) Inventarierea speciilor de nevertebrate de pe amplasamentul și vecinătatea proiectului

Speciile de nevertebrate au fost monitorizate în perioada 11-12.08.2023.

C.3.1) Material și metode

Metoda de monitorizare a transectului liniar diurn

Zona de desfășurare pentru inventarierea și evaluarea speciilor de nevertebrate se regăsește în interiorul sitului de importanță comunitară ROSCI0162 Lunca Siretului Inferior, pe formularul standard al căreia se află listate două specii de nevertebrate de interes comunitar: *Lucanus cervus* și *Vertigo angustior*.

Data fiind metodologia specifică de inventariere a speciilor în cauză și faptul că pentru majoritatea acestora se pretează metoda transectului liniar vizual diurn, aceasta a fost metoda folosită în cadrul activităților de teren, care au fost desfășurate în perioada iulie-august, perioada optimă pentru speciile în cauză. Metoda presupune parcurgerea unor zone de circa 100 m lungime în lungul cărora se observă indivizii aflați în zbor sau activitate ai speciilor investigate, pe o lățime de 10 m de o parte și de alta a direcției de deplasare. Fiind vorba de specii cu preferințe de habitat

diferite (pajiști unede, maluri de ape, păduri de stejar), au fost parcurse zone de transectare care să intersecteze cât mai multe tipuri de habitat, în lungul cărora au fost observate speciile target.

Prin aplicarea metodologiei de lucru s-a parcurs traseul cu o viteză constantă (aproximativ 1-1,5 km/h) în perioada de zbor a speciei țintă, în condiții meteo optime sau suboptime (temperatura aerului peste 18°C, viteza vântului sub 6 km/h, nebulozitate cel mult 50%), în timpul zilei între orele 9:00-19:00, s-au numărat indivizii speciei țintă într-un cub imaginar cu laturi de 5 m, care se deplasează în fața evaluatorului odată cu deplasarea lui.

În același timp, în timpul efectuării transectelor vizuale diurne s-au adunat și date privind diversitatea specifică de nevertebrate din zonă, fie vizual, fie folosindu-se fileul entomologic pentru capturarea (urmată de identificarea) speciilor de nevertebrate de dimensiuni mici, care stau ascunse în vegetație.

C.3.2) Rezultatele obținute în cadrul campaniilor de monitorizare a speciilor de nevertebrate

***Lucanus cervus* (răsașcă, răgace)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Specie de dimensiune mare, la care masculii pot ajunge până la 80-90 mm. Femelele sunt mai mici, uneori de doar 20 mm. Corpul alungit, masiv, de culoare neagră sau brun închis, cu luciu mat în special la femele, iar în cazul masculului, mandibulele și elitrele de culoare brun-castanie. Specia prezintă un accentuat dimorfism sexual. La masculi capul este masiv, mai lat ca pronotul, iar mandibulele sunt foarte bine dezvoltate, lungi și ramificate cu aspectul unor coarne de cerb. Acestea sunt bifide la extremități și prevăzute cu un dinte median sau postmedian la partea lor internă și pot atinge la exemplarele foarte mari jumătate din lungimea corpului. Femelele, mai mici ca masculii, au pronotul mult mai lat comparativ cu capul, mandibulele mai scurte decât capul și picioarele anterioare adaptate pentru săpat. Este considerată specie polifagă, ce se dezvoltă în lemnul putred (aflat sub nivelul solului) al multor specii de foioase, dar preferă quercinele. Poate fi întâlnit în păduri de foioase cât și în zone deschise cu arbori izolați sau cu garduri vii, în grădini urbane și suburbane, parcuri, pășuni împădurite, oriunde există o sursă suficientă de lemn mort.

Distribuție: Toată Europa cu excepția nordului extrem. În România este frecventă în toată țara, cu excepția zonei alpine înalte. Specia este prezentă inclusiv în bioregiunea Mării Negre, în pădurile Letea și Caraorman.

Efective populaționale: nu există informații legate de efectivele populaționale la nivel național, o astfel de evaluare fiind extrem de dificilă din motive logistice.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al sitului de importanță comunitară ROSCI0162 Lunca Siretului Inferior și informațiilor de dată recentă din zonă, specia nu este prezentă în sectorul de sit din preajma exploatării.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, nu există habitat favorabil speciei în zonă, din acest motiv neputându-se vorbi de eventuale efecte ale proiectului asupra speciei.

Vertigo angustior

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Cochilie senestră, ovoid-eliptică, foarte îngustă, spira formată din 4,5-5 anfracte, puternic convexe, care cresc regulat, foarte fin și des striată, de culoare roșcat-brună, cu fantă ombilicală, apex obtuz. Apertura cochiliei este subtriunghiulară, îngustată mult prin turtirea marginii externe, prezintă 2 lamele parietale, cea de lângă sutură mai dezvoltată, cealaltă aflată mai spre interior, o lamelă columelară puternică, puțin curbată, subverticală, 2 pliuri palatale, primul lung și bine dezvoltat, mult prelungit în interior, al doilea, cel inferior, mic și uneori absent; peristom subcontinuu, mult răsfrânt, îngroșat, cu marginea externă ca un burelet sau chenar, albicios. O depresiune spirală pornește de la peristom și este vizibilă până la jumătatea ultimului anfract, corespondentă poziției pliului palatal lung.

Dimensiuni: înălțime 1,6-1,8 mm, lățime 0,8-0,9 mm. Biotop. Specie higrofilă, aproape palustră, *Vertigo angustior* populează o gamă largă de habitate deschise: pajiști umede sau mlăștinoase, maluri calcaroase ale pâraielor, maluri ale râurilor sau lacurilor, mlaștini, dune costiere fixate. Trăiește sub pietre, printre mușchi, sub bușteni, în detritusul de la marginea apelor, printre crăpăturile arborilor bătrâni ale căror tulpini se găsesc în apă, de obicei în habitate deschise, neumbrite. În zonele mlăștinoase specia este asociată cu vegetație în descompunere constând în litieră sau mușchi, prezentă în habitate deschise, neumbrite. Poate fi găsită în general în litiera umedă, dar în condiții de umiditate crescută poate urca pe tulpinile plantelor până la 10-15 cm înălțime. În perioadele de secetă poate fi găsită în sol. De asemenea, este adesea prezentă în zonele de ecoton dintre diverse tipuri de pajiști și zone umede, distribuția ei în acest caz putând fi limitată la o bandă îngustă, de doar câțiva metri lățime, care marchează asemenea zone de ecoton și care se poate întinde pe o lungime de peste un kilometru. Preferințele de habitat ale speciei au aparent caracter regional, diferite habitate fiind preferate în diverse părți ale arealului. În România este o specie de câmpie, dar poate să ajungă la 1000 m altitudine.

Distribuție: Este o specie europeană, cu areal din Irlanda până la Marea Caspică; a fost semnalată și în Turcia și nordul Iranului. Cele mai importante centre de distribuție sunt în Europa centrală și de est, în vestul și nordul continentului fiind reprezentată prin populații sporadice, de obicei în zonele costiere. Recent, specia a fost semnalată în Spania și Grecia.

Efective populaționale: nu există informații legate de efectivele populaționale la nivel național, o astfel de evaluare fiind extrem de dificilă din motive logistice.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al sitului de importanță comunitară ROSCI0162 Lunca Siretului Inferior și informațiilor de dată recentă din zonă, specia nu este prezentă în sectorul de sit aferent exploatării.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, neavând habitat favorabil în zonă, din acest motiv neputându-se vorbi de eventuale efecte ale proiectului asupra speciei.

C.4) Inventarierea speciilor de amfibieni și reptile de pe amplasamentul și vecinătatea proiectului

Speciile de amfibieni și reptile au fost monitorizate în perioada 13.08.2023.

C.4.1) Material și metode

Zona de desfășurare pentru inventarierea și evaluarea speciilor de nevertebrate se regăsește în interiorul sitului de importanță comunitară ROSCI0162 Lunca Siretului Inferior, pe formularul standard al căreia se află listate trei specii de amfibieni și reptile de interes comunitar: *Bombina bombina*, *Emys orbicularis* și *Triturus cristatus*.

Data fiind metodologia specifică de inventariere a speciilor în cauză și faptul că pentru aceste specii se pretează metoda transectului liniar vizual diurn, aceasta a fost metoda folosită în cadrul activităților de teren, care au fost desfășurate în perioada iulie-august, în interiorul perioadei optime pentru speciile în cauză. Metoda presupune parcurgerea unor zone de circa 100 m lungime în lungul cărora se observă indivizii speciilor target și sunt investigate habitatele favorabile speciilor, pe o lățime de 10 m de o parte și de alta a direcției de deplasare. Fiind vorba de specii cu preferințe de habitat diferite (pajiști mezofile, zone de acumulări de apă din lungul drumurilor forestiere, bălți temporare din albia majoră a râurilor sau din zonele de pădure), au fost parcurse zone de transectare care să intersecteze cât mai multe tipuri de habitat, în lungul cărora au fost observate speciile target, identificarea acestora făcându-se vizual sau cu ajutorul materialului fotografic.

Ținând cont de faptul că toate speciile de amfibieni sunt dependente de prezența corpurilor de apă, în care își petrec cel puțin stadiul larvar, dacă nu chiar întregul ciclu de viață, prezența acestor habitate în lungul transectelor efectuate a fost obligatorie, fiind investigată în special prezența acestui tip de habitate în cadrul zonei investigate. În cazul habitatelor acvatice investigate, dacă turbiditatea apei nu a permis observarea și identificarea indivizilor speciilor țintă, aceștia au fost extrași cu ajutorul ciorpacului, identificați și eliberați în cel mai scurt timp, dată fiind necesitatea păstrării unui nivel ridicat de umectare a tegumentului.

C.4.2) Rezultate obținute în cadrul campaniilor de monitorizare

***Bombina bombina* (buhai de baltă cu burta roșie)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: este o broască de dimensiuni mici, corpul adulților are cca 4 cm. Partea dorsală a corpului, acoperită de negi numeroși, este cafenie sau cenușie, cu pete de culoare închisă (verzui sau brun-negicioase). Partea ventrală a corpului este neagră, cu pete mici albe și pete mari colorate de la portocaliu până la roșu. Pielea întregului corp conține și așa-numite glande mici, ale căror secreție irită mucoasele conjunctive (produc lăcrimare) și mucoasele nazale (provoacă strănutul). Pupila este triunghiular-cordiformă. Preferă în general bălțile de dimensiuni mai mari, permanente sau semipermanente, cu vegetație palustră bogată, zone mlăștinoase, dar și ape încet curgătoare (cum sunt izvoare sau canale de irigație). În general alege ape mai curate decât *Bombina variegata*, deși este întâlnită și în zone poluate. Folosește adesea canalele ca mijloc de dispersie. Este specie termofilă, fiind activă la temperaturi cuprinse între 10 și 30° C.

Distribuție: în toate regiunile țării, zonele de câmpie și colinare.

Efective populaționale: Populația națională este dificil de estimat, însă se consideră efectivul a fi cuprins între o valoare minimă de 350000 și una maximă de 700000 indivizi

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al sitului de importanță comunitară ROSCI0162 Lunca Siretului Inferior și informațiilor de dată recentă din zonă, specia este prezentă în întreg situl, cu o populație de circa 10000 de indivizi.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, ea neavând microhabitate favorabile în zona de proiect, din acest motiv neputându-se vorbi de eventuale efecte ale proiectului asupra speciei.

Emys orbicularis (țestoasa de apă)

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Carapacea este mai puțin bombată decât al țestoaselor de uscat (menționate anterior). La adulți, lungimea carapacei poate atinge peste 16 cm la masculi și peste 17 cm la femele, în timp ce juvenilii proaspăt eclozați au carapacea de cca 3 cm lungime. Atât carapacea, cât și membrele și capul au fondul de culoare negricioasă, fiind presărate cu pete și linii galbene. Habitate: preferă habitate acvatice (bălți, heleșteie, lacuri, râuri cu cursul lin) din zonele de câmpie, colinare și de deal, cu vegetație ierboasă și arbustivă pe mal, cu vegetație acvatică și cu populații importante de pești și nevertebrate acvatice. Este sensibilă la calitatea apei, nefiind întâlnită în ape poluate.

Distribuție: țestoasa de apă se întâlnește în majoritatea țării, la noi fiind întâlnit de la câmpie până la 1000 m altitudine. Lipsește din Dobrogea, Bărăganul și zonele din apropierea sectorului din sudul Munteniei și Olteniei a văii Dunării.

Efective populaționale: la nivel național, conform datelor existente, efectivul populațional este situat între 11.000 și 19.000 de exemplare.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al sitului de importanță comunitară ROSCI0162 Lunca Siretului Inferior, specia este prezentă în sectorul de sit din preajma exploatării. Populația speciei la nivelul sitului este cifrată la 100-150 de indivizi.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNICATIV

Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, amplasamentul exploatării neoferind un habitat favorabil speciei (bălți, heleșteie, lacuri, râuri cu cursul lin, cu vegetație ierboasă și arbustivă pe mal, cu vegetație acvatică, ea fiind, cel mai probabil, prezentă în zone din apropierea exploatării unde găsește habitat favorabil. Din acest motiv, impactul activităților desfășurate în zonă asupra speciei este nesemnificativ.

Triturus cristatus (tritonul cu creastă)

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o specie de triton de dimensiuni mari, având până la 16 cm. Corpul este îndesat, capul este lat, cu botul rotunjit, lipsit de șanțuri pe partea

dorsală. Cuta gulară bine pronunțată. Membrere lungi și puternice. Lungimea cozii este mai mică sau egală cu a corpului și se termină ascuțit. Tegumentul este rugos atât dorsal cât și ventral. Masculii sunt mai mici decât femelele, în perioada de reproducere au o creastă dorsală înaltă și dințată, care începe între ochi, lipsește în dreptul cloacei și se continuă apoi cu o creastă caudală dezvoltată, dar mai puțin zimțată. Aceasta este dezvoltată și pe partea ventrală. Cloaca masculilor este mare și închisă la culoare. Habitate: preferă ape stagnante mari și adânci, cu vegetație submersă și palustră. Este frecvent în iazuri și lacuri, șanțuri, bălți, canale cu curgere lină, mai ales dacă există vegetație acvatică în care să se poată ascunde. Nu este foarte pretențios la calitatea apei.

Distribuție: tritonul cu creastă se întâlnește în majoritatea țării, la noi fiind întâlnit de la câmpie până la 1000 m altitudine. Lipsește din Dobrogea, Bărăganul și zonele din apropierea sectorului din sudul Munteniei și Olteniei a văii Dunării.

Efective populaționale: la nivel național, conform datelor existente, efectivul populațional este situat între 30.000 și 60.000 de indivizi.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al sitului de importanță comunitară ROSCI0162 Lunca Siretului Inferior și informațiilor de dată recentă din zonă, specia nu este prezentă în sectorul de sit aferent exploatării.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, iar habitatul prezent în zonă este defavorabil speciei, din acest motiv neputându-se vorbi de eventuale efecte ale proiectului asupra speciei.

C.5) Inventarierea speciilor de pești de pe amplasamentul și vecinătatea proiectului

Speciile de ihtiofaună din zona și vecinătatea proiectului au fost monitorizate în perioada 15-17.09.2023.

C.5.1) Material și metode

Zona de desfășurare pentru inventarierea și evaluarea speciilor de pești se regăsește parțial în interiorul sau în apropierea siturilor ROSCI0162 Lunca Siretului Inferior, în formularul standard al căruia sunt menționate 11 specii de pești de importanță comunitară: *Aspius aspius*, *Cobitis taenia* Complex, *Gymnocephalus schraetzer*, *Misgurnus fossilis*, *Pelecus cultratus*, *Rhodeus amarus*, *Romanogobio kesslerii*, *Romanogobio vladykovi*, *Sabanejewia vallahica*, *Zingel streber* și *Zingel zingel*.

Analiza comunității piscicole s-a bazat pe informații din investigații în teren în zona de interes, precum și pe analiza literaturii de specialitate existente. În plus, au fost investigate la momentul realizării prezentului studiu habitatele și microhabitatele prezente în zona de interes, pentru a se identifica eventuale habitate favorabile speciilor de interes comunitar.

La momentul colectării datelor din teren, metodele folosite au fost investigarea capturilor pescarilor locali sau colectarea indivizilor din zona de mal cu ajutorul minciogului. Indivizii capturați au fost eliberați la momentul capturării, după identificarea la nivel de specie.

C.5.2) Rezultate obținute în cadrul campaniilor de monitorizare

Aspius aspius: (avat, haut, lupul obleților, arvat, aut, fat, guran, gonac, hăut)

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Singurul pește răpitor din familia ciprinide, are corpul alungit, fusiform, comprimat lateral, zvelt, acoperit cu solzi cicloizi mici. Capul este conic, gura este mare, largă, dispusă oblic, cu maxilarul inferior arcuit în sus. Ochii sunt foarte evidenți (exoftalmici). În urma capului, profilul dorsal urcă brusc. Înotătoarea dorsală și cele ventrale au inserția aproape simetrică, iar înotătoarele pectorale nu ating baza înotătoarelor ventrale. Marginea înotătoarei anale este puternic concavă; înotătoarea caudală este puternic excavată. Linia laterală este completă. Coloritul dominant este negricios-verzui pe partea dorsală a corpului și argintiu pe flancuri, iar partea ventrală este albă. Maturitatea sexuală se instalează la 3-5 ani. Reproducerea debutează în luna martie când temperatura apei atinge 6- 10°C și se încheie în luna aprilie. Ecloziunea icrelor durează 5-6 zile. Specie diurnă care se hrănește cu pește mărunț (pești de talie mică), larve de insecte, moluște mici, crustacee și viermi. Exemplele juvenile formează mici câduri, iar exemplarele senescente devin solitare. Cerințe de habitat: specie dulcicolă reofil-stagnofilă, întâlnită frecvent în râurile de șes până în zona colinară, bălți, lacuri dulcicole sau salmastre.

Distribuție: Avatul este considerat o specie comună și larg răspândită în România. Este întâlnit cu precădere în următoarele ecosisteme acvatice: Dunăre (respectiv în toate bălțile luncii inundabile și ale deltei), Complexul Razelm, lacurile litorale, Tisa, Someș, Crișul repede, Mureș, Bega, Timiș, Cerna, Jiu, Olt, Vedea, Argeș, Neajlov, Ialomița, Siret, Prut, Suceava, Moldova, respectiv Bistrița.

Efective populaționale: la nivel național, conform datelor existente, efectivul populațional este situat între 40.000 și 400.000 de indivizi.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al sitului de importanță comunitară ROSCI0162 Lunca Siretului Inferior și informațiilor de dată recentă din zonă, specia nu este prezentă în sectorul Siretului aferent sitului.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, din acest motiv neputându-se vorbi de eventuale efecte ale proiectului asupra speciei.

Cobitis taenia (zvârlugă, fâsă, cără, zmorlă, râmbițar, fâță, muscătură, nisiparniță, tâmpar, marițică, vârlă, vârlugă, vâță)

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Zvârluga este un cobitid de talie mică (până la 12 cm), cu corp alungit, comprimat lateral (aspect teniform). Gura mică, semilunară are o poziție ventrală (gură inferioară) față de planul lateral (frontal) și este prevăzută cu trei perechi de prelungiri tegumentare (mustăți). Jumătățile buzei inferioare sunt subdivizate în brazde puțin adânci formând astfel 3-4 lobi. Primul lob este dispus aproape de mijlocul buzei având aspect vag de mustață. Spinul suborbital este dispus înaintea și sub jumătatea anterioară a ochiului. Partea

posteroară a pedunculului caudal prezintă pe linia medio-dorsală, respectiv pe linia medio-ventrală o carenă dorsală și una ventrală care este mai dezvoltată decât precedenta. Linia laterală este scurtă și nu depășește înotătoarele pectorale. Preponderent prezintă un colorit alb-gălbui, iar pe flancuri prezintă 4 rânduri longitudinale de puncte/pete închise la culoare, mai mici sau mai mari, brun-negricioase. Rândul care este dispus în apropierea zonei latero-ventrale este format din cele mai mari puncte/pete. Jumătatea dorsală a bazei înotătoarei caudale este prevăzută cu o pată neagră reniformă dispusă vertical. Epoca de reproducere are loc în lunile aprilie-iulie. Dimorfismul sexual se manifestă prin talia mult mai mare a femelelor, respectiv prin prezența unui solz Canestrini pe a doua radie a înotătoarei pectorale a masculilor. Femelele de zvârlugă trăiesc în medie 5 ani, iar maturitatea sexuală se instalează la vârsta de 2-3 ani. Masculii trăiesc în medie 3 ani, iar maturitatea sexuală se instalează la vârsta de 1-2 ani. Hrana este procurată noaptea de pe fundul/faciesul mediului abiotic (specie bentofagă); hrana este reprezentată de alge, larve de insecte, respectiv nevertebrate psamofile. Cerințe de habitat: preferă apele lin curgătoare sau stătătoare a căror facies este format din nisip, argilă și mai rar pietriș. Evită ecosistemele acvatice al căror facies este format din mâl. Un obicei/comportament des întâlnit la speciile din genul *Cobitis* este acela de a se îngropa în substratul/faciesul ecosistemului acvatic.

Distribuție: Zvârluga este răspândită cu precădere în următoarele ecosisteme acvatice reofile: Dunăre, Tur, Someșul Mic, Nadăș, Gădălin, Someș, Crasna, Moca, Beretău, Crișul Repede, Pețea, Crișul Negru, Crișul Alb, Rișculița, Mureș, Corunca, Arieș, Târnava, Valea Cladovei, Aranca, Begaberegsău, Niarad, Ier, Timiș, Șurgan, Pogonici, Caraș, Cerna, Jiu, Gilort, Olt, Hârtibaci, Olteț, Tezlui, Vedea, Argeș, Dâmbovița, Colentina, Neajlov, Ialomița, Călmățui, Siret, Prut, Suceava, Șomuz, Moldova, Bistrița Moldovenească, Miclov, Bârlad, Buzău etc.

Efective populaționale: la nivel național, conform datelor existente, efectivul populațional este situat între 10.000 și 200.000 de indivizi.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al sitului de importanță comunitară ROSCI0162 Lunca Siretului Inferior și informațiilor de dată recentă din zonă, specia nu este prezentă în sectorul Siretului aferent sitului, ea fiind întâlnită în arealul de la sud de amplasament.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: MINOR

Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, dar habitatul din aria investigată poate fi favorabil prezenței speciei. Cu toate acestea, suprafața mică inclusă în exploatare și frecvența zonelor cu habitat favorabil pentru specie în zona sitului fac ca impactul produs de exploatare asupra speciei să fie minor. Propunem, ca măsură asiguratorie, desfășurarea exploatărilor din albie să se desfășoare evitând perioada de reproducere (aprilie-iunie) și de preferat în fâșii longitudinale de circa o treime din suprafața exploatării, protejând habitatul și pontă speciei.

Gobio kessleri: (≈Romanogobio kessleri porcușorul de nisip, porcon, porcănel, boțog, pește pistrîș, văcar)

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Porcușorul de nisip este un ciprinid de talie mică (până la 10 cm), cu corp fusiform, ușor comprimat lateral. Capul este relativ mare în raport cu talia, gura mică și subterminală (inferioară) este prevăzută cu o pereche de mustăți lungi (prelungiri tegumentare). Pedunculul caudal alungit se continuă posterior cu înotătoarea caudală homocercă furcată. Exoscheletul este format din solzi cicloizi care sunt prevăzuți pe partea dorsală cu striuri/creste epiteliale. Coloritul variază în funcție de condițiile mediului de viață, respectiv stare fiziologică, dar preponderant expune un colorit cenușiu-verzui sau cenușiu-gălbui pe partea dorsală, iar pe flancuri prezintă un șir de pete mari (7-9, rar 6, 10 sau 11) de formă dreptunghiulară, cenușiu închis, dispuse longitudinal, iar partea ventrală este albă. Epoca/perioada de reproducere are loc în lunile mai-iunie, iar dimorfismul sexual în cazul porcușorului de nisip este șters. Porcușorul de nisip este o specie gregară care trăiește în medie până la vârsta de 5 ani. Hrana este procurată de pe fundul/ faciesul mediului abiotic (specie bentofagă) și reprezentată de diatomee, respectiv nevertebrate pasmofile. Cerințe de habitat: preferă apele curgătoare (specie reofilă) cu fund nisipos din partea inferioară a zonei scobarului și ajunge până în zona crapului, zonă în care este întâlnit mai frecvent; trăiesc în cârduri.

Distribuție: Porcușorul de nisip este răspândit cu precădere în ecosistemele acvatice reofile: Tur, Someșul Mare, Someșul Mic, Someș, Beretău, Crișul Repede, Mureș, Arieș, Târnava Mare, Sebeș, Beriu, Strei, Cerna, Olt, Sâmbăta, Cibin, Hârtibaciu, Olănești, Olteț, Vedea, Siret, Suceava, Șomuz, Moldova și Trotuș. În ecosistemele acvatice reofile din Banat, respectiv în râurile Crișul Alb și Negru, *Gobio kessleri* este înlocuit cu subspecia *Gobio kessleri banaticus*, rase sau forme intermediare.

Efective populaționale: la nivel național, conform datelor existente, efectivul populațional este situat între 300.000 și 1.500.000 de indivizi.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al sitului de importanță comunitară ROSCI0162 Lunca Siretului Inferior și informațiilor de dată recentă din zonă, specia este prezentă în sectorul Siretului aferent sitului, ea fiind întâlnită în întreg arealul de la nord de amplasament.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: MINOR

Specia a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, iar habitatul din aria investigată poate fi favorabil prezenței speciei. Cu toate acestea, suprafața mică inclusă în exploatare și frecvența zonelor cu habitat favorabil pentru specie în zona sitului fac ca impactul produs de exploatare asupra speciei să fie minor. Propunem, ca măsură asiguratorie, desfășurarea exploatărilor din albie să se desfășoare evitând perioada de reproducere (mai-iunie) și de preferat în fâșii longitudinale de circa o treime din suprafața exploatării, protejând habitatul și ponta speciei.

Figura 10 Localizare speciei *Romanogobio kessleri* în relație cu proiectul

***Gymnocephalus schraetzer* (răspăr, firizar, spârlit, bălos, spârliu)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Răspărul este un pește de talie mică, alungit, comprimat lateral, a cărui lungime medie este de 12-16 cm. Rar s-au capturat exemplare de dimensiuni mai mari (maxim 30 cm lungime și o masă corporală maximă de 250 g). Capul, relativ mare în raport cu corpul, prezintă un bot alungit. Gura are poziție terminală, mică, ușor protractilă. Opercularul prezintă striații și o prelungire sub formă de țep. Înotătoarea dorsală este dublă, cea anterioară fiind formată exclusiv din radii simple, spinoase, cu capătul distal liber. Cea de-a doua, dorsală, unită cu prima, este alcătuită exclusiv din radii ramificate, moi. Caudala, homocercă, este slab excavată. Culoarea de fond a robei este galbenă, cu partea dorsală mai închisă, până la brun-cenușiu, aceasta deschizându-se treptat pe flancuri și devenind albă cu reflexe gălbui pe abdomen. Jumătatea superioară a corpului este străbătută pe toată lungimea sa de 3 dungi/benzi, uneori întrerupte. Prima înotătoare dorsală prezintă pete mici negre, distribuite în șiruri longitudinale. Maturitatea sexuală se instalează la vârsta de 2-3 ani, când reproducătorii au o lungime standard medie de 12-16 cm. Dimorfismul sexual este șters. Masculii sunt mai mici decât femelele. Primăvara devreme, reproducătorii realizează scurte migrații în amonte, către locurile de reproducere. Reproducerea are loc primăvara, în lunile aprilie-mai, când o singură femelă depune pontă cu mai mulți masculi. Icrele, aderente, sunt depuse pe pietre, în benzi. Răspărul este bentonofag, consumând diverse specii de nevertebrate bentonice (în special moluște), dar și icre sau chiar puiet de pește. Se hrănește mai intens noaptea sau la crepuscul, dar este activ, căutând hrană și în timpul zilei. Răspărul este o specie reofilă, populând apele lin curgătoare din zonele de șes sau chiar colinare, cu facies nisipos, argilos sau pietros. Se întâlnește în special în apropierea

substratului, unde, uneori se adună în cârduri. Accidental, se poate întâlni și bălți inundabile, unde ajunge în urma viiturilor.

Distribuție: În țara noastră răspărul este întâlnit pe tot cursul Dunării, de la intrarea fluviului în țară și până la vărsare. De asemenea, se mai întâlnește pe cursul inferior al râurilor: Mureș, cele trei Crișuri, Bega, Timiș, Siret, Prut. Se pare că este dispărut din râurile Olt și Barcău.

Efective populaționale: la nivel național, conform datelor existente, efectivul populațional este situat între 40.000 și 400.000 de indivizi.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al sitului de importanță comunitară ROSCI0162 Lunca Siretului Inferior și informațiilor de dată recentă din zonă, specia nu este prezentă în sectorul Siretului aferent sitului.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, din acest motiv neputându-se vorbi de eventuale efecte ale proiectului asupra speciei.

***Misgurnus fossilis* (țipar, țipar mare, chișcar, chișcar roșu, cic, cec, cicar, vârlan, vârlar)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Țiparul este un cobitid de talie mică (25 cm, rar 30 cm), cu corp alungit, puțin comprimat lateral; aspectul serpentiform/vermiform, aspect care nu se mai păstrează și în regiunea cozii, care are un aspect teniform. Nările care sunt dispuse în apropierea ochilor prezintă o compartimentare care este făcută de un pliu tegumentar răsfrânt la exterior. Gura cu poziție inferioară prezintă buze cărnoase; buza inferioară este prevăzută cu două perechi de lobi cărnoși (perechea posterioară prezintă lobi lungi și subțiri, având aspectul unor mustăți). În apropierea orificiului bucal sunt prezente 3 perechi de prelungiri tegumentare numite mustăți (a 3-a pereche este cea mai lungă). Pedunculul caudal prezintă pe linia medio-dorsală o carenă/ creastă adipoasă evidentă. Solzii care formează scheletul extern sunt mici, evidenți și suprapuși parțial; linia laterală este greu de localizat datorită faptului că solzii sunt mici. Partea dorsală a corpului expune o culoare cafeniu închis pe fondul căreia sunt vizibile pete/marmoratii negricioase. Zona este delimitată de o bandă neagră îngustă dispusă longitudinal ce debutează anterior de la nivelul operculului, extremitatea superioară și ajunge până la baza înotătoarei caudale. Banda delimitatoare este întreruptă în partea posterioară a corpului de pete izolate închise la culoare. Ventral de banda delimitatoare, corpul expune o culoare cafeniu închis, zonă care este iar delimitată de o bandă neagră, lată ce debutează anterior de la nivelul ochilor și ajunge până la baza înotătoarei caudale. Ventral de banda lată, corpul expune o culoare galben-ruginie pe fondul căreia sunt dispuse pete/marmoratii cafenii; cea de-a 3-a bandă apare în zona deschisă la culoare este îngustă și întreruptă. Capul expune o culoare cafeniu deschis pe fondul căreia apar marmoratii/pete închise la culoare; înotătoarele expun o culoare cenușie pe fondul căreia apar marmoratii/pete închise la culoare. Epoca de reproducere are loc în lunile martie-iunie. Ponta este depusă pe vegetația acvatică (100.000-150.000 de icre). Paleta trofică a țiparului este variată, de la plante acvatice și detritus vegetal la nevertebrate bentonice (crustacee, larve de insecte, moluște etc.). Cerințe de habitat. Preferă apele stătătoare sau lin curgătoare (zona mreii până în zona scobarului)

din zona colinară și mai rar în cea de șes. În râuri este localizat în sectoarele care prezintă vegetație submersă, respectiv un facies mâlos. Respirația branhială este suplinită în unele cazuri de respirația intestinală, particularitate care îl face rezistent la lipsa de oxigen din apă.

Distribuție: În România, specia este prezentă în majoritatea apelor stagnante colinare și de șes, în sectoarele lente și brațele moarte ale râurilor, până în apropierea zonei montane. Literatura semnalează prezența țiparului în următoarele ecosisteme acvatice: Dunăre, Delta Dunării, complexul lagunar Razelm, lacurile litorale Siutghiol și Tăbăcărie, bazinul Someșului Mic, Crasnei, pârâul Pețea, canalul colector al Crișurilor, Târnava, pârâul Aranca, Bega, Ier, Timiș, bazinul Jiului, bazinul Oltului, Argeș, Neajlov, Dâmbovița, Colentina, Mostiștea, Ialomița, Siret, Suceava, Șomuz, Bistrița moldovenească, bazinul Buzăului, Bârlat, Prut, respectiv în toate iazurile și heleșteiele dispuse în apropierea ecosistemelor acvatice reofile menționate mai sus.

Efective populaționale: la nivel național, conform datelor existente, efectivul populațional este situat între 30.000 și 60.000 de indivizi.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al sitului de importanță comunitară ROSCI0162 Lunca Siretului Inferior și informațiilor de dată recentă din zonă, specia nu este prezentă în sectorul Siretului aferent sitului.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, din acest motiv neputându-se vorbi de eventuale efecte ale proiectului asupra speciei.

Pelecus cultratus (sabiță, săbioară, saghiță, săbicioară, săghișoară, saghi, săbâiță)

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Ciprinid de talie medie (25-35 cm, rar 50 cm), cu corp alungit și mult comprimat lateral. Gura are poziție superioară și este mică în raport cu segmentele corporale. Ochii mari, sunt dispuși în jumătatea anterioară a capului. Traseul liniei laterale este vizibil și neregulat. Pe linia medio-ventrală a corpului este vizibilă o carenă, lipsită de solzi, delimitată în partea anterioară de regiunea capului, iar posterior de extremitatea anterioară a bazei înotătoarei anale. Înotătoarele pectorale sunt alungite/bine dezvoltate, iar ventrale au o poziție abdominală. Înotătoarea dorsală de talie mică este inserată în jumătatea posterioară a corpului. Înotătoarea anală este alungită, iar înotătoarea caudală homocercă are lobul inferior alungit comparativ cu cel inferior. Exoscheletul este format din solzi cicloizi mici, subțiri, caduci. Latura dorsală a corpului expune un albastru închis sau verde albastrui, flancurile argintii, iar partea ventrală este albă. Înotătoarele pectorale, înotătoarea dorsală, respectiv caudală expun un colorit cenușiu. Înotătoarele ventrale și înotătoarea anală expun un colorit gălbui. Epoca/perioada de reproducere are loc în aprilie-iunie, iar maturitatea sexuală se instalează la vârsta de 3-4 ani. Hrana este reprezentată de plancton, nevertebrate bentonice, insecte și pești de talie mică. Cerințe de habitat: preferă apele stătătoare și curgătoare (specie reofilstagnofilă).

Distribuție: Sabița este întâlnită în următoarele ecosisteme acvatice reofile: Dunăre (de la intrarea în țară până la vărsare), Someș, Mureș, Bega, Timiș, Olt, Ialomița, Siret și Prut.

Efective populaționale: la nivel național, conform datelor existente, efectivul populațional este situat între 40.000 și 400.000 de indivizi.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al sitului de importanță comunitară ROSCI0162 Lunca Siretului Inferior și informațiilor de dată recentă din zonă, specia nu este prezentă în sectorul Siretului aferent sitului.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, din acest motiv neputându-se vorbi de eventuale efecte ale proiectului asupra speciei.

***Rhodeus sericeus amarus* (boartă, belghiță, belțiță, beschie, burtă verde, halan, latiță, pește de arin, țigancă, rânchiță, sfei, verdeață, chișoagă, behlița, plutică)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Specie de talie mică (4-7 cm, rar 11 cm), corp înalt și comprimat lateral. Capul este comprimat lateral, iar ochii mari sunt dispuși în jumătatea anterioară a capului. Exoscheletul este constituit din solzi cicloizi mari. Pedunculul caudal este scurt și comprimat lateral. Înotătoarea anală cu marginea ușor concavă se inseră sub mijlocul înotătoarei dorsale. Linia laterală este prezentă numai în jumătatea anterioară a corpului. Partea dorsală a corpului este de culoare cenușie-gălbuie sau cu nuanțe verzui, iar flancurile sunt albe. Înotătoarele dorsală și anală sunt cenușii, iar celelalte înotătoare sunt roșcate. Jumătatea posterioară a corpului prezintă o bandă verzuie dispusă longitudinal. În perioada de reproducere, masculul „îmbracă haina nupțială”, aspect care este vizibil, deoarece operculul, respectiv jumătatea anterioară a corpului ce este dispusă deasupra planului lateral prezintă un colorit violet sau albăstrui, iar jumătatea anterioară a părții ventrale capătă nuanțe de portocaliu sau roz. Tot în perioada de reproducere, banda care este expusă pe jumătatea posterioară a corpului devine verde ca smaraldul, iar înotătoarea anală capătă nuanțe de roșu. Epoca de reproducere are loc în lunile aprilie-august, perioadă în care dimorfismul sexual este pronunțat. La masculi, dimorfismul sexual persistă tot timpul, deoarece sunt mai mari, au corpul mai înalt și colorat mai intens (aspect metalic). Tot la masculi, în perioada de reproducere, este vizibilă la nivelul buzei superioare, respectiv deasupra ochilor, o masă de butoni albi. Femelele, care sunt de două ori mai numeroase decât masculii, se diferențiază de aceștia prin faptul că papila genitală este alungită sub forma unui ovopozitor (5-8 mm) care se alungește în perioada de reproducere și capătă o culoare portocalie. Reproducerea este dependentă de prezența scoicilor de baltă (genul *Anodonta*) sau de râu (genul *Unio*), deoarece ponta este depusă prin intermediul ovipozitorului în cavitatea branhială a scoicilor unde are loc și fecundarea, respectiv dezvoltarea alevinilor. Maturitatea sexuală se instalează la vârsta de un an. Hrana este reprezentată de fitoplancton, resturi de plante acvatice, respectiv detritus vegetal. Cerințe de habitat: preferă apele stătătoare sau lin curgătoare, dar este întâlnită frecvent și în plin curent, ajungând chiar până în zona păstrăvului (zona montană).

Distribuție: Boartă este întâlnită frecvent în majoritatea ecosistemelor acvatice dulcicole, fiind întâlnită în următoarele ecosisteme acvatice reofile: Dunăre, Tisa, Iza, Sighet, Tur, Someșul Mare, Someșul Mic, Crasna, Beretău, Crișul Repede, Crișul Negru, Crișul Alb, Risculița, Canalul colector al Crișurilor, Toplița, Târnava Mare, Arieș, Strei, Bega, Timiș, Șurgan, Pogănici, Caraș, Nera, Cerna, Jiu, Olt, Argeș, Dâmbovița, Sabra, Ialomița etc.

Efective populaționale: la nivel național, conform datelor existente, efectivul populațional este situat între 400.000 și 4.000.000 de indivizi.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al sitului de importanță comunitară ROSCI0162 Lunca Siretului Inferior și informațiilor de dată recentă din zonă, specia nu este prezentă în sectorul Siretului aferent sitului, ea fiind întâlnită doar în mici areale în partea de nord a sitului.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: MINOR

Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, dar habitatul din aria investigată poate fi favorabil prezenței speciei. Cu toate acestea, suprafața mică inclusă în exploatare și frecvența zonelor cu habitat favorabil pentru specie în zona sitului fac ca impactul produs de exploatare asupra speciei să fie minor. Propunem, ca măsură asiguratorie, desfășurarea exploatărilor din albie să se desfășoare evitând perioada de reproducere (aprilie-august) și de preferat în fâșii longitudinale de circa o treime din suprafața exploatării, protejând habitatul și ponta speciei.

***Romanogobio vladykovi* (≈*Eudontomyzon vladykovi* - cicar)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Cicarul este un ciclostom de talie mică (15-22 cm) al cărui corp este alungit, cilindric, serpentiform/vermiform, aspect care nu se mai păstrează și în jumătatea posterioară a corpului deoarece segmentul cuprins între orificiul anal și extremitatea posterioară a înotătoarei caudale (regiunea caudală) este comprimat lateral. Orificiul bucal de formă circulară (poziționat inferior față de planul lateral) prezintă pe margine, papile cornoase, respectiv dinți odontoizi. Regiunea capului prezintă 7 perechi de fante branhiiale, iar pe linia mediodorsală, înaintea ochilor, întâlnim o fosă nazală. Odontoizii labiali externi sunt foarte rari, mici, iar cei ai plăcii suborale sunt individualizați. Înotătoarele sunt prezente numai în jumătatea posterioară a corpului, segment care deține numai înotătoare neperechi (dorsală, caudală, respectiv anală). Zona dorsală expune o culoare cenușie, iar partea ventrală expune o culoare deschisă (albă). La ciclostomi, regiunea occipitală lipsește (hemicraniate), iar endoscheletul (scheletul) este cartilaginos și în parte membranos. Epoca/perioada de reproducere are loc în lunile iunie-iulie, iar după procesul de reproducere adulții/reproducătorii mor. Larvele de cicar trăiesc îngropate în sediment și se hrănesc prin filtrare, cu microfloră, microfaună acvatică, respective detritus; adulții nu se hrănesc. Ciclul de viață: larvă – 2 ani; adult – câteva luni. Specie reofilă care preferă apele curgătoare aflate în zona montană și submontană.

Distribuție: Bazinul râului/canalului Bega și bazinul râului Timiș (Timiș, Bistra Mărului și Bistra Băuțarilor).

Efective populaționale: la nivel național, conform datelor existente, efectivul populațional este situat între câteva site și câteva mii de indivizi.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al sitului de importanță comunitară ROSCI0162 Lunca Siretului Inferior și informațiilor de dată recentă din zonă, specia nu este prezentă în sectorul Siretului aferent sitului.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, din acest motiv neputându-se vorbi de eventuale efecte ale proiectului asupra speciei.

Sabanejewia vallachica (câră)

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este un cobitid de talie mică (până la 13 cm), cu corp foarte alungit, comprimat lateral, are o înălțime și o grosime mai mare în comparație cu alte specii ale genului *Cobitis*. Înălțimea maximă a corpului, care este situată la nivelul inserției dorsalei, reprezintă 12-18% din lungimea corpului fără caudală. Grosimea corpului reprezintă 55-75% din înălțimea corpului. Gura este mică și poziționată ventral, și are două perechi de mustați. Spinul suborbital ascuțit este situat înaintea și sub jumătatea anterioară a ochiului. Pedunculul caudal are pe linia medio-dorsală o creastă adipoasă, care este mai expresivă în perioada de reproducere. Înotătoarele pectorale și ventrale sunt rotunjite, iar înotătoarele dorsală și anală, au marginea dreaptă. Culoarea de fond este alb-gălbui-aurie. Peste aceasta există pete brun-negriceoză (șirul dorsal este format din 11-16, rar 10 sau 17 pete dorsale și 10-18, rar 9 sau 20-25 pete laterale de obicei mici, rotunjite) Reproducerea are loc la sfârșit de primăvară, mijloc de vară - început de mai, sfârșit de iulie, putând a se extinde până în iulie. Hrana este alcătuită din diatomee, respectiv nevertebrate acvatice bentonice de dimensiuni reduse.

Distribuție: Specia este răspândită cu precădere în sud estul țării, având populații consistente doar în bazinul Ialomiței și fiind relativ rară în rest.

Efective populaționale: nu există informații clare referitoare la populația la nivel național, aceasta fiind în curs de evaluare.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al sitului de importanță comunitară ROSCI0162 Lunca Siretului Inferior și informațiilor de dată recentă din zonă, specia nu este prezentă în sectorul Siretului aferent sitului.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, din acest motiv neputându-se vorbi de eventuale efecte ale proiectului asupra speciei.

Zingel streber (fusar)

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Fusarul este un percid de talie mică, cu o lungime medie de cca. 12-14 cm. Lungimea maximă citată pentru această specie este de 22 cm. Corpul, acoperit în întregime cu solzi mici, ctenoizi, este fusiform, dar puternic alungit. Pedunculul caudal este lung și cilindric. Capul, este relativ mare, comprimat dorso-ventral, botul potrivit de lung, gura inferioară, relativ mare și semilunară. Pe obraji se întâlnesc câteva rânduri de solzi. Prezintă două înotătoare dorsale îndepărtate. Prima dorsală constituită numai din radii simple, spinoase, iar cea de-a doua prezintă doar una-două radii simple, urmate exclusiv de radii ramificate, moi. Radiile din ambele dorsale își reduc treptat înălțimea spre partea caudală. Culoarea pe partea dorsală a corpului este brună-cenușie cu nuanțe verzui; sunt vizibile 5 benzi transversale întunecate, bine evidențiate, ce se prelungesc pe flancuri. Abdomenul este de culoare albă. Maturitatea sexuală se instalează la vârsta de 2-3 ani (la masculi mai devreme cu un an). Reproducerea se realizează primăvara, în lunile martie-mai. Ponta este depusă pe substratul pietros. Fusarul este bentonofag, consumând diverse nevertebrate acvatice (în special larve de insecte și viermi), uneori cu icre și puietul altor pești. Este solitar, activ noaptea. Cerințe de habitat:

fusarul este o specie dulcicolă, reofilă, populând râuri mai mici sau mai mari, dar cu apă adâncă, limpede și curent puternic. Preferă zonele cu substrat tare, nisipos sau pietros. Fusarul este bentonic, fiind găsit de obicei printre pietre sau parțial îngropat în nisip.

Distribuție: În țara noastră, fusarul este întâlnit în următoarele cursuri de apă: Dunăre (de la intrarea în țară și până la vărsare), Tisa, Iza, Vișeu, Tur, Someș, Crișuri, Mureș, Bega, Timiș, Nera, Cerna, Jiu, Motru, Siret, Moldova, Bistrița moldovenească, Prut.

Efective populaționale: la nivel național, conform datelor existente, efectivul populațional este situat între 4.000 și 40.000 de indivizi.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al sitului de importanță comunitară ROSCI0162 Lunca Siretului Inferior și informațiilor de dată recentă din zonă, specia nu este prezentă în sectorul Siretului aferent sitului.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, din acest motiv neputându-se vorbi de eventuale efecte ale proiectului asupra speciei.

Zingel zingel: (pietrar, fusar mare)

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Pietrarul este un percid de talie mică spre mijlocie, cu un corp fusiform alungit și gros, a cărui lungime medie este de cca. 15 cm, dar s-au înregistrat și capturi de pietrari cu o lungime standard de 48 cm. Corpul este acoperit în întregime cu solzi mici (mai mici decât la fusar), ctеноizi. Lipsesc solzii de pe obraji. Pedunculul caudal, ușor comprimat lateral în partea posterioară, nu este foarte alungit, moderat de gros. Capul, relativ mare, ușor comprimat dorso-ventral, botul potrivit de lung, rotunjit în partea anterioară. Gura inferioară este mare și semilunară. Prezintă două înotătoare dorsale ușor îndepărtate, cu bazele relativ lungi. Prima dorsală este constituită numai din radii simple, spinoase, iar cea de-a doua prezintă doar două radii simple, urmate exclusiv de radii ramificate, moi. Culoarea pe partea dorsală a corpului este brună-cenușie, cu benzi sau pete întunecate, șterse și slab demarcate. Abdomenul este de culoare albă-gălbuie. Maturitatea sexuală se instalează la vârsta de 2-3 ani. Reproducerea se realizează primăvara, în lunile martie-aprilie, când femelele depun pontă cu mai mulți masculi. Pontă este depusă pe substratul pietros, icrele aderând puternic de substrat. Pietrarul este bentonofag, hrănindu-se în special noaptea cu diverse nevertebrate acvatice și pești mărunți. Cerințe de habitat: pietrarul este o specie dulcicolă, reofilă, populând cursul principal al unor râuri mari, unde găsește substrat tare, nisipos sau pietros. Preferă zonele cu apă adâncă, limpede și curent puternic. Pietrarul este bentonic, fiind găsit de obicei printre pietre.

Distribuție: Pietrarul se întâlnește în Dunăre (de la intrarea în țară și până la vărsare), cele trei Crișuri, Someș, Someșul Mare, Mureș, Bega, Timiș, Jiu, Olt, Siret, Prut.

Efective populaționale: la nivel național, conform datelor existente, efectivul populațional este situat între 4.000 și 40.000 de indivizi.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al sitului de importanță comunitară ROSCI0162 Lunca Siretului Inferior și informațiilor de dată recentă din zonă, specia nu este prezentă în sectorul Siretului aferent sitului.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Specia nu a fost identificată în urma cercetărilor efectuate în zona amplasamentului, din acest motiv neputându-se vorbi de eventuale efecte ale proiectului asupra speciei.

C.6) Inventarierea speciilor de păsări de pe amplasamentul și vecinătatea proiectului

Ieșirile în teren cu scopul de evaluare a speciilor de păsări au avut loc în data de: 15-17.09.2023. Toate speciile de păsări observate (atât cu binoclu/ lunetă cât și cele identificate pe baza sunetelor specifice) au fost înregistrate. Pentru inventarierea ornitofaunei s-au folosit metodologii descrise în cele ce urmează.

C.6.1) Material și metode

Arealul investigat se află în cadrul ROSPA0071 Lunca Siretului inferior, pe formularul standard al sitului fiind prezente specii de importanță comunitară: *Alcedo atthis*, *Anas acuta*, *Anas clypeata*, *Anas crecca*, *Anas penelope*, *Anas platyrhynchos*, *Anas querquedula*, *Anas strepera*, *Anser anser*, *Anthus campestris*, *Aquila pomarina*, *Ardea purpurea*, *Ardeola ralloides*, *Aythya ferina*, *Aythya fuligula*, *Aythya nyroca*, *Branta ruficollis*, *Buteo buteo*, *Buteo rufinus*, *Chlidonias hybridus*, *Chlidonias leucopterus*, *Chlidonias niger*, *Ciconia ciconia*, *Circus aeruginosus*, *Coracias garrulus*, *Crex crex*, *Cygnus cygnus*, *Cygnus olor*, *Dryocopus martius*, *Egretta alba*, *Egretta garzetta*, *Falco tinnunculus*, *Falco vespertinus*, *Fulica atra*, *Gavia arctica*, *Gelochelidon nilotica*, *Glareola pratincta*, *Haliaeetus albicilla*, *Ixobrychus minutus*, *Lanius collurio*, *Lanius minor*, *Larus cachinnans*, *Larus minutus*, *Larus ridibundus*, *Limosa limosa*, *Lullula arborea*, *Merops apiaster*, *Nycticorax nycticorax*, *Pelecanus onocrotalus*, *Phalacrocorax carbo*, *Phalacrocorax pygmeus*, *Picus canus*, *Platalea leucorodia*, *Podiceps cristatus*, *Recurvirostra avosetta*, *Sterna albifrons*, *Sterna hirundo*, *Tadorna tadorna*, *Tringa erythropus*, *Tringa totanus* și *Vanellus vanellus*.

Monitorizarea speciilor de avifaună a fost realizată prin utilizarea unui set de metode combinate, pentru identificarea tuturor speciilor existente în zonă. Pentru majoritatea speciilor de avifaună s-a folosit metoda utilizată în recensământul paseriformelor. Această metodă a constat în parcurgerea unei trasee lineare dis-de-diminează (între orele 5 și 10) și notarea a fiecărei păsări identificate și a distanței acesteia față de traseu (au fost folosite diferite categorii de distanțe). Astfel se vor cunoaște speciile prezente, locația și numărul teritoriilor lor (a perechilor cuibăritoare). În cazul suprafetelor mici sau înguste, această metodă permite detectarea fiecărei specii de păsări din zona proiectului.

Pentru monitorizarea speciilor nocturne, a celor de răpitoare de zi și a speciilor de ciocănitori, s-a folosit metoda punctului fix, metodă ce presupune ca observatorul să stea un timp dinainte stabilit (30 de minute, în cazul de față) într-un punct fix și să observe, fie vizual, fie auditiv, speciile prezente în zonă. În situația păsărilor de noapte și ciocănitivilor, metoda este completată prin emiterea de sunete specifice speciilor țintă (sunete teritoriale, sunete de împerechere, darabană pentru ciocănitivilor), urmărindu-se răspunsul auditiv al speciilor țintă sau prezența acestora în mod fizic în zona de emisie a sunetului. Pentru emiterea sunetelor s-a folosit boxă portabilă și megafon, pentru o transmisie la distanță cât mai mare a sunetului.

C.6.2) Speciile de păsări identificate în zona amplasamentului

Alcedo atthis (pescăraș albastru)

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Specia cuibărește în palearticul de vest atât la latitudini superioare, cât și medii, fiind răspândită în climate continentale și oceanice, în regiuni temperate, boreale și de stepă, oriunde găsește apă limpede neînghețată, de preferință stătătoare sau lent curgătoare, cu pești mici și suficiente locuri de pândă. În perioada de reproducere preferă apa dulce față de cea sărată sau salmastră. Habitatele preferate pentru cuibărit sunt reprezentate de pâraie, râuri mici și canale cu maluri abrupte și nisipoase în care își sapă cuibul. Hrana principală a speciei sunt peștii mici de apă dulce, insectele acvatice și peștii marini. Mai rar consumă și crustacee, moluște, insecte terestre sau amfibieni. De obicei plonjează cu capul în jos pentru a prinde prada, lansându-se din locurile de pândă reprezentate de ramurile tufișurilor sau ale copacilor care atârnă deasupra apei. Poate fi observat atacând și după ce zboară pentru scurt timp pe loc deasupra apei. Longevitatea maximă cunoscută în sălbăticie este de 21 de ani, însă doar un sfert dintre adulți trăiesc mai mult de un sezon. Este o specie monogamă și teritorială, necesitând un aport de hrană zilnic echivalent cu 60% din greutatea sa, ceea ce implică controlul unui teritoriu de 1-3,5 km de-a lungul cursului apei. Ritualul nupțial este inițiat de mascul, care urmărește femela și îi oferă hrană. Ambele sexe contribuie la construirea cuibului în malurile apelor, în galerii de aproximativ 1 m lungime. La capătul acestora este săpată o cameră mai largă și rotundă, în care femela depune pontă în lunile aprilie-mai. Cele 6-7 ouă sunt clocite cu rândul de către ambii părinți. Dimensiunea unui ou este de 22 x 19 mm. Perioada de incubație este de 19-21 de zile, fiind asigurată de către ambele sexe în timpul zilei, pe timpul nopții clocind femela. Puii rămân în cuib 24-27 de zile și pe măsură ce cresc vin la marginea tunelului pentru a fi hrăniți. În condiții favorabile specia poate să aibă două și chiar trei ponte pe an.

Distribuție: Pescărașul albastru are o răspândire largă, cuibărind din teritorii în palearticul de vest până în Japonia, Sri Lanka, Indochina, Sulawesi și Insulele Solomon. În Europa se găsește aproape pretutindeni, la sud de latitudinea 60°N, cu excepția Scoției, părții sudice a Norvegiei, a câtorva regiuni din Rusia est-europeană și a Turciei. Populațiile-cheie cuibăresc în Rusia, Marea Britanie, Spania, Italia, Polonia și România. În timpul iernii efectivele estice din Europa migrează în Europa de Sud și de Vest (la sud de Suedia și la vest de Rostock și Delta Dunării), populațiile cele mai mari aflându-se în acest timp în Irlanda, Marea Britanie, Franța, Spania și Italia. În România este o specie rezidentă și răspândită în toată țara.

Efective populaționale: Populația cuibăritoare din România este estimată la 5.500-10.000 de perechi. Populația cuibăritoare din Europa este relativ mică (79.000-160.000 de perechi) și a suferit un declin moderat între anii 1970 și 1990. În anii 1990-2000 efectivele au rămas stabile pe scală globală și europeană.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie de pasaj, cu un efectiv populațional aproximat la 20-35 de indivizi. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată absentă din zonă și în cadrul planului de management al sitului.

***Anas acuta* (rața sulițar)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o specie de rață de talie mare. La fel ca la majoritatea speciilor de rațe, dimorfismul sexual este accentuat. Masculul în penaj nupțial are capul maroniu-ciocolatiu, cu o dungă albă contrastantă pe lateralele gâtului, iar partea frontală a gâtului, pieptul și abdomenul sunt de culoare albicioasă. Lateralele corpului și partea dorsală au penajul gri cu vermiculații, penele codale centrale sunt închise la culoare și foarte lungi, iar acoperitoarele cozii sunt de culoare neagră. Primarele sunt gri-maronii, iar pe partea interioară a aripii remigele secundare formează o oglindă de culoare verzui-metalizat flancată de o bandă subterminală neagră și o bandă terminală albă, iar în partea superioară, flancată de o bandă ruginie. Picioarele sunt de culoare gri, iar ciocul este gri cu o dungă centrală neagră. Femela de rață sulițar se aseamănă cu femela de rață mare, dar are o siluetă mai elegantă, cu gâtul ușor mai lung și mai îngust, coada mai lungă și ascuțită, ciocul gri, penajul de pe cap și gât maroniu-gri cu striții foarte fine, penele de pe flancuri au forma unor solzi rotunjiți de culoare maroniu-deschis cu semiluni mai închise la culoare. Penajul de pe spate este maroniu-gri, pătat, aripile sunt de culoare gri-maroniu, iar oglinzile de pe partea interioară a aripilor sunt de culoare maroniu-bronz metalizat, flancate de o dungă albă fină în partea superioară și o bandă terminală albă, lată. Lungimea corpului este de 50 - 66 cm, anvergura de 80 - 95 cm, iar greutatea este de 850 - 1030 g în cazul masculului și de 735 - 871 g în cazul femelei. Rața sulițar se hrănește preponderent cu semințe, tuberculi, rogoz, și plante acvatice. Consumă de asemenea și nevertebrate acvatice (insecte, moluște și crustacee), amfibieni și pești de dimensiuni mici. Se hrănește de obicei în ape puțin adânci, scufundându-și partea superioară a corpului, sau făcând plonjări scurte, dar se hrănește ocazional și pe uscat. Perioada de reproducere începe în lunile martie-mai, uneori și început de iunie, aceasta fiind influențată de latitudine. Depune o pontă pe an, două în caz că prima este distrusă, aceasta fiind formată din 6 - 12 ouă (intervalul este de 3 - 14 în America de nord). Acestea sunt clocite de către femelă pentru 21 - 25 de zile și sunt capabili de zbor după 40 - 45 de zile de la eclozare. Cuibul este construit în scorburi superficiale, de obicei în pământ și ascunse în vegetație, fiind căptușite cu iarbă, frunze și alte materiale vegetale.

Distribuție: Specia cuibărește pe o arie largă la nivel global, ocupând porțiunile nordice și centrale ale Palearcticului și Nearcticului. Iernează în sudul și centrul Americii de nord, nordul Americii de sud, jumătatea nordică a Africii și jumătatea sudică a Eurasiei. În România apare în perioada de pasaj și iernare pe lacurile de la altitudini mici și medii din toate regiunile țării.

Efective populationale: Populația globală este estimată la 7100000 - 7200000 de indivizi, respectiv 4700000 - 4800000 indivizi maturi. Populația europeană este estimată la 210000 - 269000 de perechi, iar tendința populațională la nivel european este estimată ca fiind descrescătoare. Populația care iernează în România este estimată la 400 - 1000 de indivizi, tendința populațională fiind deocamdată necunoscută.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie de pasaj, cu un efectiv populațional aproximat la 30-60 de indivizi. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

Specia nu cuibărește în România, fiind prezentă doar în perioada de pasaj și de iernare. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în zonă, în pasaj.

***Anas clypeata* (≈*Spatula clypeata* – rață lingurar)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o specie de rață de talie medie. Ca și la toate speciile de rațe, dimorfismul sexual este accentuat. Femela are un colorit general maroniu, marmorat, perfect pentru camuflaj în timpul clocirii ouălor. Masculul este viu colorat, capul este verde, pieptul și conturul lateral alb, partea centrală a flancurilor castanie, spatele și fundul negru. Masculul are oglinda (grupul de pene colorat din aripă) de culoare albastru deschis iar femela verde. Caracteristic ambelor sexe este ciocul de dimensiuni mari, foarte lat la vârful. Lungimea corpului este de 44-52 cm și are o greutate medie de 410-1100 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 73-82 cm. Rața lingurar este omnivoră, însă preponderent carnivoră, mare parte din dietă constă în specii de nevertebrate acvatice (moluște, crustacee, insecte, viermi) pe care o consumă în zonele mlaștose de țărnișă și apă mică. Consumă și materie vegetală, în special părți ale plantelor plutitoare. Perioada de reproducere începe în aprilie, iar depunerea ouălor are loc începând cu prima parte a acestei luni. Femela depune de obicei 9-11 ouă, pe care le clocește singură. Masculul, de obicei, apără teritoriul perechii. Incubarea durează 22-27 de zile. Puii devin zburători la 36-45 de zile. Păsările cuibăresc izolat, uneori și în grupuri laxe, amplasând cuiburile la câțiva metri distanță. Cuiburile sunt amplasate în apropierea apei, direct pe sol, ascunse în vegetație; cuibărește izolat sau în grupuri răsfirate, nu neapărat în vegetație acvatică (uneori pajiști umede).

Distribuție: Specia cuibărește pe o arie foarte largă, în toată emisfera nordică, din zonele cu climă temperată, până în zonele boreale. În România specia cuibărește localizat, în zonele joase, din Câmpia Transilvaniei, Câmpia de Vest, de-a lungul Oltului, zonele umede din Bărăgan sau de-a lungul litoralului. Nu cuibărește în Delta Dunării.

Efective populaționale:

Populația globală este estimată la peste 6 500 000 - 7 000 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 170 000 - 233 000 de perechi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 300 - 1800 de perechi cuibăritoare. Având o populație atât de mare și un teritoriu de răspândire imens, specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională în Europa este considerată stabilă, deși la nivel global populația este în declin. În România tendința populațională este deocamdată necunoscută.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie

cuibăritoare, rezidentă, cu un efectiv populațional aproximativ la 50-100 de indivizi. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

În România este relativ localizată în perioada de cuibărit, ocupând habitate acvatice întinse din zonele joase, bogate în vegetație palustră și cu maluri măloase (fără Delta Dunării). În sezonul de toamnă se adună în numere mari, pe suprafețele de apă deschise, la început mult mai dispersat, iar apoi, concentrat. În perioada de iarnă rămân mai puține exemplare, majoritatea iernând în zonele mediteraneene.

Anas crecca (rața mică)

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o rață de talie mică ce prezintă dimorfism sexual accentuat. Atât masculul cât și femela au oglinda (grupul de pene colorat din aripă) de culoare verde închis încadrat de două dungi albe. Masculul are capul maroniu cu regiunea din jurul ochilor de culoare verde închis care se extinde până la ceafă, pieptul crem cu pete negre, lateralele corpului cu vermiculații de culoare gri-alb, abdomenul alb, iar subcodalele sunt sub forma unui triunghi crem-galben încadrat de margini de culoare neagră. Scapularele formează o dungă albă, orizontală, la baza aripii. Femela are un penaj general gri-maroniu, asemănător cu al femelei de rață mare, facilitând camuflarea în vegetația ripariană. Lungimea corpului este de 34 - 38 cm, anvergura de 58 - 64 cm, iar greutatea este de 250 - 450 g în cazul masculului și 200 - 400 în cazul femelei. Rața mică se hrănește în principal cu semințele plantelor acvatice și din proximitatea habitatelor umede, dar și cu cereale, în perioada rece consumând mai ales plante submerse. Consumă de asemenea și nevertebrate acvatice. Perioada de reproducere se desfășoară începând cu lunile martie-aprilie. Ponta este formată din 5 - 16 ouă (de obicei 8 - 11 ouă), care sunt incubate de către femelă pentru 21 - 23 de zile. Puii sunt îngrijiți de femelă într-un teritoriu relativ mic. Cuibul este construit în proximitatea habitatelor acvatice, sub forma unei scorburi în pământ, căptușită cu frunze și iarbă, plasat de obicei în zone cu vegetație deasă, tufișuri etc.

Distribuție: Specia cuibărește pe o arie largă, fiind prezentă în mare parte din fâșia nordică și centrală a Palearticului, dar și în Insulele Aleutine. Ierneză în sudul și centrul Eurasiei, dar și în Africa. În România cuibărește izolat, în doar două locații cunoscute. În afara perioadei de cuibărit, rața mică poate fi observată pe majoritatea lacurilor din regiunile cu altitudine joasă și medie din România.

Efective populaționale: Populația globală este estimată la 2 800 000 de indivizi. Populația europeană este estimată la 557 000 - 915 000 de perechi, tendința populațională la nivel european fiind deocamdată necunoscută. Populația cuibăritoare din România este estimată la 5 - 30 de perechi, tendința populațională la nivel național fiind stabilă.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie cuibăritoare și o specie de pasaj, cu un efectiv populațional aproximativ la 1000-3000 de indivizi în pasaj și 100-500 populație care ierneză. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

Preferă habitatele acvatice cu apă puțin adâncă și vegetație submersă, cum sunt lacurile, apele curgătoare line și zonele mlăștinoase. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.

***Anas penelope* (≈*Mareca penelope* – rață fluierătoare)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o specie de rață de talie medie. Ca și la toate speciile de rațe, dimorfismul sexual este accentuat. Masculul are penajul de pe cap și gât de culoare castanie, cu fruntea maroniu-gălbuie și penele din spatele ochiului de culoare verzui-metalic. Pieptul este rozaliu, lateralele corpului și partea dorsală sunt de culoare gri cu vermiculații, abdomenul este alb, iar coada este gri-albicioasă, înconjurată de penaj de culoare neagră. Ciocul este gri-albăstrui cu vârful negru. Aripa deschisă prezintă o pată mare albă formată de acoperitoarele aripilor, iar pe remigele secundare se formează o oglindă verzui-închis cu flancuri negre. Femela are un aspect mai pestrîț, cu capul maroniu-gri, flancurile și gâtul roșcat-rozalii, iar ariile în zbor prezintă o oglindă negricioasă flancată de linii înguste albe, acoperitoarele fiind gri-maronii. Lungimea corpului este de 45 - 51 cm, anvergura este de 75 - 86 cm, iar greutatea este de 600 - 1000 de g în cazul masculului și 500 - 800 g în cazul femelei. Specia se hrănește preponderent cu plante, consumând frunze, tulpini, rădăcini, rizomi și semințe ale plantelor acvatice și a celor din habitatele palustre. Se hrănește și cu nevertebrate, mai ales în primele zile după eclozare, puii se hrănesc preponderent cu diptere, trecând treptat la o dietă vegetală. Perioada de reproducere începe din lunile aprilie-iunie, aceasta fiind variabilă în funcție de latitudine. Depune 1-2 ponte pe an, formate din 6 - 12 ouă, care sunt clocite de către femelă pentru 24 - 25 de zile. Puii sunt capabili de zbor la 40 - 45 de zile de la eclozare, fiind încă parțial îngrijiți de femelă. Cuibul este construit într-o adâncitură în sol, din iarbă și ramuri și captușită cu un strat gros de puf.

Distribuție: Specia cuibărește în nordul Europei (inclusiv Islanda) și în jumătatea nordică a Asiei, cuprinzând aproape toată Rusia, nordul Kazahstanului, nordul Mongoliei și nord-estul Chinei. Ierneză în centrul și sudul Europei, sudul Asiei, nordul și centrul Africii, dar și în jumătatea sudică a Americii de nord. În România, specia apare în pasaj și în perioada de iernare pe lacurile de la altitudini mici și medii din toate regiunile țării, dar și în zona costieră.

Efective populaționale: Populația globală este estimată la 2 800 000 - 3 300 000 de indivizi. Populația europeană este estimată la 469 000 - 645 000 de perechi, iar tendința populațională la nivel european este estimată ca fiind stabilă. Populația care ierneză în România este estimată la 1000 - 6000 de indivizi, tendința populațională fiind deocamdată necunoscută.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie care ierneză și specie de pasaj, cu un efectiv populațional aproximat la 200-300 de indivizi în pasaj și 100—200 de indivizi care ierneză. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

Specia nu cuibărește în România, fiind prezentă doar în jumătatea rece a anului, în perioada de pasaj și iernare. Apare începând cu lunile august-septembrie fiind prezentă până în martie-aprilie. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.

***Anas platyrhynchos* (rața mare)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o specie de rață de talie mare. Ca și la toate speciile de rațe, dimorfismul sexual este accentuat. Femela are un colorit general maroniu, marmorat, perfect pentru camuflaj în timpul clocirii ouălor. Masculul este viu colorat, capul și gâtul verde metalic, inel subțire alb la baza gâtului, pieptul castaniu. Corpul cu nuanțe de gri, mai închise dorsal, iar penele din jurul cozii, negre. Ambele sexe au oglinda (grupul de pene colorat din aripă) de culoare albastru închis încadrat de două dungi albe. Lungimea corpului este de 50-60 cm și are o greutate medie de 735-1800 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 81-95 cm. Rața mare este omnivoră și oportunistă. Se hrănește atât pe suprafața apei, căutând cu ciocul plante acvatice sau nevertebrate (insecte, moluște, crustacee și ocazional pești mici) în zonele măloase sau ape de adâncime mică, precum și pe uscat cu materiale vegetale sau nevertebrate pe care le poate prinde. Perioada de reproducere poate începe devreme, chiar în luna februarie, iar depunerea ouălor are loc începând cu a doua parte a lunii martie - începutul lunii aprilie. Femela depune de obicei 9-13 ouă, pe care le clocește singură mascul uneori apărând teritoriul. Incubarea durează 26-28 de zile. Puii devin zburători la 50-60 de zile. Păsările cuibăresc izolat, uneori și în grupuri laxe, amplasând cuiburile la câțiva metri distanță. Cuiburile sunt amplasate în apropierea apei, direct pe sol, ascunse în vegetație; uneori poate cuibări și în scorburi sau pe clădiri.

Distribuție: Specia cuibărește pe o arie foarte largă, în toată emisfera nordică, din zonele cu climă mediteraneeană, până în zonele boreale. În România specia cuibărește pe întreg teritoriul țării, din zona Deltei Dunării, până în zonele submontane.

Efective populaționale: Populația globală este estimată la peste 19 000 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 2 850 000 - 4 610 000 de perechi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 61 000 - 75 000 de perechi cuibăritoare. Având o populație atât de mare și un teritoriu de răspândire imens, specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională în Europa este considerată stabilă. În România, deocamdată, tendința populațională este necunoscută.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie cuibăritoare, de pasaj și de iernare, cu un efectiv populațional aproximat la 5000-10000 de indivizi, dintre care 10-20 de perechi cuibăritoare. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

Este foarte răspândită și nepretențioasă, în perioada de cuibărit ocupă orice fel de habitat acvatic disponibil, de la marile întinderi acvatice (Delta Dunării), lacurile izolate sau malurile râurilor, până la canalele sau lacurile de agrement din orașe. Uneori cuibărește și la distanțe mai

mari de suprafețele acvatice. În sezonul de iarnă se adună în numere mari, pe suprafețele de apă deschise, la început mult mai dispersat, iar apoi, concentrat pe acele suprafețe care nu îngheață (în general lacurile mari de baraj). În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului; aria din preajma amplasamentului este considerată ca făcând parte din una din zonele de cuibărit ale speciei, dar conformația zonei și structura vegetației fac ca strict arealul în cauză să nu fie favorabil pentru specie.

***Anas querquedula* (≈*Spatula querquedula* – rață cârâitoare)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o rață de talie mică, ușor mai mare comparativ cu rața mică. Specia prezintă dimorfism sexual, însă este mai puțin accentuat. Masculul are capul maro-purpuriu cu o sprânceană mare și albă ce se prelungește până la lateralul cefei; pieptul este maro întunecat, flancurile gri, scapularele negru cu alb sunt ascuțite. În penajul de eclipsă, masculul seamănă cu femela, dar păstrează coloritul aripii, cu gri-albăstrui pe jumătatea anterioară. Femela seamănă cu rața mică, însă diferă prin talia ușor mai mare, ciocul lung, drept și complet gri (fără portocaliu la bază); dungile închise de pe obraji și lorumul deschis, ce dau un aspect ușor dungat capului; de asemenea lipsesc petele deschise de pe lateralele cozii. În zbor, sunt vizibile pe aripi cele două benzi terminale; banda de pe secundare fiind mai lată decât cea formată de supraalarele secundare mari. Juvenilii seamănă cu femela, dar abdomenul este mai puțin albicios, iar banda terminală albă este îngustă. Lungimea corpului este de 37-41 cm, anvergura de 58-69 cm, iar greutatea este de 260-520 g în cazul masculului și 240-585 în cazul femelei. Este o specie omnivoră și oportunistă, care se hrănește în special pe parcursul nopții, dar și ziua dacă nu este deranjată. Se hrănește în principal cu nevertebrate acvatice (crustacee, moluște, viermi, insecte și larvele acestora) și hrană de origine vegetală (semințe, rădăcini, tuberculi și plante acvatice). Consumă de asemenea și vertebrate mici, cum sunt amfibienii și peștii de dimensiune mică. Perioada de reproducere se desfășoară începând cu lunile aprilie/mai. Femela depune o singură pontă pe an, formată din 8-11 ouă pe care le clocește singură pentru o perioadă de 21-23 de zile. Masculul, de obicei, apără teritoriul perechii. Puii sunt capabili de zbor la 35-40 de zile de la eclozare. Păsările cuibăresc izolat, uneori și în grupuri libere, amplasând cuiburile la câțiva metri distanță. Cuibul este construit de către femelă și constă într-o adâncitură căptușită cu material vegetal, puf și câteva pene; acesta este amplasat pe smocuri de vegetație sau pe malurile apei.

Distribuție: Rața cârâitoare are o distribuție Palearctică, fiind prezentă ca specie cuibăritoare din vestul Europei (inclusiv insulele Britanice) până în Japonia și Kamceatca, în zone temperate. În România specia cuibărește pe întreg teritoriul, în zonele joase de câmpie și podișuri, însă dispersat și în numere mici. Numere mai mari în perioada de cuibărit se înregistrează în Delta Dunării. În perioada de migrație poate fi văzută în special pe ochiurile de apă întinse (lacuri naturale, acumulări etc.).

Efective populaționale: Populația globală a speciei este aproximată la 2 600 000-2 800 000 de indivizi. Populația europeană este estimată la 352 000-524 000 de perechi, tendința populațională la nivel european este considerată descrescătoare. Populația din România este estimată la 520-5200 de perechi, tendința populațională la nivel național fiind deocamdată necunoscută.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie cuibăritoare și de pasaj, cu un efectiv populațional aproximativ la 50-100 de indivizi în pasaj și 3-5 perechi cuibăritoare. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.

***Anas strepera* (≈*Mareca strepera* – rață pestriță)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o specie de rață de talie medie. Ca la majoritatea speciilor de rațe, dimorfismul sexual este accentuat. Masculul are penajul de pe cap gri-marونیu, iar penajul de pe flancuri și spate este cenușiu, cu vermiculații fine. Oglinzile de pe aripi sunt mici, de culoare albă. Pieptul este intens vermiculat, alb-negru. Femela are penajul general marونیu-pestriț și seamănă cu femela de rață mare, dar se deosebește de aceasta prin oglinzile albe de dimensiuni mici de pe aripi, distribuția culorii portocalii pe cioc (flancuri portocalii despărțite de negrul neîntrerupt de pe culmen). Lungimea corpului este de 46-58 cm, anvergura de 84-95 cm, iar greutatea este de 650-1000 g în cazul masculului și de 550 - 850 g în cazul femelei. Rața pestriță se hrănește în principal cu semințe, frunze și rădăcini ale plantelor acvatice și din proximitatea habitatelor umede, ocazional și pe uscat, în perioada rece consumând mai ales plante submerse. Consumă de asemenea și nevertebrate acvatice, mai ales în primele săptămâni după eclozare. Perioada de reproducere începe din lunile aprilie-mai. Ponta este formată din 5 - 15 ouă (de obicei 8 - 12 ouă) care sunt incubate de femelă pentru 21 - 27 de zile. Puii sunt capabili de zbor la 48 - 63 de zile de la eclozare. Cuibărește în perechi solitare sau în grupuri, cuburile fiind răsfirate. Cuibul este construit pe uscat, în vegetație densă, din iarbă, frunze și puf. În cazul acestei specii este dovedit parazitismul nidicol atât intraspecific cât și interspecific, fenomen care apare la mai multe specii de rațe.

Distribuție: Specia are o distribuție largă la nivel global, cuibărind în zonele temperate ale Eurasiei și Americii de nord, dar și în nordul Africii. Ierneză în jumătatea sudică a Eurasiei, nordul și nord-estul Africii, precum și sudul și vestul Americii de nord. Unele populații sunt sedentare. În România cuibărește în zonele umede din Câmpia Română și Dobrogea, și mai izolat în Moldova, Transilvania și Câmpia de Vest. În perioada de pasaj și iernare poate fi observată pe majoritatea lacurilor din țară, cu excepția zonelor montane înalte.

Efective populaționale: Populația globală este estimată la 4 300 000 - 4 900 000 de indivizi. Populația europeană este estimată la 75 400 - 125 000 de perechi, iar tendința populațională la nivel european este estimată ca fiind în creștere. Populația din România este estimată la 505 - 8948 de perechi cuibăritoare, tendința populațională la nivel național fiind deocamdată necunoscută.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie cuibăritoare și de pasaj, cu un efectiv populațional aproximativ la 50-100 de indivizi și 3-5 perechi cuibăritoare. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.

***Anser anser* (gâscă de vară)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Gâsca de vară este o specie de gâscă de talie mare. Penajul este în majoritate gri cu maroniu cu părțile superioare definite de marginile albe ale penelor de zbor. Pieptul și abdomenul sunt mai deschise și relativ uniform colorate. Picioarele sunt de culoare rozalie. Lungimea corpului este de 74-84 cm și are o greutate medie de 2070-4560 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 149 -168 cm. Specia este erbivoră, consumă materie vegetală foarte diversă: ierburi, muguri, rădăcini etc. În perioada de cuibărit se hrănesc în special cu materiale vegetale de pe culturile agricole, precum frunzele răsărite ale grâului, rapiței sau a altor culturi agricole de toamnă. Perioada de reproducere începe la sfârșitul lunii martie / începutul lunii aprilie. Femela depune de obicei 4-6 ouă, pe care le clocește singură, mascul apărând teritoriul. Incubarea durează 27-28 de zile. Puii devin zburători la 50-60 de zile. Perechile cuibăresc izolat sau în colonii laxe. Cuiburile sunt amplasate direct pe sol, în vegetație, adesea în zonele mlăștinoase din apropierea apei, dar uneori pot fi amplasate și în arbori.

Distribuție: Este distribuită în toată regiunea Palearctică, cuibărind din Islanda până în Kamceatka, la latitudini temperate. Este singura specie de gâscă ce cuibărește și în România. Iernează în Europa cam în aceleași teritorii, însă migrează mai la sud în condiții de ierni dificile.

Efective populaționale: Populația globală este estimată la 1 000 000 - 1 100 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 259 000 - 427 000 de perechi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 3 100 - 6 700 de perechi cuibăritoare. Având o populație atât de mare și un teritoriu de răspândire imens, specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională în Europa este considerată crescătoare. În România, deocamdată, tendința populațională este necunoscută.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie cuibăritoare și de pasaj, cu un efectiv populațional aproximat la 400-500 de indivizi și 3-5 perechi cuibăritoare. Starea globală de conservare a specie a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.

***Anthus campestris* (fâsă de câmp)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Specia preferă solul uscat, dar nu arid, în zonele situate la latitudini mijlocii, de la țărmurile Mării Mediterane și stepe până în regiunile temperate. Evită terenurile abrupte și stâncoase, vegetația înaltă și joasă. Habitatele preferate sunt

mai răspândite în zonele de câmpii continentale însorite, dar local habitatul lor ajunge și la altitudini de 2.600 m în Armenia. În Germania se înmulțește pe terenuri arabile nisipoase și pe maluri nisipoase de râuri, lacuri; habitate similare sunt ocupate în alte regiuni din vestul Europei. În nord-vestul Africii colonizează pante uscate și platouri până la altitudinea de 2.400 m, fiind o specie abundentă în Munții Atlas deasupra liniei copacilor, până la altitudinea de 3.000 m. Alte referiri includ dune de nisip din regiunile costiere, albiile râurilor secate, margini de drumuri, podgorii și dealuri uscate. Iarna, în Africa se accentuează preferința pentru solul arid; astfel specia este comună în zone costiere, stepe, tufărișuri de Acacia și în zonele goale ale zonei de tranziție dintre savanele uscate și deșert, chiar și pe marginea deșertului; se asociază frecvent cu turmele de bovine. Se hrănește de pe pământ, predominant cu insecte (Orthoptera, Isoptera, Odonata, Mantodea, Coleoptera), sau cu alte nevertebrate (Mollusca), precum și cu semințe; mai rar poate consuma și vertebrate mici (reptile). Longevitatea maximă cunoscută este de cinci ani. Petrece cea mai mare parte a timpului pe sol. Similar codobaturilor, își balansează coada. Începe să cânte în aprilie și devine tăcută la începutul lui iulie. În timpul ritualului nupțial se ridică cântând, până la 30 m și descrie cercuri sau zboară ondulat. Este o specie teritorială și monogamă. În afara perioadei de cuibărit partenerii sunt solitari. În partea centrală și sudică a Europei depunerea ouălor are loc din mijlocul lui mai până în iulie. Cuibul este amplasat într-o raclă superficială, de obicei sub plante, fiind construit de femelă din materie vegetală și căptușit cu fire de păr sau lână. Are de obicei o pontă pe an (ocasional două) cu 3-6 ouă cu dimensiunea de 21,2 x 15,3 mm, care sunt clocite în special de femelă timp de 13-14 zile. În această perioadă masculul poate schimba frecvent femela la clocit. Puii părăsesc cuibul după circa 12-14 zile, însă sunt hrăniți în continuare de către părinți, încă 7-10 zile până devin zburători. Devin independenți la 4-5 săptămâni.

Distribuție: *Anthus campestris* are două subspecii: *A. c. campestris* (Linnaeus, 1758) și *A. c. griseus* (Nicoll, 1920). Subspecia nominală este distribuită în palearticul de vest, vestul și nordul Iranului, spre sud prin vest-nord-vestul Siberiei și Kazahstanului la est până la Omsk. Este larg răspândită în Europa. În România cuibărește în regiuni de câmpie. Iernează în Africa, în Valea Nilului.

Efective populaționale: Specia este larg răspândită în Europa, populația cuibăritoare fiind formată din 1.000.000- 1.900.000 perechi. Mărimea populației a scăzut drastic între 1970 și 1990 și, deși lipsesc date importante din Spania și Rusia, tendința de scădere s-a continuat și în următoarea decadă în toată Europa, incluzând și populația semnificativă din Turcia. Totuși, acest declin este compensat de mărimea mare a populației globale. În România cuibăresc 150.000-220.000 de perechi.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior specia este considerată doar ca fiind prezentă în sit.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Specia preferă solul uscat. Evită terenurile abrupte și stâncoase, vegetația înaltă și joasă. Habitatele preferate sunt mai răspândite în zonele de câmpii continentale însorite. În zona amplasamentului proiectului nu au fost identificate suprafețe care să ofere condițiile minime de habitat pentru această specie.

***Aquila pomarina* (≈*Clanga pomarina* - acvilă țipătoare mică)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Acvila țipătoare mică este o specie caracteristică zonelor împădurite situate în apropierea teritoriilor deschise cum sunt pajiștile, terenurile agricole și pășunile umede. Adulții au înfățișare similară și ajung la acest penaj după 3-4 ani de viață, vârstă la care este atinsă maturitatea sexuală. Se hrănește cu mamifere mici, păsări, broaște, șerpi, șopârle și insecte. Este o specie monogamă, care poate să trăiască până la vârsta de 20-25 de ani, însă în mod obișnuit, din cauza pericolelor existente, ajung să trăiască în medie până la 8-10 ani. Mortalitatea medie este de circa 35% pentru juvenili, 20% pentru păsările imature și 5% pentru adulți. Se hrănește prin utilizarea mai multor tehnici: planarea la o înălțime de circa 100 m urmată de coborârea bruscă asupra prăzii localizate, pândirea dintr-un loc înalt sau mersul pe sol, prin iarbă. Este o specie solitară și teritorială. Masculul este mult mai agresiv decât femela și manifestă un comportament teritorial față de alți masculi. Sosește din cartierele de iernare la sfârșit de martie și început de aprilie. Cuibărește în copaci și se întoarce la același cuib mai mulți ani la rând. Cuibul este instalat la înălțimi cuprinse între 4 și 29 m și este alcătuit din crengi și resturi vegetale. Este căptușit cu ramuri cu frunze pe care le schimbă periodic, pentru o mai bună camuflare a cuibului. După folosirea repetată a cuibului, acesta poate atinge 0,6-1 m înălțime și un diametru de circa 60-70 cm. Femela depune 1-2 ouă la sfârșit de aprilie și început de mai, cu o dimensiune medie de 63,5 x 51 mm. Incubația durează 36-41 de zile și este asigurată de către femelă, care este hrănită de mascul în tot acest timp. Puiul mai puternic îl atacă de obicei pe cel mai slab, care nu supraviețuiește din cauza inaniției. Puii devin zburători după 50-55 de zile, dar rămân dependenți de părinți câteva săptămâni (21 zile) în plus.

Distribuție: Este o specie răspândită în centrul și estul continentul european. Ierneză în Africa.

Efective populaționale: Populația europeană a speciei este relativ mică și este cuprinsă între 14.000 și 19.000 de perechi cuibăritoare. Deși populația s-a menținut constantă în perioada 1970–2000 în cea mai mare parte a teritoriului, a scăzut în Letonia în perioada 1990–2000, determinând o tendință negativă a populației pe ansamblu. În România, populația estimată este de 1.700-3.900 de perechi, efective mai mari fiind prezente în Belarus și Letonia.

Relevanța sitului pentru specie: Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior nu oferă informații care să indice prezența speciei în sit.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Acvila țipătoare mică este o specie caracteristică zonelor împădurite situate în apropierea teritoriilor deschise cum sunt pajiștile, terenurile agricole și pășunile umede. În perimetrul ariei naturale protejate specia are o prezență certă și prezintă o distribuție larg răspândită. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în interiorul amplasamentului, care nu prezintă elemente favorabile de habitat nici pentru cuibărit, nici pentru hrănirea speciei.

***Ardea purpurea* (stârc roșu)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o specie de pasăre de talie mare. Nu există dimorfism sexual, atât femela cât și masculul având colorit caracteristic maro roșcat (gâtul, abdomenul și parțial aripile) și nuanțe de gri pe spate și aripi. Păsările tinere au colorit relativ uniform, maroniu roșcat marmorat. Lungimea corpului este de 70-90 cm și are o greutate medie de 525-1218 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 120-138 cm. Este o specie carnivoră, hrănindu-se în special cu pești (5 - 15 cm lungime), amfibieni sau nevertebrate din zonele acvatice. Ocazional prinde mamifere de talie mică sau pui de păsări. Perioada de reproducere începe la sfârșitul lunii aprilie / începutul lunii mai. Femela depune de obicei 2-8 ouă. Incubarea durează 25-30 de zile. Puii devin zburători la 45-50 de zile. Perechile cuibăresc colonial, adesea în colonii mixte cu alte specii de Ardeidae. Cuiburile sunt de dimensiuni mari, construite din stof. Amplasarea cuiburilor are loc de obicei în zone cu stof masiv, dens, în regiuni parțial inundate.

Distribuție: Specia cuibărește în regiunile temperate ale Palearticului, din Spania și până în Asia centrală, precum și în Orientul îndepărtat (China). În nord este răspândită până în Ucraina și sudul Rusiei. Iernează în Africa la sud de Sahara și în sudul Asiei.

Efective populaționale: Populația globală este estimată la 270 000 - 570 000 de indivizi. Cea europeană cuibăritoare este estimată la 31 600 - 46 000 de perechi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 800 - 1500 de perechi cuibăritoare. Deocamdată, datorită unui teritoriu de răspândire imens, specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională în Europa este considerată descrescătoare. În România tendința populațională este necunoscută.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie cuibăritoare și de pasaj, cu un efectiv populațional aproximat la 50-100 de indivizi și 5-12 perechi cuibăritoare. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.

***Ardeola ralloides* (stârc galben)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o specie de stârc de talie mai mică. Nu există dimorfism sexual, atât femela cât și masculul având penajul nupțial în colorit caracteristic cu nuanțe gălbui, deschis pe piept și flancuri și închis pe spate. Abdomenul este albicios. Baza ciocului devine albăstruie în perioada de reproducere. Păsările tinere și adulții în afara sezonului de reproducere au colorit relativ uniform pe spate, maroniu, iar gâtul este dungat. Lungimea corpului este de 40-49 cm și are o greutate medie de 230-370 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 71-86 cm. Este o specie carnivoră, hrănindu-se în special nevertebrate acvatice - în special larve, amfibieni, moluște sau pești de talie mică. Ocazional vânează și în habitate periferice zonelor umede, în special ortoptere sau gândaci. Perioada de reproducere începe la sfârșitul lunii aprilie / începutul lunii mai. Femela depune de obicei 2-4 ouă. Incubarea durează 22-24 de zile. Puii devin

zburători la 45 de zile. Perechile cuibăresc colonial, adesea în colonii mixte cu alte specii de Ardeidae. Cuiburile sunt construite din crengi sau stuf. Amplasarea cuiburilor are loc de obicei în zone mai retrase, ascunse, în vegetație densă, în apropierea sau deasupra apei.

Distribuție: Specia cuibărește localizat în regiunile sudice ale Palearcticului de vest, din sudul Spaniei și până în Asia centrală. În nord este răspândită până în Ucraina și România. Ierneză în Africa la sud de Sahara și în Madagascar.

Efective populaționale: Populația globală este estimată la 370 000 - 780 000 de indivizi. Cea europeană cuibăritoare este estimată la 15 000 - 25 900 de perechi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 2 500 - 5 550 de perechi cuibăritoare. Deocamdată, datorită unui teritoriu de răspândire imens, specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională este deocamdată neclară; în Europa este considerată stabilă. În România tendința populațională este considerată stabilă.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie cuibăritoare și de pasaj, cu un efectiv populațional aproximat la 10-50 de indivizi și 5-10 perechi cuibăritoare. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.

***Aythya ferina* (rață cu cap castaniu)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o specie de rață de talie medie ce prezintă dimorfism sexual. Masculul în penaj nupțial are capul de culoare castanie, pieptul, ceafa, coada, târțița și subcodalele sunt de culoare neagră, iar spatele, abdomenul și aripile sunt de culoare gri cu vermiculații. Femela are penajul în culori șterse, capul maroniu-deschis cu sprânceana mai deschisă la culoare, pieptul, ceafa, târțița și coada de culoare maronie, iar spatele și lateralele corpului de culoare gri-maroniu. Lungimea corpului este de 42 - 49 cm, anvergura de 72 - 82 cm, iar greutatea este de 585 - 1240 g în cazul masculului și 468 - 1090 g în cazul femelei. Rața cu cap castaniu este omnivoră, hrana vegetală fiind compusă din rădăcini, semințe, diferite părți ale plantelor acvatice sau palustre, iar cea animală, din: insecte acvatice și larvele acestora, moluște, crustacee, viermi, amfibieni și pești de dimensiuni reduse. Perioada de reproducere începe în lunile aprilie/mai. Depune în medie 8 - 10 ouă (3 - 22 ouă), care sunt clocite pentru 24 - 28 de zile. Cuiburile care conțin peste 15 ouă fiind probabil un rezultat al parazitismului nidicol. Puii sunt capabili de zbor după 50 - 55 de zile. Cuibul este situat în apropierea apei sau în vegetația palustră și este sub forma unei adâncituri superficiale, în vegetație densă, captușit cu fire de iarbă și frunze. Perechile se formează din timpul iernii sau începutul primăverii. Cuibărește solitar sau colonial, uneori în colonii mixte cu Pescărușul râzător, prezența acestuia conferind un grad de protecție împotriva prădătorilor (corvide, mustelide etc.). În cazul acestei specii este dovedit parazitismul nidicol atât intraspecific cât și interspecific, fenomen care apare la mai multe specii de rațe.

Distribuție: Specia are o distribuție largă la nivelul Palearticului de vest, fiind prezentă din vestul și sud-vestul Europei, până în sud-estul Siberiei și nordul Chinei. Unele populații din sudul și sud-vestul zonei de cuibărire sunt sedentare. Iernează în sudul și vestul Europei, jumătatea nordică a Africii, precum și în sudul și estul Asiei. În România, specia cuibărește pe tot teritoriul țării, din zonele joase până în zonele de deal, acolo unde există zone umede.

Efective populaționale: Populația mondială a speciei este estimată la 1 950 000 - 2 250 000 de indivizi, tendința populațională la nivel mondial fiind în scădere. Populația din România este estimată la 20 698 - 28 762 de perechi cuibăritoare, tendința populațională fiind deocamdată necunoscută.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie cuibăritoare și de pasaj, cu un efectiv populațional aproximat la 400-500 de indivizi și 3-5 perechi cuibăritoare. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.

***Aythya fuligula* (rață moțată)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o specie de rață de talie medie. Ca și la toate speciile de rațe, dimorfismul sexual este accentuat. Femela are un colorit general maroniu, cu spatele mai închis la culoare și flancurile mai deschise; capul și gâtul au o nuanță castanie, iar moțul este foarte slab conturat. Masculul are spatele, capul și gâtul negre, iar flancurile albe; moțul caracteristic speciei este bine dezvoltat și foarte vizibil. Lungimea corpului este de 40-47 cm și are o greutate medie de 560-1020 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 65-72 cm. Rața moțată este omnivoră, însă mare parte din dietă constă în specii de moluște, crustacee și insecte acvatice, după care se scufundă la adâncimi de 3 până la 14 metri, unde stă în medie 20 de secunde. Consumă și materie vegetală, în special fructe, semințe și muguri ale plantelor acvatice sau palustre. Perioada de reproducere începe în luna mai, iar depunerea ouălor are loc începând cu a doua parte a lunii mai. Femela depune de obicei 8-11 ouă, pe care le clocește singură. Incubarea durează 23-28 de zile. Puii devin zburători la 45-50 de zile. Păsările cuibăresc izolat, uneori și în grupuri laxe, amplasând cuiburile la câțiva metri distanță. Cuiburile sunt amplasate în apropierea apei, direct pe sol, ascunse în vegetație; cuibărește izolat sau în grupuri răsfirate, uneori în cadrul coloniilor altor specii (pescăruș râzător).

Distribuție: Specia cuibărește pe o arie foarte largă, în toată regiunea Paleartică, din Europa de Vest, până pe coastele Pacificului, la latitudini medii și mari. În România specia cuibărește izolat și localizat, în foarte puține zone, în câteva locații de-a lungul Oltului și în Câmpia de Vest.

Efective populaționale: Populația globală este estimată la 2 600 000 - 2 900 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 551 000 - 742 000 de perechi. În România, estimările arată o

populație de aproximativ 20 - 50 de perechi cuibăritoare. Având o populație atât de mare și un teritoriu de răspândire imens, specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională în Europa este considerată stabilă. În România tendința populațională este ușor crescătoare.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie care ierneză în zonă, cu un efectiv populațional aproximat la 10-20 de indivizi. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în perioada de iernat în aria investigată.

***Aythya nyroca* (rață roșie)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o specie de rață de talie medie. Ca și la toate speciile de rațe, există dimorfism sexual, însă este mai puțin accentuat. Ambele sexe au colorit general maroniu, cu spatele contrastant mai închis la culoare decât flancurile sau abdomenul. Masculul are coloritul capului mai deschis și maroniul cu nuanțe roșcate, iar irisul deschis la culoare. Lungimea corpului este de 38-42 cm și are o greutate medie de 460-730 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 60-67 cm. Rața roșie este omnivoră, însă mare parte din dietă constă în specii vegetale (macroalge, muguri și frunze ale speciilor de plante acvatice etc.); nevertebratele acvatice constituie o bună parte din dietă în special în perioada de cuibărit (moluște, crustacee și insecte acvatice). Perioada de reproducere începe în luna aprilie, iar depunerea ouălor are loc începând cu luna mai. Femela depune de obicei 8-10 ouă, pe care le clocește singură. Incubarea durează 25-28 de zile. Puii devin zburători la 55-60 de zile. Păsările cuibăresc izolat, uneori și în grupuri laxe, amplasând cuiburile la câțiva metri distanță. Cuiburile sunt amplasate în apropierea apei, direct pe sol, ascunse în vegetație sau uneori în cavități sau sub rădăcini; cuibărește izolat sau în grupuri răsfirate, uneori în cadrul coloniilor altor specii (pescăruși).

Distribuție: Specia cuibărește pe o arie foarte largă, în regiunea Paleartică, din Europa centrală, până în Asia centrală, la latitudini temperate și în zona mediteraneană. În România specia cuibărește în toate regiunile mai joase ale țării, din Delta Dunării până în zonele de deal, în regiuni cu zone umede întinse de lacuri cu vegetație acvatică bogată.

Efective populaționale: Populația globală este estimată la 180 700 - 238 300 de indivizi. Cea europeană este estimată la 17 400 - 30 100 de perechi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 11 700 - 18 000 de perechi cuibăritoare. Specia este clasificată ca "Aproape amenințată". Tendința populațională la nivel european este considerată descrescătoare. În România tendința populațională este deocamdată necunoscută.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie cuibăritoare și de pasaj, cu un efectiv populațional aproximat la 50-100 de indivizi și 20-30 de perechi cuibăritoare. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.

***Branta rufficolis* (gâscă cu gât roșu)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Gâsca cu gât roșu este cea mai mică dintre speciile de gâște europene și are un penaj elegant, negru combinat cu roșu-castaniu, subliniat de dungii albe. Sexele au înfățișare similară. În zbor se observă gâtul scurt și coloritul negru complet sub aripi. Lungimea corpului este de 54-60 cm și are o greutate medie de 1400-1625 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 110-125 cm. În teritoriile de cuibărire se hrănește cu specii vegetale din tundra siberiană, iar în cartierele de iernare din sud-estul Europei în special cu materiale vegetale de pe culturile agricole. La început se hrănesc cu boabe de porumb rămase risipite după recoltare (când sunt disponibile) și mai apoi cu frunzele răsărite ale grâului de toamnă și ale rapiței. Perioada de reproducere începe în luna iunie, iar depunerea ouălor are loc începând cu a doua parte a lunii. Femela depune de obicei 6-7 ouă, pe care le clocește singură, masculul apărând teritoriul. Incubarea durează 23-25 de zile. Puii devin zburători la 35-42 de zile. Păsările cuibăresc grupat, câte 5-6 perechi în relativă apropiere. Cuiburile sunt amplasate direct pe sol.

Distribuție: Specia cuibărește în tundra Siberiei, în zona peninsulelor Tamyr, Gydan și Yamal. Iernează în zona Mării Negre, pe coastele vestice ale acesteia, în special în România și Bulgaria. În România este întâlnită în zonele joase, în special în Bărăgan și Dobrogea, în apropierea lacurilor mari (pe care le folosește pentru înoptare).

Efective populaționale: Populația globală este estimată la 44 000 - 56 000 de indivizi. Numărătorile efectuate de-a lungul timpului (în special în cartierele de iernare) au oferit cifre destul de fluctuante. Față de anii 1990, estimările din anii 2000 au arătat un posibil declin accentuat. Totuși, se pare că în ultimii ani estimările au arătat o creștere ușoară a populației. Per general însă, populația globală este în declin. Specia este clasificată ca "Vulnerabilă".

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie care folosește zona pentru hrănire în pasaj, fără a fi estimată populația speciei în sit.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.

***Buteo buteo* (șorecar comun)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Pasăre răpitoare de talie medie spre mare. Sexele au coloritul general similar, dorsal fiind maroniu relativ uniform (cu pete albicioase la formele deschise). Ventral, coloritul variază foarte mult, de la exemplare cu colorit maroniu închis complet, până la exemplare foarte deschise (albe). Pe piept au o dungă deschisă la culoare, ce se

continuă și în partea mediană a aripilor. Juvenilii au petele ventrale dispuse vertical. Dimensiunea femelelor este ușor mai mare. Lungimea corpului este de 48 - 56 de cm și are o greutate medie de 525 - 1183 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 110 - 130 de cm. Se hrănește în special cu micromamifere (dar și reptile, păsări de talie mică sau insecte), pe care le vânează zburând la punct fix, la o înălțime de câțiva metri. Ocazional consumă și cadavre, în special pe timpul iernii. Perioada de reproducere începe în Europa de obicei în martie - aprilie. Depunerea ouălor are loc începând cu sfârșitul lunii martie, femela depunând 2-4 ouă, pe care le clocesc mai ales femelele, timp de 33-38 de zile. Puii părăsesc cuibul după 50 - 60 de zile. Perechile cuibăresc izolat. Își construiește cuibul în interiorul suprafețelor forestiere, însă la distanță mică de lizieră. Cuibul este masiv, amplasat la înălțime în bifurcația crengilor, construit din crengi și resturi vegetale. O pereche poate avea mai multe cuiburi, pe care le utilizează alternativ.

Distribuție: Specia are o distribuție largă în vestul Palearticului, în special în Europa, din zona Mediteranei până în Scandinavia. În est cuibărește până zonele centrale ale Asiei (Mongolia). În România specia cuibărește pe o arie largă, din Delta și Lunca Dunării, până în zonele montane înalte.

Efective populaționale: Populația mondială a speciei este estimată preliminar la 2 170 000 - 3 690 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 814 000 - 1 390 000 de perechi. Tendința la nivel european este stabilă. Specia este clasificată ca "Risc scăzut". În România, populația estimată este de 20 000 - 50 000 de perechi. Tendința populațională este necunoscută.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie cuibăritoare, în pasaj și care ierneză, cu un efectiv populațional aproximat la 100-500 de indivizi, dintre care circa 50-100 ierneză și 4-6 perechi cuibăresc. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj sau iernat în aria investigată, habitatul nefiind favorabil nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire în cazul speciei.

***Buteo rufinus* (șorecar mare)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Pasăre răpitoare de talie medie spre mare. Sexele au coloritul general similar, dorsal și penele acoperitoare ale aripilor fiind maroniu roșcat, remigele închise la culoare. Ventral, coloritul variază foarte mult, de la exemplare cu colorit maroniu închis complet, până la exemplare cu colorit roșcat deschis. Juvenilii au barățile ventrale dispuse vertical. Dimensiunea femelelor este ușor mai mare. Lungimea corpului este de 50 - 58 de cm și are o greutate medie de 945 - 1760 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 130 - 155 de cm. Se hrănește în special cu micromamifere (ocazional reptile, păsări de talie mică sau insecte, precum ortoptere sau coleoptere), pe care le vânează dintr-un punct înalt de observație, zburând în cercuri largi sau direct stând pe sol. Perioada de reproducere începe în Europa de obicei în martie - aprilie. Depunerea ouălor are loc începând cu sfârșitul lunii martie, femela depunând 2-4 ouă, pe care le

clocește timp de minim 28 de zile. Puii părăsesc cuibul după 45 de zile. Perechile cuibăresc izolat. Își construiește cuibul pe stâncărie sau pe polițe în cariere, în arbori, din crengi și resturi vegetale.

Distribuție: Specia are o distribuție localizată în sudul Mediteranei, Europa de Sud-Est, Asia de Vest și Centrală. În România specia este distribuită în zonele de câmpie și dealuri joase, din Dobrogea, Câmpia Română, Câmpia de Vest și Moldova. Exemplarele care migrează iernează în zona Mediteranei, Africa și în sudul Asiei.

Efective populaționale: Populația mondială a speciei este estimată preliminar la 139 000 - 226 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 11 800 – 19 200 de perechi. Tendința la nivel european este crescătoare. Specia este clasificată ca ”Risc scăzut”. În România, populația estimată este de 400 – 900 de perechi. Tendința populațională este de asemenea crescătoare.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie care folosește zona pentru hrănire în pasaj sau iernat, fără a fi estimată populația din sit.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.

***Chlidonias hybridus* (≈*Chlidonias hybrida* – chirigiță cu obraz alb)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o specie de chiră de talie mică - medie, cu aripile mai rotunjite și coada scurtă și ușor bifurcată. Penajul general este de culoare alb-cenușiu cu pieptul și abdomenul cenușiu închis, în contrast cu aripile și coada care sunt mai deschise la culoare. La adulții în penaj de vară, partea dorsală a capului este neagră, contrastând cu obrații de culoare albă. Ciocul și picioarele sunt de culoare roșie. Lungimea corpului este de 23 - 29 cm, anvergura aripilor de 57 - 63 cm, iar greutatea este de 60 - 101 grame. Specia are o dietă diversificată, consumând insecte terestre sau acvatice, crustacee, amfibieni și pești de dimensiuni mici. Hrana este procurată de obicei de la suprafața apei, mai rar plonjând pentru capturarea acesteia. Perioada de reproducere, în Europa, se desfășoară în lunile mai - iunie. Ponta este formată din 2 - 3 ouă, care sunt clocite pentru o perioadă 18 - 20 zile. Puiul părăsește cuibul în prima zi de la eclozare și este capabil de zbor după aproximativ 23 de zile. Acesta este hrănit de către părinți pentru câteva săptămâni după această perioadă. Formează colonii de până la 10 - 100 de perechi, divizate în sub-colonii, cuiburile fiind plasate la 1 - 2 m distanță unul față de celălalt. Cuiburile sunt construite din papură și sunt poziționate pe vegetația plutitoare sau submersă, în zonele cu apă de adâncime mică.

Distribuție: Specia are distribuție largă, dar fragmentată, fiind prezentă în majoritatea regiunilor mai calde ale Palearticului și anume din centrul și sudul Europei, nordul Africii, până în sud-estul Siberiei, sud-estul Chinei și nordul Indiei, dar și în jumătatea sudică a Africii și în Australia. Iernează în Africa, sudul și sud-estul Asiei și în Australia. În România, specia cuibărește fragmentat mai ales în zonele umede din afara arcului carpatic, fiind mai abundentă în Delta Dunării și complexul lagunar. În interiorul arcului Carpatic cuibărește izolat, doar în câteva locații.

Efective populaționale: Populația mondială a speciei este estimată la 300 000 - 1 500 000 de indivizi. Populația europeană este estimată la 66 300 - 108 000 de perechi cuibăritoare, tendința populațională la nivel european fiind considerată crescătoare. În România, populația estimată este de 16 000 – 20 000 de perechi. Tendința în România este deocamdată necunoscută.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie cuibăritoare și de pasaj, cu un efectiv populațional aproximat la 100-500 de indivizi și 50-80 de perechi cuibăritoare. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.

***Chlidonias leucopterus* (chirighiță cu aripi albe)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Penajul nupțial este distinctiv, cap, gat, piept și abdomen negre în contrast cu târțița și coada albe și partea superioară a aripii gri. Ciocul este roșu și negru, iar picioarele sunt roșii. Iarna, mare parte din penajul negru este înlocuit de alb sau gri, cu creștet alb și negru, și frunte alba. Masculul seamănă foarte bine cu femela. Lungimea corpului este de 21-23 cm, anvergura aripilor de 63-67 cm, media masei corporale de 63 de grame. Se hrănește cu insecte, pești mici și broaște. Specie diurnă, se hrănește cu ajutorul ciocului, preia prada de la suprafața apei, în loc să se scufunde. La doi ani atinge maturitatea sexuală. Ca majoritatea chirighițelor, ritualul nupțial are manifestări terestre și aeriene, iar masculul hrănește femela. Perechile monogame formează legături de un sezon și cuibăresc în colonii mici, de până la 100 de perechi, în care cuiburile sunt așezate la distanță mare unul de altul. Cuib în formă de cupă, pe o grămăjoară de vegetație, cel mai adesea fiind construit pe vegetație plutitoare. Două – trei ouă, cu mărimea de 35x26 mm, sunt depuse începând cu luna aprilie. Cei doi părinți clocesc pe rând, timp de 18-22 de zile. Puii parasesc cuibul la 24-25 de zile de la eclozare. Un singur rând de pui pe an.

Distribuție: Vizitator de vară în toată Europa de est. Majoritatea migrează în Africa subsahariană pentru iarna, dar unele pasări ajung și până în Asia și Australia.

Efective populaționale: Populația care cuibărește în Europa este relativ mare, 74.000 – 210.000 de perechi. În urma creșterii din perioada 1970-1990, mai multe populații au scăzut în perioada 1990-2000.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie cuibăritoare și de pasaj, cu un efectiv populațional aproximat la 10-50 de indivizi și 5-10 perechi cuibăritoare. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.

***Chlidonias niger* (chirighiță neagră)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Chirighița neagră este caracteristică în perioada cuibăritului zonelor umede de apă dulce și salmastre bogate în vegetație și în perioada iernării zonelor de coastă, golfurilor și lagunelor cu apă sărată. Lungimea corpului este de 23-28 cm și are o greutate de 50-74 g. Anvergura aripilor este de circa 57-65 cm. Adulții au înfățișare similară. Are aripile largi și coada scurtă. Capul și corpul sunt negre, iar aripile sunt gri-argintii. Se hrănește cu insecte, pești mici și broaște. Planează pe loc fluturându-și aripile în urmărirea prăzii. Pentru a se hrăni prinde pradă de la suprafața apei sau insecte în zbor și foarte rar se scufundă. De obicei se hrănește la o distanță de până la 2-5 km de colonie. Zboară cu o viteză medie de 34 km/h. Longevitatea cunoscută este de până la 21 de ani.

Distribuție: Este o specie prezentă în cea mai mare parte a continentului european.

Efective populaționale: Populația europeană este relativ mare, cuprinsă între 83000-170000 de perechi. Un declin moderat s-a manifestat în perioada anilor 1970-1990. Efectivele au scăzut în cele mai multe țări în perioada 1990-2000, fără a se cunoaște tendința în Rusia. Populația estimată în România este de 1200-2500 de perechi. Cele mai mari efective sunt în Rusia, Ucraina și Belarus.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie cuibăritoare și de pasaj, cu un efectiv populațional aproximat la 10-50 de indivizi și 2-3 perechi cuibăritoare. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.

***Ciconia ciconia* (barză albă)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Barza albă este o specie caracteristică pășunilor umede și zonelor mlăștinoase. Adulții au înfățișare similară și se deosebesc de barza neagră prin culoarea albă a capului și a gâtului. Se hrănește cu broaște, șoareci, insecte, cârțițe, pui de păsări și de iepuri, melci, șerpi și șopârle. Barza albă este alături de rândunică specia care interacționează cel mai mult cu populația umană, fiind prezentă în majoritatea localităților din țara noastră cu excepția zonelor montane. Fiind o specie obișnuită cu prezența umană, folosește ca suport pentru cuib stâlpilor rețelelor de tensiune medie și acoperișurile caselor. În mod obișnuit perechea de berze se întoarce la cuibul ocupat și în anii precedenți. Întâi sosește masculul, care apără cuibul în fața altor pretendenți și, în așteptarea femelei, îl repară și îl consolidează. Spre deosebire de stârci, care sunt gălăgioși, berzele sunt aproape mute, însă comunică la cuib cu

partenerul prin intermediul unui „clămpănit“ al ciocului, care se desfășoară sacadat în timp ce capul și gâtul sunt lăsate pe spate. Sunetele scoase prin deschiderea și închiderea ciocului sunt puternice și rapide, asemenea unei darabane de tobă. Înainte de plecarea în migrație se strâng în număr mare pe pajiștile umede sau în zone inundabile. Distanța medie pe care o străbate într-o zi în perioada migrației este de 220 km, cu o viteză cuprinsă între 30 și 90 km/h. Sosește la începutul lunii martie din cartierele de iernare. Cuibul amplasat cel mai frecvent pe stâlpii rețelelor de tensiune medie, dar și pe acoperișurile caselor este alcătuit din crengi fixate cu pământ. Cuibul poate atinge dimensiuni impresionante prin adăugarea de material în fiecare an (1,5 m diametru, 1-2 m înălțime și o greutate de 40 kg). În interior este căptușit cu mușchi și resturi vegetale. În mod obișnuit masculul aduce materialele, iar femela le așază și le potrivește în cuib. Adeseori în pereții exteriori ai cuibului cuibăresc foarte multe perechi de vrăbii de câmp (sau de vrăbii negricioase, *Passer hispaniolensis*, în cuiburile de barză din Dobrogea). Femela depune 3-4 ouă în perioada cuprinsă între începutul lunii aprilie și a doua jumătate a lunii mai. Dimensiunea medie a ouălor este de 73,6 x 52,54 mm. Incubația este asigurată de ambii părinți. Noaptea stă pe ouă numai femela. După 33-34 de zile, puii eclozează și sunt hrăniți de părinți la cuib 53-55 de zile.

Distribuție: Este o specie larg răspândită pe tot teritoriul european, cu populații mai mari în zona centrală și estică. Barza albă este o pasăre migratoare pe distanțe lungi, iernând în Africa, unde cartierele de iernare se întind din Africa tropicală subsahariană până în Africa de Sud. De asemenea, poate ierna în India. Atunci când migrează între Europa și Africa, stolurile de berze evită traversarea Mării Mediterane și ocolesc în est prin Bosfor sau în vest prin strâmtoarea Gibraltar, deoarece curenții de aer pe care specia îi valorifică în migrație nu se formează deasupra apei.

Efective populaționale: Populația estimată a speciei este semnificativă, cuprinsă între 180.000 și 220.000 de perechi clocitoare. În perioada 1970-1990 populația de barză albă a manifestat un declin considerabil. Deși în perioada 1990-2000 specia a marcat o tendință crescătoare, încă nu a revenit la efectivele existente înaintea declinului. Cele mai mari efective apar în Polonia, Ucraina și Spania. Populația estimată în România este de 5.000- 6.000 de perechi. În timpul pasajelor se pot observa în țara noastră între 100.000 și 300.000 de exemplare.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie cuibăritoare, rezidentă, cu un efectiv populațional aproximat la 50-100 de indivizi. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată, iar arealul propus pentru analiză nu prezintă habitat favorabil pentru hrănire sau cuibărit pentru specie.

***Circus aeruginosus* (erete de stuf)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Eretele de stuf este o specie care preferă pentru cuibărit zonele umede cu stufărișuri extinse. Mai rar cuibărește în culturi agricole intensive (de

exemplu în cereale). Teritoriul de hrănire cuprinde zone umede și terenuri agricole (cu o preponderență mai mare în afara perioadei de cuibărit). Se hrănește în principal cu vertebrate acvatice sau terestre de mărime mică sau medie (rozătoare, pui de iepure, rațe, lișițe etc.). Poate consuma și ouă, broaște, insecte mai mari și chiar pești. Când vânează, zboară la o înălțime cuprinsă între 2 și 6 m de la sol și plonjează brusc când identifică hrana. Perechea formată poate rezista împreună mai multe sezoane. Ritualul nupțial este spectaculos, masculul zburând în cercuri deasupra teritoriului de cuibărit, după care plonjează spre pământ rostogolindu-se în aer. Uneori femela îl însoțește în zbor și se rostogolesc împreună în aer, având ghearele împreunate. De asemenea, se poate observa cum masculul oferă hrană în aer femelei. Atunci când are posibilitatea, masculul se împerechează cu 2-3 femele, fiind o specie la care s-a înregistrat uneori și poliginia. Longevitatea maximă cunoscută este de 20 de ani și 1 lună. Perioada de cuibărit se întinde între a doua jumătate a lunii aprilie și jumătatea lunii iunie. Cuibul este amplasat de obicei în stufărișuri dense și extinse. El poate atinge dimensiunea de 80 cm în diametru și este construit de către femelă din crengi și stuf, fiind căptușit la interior cu iarbă. Ponta este formată din 3-8 ouă care sunt depuse în a doua parte a lunii aprilie, având o dimensiune medie de circa 48,6 x 37,7 mm. Ele sunt incubate de către ambii părinți o perioadă de 31-38 de zile. Puii sunt nidicoli și părăsesc cuibul după 35-40 de zile de la eclozare. Puii sunt îngrijiți numai de către femelă; în tot acest timp masculul vânează și o aprovizionează cu hrană. Deși sunt zburători și părăsesc cuibul, juveniții rămân însă în apropierea părinților încă 25-30 de zile, după care devin independenți.

Distribuție: Specie cu un areal de cuibărit mare, care se întinde din Europa până în Asia Centrală. Specie migratoare în mare parte a arealului său, iernând în sudul Europei, Africa, în Peninsula Arabă și subcontinentul indian. La nivel național eretele de stuf este o specie cuibăritoare larg răspândită, foarte frecventă în Delta Dunării și mai rară în Transilvania. Lipsește în zona montană. Este întâlnită preponderent în perioadele de pasaj și în sezonul de cuibărit. În sezonul rece poate fi observată iernând doar în Dobrogea și în zonele cele mai sudice ale României.

Efective populaționale: Populația cuibăritoare din Europa este estimată la 93.000-140.000 de perechi, trendul populațional fiind moderat ascendent. Cele mai mari efective sunt în Rusia, Ucraina, Polonia și Belarus. Pe baza ultimelor date publicate, populația din țară a fost apreciată la 2.000-4.000 de perechi cuibăritoare. Populația din România este considerată având un trend ascendent.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie cuibăritoare și de pasaj, cu un efectiv populațional aproximat la 50-100 de indivizi și 8-12 perechi cuibăritoare. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Eretele de stuf este o specie care preferă pentru cuibărit zonele umede cu stufărișuri extinse. Mai rar cuibărește în culturi agricole intensive (de exemplu în cereale). Teritoriul de hrănire cuprinde zone umede și terenuri agricole. În zona amplasamentului proiectului nu au fost identificate suprafețe care să ofere condițiile minime de habitat pentru această specie.

***Coracias garrulus* (dumbrăveancă)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Specie de pasăre de talie medie, cu un colorit spectaculos, inconfundabil. Sexele sunt asemănătoare. Capul, aripile și abdomenul sunt albastru deschis, cu tentă verzuie. Spatele este maroniu-roșiatic. Lungimea corpului este de 29-32 de cm, anvergura aripilor este de 52-57 de cm, iar greutatea de 127-170 de grame. Dumbrăveanca este predominant insectivoră, speciile mari de insecte reprezentând majoritatea dietei (greieri, coropișnițe, diverse coleoptere, larve de fluturi etc.). Consumă adesea și alte specii de nevertebrate care sunt prezente pe sol (viermi, miriapode, melci, scorpionii), dar și vertebrate de mici dimensiuni (șopârle, șerpi, broaște, micromamifere). Perioada de reproducere începe în luna mai. Depunerea ouălor are loc începând cu luna mai, femela depunând 3-6 ouă, pe care le clocesc în special femelele, timp de 17-19 zile. Puii părăsesc cuibul după 25-30 de zile. Perechile cuibăresc izolat, rareori grupat. Cuibul este amplasat în scorburile arborilor maturi sau în găuri săpate pereți de loess. Uneori își amplasează cuibul și în nișe din ziduri sau clădiri abandonate.

Distribuție: Specia are o distribuție largă în Paleartic, din vestul Europei, până în Asia Centrală, fiind în general o specie termofilă. În zona de vest și centrală a Europei este restricționată la zona Mediteraneană. În estul Europei ajunge mult mai la nord (Letonia). În România este prezentă doar în exteriorul arcului Carpatic, cuibărind în lunca și Delta Dunării, Muntenia, Moldova (până în zona centrală) și Câmpia de Vest.

Efective populaționale: Populația globală este estimată la 188 000 - 395 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 75 000 - 158 000 de indivizi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 4 600 - 6 500 de perechi cuibăritoare. Deși nu are o populație mare, are un teritoriu de răspândire suficient de întins ca specia să poată fi clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională pe termen scurt în Europa este considerată descrescătoare; însă, pe termen lung populația a suferit un declin accentuat. În România, deocamdată, tendința populațională este necunoscută.

Relevanța sitului pentru specie: Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior indică prezența speciei pentru cuibărit și pasaj, dar nu oferă o situația a dimensiunilor populației sau distribuției acesteia.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Cuibărește în zone de pajiști/pășuni sau mozaicuri cu culturi agricole (suprafețe reduse), cu arbori maturi cu scorburii, în care cuibărește. O găsim adesea în zone cu soluri nisipoase sau argiloase, cu rupturi sau alunecări de teren, unde solul este expus, relativ vertical, în care își poate săpa galerii. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, nefiind indicii că ar fi prezentă în zonă.

***Crex crex* (cristel de câmp)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o specie caracteristică zonelor joase, cum sunt pășunile și fânețele umede, dar și culturilor agricole (cereale, mazăre, rapiță, trifoi, cartofi). În Alpi cuibărește până la 1.400 m, în China până la 2.700 m, iar în Rusia până la 3.000 m. Este o specie migratoare pe distanțe lungi, călătorind numai noaptea și la înălțimi mici față de sol. Pentru migrație se formează grupuri de aproximativ 20-40 de exemplare, iar grupurile în locurile de odihnă diurnă pot reuni câteva sute de exemplare. Majoritatea își începe migrația în luna

septembrie, exemplare izolate putând fi identificate până la sfârșitul lunii octombrie. Se hrănește preferențial cu insecte și larvele acestora, viermi, melci, dar și cu semințe, plante și mugurii. Ocazional poate consuma și mamifere sau amfibieni de talie mică. Sosește din cartierele de iernare în a doua parte a lunii aprilie. Mult timp s-a crezut că este o specie monogamă, însă studiile recente îi atribuie o poligamie speciei, datorită împerecherii masculului cu două sau mai multe femele. Masculul atrage femelele printr-un cântec sonor, care se aude aproape toată noaptea. Specia este teritorială, masculul având un ritual nupțial scurt, care include reverențe, aplecări, în timp ce își desface aripile și își înfoaie gâtul. În timpul acestui ritual el poate oferi hrană femelei. Teritoriul mediu al unui mascul este de 15,7 ha. După ce formează pereche cu o femelă, rămâne cu aceasta până când este depusă pontă și apoi atrage altă femelă, schimbându-și teritoriul. Uneori, în același teritoriu al unui mascul, se pot întâlni mai multe cuiburi ocupate de femele diferite. Cuibul este așezat într-o scobitură pe sol (de 12-15 cm diametru și 3-4 cm adâncime) și este căptușit cu vegetație. Deseori este realizat un fel de acoperiș prin înclinarea tulpinilor de vegetație deasupra cuibului. Cuibul este construit în mod obișnuit în locuri mai sigure, de-a lungul unui gard viu sau în apropierea unui copac sau tufiș izolat, ori în vegetația mai înaltă. Femela depune de obicei 8-12 ouă la sfârșitul lunii mai, cu o dimensiune medie de 37,2 x 26,4 mm, fiind produse 1-2 ouă pe zi. Incubația durează în medie 19-20 de zile și este asigurată în exclusivitate de către femelă. Când este surprinsă, aceasta rămâne pe cuibar până în ultimul moment, ceea ce determină o mortalitate mare a speciei cauzată de mașinile agricole. După eclozare puii sunt acoperiți cu puf negru. Puii pot părăsi cuibul după o zi sau două. Sunt hrăniți în continuare de către femelă timp de 3-4 zile, după care se hrănesc singuri și devin zburători la 34-38 de zile. Succesul cuibăritului este de 80-90% în teritoriile nederanjate și de circa 50% acolo unde pășunile se cosesc, iar culturile agricole se recoltează. Femelele pot produce o a doua pontă la începutul lunii iulie, între cele două cuibare trecând în medie un număr de 42 de zile. După ce s-au cosit fânețele și s-au secerat culturile agricole, cristeii de câmp se retrag pentru năpârlire spre porumbiști, stufărișuri și spre locuri năpădite de buruieni înalte, de unde revin la locurile de cuibărit pentru a depune o a doua pontă. Aceasta are o perioadă de incubație cu câteva zile mai scurtă decât prima. Momentul efectuării lucrărilor agricole mecanizate (secerat sau cosire) este extrem de important pentru supraviețuirea speciei. Efectuarea acestora în timpul cuibăririi sau creșterii puilor poate duce la o rată a mortalității de 38-95% a acestora.

Distribuție: Este o specie prezentă pe cea mai mare parte a continentului european și în Asia Centrală, arealul său întinzându-se din Marea Britanie și Irlanda până în Siberia Centrală. Toamna părăsește teritoriile de reproducere pentru a ierna în Africa.

Efective populaționale: Efectivul european cuibăritor al acestei specii este foarte mare, aproximativ la 1.300.000- 2.000.000 de perechi cuibăritoare. Efective mai mari sunt în Rusia și Ucraina. Pentru România au fost estimate 8.000-30.000 de perechi cuibăritoare.

Relevanța sitului pentru specie: Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior nu oferă informații referitoare la prezența, abundența sau localizarea speciei.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată în imediata apropiere a amplasamentului, neexistând vreun indiciu care să confirme prezența speciei în zonă.

***Cygnus cygnus* (lebedă de iarnă)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Specie de talie mare, cu aspect general inconfundabil. Adulții au colorit complet alb. Ciocul lung și subțire are culoare galbenă cu vârful și marginile negre. Juvenili au colorit alb-murdar (cu tentă maronie) și ciocul maro deschis cu vârful negru. Lungimea corpului este de 140-160 cm și are o greutate de 5600-13100 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 205-235 cm. Lebedă de iarnă este aproape majoritar vegetariană, hrănindu-se cu plantele acvatice (inclusiv submerse) și palustre. Suplimentar, consuma iarbă și plante agricole (inclusiv semințe), în special iarna. Păsările tinere, aflate încă în zonele de reproducere, consumă frecvent nevertebrate (insecte acvatice, scoici, viermi, melci, mormoloci etc.). Perioada de reproducere începe la sfârșitul lunii aprilie / începutul lunii mai. Femela depune de obicei 4-5 ouă, pe care le clocește singură, mascul apărând teritoriul. Incubarea durează 31-42 de zile. Puii devin zburători la aprox. 87 de zile. Perechile cuibăresc izolat, în teritorii bine definite și apărate (inclusiv împotriva altor specii, precum găște). Cuiburile sunt construite din vegetație acvatică, sub forma unei grămezi masive, amplasate pe mal în imediata vecinătate a apei.

Distribuție: Specia cuibărește în zonele boreale și de tundră a Europei și Asiei și zonele centrale ale Asiei, din Islanda până în Kamceatka. În România este prezentă doar iarna, fiind răspândită mai ales în zonele joase extracarpatică, în special în regiunile din apropierea zonelor umede mari.

Efective populaționale: Populația globală este estimată la peste 180 000 de indivizi. Cea europeană cuibăritoare este estimată la 25 300 - 32 800 de perechi. Având o populație atât de mare și un teritoriu de răspândire întins, specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională în Europa este nesigură.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie care iernează, cu un efectiv populațional aproximativ la 50-100 de indivizi. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În zonele de cuibărit preferă pentru cuibărit insule sau maluri de lacuri bogate în vegetație, mlaștini sau margini de râuri. În zonele de iernare, preferă de asemenea zonele joase, de câmpie, cu suprafețe deschise de apă ce nu îngheață (pentru odihnă) și zone agricole sau habitate naturale deschise (pentru hrănire). În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.

***Cygnus olor* (lebedă de vară)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Specie de talie mare, cu aspect general inconfundabil. Adulții au colorit complet alb. Ciocul are culoare portocalie iar picioarele sunt

negre. Juvenilii au colorit alb-murdar (cu tentă maronie) și ciocul maro deschis. Lungimea corpului este de 140-160 cm și are o greutate de 6600-15000 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 200-240 cm. Lebăda de vară este aproape exclusiv vegetariană, hrănindu-se preponderent cu plantele acvatice (inclusiv submerse, la care ajunge folosindu-și gâtul lung, însă fără a se scufunda). Suplimentar, consumă iarbă și plante agricole (inclusiv semințe). Ocazional poate consuma și hrană animală din zonele acvatice (insecte acvatice, viermi, melci, mormoloci etc.). Perioada de reproducere începe devreme, uneori pe la sfârșitul lui martie sau începutul lui aprilie. Femela depune de obicei 5-7 ouă, pe care le clocește singură, masculul apărând teritoriul. Incubarea durează 35-41 de zile. Puii devin zburători la 120-150 de zile. Perechile cuibăresc izolat. Cuiburile sunt construite din vegetație acvatică, sub forma unei grămezi masive, amplasate pe mal în imediata vecinătate a apei, în masivul de stuf sau pe insule plutitoare (plauri).

Distribuție: Specia cuibărește nativ în zonele temperate ale Europei și Asiei, din Irlanda până în China. A fost introdusă și în America de Nord. În România este distribuită pe întreg teritoriul țării, cuibărind în numere mai mari în zonele joase extracarpătice. În România ierneză de obicei în numere mari, pe toate apele interioare care nu îngheață.

Efective populaționale: Populația globală este estimată la 598 000 - 615 000 de indivizi. Cea europeană cuibăritoare este estimată la 83 400 - 116 000 de perechi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 3000 - 5000 de perechi cuibăritoare. Având o populație atât de mare și un teritoriu de răspândire imens, specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională în Europa este considerată crescătoare. Și în România tendința este la fel, crescătoare.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie cuibăritoare, de pasaj și care ierneză în cadrul sitului, cu un efectiv populațional aproximat la 300-500 de indivizi, dintre care 100-200 ierneză și 20-30 de perechi cuibăresc. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

Specia este legată de habitatele acvatice naturale, întinse, zone de mlaștini și lacuri cu suprafețe de stuf, în care își amplasează cuiburile. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.

Dryocopus martius (ciocănitoare neagră)

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Cuibărește în păduri montane, uneori până la limita arborilor, în Alpi ajungând și la înălțimi de peste 2.000 m. În taigaua nordică este în principal o specie de șes. Preferă trunchiurile înalte și bătrâne ale pădurilor aflate în stadiul climax al succesiunii vegetale. Deși preferă porțiunile de păduri mai rare, poate fi prezentă și în pâlcurile de păduri izolate, relativ departe de pădurea intactă. Spre deosebire de restul speciilor de ciocănitoare, al căror zbor este ondulatoriu, ciocănitoarea neagră are un zbor continuu, asemănător cu cel al alunarului sau al gaiței. Mănâncă mai ales larvele, pupele și adulții furnicilor și larvele

coleopterelor care trăiesc în copaci. Insectele sunt prinse de limba lungă, care este acoperită de o substanță lipicioasă excretată de glandele salivare. În timpul căutării hranei, ciocănitorea neagră face găuri mari în trunchiurile putrezite ale copacilor cu ajutorul ciocului său puternic. Dieta mai constă și din viespii, albine, larve de coleoptere, muște etc. Este o pasăre solitară și teritorială, în afara sezonului de reproducere masculul și femela apărând teritorii diferite, care uneori se pot suprapune. Mărimea unui teritoriu variază între 100 și 400 ha, din care doar unele zone mai importante sunt apărate activ. Acest teritoriu este împărțit în zone de darabană, de hrănit, de cuibărit, de culoare de zbor, locuri de odihnă și zone neutre. Deseori au și scorburi „de urgență” unde se ascund în caz de pericol. Este o specie monogamă. Femelele sunt atrase de darabana masculului, care de multe ori începe încă din noiembrie. Darabana acestei specii este cea mai puternică și se aude de la o distanță de circa 3 km. Împerecherea are loc după finisarea scorbirii, în apropierea acesteia pe o creangă orizontală, care uneori este folosită în acest scop ani în șir. Sunt frecvente și încercările de a copula în afara sezonului de reproducere. Realizează excavații mari în arborii bătrâni și uscați atât pentru odihnă, cât și pentru cuibărit. Din această cauză este considerată o specie-cheie a multe ecosisteme forestiere din Europa, fiind singura specie care pregătește scorburi destul de mari pentru a putea fi utilizate pentru cuibărit de alte categorii de viețuitoare. Înălțimea la care este realizată scorbura pentru cuib variază între 4 și 25 m. Diametrul intrării variază între 8 și 11 cm, iar adâncimea cavității săpate în interiorul arborelui variază între 37 și 60 cm. Timpul necesar pentru realizarea unei asemenea excavații poate ajunge și la câteva săptămâni. Cele 1-9 ouă sunt depuse în martie sau la începutul lui aprilie, incubarea durând aproximativ două săptămâni și fiind asigurată de către ambii părinți. Aceștia hrănesc împreună puii după eclozare, dezvoltarea lor la cuib durând o lună. Imediat după părăsirea cuibului, puii încep să-și procure hrana singuri, cu mai mult sau mai puțin succes. Din acest motiv, părinții îi mai hrănesc o perioadă de timp.

Distribuție: Este o pasăre rezidentă, care în Europa este prezentă în regiunile boreale și temperate, cu o răspândire foarte largă în toată Eurasia, din Spania până în Kamchatka. Cele mai însemnate populații cuibăresc în Polonia, Bielorusia, Rusia și România. Lipsește doar din Peninsula Iberică și din Marea Britanie. În România, specia a fost considerată – până la ultimele decenii ale secolului XX – ca fiind specializată pe pădurile de fag și molid din zonele montane. În ultimele decenii însă populația a suferit o expansiune accentuată și a devenit o specie larg răspândită, cu o distribuție generală, dar nu uniformă. Lipsește din zonele întinse fără păduri și la altitudini peste limita pădurii (1.700 m). Este mai rară în zonele de șes cu microclimat arid și în pădurile aride din bioregiunea stepică. Este o specie cuibăritoare comună în Delta Dunării.

Efective populaționale: Populația europeană este mare și în creștere moderată, fiind estimate 740.000 între 1.400.000 de perechi cuibăritoare. În anii '90 populațiile acestei specii au suferit un declin moderat în multe țări, dar și-au revenit, iar momentan (și România) acestea sunt din nou în creștere numerică. Populația din România este apreciată a fi între 14.500 și 57.000 de perechi, reprezentând una dintre cele mai importante populații de pe continent.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie care folosește situl pentru odihnă și hrană, nefiind certă cuibărită în zonă, iar efectivele populaționale nu sunt estimate.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Cuibărește în păduri montane, uneori până la limita arborilor. Preferă trunchiurile înalte și bătrâne ale pădurilor aflate în stadiul climax al succesiunii vegetale. Deși preferă porțiunile de păduri mai rare, poate fi prezentă și în pâlcurile de păduri izolate, relativ departe de pădurea intactă. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea neavând habitat favorabil pentru hrănire sau cuibărit în zonă.

***Egretta alba* (≈*Ardea alba* – egretă mare)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o specie de stârc de talie mare. Nu există dimorfism sexual, atât femela cât și masculul având colorit caracteristic alb complet. Păsările tinere au colorit similar. Ciocul este masiv, lung, galben în afara perioadei de cuibărit și devine închis la culoare (aproape negru) în perioada de reproducere. Picioarele sunt închise la culoare. Lungimea corpului este de 85-100 cm și are o greutate medie de 700-1700 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 145-170 cm. Este o specie carnivoră oportunistă, în habitatele acvatice se hrănește cu pești, broaște, șerpi, crustacee, insecte acvatice. Adesea se hrănește și pe câmpuri, cu reptile, amfibieni, păsări și mamifere de talie mică. Perioada de reproducere începe în luna aprilie. Femela depune de obicei 3-5 ouă. Incubarea durează 25-26 de zile. Puii devin zburători la 42-60 de zile. Perechile cuibăresc colonial, adesea în colonii mixte cu alte specii de Ardeidae. Cuiburile sunt de dimensiuni mari, construite din crengi și stuf.

Distribuție: Este una din speciile de Ardeidae cu cea mai largă răspândire pe glob, fiind întâlnit pe toate continentele, cu Antarctica. În Europa ajunge până în nordul Germaniei și Belarus. În România cuibărește în special în zonele joase extracarpătice (în interiorul arcului Carpat numărul coloniilor este mai redus), Delta Dunării și sistemul lagunar fiind cele mai importante zone.

Efective populaționale: Populația europeană cuibăritoare este estimată la 20 700 - 34 900 de perechi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 210 - 365 de perechi cuibăritoare. Deocamdată, datorită unui teritoriu de răspândire imens, specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională în Europa este considerată nesigură. În România tendința populațională este necunoscută.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie cuibăritoare, de pasaj și care ierneză, cu un efectiv populațional aproximat la 50-100 de indivizi, dintre care 10-15 perechi cuibăresc. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

Specia este legată de habitatele acvatice naturale, întinse, cu suprafețe mari de stuf, în care își amplasează coloniile (în zone retrase, izolate). În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.

***Egretta garzetta* (egretă mică)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o specie de stârc de mărime medie, ce prezintă dimorfism sexual redus, masculul fiind mai puțin mai mare decât femela. Egreta mică are corpul elegant, cu gâtul lung și subțire, picioare negre cu degetele galbene în contrast puternic, și ciocul negru, sub forma unui pumnal, baza ciocului fiind uneori galbenă. În penajul nupțial prezintă două pene albe, foarte lungi și elegante, care pornesc de pe ceafă. Lungimea corpului este de 55 - 65 cm, anvergura de 86 - 104 cm, iar greutatea este de 280 - 710 g. Este o specie carnivoră oportunistă, consumând insecte terestre și acvatice, moluște, crustacee, moluște, păianjeni, viermi, dar și vertebrate, incluzând: amfibieni, reptile, micromamifere, păsări de dimensiuni mici și o varietate mare de specii de pești, de obicei de dimensiuni mici. Populația globală a speciei este estimată la 660 000 - 3 150 000 de indivizi. Populația europeană a speciei este estimată la 66 700 - 84 800 de perechi cuibăritoare, iar tendința populațională la nivel european este estimată ca fiind în scădere. Populația din România este estimată la 4000 - 8000 de perechi, tendința populațională la nivel național fiind deocamdată necunoscută.

Distribuție: Specia are o distribuție largă, fiind prezentă în jumătatea sudică a Europei (la care se adaugă și Insulele Britanice), jumătatea sudică a Asiei (inclusiv Japonia, Arhipelagul Indonezian, Arhipelagul Malaiezian și Arhipelagul Filipinelor), Oceania și Africa, iar recent a colonizat în ultimele decenii câteva zone din Insulele Caraibe, inclusiv zone din coasta estică a SUA. Majoritatea populațiilor din zona de nord a distribuției sunt migratoare. În România, specia cuibărește fragmentat pe tot teritoriul țării, în zone umede aflate la altitudini mici.

Efective populaționale: Populația globală a speciei este estimată la 660 000 - 3 150 000 de indivizi. Populația europeană a speciei este estimată la 66 700 - 84 800 de perechi cuibăritoare, iar tendința populațională la nivel european este estimată ca fiind în scădere. Populația din România este estimată la 4000 - 8000 de perechi, tendința populațională la nivel național fiind deocamdată necunoscută.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie cuibăritoare și de pasaj, cu un efectiv populațional aproximat la 200-300 de indivizi și 30-40 de perechi cuibăritoare. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

Specia preferă zonele umede cu ape puțin adânci, atât stătătoare cât și curgătoare, de obicei dulcicole, cum sunt: lacurile, mlaștinile, marginile de râuri, având nevoie pentru cuibărire de zone cu arbori sau tufe în proximitatea zonelor umede. Pentru hrănire poate fi întâlnită în mai multe tipuri de habitate, frecventând des și zonele cu bălți temporare, mai ales în perioada de pasaj. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.

***Falco tinnunculus* (vânturel roșu)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Pasăre răpitoare de talie mică. Sexele au coloritul general similar, dorsal fiind maroniu-roșcat, însă la mascul culorile sunt mai intense, iar capul gri-albăstrui (la femelă maroniu). Pe burtă coloritul este mult mai deschis, cu pete dense, închise la culoare. Lungimea corpului este de 31-37 de cm și are o greutate medie de 136-314 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 68-78 de cm. Se hrănește în special cu rozătoare (dar și reptile, păsări de talie mică sau insecte), pe care le vânează zburând la punct fix, la o înălțime de câțiva metri. În zonele nordice și centrale ale Europei, hrana preponderentă este reprezentată de micromamifere, în timp ce în sud și nordul Africii, insectele de talie mare domină în dietă. Perioada de reproducere începe în Europa de obicei în martie - aprilie. Depunerea ouălor are loc începând cu luna aprilie, femela depunând 3-6 ouă, pe care le clocesc femelele, timp de 27-31 de zile. Puii părăsesc cuibul după 27-35 de zile. Perechile cuibăresc izolat. Ocupă cuiburi abandonate de alte specii, mai ales Corvide. Cuibărește adesea și pe suporturi de tip poliță (pe ziduri, clădiri, pervazuri, turnuri, stânci).

Distribuție: Specia are o distribuție largă în Palearctic, din vestul Europei, până în estul Asiei, inclusiv în Japonia. În nord urcă până în nordul Scandinaviei și centru Siberiei. În sud este prezent în toată Africa (cu excepția Saharei), India și Filipine. În România specia cuibărește pe o arie largă, din Delta și Lunca Dunării, până în zonele montane înalte (pajiști alpine).

Efective populaționale: Populația mondială a speciei este estimată preliminar la 4 300 000 - 6 370 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 409 000 – 603 000 de perechi. Tendința la nivel european este descrescătoare. În România, populația estimată este de 20 000 – 50 000 de perechi. Tendința populațională este de asemenea descrescătoare.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie cuibăritoare, de pasaj și care ierneză, cu un efectiv populațional aproximat la 50-100 de indivizi și 10-20 de perechi cuibăritoare. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Cuibărește în special în habitate deschise, precum pajiști/pășuni sau mozaicuri agricole tradiționale, cu arbori maturi, livezi, liziere, zăvoaie. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj sau iernat în aria investigată. Amplasamentul nu oferă habitat favorabil pentru hrănire sau cuibărit speciei, prezența ei în zonă fiind cel mult accidentală.

***Falco vespertinus* (vânturel de seară)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Specie tipică de câmpie, care preferă zonele deschise ce alternează cu pâlcuri de copaci din habitatele de stepă și silvostepă, dar nu-i displac nici pâlcurile de copaci situate între terenurile arabile. În perioada de după creșterea păsărilor hoinăresc; ziua formează stoluri mici și își caută hrană, iar seara se adună în număr mare (până la

câteva mii de exemplare) în locuri tradiționale de înnoptare (arbori singuratici, aliniamente sau pâlcuri), păsările adunându-se aici în fiecare an. Părăsesc Europa în perioada septembrie–octombrie, migrând pe fronturi largi prin Estul Apropiat și regiunea mediteraneeană până ajung în noiembrie în savanele din sudul Africii, unde rămân până în februarie. Cea mai mare parte a hranei formate din insecte o capturează în zbor. Uneori „planează la punct fix“ sau merge pe sol căutându-și prada. Cel mai des vânează la răsărit și în amurg, când poate fi văzut zburând la înălțime mică, deasupra râurilor. Sosește din cartierele de iernare în a doua parte a lunii aprilie și în prima parte a lunii mai. Este o pasăre socială, care cuibărește în colonii. Pentru cuibărit ocupă cuiburi vechi de răpitoare sau corvide, fiind în acest fel dependentă de coloniile de ciori de semănătură (*Corvus frugilegus*). Femela depune 3-4 ouă în a doua parte a lunii mai și începutul lunii iunie, după ce specia-gazdă părăsește cuibul. Dimensiune medie a unui ou este 36,5 x 28,9 mm, având o culoare brun-roșcată. Incubația durează în medie 27-28 de zile și este asigurată de către ambii părinți. Puii devin zburători la 27-30 de zile și devin complet independenți de aceștia după încă o săptămână.

Distribuție: Este o specie prezentă în sudul și estul continentului european, aici trăind mai puțin de jumătate din populația mondială a speciei. Limita estică este constituită de lacul Baikal, cea nordică de Estonia, iar cea sudică de Marea Neagră. Cartierele de iernare sunt situate din sudul Africii până în partea nordică a Africii de Sud, din Namibia și Botswana până în Angola, Zambia și Zimbabwe.

Efective populaționale: Populația europeană a speciei este relativ mică și cuprinsă între 26.000 și 39.000 de perechi, cea mai importantă populație găsindu-se în Rusia, unde cuibăresc peste 20.000 de perechi. Aceasta a cunoscut un declin semnificativ în perioada 1970–1990. Deși în unele țări s-a menținut stabilă în perioada 1990–2000, a continuat să descrească în Rusia și în estul continentului, determinând o tendință descrescătoare pe ansamblu. Populația cuibăritoare din România este estimată a fi cuprinsă între 1.000 și 1.500 de perechi și urmează trendul populațional european, fiind de asemenea în scădere. În timpul pasajelor pot fi observate între 7.000 și 20.000 de exemplare.

Relevanța sitului pentru specie: Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior indică prezența speciei în sit, pentru cuibărit și pasaj, dar fără a oferi indicații referitoare la abundența acesteia sau la localizarea în cadrul sitului.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Este o specie cuibăritoare, tipic de stepă, care poate fi observată în pasaj, mai mult prin exemplare izolate sau în pereche. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea neavând habitat favorabil pentru hrănire sau reproducere în aria investigată.

***Fulica atra* (lișiță)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Specie de pasăre de talie medie, ușor de recunoscut după penajul relativ uniform negru-cenușiu. Sexele sunt asemănătoare. Capul este mic și rotund, de culoare neagră, contrastând cu restul corpului de culoare cenușiu-închis. Irisul este roșu, iar ciocul alb se continuă cu un scut facial alb. Picioarele sunt puternice, de culoare galben-verzui, cu degetele lungi, lobate. Juvenilii au penajul mai deschis la culoare, cenușiu, cu gâtul și

obrajii de culoare alb-cenușiu. Lungimea corpului este de 36 - 39 cm, anvergura aripilor este de 70 - 80 cm, iar greutatea este de 610 - 1200 g. Este o specie omnivoră, preferând mai ales plante acvatice și semințele acestora, precum și alte materiale vegetale aparținând plantelor din vecinătatea habitatelor acvatice. Hrana de origine animală este constituită din nevertebrate care trăiesc în mediul acvatic, dar și pești, amfibieni, micromamifere, păsări de dimensiuni mici și ouăle acestora. Perioada de reproducere se desfășoară între lunile februarie și septembrie, mai concentrat în perioada martie - iulie. Ponta este formată din 1 - 14 ouă, clocite de ambii parteneri pentru o perioadă de 21 - 26 de zile. Puii sunt nidifugi și sunt hrăniți la cuib pentru 3 - 4 zile, apoi sunt îngrijiți de ambii părinți pentru mai mult timp, de multe ori aceștia divizând grupul de pui. Juvenilii din prima pontă din an pot ajuta la creșterea puilor rezultați din pontă următoare (poate depune două ponte într-un sezon). Cuibul este plasat de obicei pe vegetație plutitoare sau submersă, direct pe fundul apei atunci când aceasta nu este adâncă, uneori pe mici insule sau alte corpuri izolate în apă, astfel, scăderea nivelului apei putând duce la izolarea cuibului față de corpurile de apă. Cuibul este construit de ambii părinți, din tulpini, frunze, rădăcini, scoarță și alte materiale vegetale, putând fi ridicat atunci când nivelul apei crește.

Distribuție: Specia are o distribuție largă, ocupând aproape toată Europa, nordul Africii, jumătatea sudică a Asiei, Australia și Noua Zeelandă. Populațiile din zona sudică a distribuției sunt rezidente, teritoriile de iernare extinzându-se la sud de aceste zone. În România, specia cuibărește în majoritatea habitatelor acvatice cu excepția zonelor montane.

Efective populaționale: Populația globală a speciei este estimată la 7 950 000 - 9 750 000 de indivizi. Populația europeană este estimată la 945 000 - 1 550 000 de perechi, tendința populațională la nivel european fiind în scădere. Populația din România este estimată la 66 888 - 79 370 de perechi, tendința populațională fiind deocamdată necunoscută.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie cuibăritoare, de pasaj și care ierneză, cu un efectiv populațional aproximat la 2500-3000 de indivizi, 300-500 de indivizi care ierneză și 30-50 de perechi care cuibăresc. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

Specia este prezentă în majoritatea habitatelor acvatice, preferându-le pe cele cu apă stătătoare sau lin curgătoare, puțin adâncă, cu vegetație submersă abundentă și vegetație palustră. În perioada de cuibărire poate folosi și zonele inundate sau habitatele umede temporare. În cadrul planului de management arealul investigat este considerat ca parte a unei zone de cuibărire a speciei, dar investigațiile din teren nu au indicat prezența indivizilor de *Fulica atra*, habitatul nefiind favorabil pentru cuibărit în zona amplasamentului.

***Gavia arctica* (cufundar polar)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Cufundarul polar este o specie de cufundar de talie medie. În perioada de cuibărit are capul și ceafa de culoare gri uniform, spate de culoare închisă, spre negru, cu benzi transversale albe și o pată neagră pe gât în partea ventrală. În sezonul rece benzile albe de pe spate dispar, la fel și pata neagră de pe gât. Lungimea corpului este de 63

- 75 cm și are o greutate medie de 1300–3400 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 100 - 122 cm. Specie preponderent ihtiofagă, dar consumă și amfibieni, nevertebrate (crustacee, moluște) sau icre. Ocazional consumă și materie vegetală. Perioada de reproducere începe în luna aprilie. Femela depune de obicei 1-3 ouă. Incubarea durează 28-30 de zile. Puii devin zburători la circa 60-65 de zile. Perechile cuibăresc solitar. Cuiburile sunt construite din materiale vegetale. Amplasarea cuiburilor are loc de obicei în zone mai retrase, pe mal sau în imediata lui apropiere.

Distribuție: Specia are o distribuție largă Palearctică, cuibărind în toată zona boreală și de tundră a Europei și Asiei. În Europa cuibărește în peninsula Scandinavă, Finlanda și nordul Rusiei. În perioada de iarnă migrează în zonele sudice, în regiunile de coastă ale oceanului Atlantic și ale mărilor și pe apele interioare ale continentului, care rămân dezghețate.

Efective populaționale: Populația globală este estimată la 275 000 - 1 500 000 de indivizi. Cea europeană cuibăritoare este estimată la 53 800 - 87 800 de perechi. Deocamdată, datorită unui teritoriu de răspândire imens, specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională în Europa este considerată a fi descrescătoare.

Relevanța sitului pentru specie: Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior prezintă specia ca fiind prezentă pentru hrănire în pasaj, fără a se estima dimensiunea populațiilor sau localizarea prezenței acestora.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

În perioada de iarnă specia poate fi întâlnită pe orice corp de apă rămas dezghețat, în special lacuri de acumulare sau zona de coastă; ocazional ierneză și pe cursuri mari de râuri lent curgătoare. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, neavând habitat favorabil pentru hrănire în zonă.

***Gelochelidon nilotica* (pescăriță râzătoare)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Pescărița râzătoare este o specie caracteristică zonelor lagunare cu apă salmastră și țărmurilor nisipoase, dar apare și pe lacurile cu apă dulce și mlăștinoase. Lungimea corpului este de 35-42 cm și are o greutate de 150-192 g. Anvergura aripilor este de circa 76-86 cm. Este ușor de confundat cu sterna de mare (*Sterna sandvicensis*) mai ales în cazul păsărilor tinere. Adulții au înfățișare similară. Penajul este gri deschis, iar coada este scurtă și scobită. Partea superioară a capului este neagră, iar ciocul este gros, asemănător pescărușilor. Se hrănește cu insecte, râme, melcișori, șoareci, șopârle.

Distribuție: Este o specie prezentă în sudul și estul continentului european.

Efective populaționale: Populația europeană este relativ mică, cuprinsă între 12000-22000 de perechi. A înregistrat un declin semnificativ în perioada 1970-1990. Deși efectivele speciei s-au menținut stabile în Rusia, s-a înregistrat o scădere continuă în estul Europei, iar pe ansamblu populația este în declin. Populația estimată în România este de 12-50 de perechi. Cele mai mari efective sunt în Ucraina, Turcia, Rusia și Spania.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie de pasaj,

cu un efectiv populațional aproximat la 5-10 de indivizi. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, neavând habitat favorabil în zona investigată.

***Glareola pratincola* (ciovlică ruginie)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Ciovlica ruginie este o specie caracteristică zonelor deschise, sărăturoase, nisipoase, cu puțină vegetație, din apropierea lagunelor. Lungimea corpului este de 24-28 cm și are o greutate medie cuprinsă între 70-95 g. Anvergura aripilor este de circa 60-70 cm. Adulții au înfățișare similară. De la distanță pare maro-sură, cu aripile lungi, coada în furculiță și abdomenul alb. Sub cioc are o pată caracteristică gălbuie. Se hrănește preponderent cu insecte pe care le prinde în zbor. Are un zbor elegant și spectaculos ce amintește de cel al rândunicii. Se hrănește mai mult în zbor, în stoluri, adeseori la răsăritul și apusul soarelui. Fiind o specie ce aleargă bine, își prinde prada și prin urmărirea acesteia pe sol. Distrage pradătorii din apropierea cuibului prin aterizarea la sol și tragerea unei aripi de parcă ar fi ruptă. Călătorește pe distanțe lungi, mai ales noaptea și ierneză în Africa. Sosește din cartierele de iernare în a doua parte a lunii aprilie. Femela depune în mod obișnuit trei ouă în a doua parte a lunii mai, cu o dimensiune medie de 32,8 x 24,1 mm și o greutate ce variază între 8,11-11,7 g (circa 12% din greutatea femelei). Incubația durează 17-19 zile și este asigurată de ambii parteneri. Puii au un puf cenușiu-gălbui, vârgat cu negru. La câteva zile după eclozare puii părăsesc cuibul, însă continuă să fie hrăniți de părinți. Puii devin zburători la 22-28 de zile, însă devin independenți la 30-35 de zile.

Distribuție: Este o specie prezentă în sudul și estul continentului european.

Efective populaționale: Populația europeană a speciei este relativ mică, cuprinsă între 10000-18000 de perechi. A scăzut semnificativ în perioada 1970-1990. Din cauza declinului înregistrat în Spania și Turcia în perioada 1990-2000, populația europeană continuă să scadă. În România, populația estimată este de 450-800 de perechi. Cele mai mari efective sunt prezente în Spania și Turcia.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie de pasaj, cu un efectiv populațional aproximat la 10-14 indivizi. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea neavând habitat favorabil în zona investigată.

***Heliaetus albicilla* (codalb)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o specie de pasăre răpitoare de talie mare, ușor de recunoscut după silueta impunătoare, cu aripile lungi și rotunjite interior, primare "digitale"

bine definite, coada ușor romboidală și ciocul masiv. Sexele sunt asemănătoare, femela fiind relativ mai mare. Ajunge la penajul de adult începând cu al cincilea an din viață. Adulții au penajul de corp și aripile de culoare maronie, gâtul și capul de culoare galben-maronie, coada complet albă și ciocul galben. Juvenilii au coada închisă la culoare cu centrul penelor albicios și ciocul închis la culoare. Lungimea corpului este de 69 - 92 cm, anvergura de 200 - 245 cm și greutatea de aproximativ 4100 g în cazul masculului și de 5500 g în cazul femelei. Este o specie carnivoră cu dietă mixtă, incluzând specii de pești (mai ales speciile care înoată la suprafață), specii de păsări acvatice precum și ouăle și puii acestora, dar și mamifere de dimensiuni variate: rozătoare, iepuri, căprioare, oi și capre (mamiferele mari sunt de cele mai multe ori consumate atunci când sunt detectați indivizi morți). Începutul perioadei de reproducere variază în funcție de latitudine, din ianuarie în zonele sudice ale distribuției până în aprilie-mai în zonele arctice. Ponta este formată din 1 - 3 ouă (de obicei 2), incubate pentru o perioadă de 34 - 46 zile. Ambii adulți participă la clocire și la creșterea puilor. Puii părăsesc cuibul după 70 - 90 de zile de la eclozare și sunt dependenți de părinți pentru încă cel puțin 30 de zile, Cuibul este o structură masivă din crengi, captușită cu mușchi, licheni, alge, iarbă sau lână și este amplasat în arbori înalți sau în stâncării.

Distribuție: Specia are o distribuție largă, ocupând sud-vestul Groenlandei, Islanda, Europa (cu excepția zonei de sud-vest a acesteia), sudul Kazahstanului, sudul Mării Caspice și toată jumătatea nordică a Asiei, cu excepția nodului extrem. Majoritatea populațiilor sunt rezidente, cu excepția celor din nord-estul Europei, nordul și centrul Asiei. Iernează în zonele mai sudice ale Eurasiei. În România cuibărește fragmentat în afara arcului Carpatic, în zonele umede întinse, mai ales în cele prezente în Delta și pe cursul Dunării. Punctiform cuibărește și în Câmpia de Vest și zonele joase din Moldova.

Efective populaționale: Populația globală este estimată la 24 200 - 49 000 de indivizi. Populația europeană este estimată la 9 000 - 12 300 de perechi cuibăritoare, tendința populațională la nivel european fiind crescătoare. Populația din România este estimată la 110 - 220 indivizi, tendința populațională fiind crescătoare.

Relevanța sitului pentru specie: Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior indică specia ca fiind prezentă în pasaj, fără a oferi informații despre numărul de indivizi sau localizarea acestora.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Codalbul preferă zonele umede mari, incluzând zonele de luncă ale râurilor, mlaștini extinse, lacuri și zonele de coastă. Pentru cuibărire preferă habitatele forestiere cu arbori înalți din vecinătatea zonelor umede (păduri, zăvoaie etc.), dar și stâncăriile (foarte rar cuibărește direct pe sol). În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, zona nefiind favorabilă nici pentru hrănire, nici pentru cuibărirea speciei.

***Ixobrychus minutus* (stârc pitic)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Pasăre sfioasă, stârcul pitic poate fi observat în habitate specifice zonelor umede, cu stufăriș și luciu de apă, fiind întâlnit cu predominanță în zone cu multă vegetație higrofilă, precum stuful, *Typha* sp., trestia, *Phragmites* sp., sau orice altă

vegetație acvatică densă, care formează pâlcuri compacte. Ocupă, de asemenea, margini de lacuri, heleșteie, marginile riverane ale cursurilor de apă unde predomină vegetația lemnoasă. Oaspete de vară la noi în țară, greu de observat datorită modului de viață retras în stufărișuri. Atunci când este deranjat, stârcul pitic preferă să se depărteze prin alergare decât în zbor sau rămâne nemișcat în stuful dens, unde cu greu poate fi detectat. Trăiește singur sau în perechi, uneori în grupuri mici în timpul migrației. Longevitatea maximă cunoscută este de 6 ani și 11 luni. Se hrănește cu pești, amfibieni și insecte (greieri, lăcuste, omizi și gândaci). Mai consumă și alte nevertebrate precum păianjeni, moluște, crustacee (creveți și raci), dar și reptile sau păsări mici. Este o specie preponderent crepusculară. Pasăre monogamă care își stabilește cuibul solitar sau în colonii mici (acolo unde condițiile de habitat sunt favorabile, caz în care cuiburile sunt situate la o distanță minimă de 5 m unul față de celălalt). Sosește în locurile de cuibărit la începutul lunii aprilie. Locul ales de mascul pentru cuib este de obicei un teren cu paie, stuf și frunze, situat în desigurul stufului, pentru a proteja puii de animalele de pradă. La construirea cuibului, care are forma unei farfurii puțin adânci și este alcătuit din trestie, papură și alte resturi vegetale, participă de obicei cei doi părinți. Femela depune în a doua parte a lunii mai 5-7 ouă culoare albicioasă, mată, cu tente albăstrui-verzui, cu o dimensiune medie de 37,3 x 26,6 mm. Dacă există condiții favorabile, perechea depune o a doua pontă, în luna iunie. Incubația este asigurată de ambii părinți. După 16-19 zile puii eclozează și rămân în cuib o perioadă de 7-9 zile, fiind hrăniți cu larve de insecte, insecte, mormoloci și chiar lipitori. După părăsirea cuibului, ei rămân în vecinătatea acestuia, cerșind hrană de la părinți. După circa o lună de la eclozare devin zburători și își pot asigura singuri hrana.

Distribuție: Specia are o răspândire paleartică, având o distribuție mare ca areal. Este o specie migratoare, care iernezează preponderent în centrul și sudul Africii. În România această specie este răspândită cu preponderență în Delta Dunării, dar și în zonele umede din interiorul țării, unde sunt îndeplinite condițiile de habitat.

Efective populaționale: Populația europeană estimată a speciei este relativ mică, cuprinsă între 60.000 și 120.000 de perechi. În perioada 1970–1990 a înregistrat un declin accentuat, care încă nu a fost recuperat, deși în perioada 1990–2000 populația a rămas relativ stabilă. În România se estimează că populația cuibăritoare este cuprinsă între 10.000 și 15.000 perechi, efective mai mari regăsindu-se în Ucraina și Rusia.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie cuibăritoare și de pasaj, cu un efectiv populațional aproximat la 50-100 de indivizi și 20-25 de perechi cuibăritoare. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Stârcul pitic preferă habitate specifice zonelor umede, cu stufăriș și luciu de apă, fiind întâlnit cu predominanță în zone cu multă vegetație higrofilă, precum stuful, *Typha* sp., trestia, *Phragmites* sp., sau orice altă vegetație acvatică densă, care formează pâlcuri compacte. În zona amplasamentului proiectului nu au fost identificate suprafețe care să ofere condițiile minime de habitat pentru această specie.

***Lanius collurio* (sfrâncioc roșiatic)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Sfrânciocul roșiatic este caracteristic zonelor agricole deschise de pășune, cu multe tufișuri și mărăcinișuri. Este întâlnit până la o altitudine maximă de 1.700 m. Longevitatea maximă cunoscută este de 10 ani și 1 lună. Este o specie diurnă. Hrana este alcătuită aproape exclusiv din insecte mari. Stă la pândă pe o creangă, cu fața către o zonă larg deschisă, de unde plonjează către prada pe care o capturează din zbor. Când are ocazia, consumă și șopârle, rozătoare sau chiar mamifere mici. Obișnuiește să jefuiască cuiburile păsărilor mici cântătoare, furând puii acestora. Are obiceiul de a fixa surplusul de pradă capturată în spinii arbuștilor, pentru a-l folosi în zilele cu vreme ploioasă, când hrana este mai puțin disponibilă. Prada prinsă este omorâtă prin lovituri precise cu ciocul în spatele gâtului. Sosește din cartierele de iernare în aprilie, întorcându-se în grupuri mici de 5-7 păsări. Perechile cuibăresc la o distanță de 100-300 m unele de celelalte. Cântecele nupțial este de slabă intensitate, imitând cântecele altor păsărele. Cuibul este amplasat la o înălțime de până la 2 m de sol, în mărăcini sau copaci mici. Este alcătuit de către ambii parteneri în circa 4-5 zile, din materiale vegetale căptușite cu iarbă și mușchi. Femela depune în mod obișnuit 4-6 ouă la sfârșitul lunii mai și începutul lunii iunie, cu o dimensiune de circa 22 x 17 mm. Ouăle sunt mate, cu pete cenușii pe fond verzui, gălbui sau roz. Este o specie cu mare variabilitate de formă și cromatică a ouălor. Incubația durează în jur de 13-15 zile și este asigurată de către femelă, care este hrănită în tot acest timp de mascul. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și devin zburători după 14-15 zile. Este depusă o singură pontă pe an.

Distribuție: Sfrânciocul roșiatic este o specie larg răspândită în Europa, exceptând în mare parte zonele nordice, sudul și centrul Peninsulei Iberice și multe din insulele din Marea Mediterană. Este o specie migratoare, care ierneză în Africa, cu preponderență în Sudan, Egipt și Etiopia.

Efective populaționale: Populația europeană este mare, cuprinsă între 6.300.000 și 13.000.000 de perechi. A înregistrat un declin moderat între 1970 și 1990. În perioada 1990–2000, populația s-a menținut stabilă în țările estice, dar nu se cunosc tendințele din Rusia și Spania. În România numărul estimat de perechi este de 1.600.000-3.600.000, fiind una dintre cele mai numeroase populații din Europa; efective mai mari sunt înregistrate doar în Rusia.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0098 Lunca Siretului Inferior, specia cuibărește constant pe tot cuprinsul sitului, în efective relativ reduse, efectivele cele mai semnificative fiind localizate în Pădurea Neagră. Specia este destul de comună și larg răspândită în cadrul ariei naturale protejate, cu densități mai mari în zonele cu tufișuri relativ abundente, cu un efectiv estimat la 100 -500 de perechi cuibăritoare. Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

Sfrânciocul roșiatic este caracteristic zonelor agricole deschise de pășune, cu multe tufișuri și mărăcinișuri. Este întâlnit până la o altitudine maximă de 1.700 m. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în interiorul amplasamentului, însă în zona învecinată acestuia este prezentă. Cu toate acestea, realizarea lucrărilor propuse nu va interveni negativ asupra habitatului, în evoluția populației sau în starea de conservare a speciei.

Figura 11 Localizarea speciei *Lanius collurio* în relație cu amplasamentul proiectului

***Lanius minor* (sfrâncioc cu frunte neagră)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Sfrânciocul cu frunte neagră este caracteristic zonelor agricole deschise, cu tufișuri și copaci izolați. Vânează pândind din locuri ce oferă o bună vizibilitate, cu o înălțime de până la 6 m. Adeseori stă pe firele electrice care traversează habitatele caracteristice. Este o specie omnivoră, dar se hrănește preponderat cu insecte precum coleoptere, fluturi, molii, muște și coșai. Mai consumă și melci, miriapode, dar și șopârle, șoareci și chiar păsări de mici dimensiuni. Capturează prada din aer sau de pe sol. Obişnuiește să captureze mai mult decât poate consuma, surplusul de pradă fixându-l în spinii arbuștilor, pentru a-l folosi în zilele cu vreme ploioasă, când hrana este mai puțin disponibilă. Masculul hrănește mai întâi femela și numai după aceea începe să facă provizii. Sosește din cartierele de iernare în prima jumătate a lunii mai. Cuibul este alcătuit din crenguțe și rădăcini, fiind căptușit cu frunze și flori de plante aromatice. Cuibul este construit de ambii parteneri, într-un interval de 5-9 zile, fiind compact și alcătuit din rădăcini, crenguțe, fragmente vegetale subțiri, cu intercalări de plante odorante (*Thymus* sp., *Menta* sp.), iar la interior este căptușit cu fire de păr de la animalele domestice în amestec cu pene. El este construit la aproximativ 4-6 m de la sol, pe o ramificație a crengilor în salcâmi, duzi, plopi sau pomi fructiferi. Femela depune în mod obișnuit 3-7 ouă în a doua parte a lunii mai și în prima parte a lunii iunie, cu o dimensiune de 24 x 17,8 mm. Forma lor este ovală spre oval-alungită, iar culoarea de bază verzuie sau verde-pal; maculele măslinii și cenușii sunt dispuse în rozetă la nivelul polului bazal. Incubația durează 14-16 zile și este asigurată de ambii

părinți, însă mai ales de către femelă, care este hrănită în tot acest timp de mascul. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și devin zburători după 16-18 zile, în perioada cuprinsă între sfârșitul lui iunie și până în august. Este posibilă depunerea unei ponte de înlocuire atunci când prima pontă a fost distrusă.

Distribuție: Sfrânciocul cu fruntea neagră cuibărește în sudul și centru Europei, precum și în vestul Asiei. Este o specie migratoare, care ierneză în Africa, cu precădere în Botswana, Namibia, Zimbabwe și Africa de Sud.

Efective populaționale: Populația europeană este mare, cuprinsă între 620.000 și 1.500.000 de perechi, ceea ce reprezintă mai mult de jumătate din populația globală a speciei. Populația europeană a înregistrat un declin moderat între 1970 și 1990. Deși în unele țări efectivele s-au menținut stabile în perioada 1990–2000, totuși în cele mai multe țări s-a înregistrat o scădere, inclusiv în România, care deține în prezent una dintre cele mai mari efective cuibăritoare (65.000-130.000 de perechi). Astfel, populația înregistrează un declin moderat.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0098 Lunca Siretului Inferior, specia cuibărește constant pe tot cuprinsul sitului, în efective relativ reduse, efectivele cele mai semnificative fiind localizate în zona nordică a sitului. Specia este destul de comună și larg răspândită în cadrul ariei naturale protejate, cu densități mai mari în zonele cu tufișuri relativ abundente, cu un efectiv estimat la 20-35 de perechi cuibăritoare. Starea de conservare globală a speciei în cadrul ariei naturale protejate este evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

Sfrânciocul roșiatic este caracteristic zonelor agricole deschise de pășune, cu multe tufișuri și mărăciunișuri. Este întâlnit până la o altitudine maximă de 1.700 m. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în interiorul amplasamentului sau în zona învecinată acestuia. Specia poate însă fi prezentă în zonă, dar realizarea lucrărilor propuse nu va interveni negativ asupra habitatului, în evoluția populației sau în starea de conservare a speciei.

***Larus cachinnans* (pescăruș pontic)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Pescărușul pontic este un pescăruș mare, 59-67 cm și 680-1330 g. Picioarele, aripile și gatul sunt mai lungi decât cele ale pescărușului argintiu. Spatele și aripile sunt de un gri (argintiu) ușor mai închis decât ale pescărușului argintiu, dar mai palide decât ale pescărușului cu picioare galbene, vârful aripilor sunt negre, iar restul corpului este alb. Ciocul este galben, cu o pata roșie aproape de vârf. Culoarea picioarelor variază de la roz pal la o culoare galben pal. Ponta este depusă încă din aprilie, și constă din 2-3 oua brune, cu pete mai întunecate, clocite cu schimbul de ambii parteneri. Se hraneste cu pesti, crustacee, scoici, dar și cu resturi menajere.

Distribuție: În general în arealele din jurul Mării Negre și Mării Caspice, cu extensie în est până în zona Chinei. La momentul actual este în extensie nordică, spre Polonia și Germania, favorizat de capacitatea lui de a cuibări în orașe.

Efective populaționale: nu au fost evaluate și nu sunt cunoscute.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie de pasaj și iernare, cu un efectiv populațional aproximat la 300-500 de indivizi, dintre care circa 50-100 ierneză. Starea globală de conservare a specie a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj sau iernat în aria investigată.

***Larus minutus* (~*Hydrocoloeus minutus* – pescăruș mic)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Pescărușul mic este o specie caracteristică zonelor umede reprezentate de lacuri bogate în stuf, mlaștini sau coaste lagunare cu apă salmastră sau marine. Este cel mai mic dintre pescăruși. Lungimea corpului este de 25-30 cm și are o greutate de 88-162 g. Anvergura aripilor este de circa 70-78 cm. Adulții au înfățișare similară. Penajul capului este negru, aripile sunt late și rotunjite, iar partea de sub aripi este închisă la culoare. Picioarele sunt de un roșu aprins, iar ciocul este închis, negru-roșiatic. Gâtul și spatele sunt albe. Se hrănește cu insecte, inclusiv libelule, viermi și peștișori. Manifestă preferință pentru larvele de chironomide. e hrănește adeseori împreună cu alte specii de pescăruși. Își prinde hrana în zbor în cazul insectelor, dar și plonjează după pradă scufundându-se sau înoată în timp ce caută hrana. Sosește din cartierele de iernare în a doua parte a lunii aprilie și începutul lunii mai. Femela depune în mod obișnuit 2-3 ouă, în a doua parte a lunii iunie, cu o dimensiune medie de 42 x 30 mm și o greutate medie de 19,7 g. Incubația durează în jur de 23-25 de zile și este asigurată de ambii parteneri. Puii părăsesc cuibul la câteva zile după eclozare și rămân dependenți de părinți până la 21-24 de zile, când devin zburători.

Distribuție: Este o specie prezentă mai ales în nord-estul continentului european. Ierneză în Europa și pe coastele Mării Caspice și ale Mării Negre.

Efective populaționale: Populația europeană este relativ mică, cuprinsă între 24000-58000 de perechi. A prezentat un declin moderat în perioada 1970-1990. Efectivele înregistrate au fluctuat în perioada 1990-2000 și chiar dacă s-au menținut relativ stabile, nu au atins pragul avut înainte de scădere. Cele mai mari efective cuibăritoare sunt în Rusia, Finlanda, Belarus și Estonia. Dintre exemplarele care ierneză în Europa, cele mai multe sunt prezente în Olanda, Turcia, Azerbaidjan și Germania.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie de pasaj, cu un efectiv populațional aproximat la 20-50 de indivizi. Starea globală de conservare a specie a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj sau iernat în aria investigată.

***Larus ridibundus* (pescăruș râzător)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o specie de pescăruș de talie mică. Sexele sunt asemănătoare. La adulți, gâtul, pieptul și burta și coada sunt albe, iar spatele gri. Vârful aripilor este negru. Picioarele și ciocul sunt roșii. În penaj de vară, capul este maro închis, iar iarna alb, cu o pată neagră în zona urechii. Juvenilii au colorit marmorat, cu nuanțe de maro în primul an, apoi în următorii ani penaj de tranziție către adulți. Lungimea corpului este de 35 - 39 cm, anvergura aripilor este de 86 – 99 de cm, iar greutatea de 195 – 325 de grame. Specie consumă preponderent insecte și alte nevertebrate, legate în special de mediile acvatice (dar și terestre). Într-o măsură mai mică se hrănește și cu pești de mici dimensiuni. Ca și alte specii de pescăruși, poate fi oportunistă (mai ales iarna), hrănindu-se la rampele de depozitare a deșeurilor. Perioada de reproducere începe devreme, uneori în martie. Depunerea ouălor are loc începând cu luna aprilie (sau mai), femela depunând de obicei 1-3 ouă, pe care le clocește timp de 22-26 de zile. Puii părăsesc cuibul după 35 de zile. Perechile cuibăresc de obicei colonial, cu colonii dense, cuiburile fiind uneori și la 1 metru distanță. Cuibul este construit din resturi vegetale și pene și este amplasat pe solul rudimentar excavat. Preferă insulele, pentru protecția împotriva prădătorilor. Substratul este adesea nisip sau pietriș pe malul apelor, dar poate fi amplasat și în vegetație sau pe insule plutitoare (plauri).

Distribuție: Specie paleartică cu distribuție foarte largă, din vestul Europei (inclusiv Islanda), până în extremul Orient (Japonia, Kamceatka). În nord cuibărește în Scandinavia și Siberia, iar în sud până în Asia Mică și Mongolia. În perioada de iarnă distribuția este mai largă, folosind în special pentru hrănire zone mult mai largi (Atlanticul, Mediterana, Oceanul Indian și Marea Chinei de Est). În România cuibărește în zone cu lacuri mari și ape lent curgătoare, din zonele joase, în special în Delta Dunării, luncile râurilor mari din Bărăgan și Moldova, precum și pe câteva lacuri din Transilvania și Câmpia de Vest.

Efective populaționale: Populația mondială a speciei este estimată la 4 800 000 - 8 900 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 1 340 000 – 1 990 000 de perechi. Tendința la nivel european este neclară, deși unele populații au înregistrat creșteri semnificative. În România, populația estimată este de 3 500 – 8 000 de perechi. Tendința populațională este deocamdată necunoscută.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie cuibăritoare, de pasaj și iernare, cu un efectiv populațional aproximat la 1000-5000 de indivizi, dintre care 200-300 iernează și 30-50 de perechi cuibăresc. Starea globală de conservare a specie a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

Este o specie acvatică, fiind legată atât în sezonul de cuibărit cât și în afara acestuia de ape stătătoare sau lent curgătoare, bogate în nevertebrate acvatice și pește de mici dimensiuni. În afara sezonului de cuibărit, exemplarele au mișcări foarte ample, vizitând bazine acvatice aflate la sute de kilometri, inclusiv suprafețe de apă deschise vaste (marine sau oceanice). În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului,

ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj sau iernat în aria investigată.

***Limosa limosa* (sitar de mal)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Sitarul de mal are penajul mult mai spectaculos primăvara în perioada împerecherii. Capul, gatul și pieptul au o colorație roșie-cărămizie, pe spate și pe aripi este pestriț, brun închis cu alb iar pe abdomen este alb-cenușiu. Ciocul este lung și subțire, cu baza roz și vârful negru iar picioarele sunt relativ lungi și de culoare neagra. Iarna, penajul pierde nuanțele de cărămiziu și lasă loc celor de cenușiu. Sitarul de mal se hrănește cu viermi, moluște, crustacee și diferite semințe pe care le caută în malul de pe fundul apei. Cuibul este bine mascat în vegetația bogată iar femela depune 3-4 oua într-o singură serie pe an.

Distribuție: este răspândit pe tot continentul european însă ca o prezenta destul de rară. Zonele preferate de cuibărit sunt N-V-ul Europei. La noi în țară este întâlnită ca pasare de pasaj și ca oaspete de vară în Delta Dunării. Rar poate fi văzută și în apropierea bălților din interiorul țării.

Efective populaționale: nu există informații referitoare la populația globală sau la cea națională

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie în pasaj, cu un efectiv populațional aproximativ la 500-1000 de indivizi. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind absentă în aria investigată.

***Lullula arborea* (ciocârlie de pădure)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Cuibărește în diferite habitate deschise și semideschise mozaicate cu tufărișuri, în zonele de agricultură și pășunile abandonate, în livezile tratate în mod tradițional extensiv, în lizierele pădurilor și în regenerările naturale ale habitatelor forestiere. Arată o preferință pentru solurile nisipoase, acide și aride cu vegetație ierboasă rară și scurtă (sub 5 cm). Foarte rar pot fi găsite cuibărit și în habitate antropice, precum parcurile de mari dimensiuni din localități. Migrează în timpul zilei. Este o specie solitară, cu excepția perioadei de reproducere, când stă în perechi sau în grupuri familiale mici. În timpul cuibăritului consumă mai ales insecte (gândaci, muște, fluturi de zi și molii), pe care le prinde pe sol, în proximitatea cuibului (la maximum 100 m de acesta). În migrație și în timpul iernării consumă în special semințe de diverse plante. După iernare, masculii revin de obicei la aceleași locuri de cuibărit, femelele nemanifestând un atașament față de acestea. Teritoriul este marcat prin cântec, acesta fiind efectuat dimineața devreme și seara. Ambii parteneri cântă, atât în zbor, cât și așezați pe un suport sau chiar pe sol. Este o specie monogamă. Cuibul este construit de către femelă pe sol, într-o zonă protejată

de iarbă mai înaltă sau tufișuri. Baza cuibului este o adâncitură rotundă în sol, ascunsă sub o tufă, iar ca materiale de construcție sunt folosite rădăcini fine, mușchi și crenguțe subțiri; la final, cuibul este căptușit la interior cu păr de cal, frunze și fire de iarbă mai fine. Ponta constă din 3-5 ouă gri-albicioase cu pete maro-roșcate, care sunt clocite numai de către femelă, care alternează perioadele de clocire cu scurte perioade de hrănire și adăpare. Timpul de incubare este de 14-15 zile. Puii sunt hrăniți de ambii părinți exclusiv cu insecte. Ei părăsesc cuibul la vârsta de 10-12 zile (ocazional și mai repede dacă cuibul este deranjat) și devin capabili de zbor peste 3-4 zile. Dacă este depusă o a doua pontă, masculul hrănește puii din prima generație. Aceștia rămân pe teritoriul părinților până când și a doua pontă este îngrijită, iar la sfârșitul cuibăritului părinții împreună cu cele două rânduri de pui zburători formează un stol mic. Poate exista și o a treia pontă într-un sezon de reproducere, dacă există condiții favorabile de mediu și hrană suficientă.

Distribuție: Ciocârlia de pădure este larg răspândită în toată Europa, ceea ce reprezintă peste 75% din arealul global al speciei. Majoritatea populațiilor migrează pentru iernare în Orientul Mijlociu, cu excepția populațiilor din zona Mării Mediterane, care sunt sedentare. În România are o distribuție aproape omogenă apărând în toate habitatele corespunzătoare speciei, cu populații sedentare pe Lunca Dunării și în Dobrogea.

Efective populaționale: Populațiile care cuibăresc în Europa sunt relativ mari (1.300.000-3.300.000 de perechi) și au suferit o scădere în anii 1970–1990. În prezent efectivul cuibăritor în Europa este considerat stabil. Cele mai mari efective sunt înregistrate în Spania, Turcia și Rusia. Populația cuibăritoare în România este estimată între 100.000 și 250.000 de perechi.

Relevanța sitului pentru specie: Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior prezintă specia ca fiind de pasaj sau cuibăritoare în zonă, fără a oferi informații despre dimensiunea populațiilor sau localizarea acestora.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNICATIV

Cuibărește în diferite habitate deschise și semideschise mozaicate cu tufărișuri, în zonele de agricultură și pășunile abandonate, în livezile tratate în mod tradițional extensiv, în lizierele pădurilor și în regenerările naturale ale habitatelor forestiere. Arată o preferință pentru solurile nisipoase, acide și aride cu vegetație ierboasă rară și scurtă (sub 5 cm). În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în interiorul amplasamentului, însă în zona învecinată acestuia este prezentă. Cu toate acestea, realizarea lucrărilor propuse nu vor interveni negativ asupra habitatului, în evoluția populației sau în starea de conservare a speciei.

Figura 12 Localizarea speciei *Lululla arborea* în relație cu amplasamentul proiectului

***Merops apiaster* (prigorie)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Specie de pasăre de talie medie, cu siluetă foarte caracteristică, atât așezată cât și în zbor. Coloritul este foarte viu, în culori contrastante. Sexele sunt asemănătoare. Capul, spatele și partea proximală a aripii sunt roșu-marونیu, abdomenul și partea distală a aripii sunt albastre, iar bărbia, gâtul și parțial spatele sunt galbene. Banda terminală a aripilor este neagră. Caracteristice sunt și penele centrale din coadă sunt mai lungi decât restul și ciocul lung și curbat. Lungimea corpului este de 25-29 de cm, anvergura aripilor este de 36 – 40 de cm, iar greutatea de 44 – 78 de grame. Specie strict insectivoră, consumă mai ales specii din familia Hymenopterelor: bondari, viespi, albine. Insectele sunt prinse din aer, apoi se folosește de suportul pe care se așează pentru a îndepărta acul prin lovituri repetate. Suplimentar, consumă și alte specii de insecte pe care le prinde din aer: libelule, lăcuste, cicade etc. Reproducere Perioada de reproducere începe în luna mai. Depunerea ouălor are loc începând cu luna aprilie, femela depunând 4-10 ouă, pe care le clocesc ambele sexe 13-20 de zile. Puii părăsesc cuibul după 30-31 zile. La hrănirea puilor, foarte multe perechi au un individ ajutor, care este de obicei un pui din sezonul precedent. Perechile cuibăresc colonial, marea majoritate întorcându-se din migrație în colonia din anul precedent. Cuibul este amplasat la capătul tunelului săpat în pereții lutoși (galeria cuibului poate avea 70 – 150 de cm).

Distribuție: Specia are o distribuție largă în Palearctic, din vestul Europei, până în Asia Centrală, fiind în general o specie termofilă. În zona de vest a Palearcticului, este prezentă în sezonul de cuibărit în partea sudică și sud-estică a Europei, nordul Africii și Orientul Apropiat. În România specia cuibărește pe o arie largă, din Delta și Lunca Dunării, până în zonele de deal.

Efective populaționale: Populația mondială a speciei este estimată preliminar la 14 000 000 – 25 000 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 2 800 000 – 5 000 000 de perechi. Tendința la nivel european este considerată stabilă. În România, populația estimată este de 200 000 – 400 000 de perechi. Tendința populațională este deocamdată necunoscută.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie cuibăritoare și de pasaj, cu un efectiv populațional aproximat la 1000-5000 de indivizi, dintre care 300-500 de perechi cuibăresc. Starea globală de conservare a specie a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: MINOR

Este o specie de zone deschise, largi, însorite și cu precipitații mai reduse. Cuibărește în zone cu soluri nisipoase sau argiloase, cu rupturi sau alunecări de teren, unde solul este expus, relativ vertical, în care își poate săpa galerii. De asemenea, cuibărește în malurile înalte, lutoase, ale râurilor din zonele joase. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj sau iernat în aria investigată. Cu toate acestea, zona limitrofă a amplasamentului oferă habitat relativ favorabil pentru cuibărire (maluri înalte lutoase unde pot fi săpate galerii), dar acest tip de habitat este frecvent prezent în zonă, lucrările neinfluențând în mod semnificativ habitatul speciei.

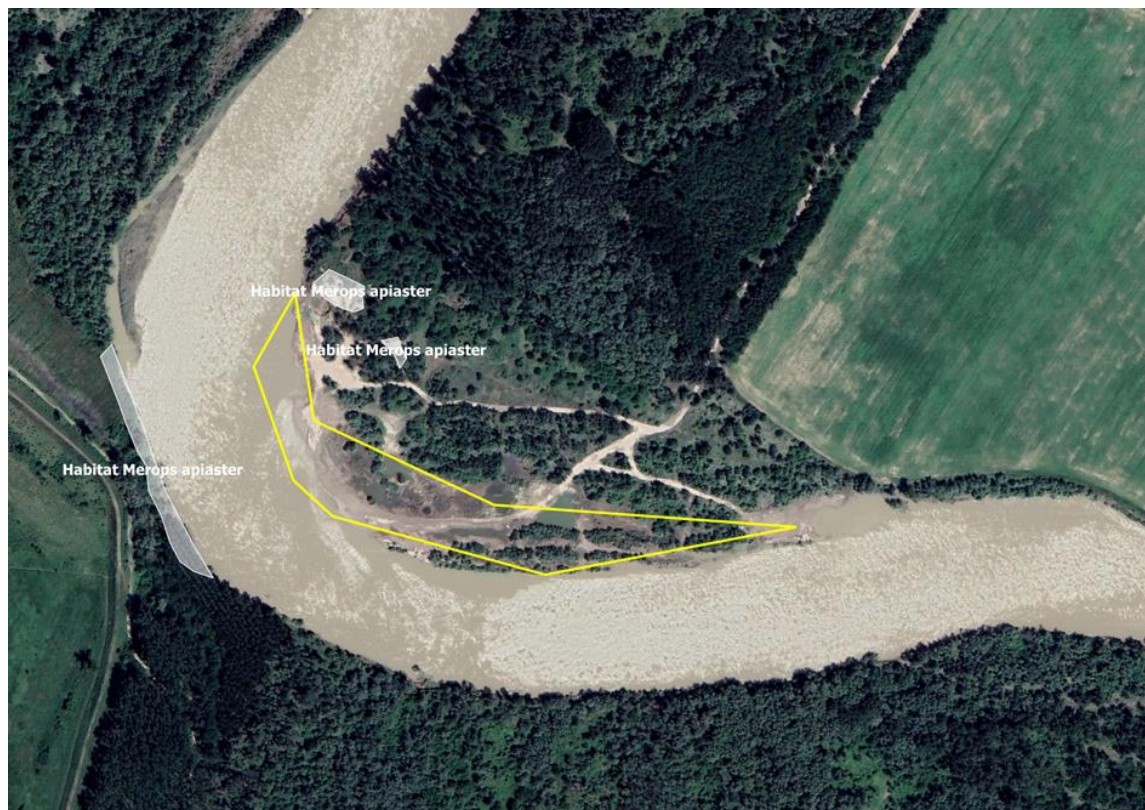

Figura 13 Localizarea habitatelor speciei *Merops apiaster* în relație cu amplasamentul proiectului

***Nycticorax nycticorax* (stârc de noapte)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o specie de stârc de medie. Nu există dimorfism sexual, atât femela cât și masculul având colorit negru pe cap și spate și gri pe aripi. Abdomenul este albicios. La ceafă au două pene mai lungi, albe (egrete), care în perioada de reproducere sunt bine evidențiate, mai erecte. Păsările tinere au colorit maroniu cu pete albe pe spate, iar pe piept și abdomen mai deschis și striat. Lungimea corpului este de 58-65 cm și are o greutate medie de 278-1100 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 90-100 cm. Este o specie carnivoră oportunistă, hrănindu-se cu o gamă foarte largă de organisme acvatice sau din zone mlăștinoase, în special pești de talie mică, larve, amfibieni, moluște sau reptile. Ocazional vânează și în habitate periferice zonelor umede, în special ortoptere, gândaci, lipitori, micromamifere sau chiar alte specii de păsări de talie mică. Perioada de reproducere începe în luna aprilie. Femela depune de obicei 3-5 ouă. Incubarea durează 21-24 de zile. Puii devin zburători la 40-50 de zile. Perechile cuibăresc colonial, adesea în colonii mixte cu alte specii de Ardeidae. Cuiburile sunt construite din crengi sau stuf. Amplasarea cuiburilor are loc de obicei în zone mai retrase, ascunse, în vegetație densă, în arbori sau pe stuf, în apropierea sau deasupra apei.

Distribuție: Este una din speciile de stârci cu cea mai largă răspândire pe glob, fiind întâlnit pe toate continentele, cu excepția Australiei și Antarcticii. În Europa ajunge până în nordul Germaniei și al Poloniei. În România cuibărește în special în zonele joase extracarpătice (în interiorul arcului Carpat numărul coloniilor este mai redus), Delta Dunării și sistemul lagunar fiind cele mai importante zone.

Efective populaționale: Populația globală este estimată la 570 000 - 3 730 000 de indivizi. Cea europeană cuibăritoare este estimată la 60 000 - 86 100 de perechi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 4 000 - 8 000 de perechi cuibăritoare. Deocamdată, datorită unui teritoriu de răspândire imens, specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională în Europa este considerată descrescătoare, deși la nivel mondial se consideră a fi stabilă. În România tendința populațională este necunoscută.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie cuibăritoare și de pasaj, cu un efectiv populațional aproximat la 100-200 de indivizi și 20-30 de perechi cuibăritoare. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Specia este legată de habitatele acvatice naturale, întinse, cu vegetație bogată în care își amplasează coloniile și cu zone mlăștinoase întinse, pentru hrănire. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în imediata apropiere a amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în pasaj în aria investigată. Arealul amplasamentului nu prezintă habitat favorabil pentru cuibărit sau pentru hrănire.

***Pelecanus onocrotalus* (pelican comun)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o specie de pelican de talie mare, cu dimorfism sexual redus, femela având dimensiuni mai mici decât ale masculului. Penajul general este alb, cu nuanțe roz-gălbui, excepție făcând penele de zbor ale aripilor (remigele), care sunt de culoare neagră și variază către gri închis spre interiorul aripii, contrastând cu restul penajului alb. Pe cap prezintă pene alungite care formează o creastă atârnată pe spate. Sacul gular este de culoare gri-gălbui, mai intens colorat în perioada de cuibărire, picioarele sunt de culoare galben-rozaliu, iar pielea din jurul ochilor este lipsită de pene și are o culoare rozalie. Lungimea corpului este de 140 - 175 cm, anvergura de 245 - 295 cm, iar greutatea este de 9 - 15 kg în cazul masculilor și 5 - 9 kg în cazul femelelor. Este o specie ihtiofagă, consumând în principal ciprinide. Se hrănește de cele mai multe ori în grupuri, în ape cu adâncime mică. Perioada de cuibărire se desfășoară începând cu sfârșitul lunii martie. Ponta este formată din 1 - 3 ouă (ce obicei 2 ouă) care sunt incubate pentru o perioadă de 29 - 36 de zile. Puii sunt hrăniți la cuib în prima parte a vieții și sunt capabili de zbor la 65 - 75 de zile de la eclozare. Cuibărește în colonii, cuiburile fiind de obicei sub forma unor adâncituri în sol, căptușite cu materiale vegetale.

Distribuție: Specia are o distribuție fragmentată pe tot arealul, fiind prezentă din sud-estul Europei până în estul Kazahstanului și nordul Indiei, precum și în Africa Sub-sahariană. Iernează în Africa și în sud-vestul Asiei. În România cuibărește în Delta Dunării, într-o singură locație (colonie).

Efective populaționale: Populația globală a speciei este estimată la 265 000 - 295 000 de indivizi. Populația europeană este estimată la 4 900 - 5 600 de perechi, tendința populațională la nivel european este considerată crescătoare. Populația cuibăritoare din România este estimată la 4100 - 4480 perechi, tendința populațională fiind stabilă.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie de pasaj, cu un efectiv populațional aproximat la 100-200 de indivizi. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

Specia preferă în perioada de cuibărit zonele umede cu ape dulci sau salmastre și habitate palustre extinse, cum sunt lagunele, deltele și zonele mlăștinoase. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată ca prezentă în zona amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind absentă în aria investigată.

***Phalacrocorax carbo* (cormoran mare)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o specie de cormoran de talie mare, ce nu prezintă dimorfism sexual. Penajul general este negru cu reflexii metalice, coada este lungă, ciocul lung, masiv, deschis (gri), cu o pată portocaliu-gălbuie la bază, iar gâtul este gros și lung. Adulții cuibăritori au pete albe laterale pe abdomen și în zona gâtului și capului. Juvenilii ai abdomenul deschis la culoare (adesea alb). Lungimea corpului este de 77 - 94 cm, anvergura de 121 - 149 cm, iar greutatea este de 1810 - 2810 g. Este o specie predominant ihtiofagă. Consumă

pești de dimensiuni medii, de obicei în intervalul 10 - 20 de centimetri lungime, dar atacă și pești mai mari. Dimensiunea prăzii variază o dată cu temperatura apei, iarna consumând pești de dimensiuni mai mari. Se hrănește solitar sau în grupuri, prin urmărirea activă a prăzii. Adesea se asociază la hrănire cu alte specii (precum pelicani). Suplimentar consumă și alt tip de hrană, precum crustacee, amfibieni etc. Perioada de reproducere începe în luna aprilie. Ponta este formată din 2 - 6 ouă (de obicei 3 - 4) care sunt clocite pentru 27 - 31 de zile. Puii sunt capabili de zbor la aproximativ 50 de zile de la eclozare. Cuibul este construit din crengi și căptușit cu materiale vegetale mai fine, fiind amplasat de obicei în apropierea sau deasupra apei, în arbori, tufe, în stufăriș, pe sol (stâncărie) sau structuri artificiale. Cuibărește de obicei în colonii simple sau mixte împreună cu alte specii coloniale (mai ales stârci).

Distribuție: Cormoranul mare are o distribuție globală, cuibărind pe majoritatea continentelor (cu excepția Americii de Sud și Antarcticii). În zonele nordice este migrator, iar în restul arealului de distribuție este sedentar. În Europa cuibărește pe întreg teritoriul, inclusiv în Scandinavia și Islanda. În România specia cuibărește în special în zonele umede ale regiunilor joase din est și sud-est (mai ales Delta Dunării și cursurile râurilor mari) și izolat în rest. În perioada de iarnă se dispersează și poate fi observat în numere variabile pe majoritatea suprafețelor acvatice. Ocazional, în perioadele de iarnă cu temperaturi scăzute, se pot observa aglomerații temporare pe cursurile râurilor din zonele locuite (rămase dezghețate).

Efective populaționale: Populația globală a speciei este estimată la 1 400 000 - 2 100 000 de indivizi. Populația europeană este estimată la 401 000 - 512 400 de perechi, iar tendința populațională la nivel european este estimată ca fiind în creștere. Populația cuibăritoare din România este estimată la 12 000 - 20 000 de perechi, iar tendința populațională la nivel național este deocamdată necunoscută.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie de pasaj și iernare, cu un efectiv populațional aproximat la 500-1000 de indivizi. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În afara perioadei de cuibărire se dispersează foarte mult și poate apărea în majoritatea corpurilor de apă din zona de distribuție (în perioada de iarnă se aglomerează mai ales pe sectoarele de râu rămase dezghețate). În urma observațiilor efectuate în teren specia a fost identificată în pasaj în zona amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în aria investigată. Cu toate acestea, zona propriu-zisă a amplasamentului nu oferă condiții propice de hrănire pentru specie, impactul lucrărilor asupra ei fiind inexistent.

Figura 14 Localizarea speciei *Phalacrocorax carbo* în relație cu amplasamentul proiectului

***Phalacrocorax pygmaeus* (≈*Microcarbo pygmaeus* – cormoran mic)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o specie de cormoran de talie mică, ce nu prezintă dimorfism sexual. Penajul general este negricios cu reflexii verzui-bronz, coada este lungă, ciocul scurt, iar gâtul este gros și scurt. Adulții cuibăritori au o creastă mică deasupra frunții, iar capul, gâtul și partea dorsală sunt de culoare neagră cu smocuri mici de pene albe. Lungimea corpului este de 45 - 55 cm, anvergura de 80 - 90 cm, iar greutatea este de 565 - 870 g. Este o specie ihtiofagă. Consumă pești de dimensiuni mai mici, până la 15 cm, cu greutatea medie de 15 g, de obicei din familia Cyprinidae. Se hrănește solitar sau în grupuri mici, prin urmărirea activă a prăzii. Perioada de reproducere începe în luna aprilie și poate depune pona până în iulie. Pona este formată din 2 - 8 ouă (de obicei 4 - 6) care sunt clocite pentru 27 - 30 de zile. Puii sunt capabili de zbor la aproximativ 70 de zile de la eclozare. Cuibul este construit din crengi și căptușit cu materiale vegetale mai fine, fiind plasat de obicei în apropierea sau deasupra apei, în arbori, tufe sau în stufăriș. Cuibărește de obicei în colonii mixte împreună cu egrete, stârci și cormoranul mare.

Distribuție: Specia are o distribuție relativ restrânsă și fragmentată, arealul de cuibărire desfășurându-se din sud-estul Europei și Estul Turciei până la estul Mării Aral și Tajikistan, iar în sud până în Irak și Israel. În România cuibărește fragmentat de-a lungul cursului Dunării și în Delta Dunării, dar și în câteva locații izolate în Câmpia de vest și Transilvania. Populațiile cuibăritoare mai la nord coboară iarna în partea sudică a distribuției.

Efective populaționale: Populația globală a speciei este estimată la 48 000 - 137 000 de indivizi. Populația europeană este estimată la 37 600 - 50 400 de perechi, iar tendința populațională la nivel european este estimată ca fiind în creștere. Populația cuibăritoare din România este

estimată la 9 500 - 10 400 de perechi, iar tendința populațională la nivel național este estimată ca fiind crescătoare.

Relevanța sitului pentru specie: Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior indică prezența speciei în sit în pasaj, posibil și cuibărit, fără a oferi informații despre dimensiunea sau localizarea populațiilor.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Preferă zonele umede aflate la altitudini mici, cum sunt lacurile, cursurile de râu cu ape line și deltele, preferând pentru cuibărire arborii/arbuștii încorporați în vegetația palustră, precum și suprafețele cu stufărișuri. În afara perioadei de cuibărire este mai puțin pretențios și poate apare în majoritatea corpurilor de apă din zona de distribuție. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată în zona amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în aria investigată. Cu toate acestea, zona propriu-zisă a amplasamentului nu oferă condiții propice de hrănire pentru specie, impactul lucrărilor asupra ei fiind inexistent.

***Picus canus* (ghionoae sură)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Specia este considerată ca una specializată pe preferă pădurile de foioase din regiuni colinare și muntoase, fiind prezentă în special în pădurile dominate de fag sau stejar, rareori în păduri de zadă, *Larix decidua*. Îi plac porțiunile de pădure mai umede și de multe ori cuibărește în apropierea pâraielor; de aceea populații semnificative se pot întâlni în pădurile de luncă. Pășunile împădurite pot fi considerate habitat secundar pentru această specie. Habitatul de cuibărit și cel de hrănire diferă, dar sunt strâns legate între ele, din aceste considerente specia fiind catalogată ca o specie-indicator pentru calitatea habitatelor forestiere. În România cuibărește în principal în pădurile dominate de fag și de stejar în Carpați, Subcarpați și în zonele colinare ale Podișului Transilvaniei. O populație importantă există și în zona pădurilor de luncă de-a lungul râurilor mai mari și în Delta Dunării. Se odihnește în timpul nopții în scorburi. Nu este fricoasă, iar în caz de pericol pasărea se ascunde pe partea cealaltă a trunchiului copacului, unde stă nemișcată chiar și 30 de minute. Ajunge la maturitate sexuală la vârsta de un an. Se hrănește săpând cu ciocul în sol și pe crengile rupte și putrezite din copaci. Mănâncă în principal furnici și larvele acestora (de multe ori direct din mușuroi), dar prinde cu limba lipicioasă și muște, greieri, gândaci, fluturi, păianjeni. Consumă și diferite fructe și semințe. Este o specie monogamă, solitară și teritorială. Cuibărește în scorburi cu diametrul mediu de 5-7 cm. Își apară agresiv teritoriile care au resurse bogate în furnici și care prezintă multe excavații folosite ca locuri de odihnă sau cuibărit. Teritoriul unei perechi este de circa 50-100 ha și este mai mic decât cel folosit iarna pentru hrănire; din acest teritoriu apără activ numai zonele cele mai importante de pe suprafața teritoriului (cuib, zonele preferate pentru hrănire etc.). Zonele mai extinse ale teritoriului sunt revendicate doar prin cântec și baterea darabanei, fără a fi apărate activ. Masculii rivali se urmăresc în zbor și atrag femelele prin darabană, care se aude de la distanțe relativ mari. Această ciocănire este efectuată de obicei pe un copac mare și uscat, care este folosit ca rezonator. Loviturile (20-40 pe secundă) sunt bruște și durează 1-2 secunde. Ambii parteneri contribuie la realizarea excavației ce va fi folosită pentru cuibărit, aceasta fiind plasată frecvent în

apropierea celei folosite în anul anterior. În timpul ritualului de împerechere masculul hrănește femela. Cele 4-11 ouă albe cu dimensiunea de 27,6 x 21,2 mm sunt depuse în aprilie. Incubarea pondei durează 15-17 zile, iar puii se dezvoltă îngrijiți de ambii părinți în 24-28 de zile, devenind independenți în scurt timp după părăsirea scorburii.

Distribuție: În Europa ghionoaia sură cuibărește în climat temperat și în regiunile boreale cu un climat mai moderat. Are o răspândire foarte largă în Eurasia, din vestul Europei până în Japonia. Lipsește în totalitate din sud-vestul Europei și din Marea Britanie. Unele subspecii cuibăresc în zone subtropicale și tropicale. Este o specie cu o distribuție largă în România, în unele zone putând fi considerată chiar comună.

Efective populaționale: În Europa cuibăresc 180.000-320.000 de perechi, populația este considerată stabilă, deși conform ultimelor evaluări trendul nu poate fi determinat. Populația europeană reprezintă aproximativ 5-24% din populația mondială. În Europa cele mai însemnate populații trăiesc în România, Germania, Bielorusia și în Republica Cehă. În România cuibăresc între 30.000 și 60.000 de perechi, ceea ce reprezintă populația cea mai mare de pe continent (exceptând-o pe cea din Rusia); aceasta este stabilă și cu importanță deosebită pe plan european.

Relevanța sitului pentru specie: Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior indică prezența speciei în sit în pasaj, posibil și cuibărit, fără a oferi informații despre dimensiunea sau localizarea populațiilor.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNICATIV

Ghionoaia sură este considerată ca fiind specializată pe pădurile de foioase din regiuni colinare și muntoase, fiind prezentă în special în pădurile dominate de fag sau stejar, rareori în păduri de zadă, *Larix decidua*. Îi plac porțiunile de pădure mai umede și de multe ori cuibărește în apropierea pâraielor; de aceea populații semnificative se pot întâlni în pădurile de luncă. Pășunile împădurite pot fi considerate habitat secundar pentru această specie. În urma observațiilor efectuate în teren specia a fost identificată în apropierea zonei amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind doar o prezență ocazională în aria investigată. Cu toate acestea, zona propriu-zisă a amplasamentului nu este considerată habitat favorabil pentru specie, care poate apărea în zonă doar accidental, habitatul ei favorabil fiind situat în afara zone amplasamentului.

Figura 15 Localizarea speciei *Picus canus* în relație cu amplasamentul proiectului

***Platalea leucordia* (lopătar)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o specie de pasăre de talie mare. Sexele au colorit identic. Penajul este alb, iar în perioada de reproducere, la baza gâtului (un inel) și sub bărbie capătă nuanțe galbene intens. Ciocul este lung, negru și lat, cu aspect inconfundabil (de lingură/lopătă). Vârful ciocului este de asemenea gălbui, intens în perioada de reproducere. Lungimea corpului este de 80-93 cm și are o greutate medie de 1130-1960 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 120-135 cm. Se hrănește cu nevertebrate asociate habitatelor acvatice (insecte adulte sau larve, viermi, moluște, crustacee etc), sau vertebrate (pești, mormoloci etc.), pe care le extrage din mâl cu ajutorul ciocului lung. Perioada de reproducere începe în aprilie. Femela depune de obicei 3-4 ouă. Incubarea durează 24-25 de zile. Puii devin zburători la 45-50 de zile. Perechile cuibăresc colonial, cel mai adesea în colonii monospecifice. Cuiburile sunt construite din crenguțe și vegetație acvatică, amplasate în masivul de stuf sau pe tufe mari și arbori.

Distribuție: Lopătarul cuibărește fragmentat în Europa, nordul Africii, Asia Centrală, Estică și Sudică. Iernează în nordul Africii și sudul Asiei. În România specia cuibărește fragmentat, având colonii în zonele umede întinse, în special în Delta Dunării, dar și de-a lungul culoarului Dunării, Bărăgan, sudul Olteniei, nordul Moldovei și în Câmpia de Vest.

Efective populaționale: Populația globală este estimată la 63 000 - 65 000 de indivizi. Cea europeană cuibăritoare este estimată la 20 400 - 30 500 de perechi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 600 - 1 200 de perechi cuibăritoare. Având o populație atât de mare și un teritoriu de răspândire imens, specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională

în Europa este considerată nesigură, deși unele populații sunt în declin. În România tendința este deocamdată necunoscută.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie de pasaj, cu un efectiv populațional aproximat la 10-50 de indivizi. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În timpul migrației, specia poate fi văzută hrănindu-se la marginea habitatelor acvatice, unde există apă de mică adâncime cu fund mîlos. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată în zona amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind absentă în aria investigată.

***Podiceps cristatus* (corcodel mare)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o specie de corcodel de talie mare. Nu există dimorfism sexual, atât femela cât și masculul având colorit în perioada de reproducere negru pe spate și porțiunea dorsală a gâtului. Abdomenul albicios. Flancurile sunt maronii. Când este alert, penajul de pe cap este ridicat sub formă de evantai, intens colorat cu negru și maroniu-roșcat. În penaj de iarnă culorile sunt similare, însă mai șterse (și fără penajul colorat de pe cap). Lungimea corpului este de 46-51 cm și are o greutate medie de 596-1490 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 59-73 cm. Este o specie preponderent ihtiofagă, consumând pești de talie mică și medie. Suplimentar, consumă și alte organisme acvatice, nevertebrate, precum insecte (larve sau adulți), crustacee, moluște și uneori larve de amfibieni. Perioada de reproducere începe devreme, în luna martie sau aprilie. Femela depune de obicei 3-5 ouă. Incubarea durează 25-31 de zile. Puii devin zburători la 71-79 de zile. Perechile cuibăresc solitar sau în grupuri laxe. Cuiburile sunt construite din plante acvatice, fiind fie platforme plutitoare, fie ancorate de plantele acvatice. Amplasarea cuiburilor are loc de obicei în zone cu vegetație sau pe luciul apei.

Distribuție: Specia are o distribuție largă în Europa și Asia în zonele temperate și în Africa, în zona centrală și sudică. În Europa urcă până în țările scandinave. În vestul Europei populațiile sunt sedentare, iar în estul continentului sunt migratoare. Iernează în zona Mediteranei. În România cuibărește în zonele de deal și câmpie, pe întreg teritoriul țării.

Efective populaționale: Populația globală este estimată la 915 000 - 1 400 000 de indivizi. Cea europeană cuibăritoare este estimată la 330 000 - 498 000 de perechi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 15 000 - 30 000 de perechi cuibăritoare. Deocamdată, datorită unui teritoriu de răspândire imens, specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională în Europa este considerată descrescătoare. În România tendința populațională este deocamdată necunoscută.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie cuibăritoare și de pasaj, cu un efectiv populațional aproximat la 300-500 de indivizi și 30-50 de perechi cuibăritoare. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Specia este legată de habitatele acvatice naturale, cu vegetație bogată (bălți, mlaștini, margini de lacuri) în care își ocupă teritoriile în primăvară când începe sezonul de cuibărit. Iarna se adună în grupuri numeroase pe suprafața bazinelor acvatice ramase dezghețate. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată în zona amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind absentă în aria investigată.

***Recurvirostra avosetta* (ciocîntors)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o specie de pasăre limicolă de talie mare cu dimorfism sexual relativ redus. Specia se recunoaște ușor după ciocul lung, subțire și curbat în sus. Penajul este alternativ alb-negru, dispus astfel: partea ventrală albă cu vârful aripilor de culoare neagră, iar dorsal penajul este majoritar alb cu 3 regiuni negre pe vârful, centrul și la baza aripilor. Ceafa, creștetul și masca sunt de culoare neagră. Femela are ciocul mai scurt decât al masculului, iar penajul negru de pe cap este mai șters și are nuanțe maronii. Lungimea corpului este de 42 - 45 cm, anvergura de 66 - 77 cm, iar greutatea este de 225 - 397 g. Ciocîntorsul este o specie carnivoră care se hrănește în principal cu nevertebrate ce trăiesc în habitatele acvatice, dar și pești și materiale vegetale. Capturează hrana secerând cu ciocul apa și mîlul din marginea habitatelor acvatice. Perioada de reproducere se desfășoară în intervalul aprilie - august. Ponta este formată din 2-5 ouă care sunt clocite de ambii parteneri pentru 23 - 25 de zile. Puii pot părăsi cuibul imediat după eclozare și sunt capabili de zbor după 35 - 42 de zile. Cuibărește în general în colonii, cuibul fiind o adâncitură în pământ, căptușită cu material vegetal.

Distribuție: Specia este prezentă fragmentat în Europa, ocupă fâșia centrală a Asiei și mai fragmentat sud-estul Asiei, precum și nordul, sudul și estul Africii. Ierneză în Africa, sudul Asiei, sudul și vestul Europei, multe populații din aceste zone fiind rezidente. În România specia cuibărește fragmentat, în special în zonele joase cu habitate acvatice salmastre, din zonele extracarpatiche. În interiorul arcului carpat, specia cuibărește doar în câteva locații, izolat, în zone cu sărături.

Efective populaționale: Populația globală a speciei este estimată la 280 000 - 470 000 de indivizi. Populația europeană este estimată la 58 400 - 74 300 de perechi, tendința populațională la nivel european este considerată fluctuantă. Populația din România este estimată la 700 - 1800 de perechi, tendința populațională fiind deocamdată necunoscută.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie de pasaj, cu un efectiv populațional aproximat la 25-50 de indivizi. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

Preferă zonele izolate de mal, adesea insule sau zone vegetație emergentă, pentru a fi ferite de prădători. În afara perioadei de cuibărit poate fi întâlnită în majoritatea habitatelor acvatice, în locurile cu apă puțin adâncă, unde poate procura hrană. În urma observațiilor efectuate în teren

specia nu a fost identificată în zona amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.

***Sterna albifrons* (≈*Sternula albifrons* – chiră mică)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Chira mică este caracteristică zonelor umede costiere, dar și lacurilor interioare cu apă dulce situate la o distanță de câțiva km de mare. Lungimea corpului este de 20-28 cm și are o greutate de 45-60 g. Anvergura aripilor este de circa 45-55 cm. Este cea mai mică dintre speciile de chire. Adulții au înfățișare similară. Penajul este gri, fruntea albă, ciocul galben cu vârful negru, iar picioarele sunt galbene. Se hrănește cu pești, insecte și larvele acestora, melci și scoici. Pentru a se hrăni plonjează, după detectarea prăzii, de la 3-10 m înălțime. Planează pe loc, fluturându-și aripile în urmărirea prăzii. Este o specie monogamă și teritorială. Atinge maturitatea sexuală la trei ani. Ritualul nupțial este inițiat de mascul care aduce pește femelei. Sosește din cartierele de iernare la sfârșitul lunii aprilie. Femela depune în mod obișnuit 2-3 ouă în a doua parte a lunii mai și în prima parte a lunii iunie, cu o dimensiune medie de 31,5 x 23,1 mm. Incubația durează în jur de 17-22 de zile și este asigurată de ambii parteneri. Puii părăsesc cuibul la câteva zile după eclozare și sunt îngrijiți de adulți. Devin zburători la 19-20 de zile.

Distribuție: Este o specie prezentă pe cea mai mare parte a continentului european. Iernezează în Africa și Peninsula Arabică.

Efective populaționale: Populația europeană este relativ mică, cuprinsă între 35000-55000 de perechi. Un declin moderat s-a manifestat în perioada anilor 1970-1990, continuând și în perioada 1990-2000. Pe ansamblu, populația manifestă un declin moderat. Populația estimată în România este de 500-800 de perechi. Cele mai mari efective sunt în Rusia, Italia și Franța.

Relevanța sitului pentru specie: Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior prezintă specia ca fiind de pasaj sau cuibăritoare în zona, fără a oferi informații despre dimensiunea populațiilor sau localizarea acestora.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Cuibărește solitar sau în colonii mici. Cuibul este reprezentat de o depresiune superficială a solului, unde sunt depuse ouăle. În afara perioadei de cuibărit poate fi întâlnită în majoritatea habitatelor acvatice, în locurile cu apă puțin adâncă, unde poate procura hrană. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată în zona amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.

***Sterna hirundo* (chiră de baltă)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o specie de chiră de talie medie. Sexele sunt asemănătoare. La adulți în penaj de vară, partea dorsală a capului este neagră, pieptul și burta sunt albe, iar spatele gri. În penaj de iarnă, negrul de pe cap este mai puțin intens și fruntea devine albă. Picioarele sunt roșii. Ciocul este roșu cu vârful negru, iar în penaj de iarnă este negru.

Juvenilii au colorit dorsal marmorat, cu nuanțe de maro în primul an; ventral sunt albi. Lungimea corpului este de 34 - 37 cm, anvergura aripilor este de 70 – 80 de cm, iar greutatea de 97 – 146 de grame. Specie preponderent ihtiofagă, se hrănește în special pești de mici dimensiuni; spectrul trofic însă este mai larg, consumând și alte animale planctonice (crustacee, insecte etc). Prada este capturată de obicei de la suprafața apei sau din imediata ei apropiere. Perioada de reproducere începe în aprilie. Depunerea ouălor are loc începând cu luna aprilie (sau mai), femela depunând de obicei 2-3 ouă, pe care le clocește timp de 22-28 de zile. Puii părăsesc cuibul după 24-28 de zile. Perechile cuibăresc colonial, cu colonii dense, cuiburile fiind uneori și la 40 de cm distanță. Cuibul este rudimentar, o scobitură în sol cu resturi vegetale sau pietriș. Preferă insulele, pentru protecția împotriva prădătorilor. Substratul este adesea nisip sau pietriș pe malul apelor, dar poate fi amplasat și în zone vegetație redusă.

Distribuție: Specie cu distribuție foarte largă, cuibărind în toată emisfera nordică. În Europa este prezentă pe întreg continentul, din zona Mediteranei, până în nordul peninsulei Scandinave. În România specie este distribuită pe întreg teritoriul, în zonele de câmpie și dealuri joase; cuibărește localizat în puține locații în Transilvania, mai abundentă în afara lanțului Carpat; densitatea cea mai mare o are în Delta Dunării. Ierneză în Africa (exemplarele europene), sudul Asiei și America de Sud, în special în zonele de coastă.

Efective populaționale: Populația mondială a speciei este de aproximativ 1 600 000 - 3 600 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 316 000 – 605 000 de perechi. Tendința la nivel european este neclară deocamdată. În România, populația estimată este de 6 600 – 6 900 de perechi. Tendința populațională este deocamdată stabilă.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie cuibăritoare și de pasaj, cu un efectiv populațional aproximat la 500-1000 de indivizi. Starea globală de conservare a specie a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Este o specie acvatică, fiind legată mai ales în sezonul de cuibărit ape stătătoare sau lent curgătoare, bogate în pește (inclusiv zonele litorale marine). Are nevoie de țărmuri joase, izolate, sărace în vegetație (cu zone nisipoase sau stâncoase, zone de pământ cu vegetație acvatică săracă etc.), pentru a-și amplasa cuibul. Preferă pentru cuibărit insulele, pentru a se feri de prădători. În perioada de migrație poate fi văzută hrănindu-se pe orice corp acvatic bogat în hrană. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată în zona amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind absentă în aria investigată.

***Tadorna tadorna* (călifar alb)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Călifarul alb este o specie de pasăre de talie medie ce prezintă dimorfism sexual. În zbor prezintă acoperitoarele albe, remigele primare negre și remigele secundare irizate-verzui. Penajul este alb pe abdomen, lateralele corpului și pe gât, capul și partea inferioară a gâtului sunt de culoare verzui-negricios, iar pe piept prezintă o bandă maro-ruginie, mai extinsă la mascul. Picioarele sunt rozalii, irisul maroniu, iar ciocul este roșu aprins, masculul având o protuberanță caracteristică (culmen concav proeminent). Lungimea

corpului este de 58 - 67 cm, anvergura de 100 - 120 cm, iar greutatea este de 830 - 1500 g în cazul masculului și de 562 - 1250 g în cazul femelei. Specia se hrănește preponderent cu nevertebrate acvatice (moluște, crustacee, insecte etc.), dar și pești de dimensiuni mici sau materiale vegetale (alge, semințe, cereale). Se hrănește de obicei în zonele cu nămol expus, dar și în apă, prin imersarea părții superioare a corpului. Perioada de reproducere începe din lunile aprilie/mai. Este o specie monogamă, perechile menținându-se pentru perioade mai lungi de timp. Depune o singură pontă pe an și cuibărește în grupuri mici sau solitar. Ponta este formată din 8 - 10 ouă care sunt clocite de către femelă. Puii sunt capabili de zbor la 45 - 50 de zile. Puii se strâng în creșe de până la 100 de indivizi, apărați de unul sau mai mulți adulți. Cuibul este construit din iarbă, mușchi, frunze, și este căptușit cu puf. Cuibul este amplasat în cavități în pământ, scorburi abandonate de mamifere, cavități ale arborilor, dar uneori și direct pe sol, în zonele mai sigure cum sunt insulele.

Distribuție: Specia cuibărește în aproape toată Europa (distribuție fragmentată), și în zona temperată a Asiei. Populațiile din jumătatea sudică și din vestul distribuției din Europa sunt rezidente. În România, specia cuibărește în Câmpia Română și Dobrogea, și foarte localizat în Moldova și Câmpia de Vest.

Efective populaționale: Populația globală este estimată la 625 000 - 750 000 de indivizi. Populația europeană este estimată la 50 800 - 68 900 de perechi, iar tendința populațională la nivel european este estimată ca fiind în creștere. Populația din România este estimată la 400 - 4000 de perechi, tendința populațională la nivel național fiind deocamdată necunoscută.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie de pasaj, cu un efectiv populațional aproximat la 5-20 de indivizi. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

Călifarul alb preferă habitatele acvatice de coastă, sărate sau salmastre, dar apare și în habitatele cu ape dulci cum sunt lacurile, mlaștinile și râurile. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată în zona amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind absentă în aria investigată.

***Tringa eurythropus* (fluierar negru)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o specie de limicolă (păsări de țărm) de talie medie. Nu există dimorfism sexual. Coloritul în penaj nupțial este negru intens pe cap, gât și abdomen și negru cu pete albe pe spate. Penajul de iarnă este complet diferit, gri pe spate, cu pete mici albe pe părțile laterale și albicios pe piept și abdomen. La păsările tinere coloritul general este maroniu, cu pete mici albicioase pe spate și cu barații pe piept și abdomen. Ciocul este caracteristic, foarte lung, subțire și ușor curbat în jos doar în secțiunea terminală. Picioarele sunt portocalii la păsările tinere, roșii intens în penaj de iarnă și negre în penaj nupțial. Lungimea corpului este de 29 - 33 cm, anvergura aripilor este de 61 - 67 cm, iar greutatea de 97 - 230 de grame. Este o specie carnivoră, fiind legată de hrana disponibilă în zonele de mal: nevertebrate acvatice (insecte, viermi, gastropode, crustacee), păianjeni, uneori mormoloci sau pești de talie mică. Perioada de reproducere începe în mai sau iunie, în funcție de condițiile climatice. Depunerea ouălor are loc

începând cu luna mai până în mijlocul lunii iunie (în funcție de condițiile meteo și zonă), femela depunând de obicei 3-5 ouă, pe care le clocește timp de 23-24 de zile. Puii părăsesc cuibul după 28 de zile. Perechile cuibăresc solitar. Cuibul este construit rudimentar, ca o depresiune în zonele cu smocuri de iarbă, zone cu mușchi sau desiș de sălcii pitice.

Distribuție: Specie paleartică cu distribuție foarte largă, cuibărind din nordul Europei (Scandinavia), până în estul extrem al Siberiei, în regiunile Arctică și Sub-arctică. Iernează în sudul Europei, în Africa în zona de coastă a Mediteranei, la sud de Sahara, în zona Orientului Apropiat și sudul Asiei. În România este prezentă pe tot teritoriul țării (cu excepția zonelor înalte) în perioadele de migrație, mai frecventă și în numere mai mari în afara arcului Carpatic.

Efective populaționale: Populația mondială a speciei este estimată la 110 000 - 270 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 20 500 – 54 000 de perechi. Având o populație atât de mare și un teritoriu de răspândire imens, specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința la nivel european este considerată stabilă.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie de pasaj, cu un efectiv populațional aproximat la 100-150 de indivizi. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NUL

În migrație poate fi întâlnită pe toată suprafața țării, pe marginea habitatelor acvatice (lacuri, margini de râu), unde găsește suprafețe potrivite pentru hrănire: zone măloase cu apă de mică adâncime. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată în zona amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind absentă în pasaj în aria investigată, iar habitatul în zonă nu este favorabil pentru specie.

***Tringa totanus* (fluierar cu picioare roșii)**

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o specie de limicolă (păsări de țârm) de talie medie. Nu există dimorfism sexual. Coloritul în penaj nupțial este puțin diferit, dorsal cu pete mai intense de culoare albă, maro și negru, pe fondul general maroniu-gri. Pe piept are pete maronii ce trec difuz spre pete mici, șterse, înspre abdomen. La păsările tinere coloritul general este maroniu, cu pete mici deschise pe spate (aspect mozaicat) și cu barații pe piept și abdomen. Ciocul este caracteristic, scurt și mai masiv la bază. Picioarele sunt portocalii, mai deschis la păsările tinere. Lungimea corpului este de 24 - 27 cm, anvergura aripilor este de 47 – 53 cm, iar greutatea de 85 – 155 de grame. Este o specie carnivoră, fiind legată de hrana disponibilă în zonele de mal: nevertebrate acvatice (insecte, viermi, gasteropode, crustacee), păianjeni, uneori mormoloci sau pești de talie mică. Ocazional consumă și micromamifere. Perioada de reproducere începe la sfârșitul lunii aprilie. Depunerea ouălor are loc începând cu luna aprilie și se poate întinde până în iunie (în funcție de condițiile meteo și zonă), femela depunând de obicei 3-5 ouă, pe care le clocește timp de 23-24 de zile. Puii părăsesc cuibul după 25-35 de zile. Perechile cuibăresc solitar, sau în colonii laxe. Cuibul este rudimentar, de obicei adâncitură la baza smocurilor de vegetație.

Distribuție: Specie paleartică cu distribuție foarte largă, cuibărind din vestul Europei, până în extremul Orient (inclusiv Japonia). Latitudinal, cuibărește din bazinul mediteranean, până în Scandinavia. În România cuibărește pe întreg teritoriul țării (cu excepția zonelor înalte), însă punctiform și localizat. În perioadele de migrație, este răspândită mai larg, însă mai frecventă și în numere mai mari în afara arcului Carpatic.

Efective populaționale: Populația mondială a speciei este estimată la 1 300 000 - 3 100 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 340 000 – 484 000 de perechi. Având o populație atât de mare și un teritoriu de răspândire imens, specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința la nivel european este considerată stabilă. În România, mărimea populației este de 800 - 2000 de perechi. Tendința populațională este necunoscută.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie de pasaj, cu un efectiv populațional aproximat la 10-50 de indivizi. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

Preferă habitate umede deschise, precum zone mlăștinoase de coastă, mlaștini interioare asociate zonelor umede, margini de lacuri. În migrație poate fi întâlnită pe toată suprafața țării, pe marginea habitatelor acvatice (lacuri, margini de râu), unde găsește suprafețe potrivite pentru hrănire: zone mlaștinoase cu apă de mică adâncime. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată în zona amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind o prezență ocazională în pasaj în aria investigată. Habitatul investigat nu este favorabil pentru prezența speciei, acesta fiind în cel mai bun caz accidentală.

Vanellus vanellus (nagât)

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: Este o specie de pasăre limicolă de talie medie, cu siluetă distinctă și aripi foarte rotunjite în zbor, ce prezintă dimorfism sexual. Penajul de pe spate, aripi și coadă este negricios cu reflexii verzui-moalii mai ales pe partea dorsală. Abdomenul, partea superioară a cozii, vârful aripilor precum și acoperitoarele subalare sunt albe. Baza târâței și subcodalele sunt de culoare ruginie. În penaj nupțial, masculul se deosebește de femelă prin creasta mai lungă, aripile mai puțin rotunjite în zbor, precum și prin penajul negru bine definit de pe piept și cap, la femelă penajul negru din aceste regiuni ale corpului fiind intercalat cu penaj alb, cu aspect pestrîț. Lungimea corpului este de 28 - 31 de cm, anvergura de 82 - 87 cm și greutatea de 128 - 330 g. Specia se hrănește cu nevertebrate, mai ales cu râme, melci, păianjeni și diverse insecte împreună cu larvele acestora. Este o specie atât diurnă cât și nocturnă. Uneori caută hrană tropăind pe sol, nevertebratele fiind mai ușor de observat și capturat. Perioada de reproducere începe în intervalul martie - iunie. Ponta este formată de obicei din 4 ouă (ocazional 2 sau 3), depuse într-o perioadă de aproximativ 5 zile și sunt clocite pentru o perioadă de 21-29 zile de la ultimul ou depus. Puii sunt îngrijiți de ambii părinți și sunt capabili de zbor după 5-6 săptămâni. Este o specie monogamă pe parcursul unui sezon, dar poate fi și poligamă. Cuibărește solitar și este teritorială pe parcursul perioadei de clocire. Cuibul este sub forma unei adâncituri superficiale în sol, acoperită cu material vegetal, situat de obicei în zone cu vegetație scundă.

Distribuție: Specia are o distribuție largă la nivelul Palearcticului de vest, fiind prezentă pe aproape tot teritoriul Europei, Turcia, în Asia din vestul Siberiei și nord-vestul Iranului, Kazahstan, Mongolia, până în estul Siberiei și nordul-estul Chinei. Unele populații din vestul și sud-vestul distribuției sunt sedentare. În România, specia este distribuită pe tot teritoriul țării cu excepția zonelor montane și sub-montane.

Efective populaționale: Populația mondială a speciei este estimată la 5 600 000 - 10 500 000 de indivizi. Populația europeană a speciei este estimată la 1 590 000 - 2 580 000 de perechi, tendința populațională la nivel european fiind în declin moderat. Populația din România este estimată la 65 000 - 130 000 de perechi cuibăritoare, tendința populațională la nivel național fiind fluctuantă.

Relevanța sitului pentru specie: Conform datelor furnizate de Planul de management al ariei de protecție special avifaunistică ROSPA0017 Lunca Siretului Inferior este o specie cuibăritoare și de pasaj, cu un efectiv populațional aproximat la 500-700 de indivizi și 30-40 de perechi cuibăritoare. Starea globală de conservare a speciei a fost evaluată ca fiind favorabilă.

Efectul implementării proiectului asupra speciei: NESEMNIFICATIV

Nagâțul cuibărește într-o varietate mare de habitate deschise, cum sunt terenurile arabile, pășuni, fânețe, pajiști naturale sau zone umede. În afara sezonului de cuibărire preferă terenurile arabile cu arături proaspete, pajiștile, dar se hrănește și pe malul apelor. În urma observațiilor efectuate în teren specia nu a fost identificată în zona amplasamentului, ea fiind considerată în cadrul planului de management al sitului ca fiind o prezență ocazională în pasaj în aria investigată.

Tabel 17 Rezultatele activităților de teren

Incertitudine identificată	Abordare propusă	Aspecte analizate	Clarificare incertitudinii	A fost clarificată incertitudinea (Da/Nu/Parțial)
Au fost identificate prezența/absența habitatelor și a efectivelor populaționale ale speciilor de interes comunitar în zona amplasamentului și în vecinătatea acestuia.	Pentru identificarea habitatelor și a speciilor de floră și faună au fost efectuate deplasări în teren unde s-au folosit metodologiile prezentate în ghidurile oficiale de la nivel național	Prezența habitatelor și a speciilor	Habitatele și speciile identificate în cadrul campaniilor de teren au fost prezentate în cadrul prezentului studiu în cadrul capitolului c) prezentarea rezultatelor activităților de teren	Da
		Distribuția speciilor în zona proiectului	Distribuția speciilor și comportamentul acestora la nivelul zonei proiectului au fost prezentate în cadrul subcapitolelor c.1, c.2, c.3, c.4, c.5 și c.6 din prezentul studiu.	Da

d) Analiza presiunilor și amenințărilor

Acest capitol cuprinde o analiză a presiunilor și amenințărilor identificate în planurile de management ale ANPIC potențial afectate, corelate cu formele de impact asociate PP-ului analizat. Analiza include alte PP cu care proiectul analizat poate genera impact cumulat, analiza realizându-se prin completarea tabelului de mai jos.

Implementarea prezentului proiect nu va conduce la creșterea intensității presiunilor și amenințărilor existente la nivelul siturilor ROSAC0162 și ROSPA0071 Lunca Siretului Inferior.

Tabel 18 Analiza presiunilor/amenințărilor din planurile de management și a altor PP-uri

ANPIC	Specie/ habitat	Parametru/ținta afectat(ă)	Presiune/ amenințare conform PM/FS al ANPIC	Nivelul presiunii/ amenințării conform PM/FS al ANPIC	PP care contribuie la presiune/ amenințare	Observații
ROSAC0162 Lunca Siretului Inferior	3260 – Cursuri de apă din zona de câmpie până în etajul montan, cu vegetație din Ranunculion fluitantis și Callitricho-Batrachion; 6440 – Pajiști aluviale ale văilor râurilor din Cnidion dubii; 3270 – Râuri cu maluri nămoase, cu vegetație din Chenopodion rubri p.p. și Bidention p.p.;	Suprafața	A04 Pășunatul	Scăzut	N/A	N/A
			A07 - Utilizarea produselor biocide, hormoni și substanțe chimice	Scăzut	N/A	N/A
	91E0* – Păduri aluviale de Alnus glutinosa și Fraxinus excelsior; 91F0 – Păduri mixte de luncă de Quercus robur, Ulmus laevis și Ulmus minor, Fraxinus excelsior sau Fraxinus angustifolia din lungul marilor râuri (Ulmion minoris); 91I0* – Păduri stepice euro-siberiene de Quercus spp.; 92A0 – Păduri-galerii (zăvoaie) de Salix alba și Populus alba; <i>Cerambyx cerdo</i> , <i>Lucanus cervus</i> ; <i>Lutra lutra</i> ;	Suprafața	B02 – Gestionarea și utilizarea pădurii și plantației	Scăzut	N/A	N/A
				Scăzut	N/A	N/A

ANPIC	Specie/ habitat	Parametru/ținta afectat(ă)	Presiune/ amenințare conform PM/FS al ANPIC	Nivelul presiunii/ amenințării conform PM/FS al ANPIC	PP care contribuie la presiune/ amenințare	Observații
	3260 – Cursuri de apă din zona de câmpie până în etajul montan, cu vegetație din Ranunculion fluitantis și Callitriche-Batrachion; 6440 – Pajiști aluviale ale văilor râurilor din Cnidion dubii; 3270 – Râuri cu maluri nămolose, cu vegetație din Chenopodion rubri p.p. și Bidention p.p.;	Suprafața	C01.01 - Extragere de nisip și pietriș	Medie	N/A	N/A
	<i>Vertigo angustior</i> ; <i>Lutra lutra</i> , <i>Spermophilus citellus</i> ; <i>Emys orbicularis</i> ; <i>Triturus cristatus</i> , <i>Bombina bombina</i> ;	Mărimea populației și suprafața habitatului		Medie	N/A	N/A
	91E0* – Păduri aluviale de <i>Alnus glutinosa</i> și <i>Fraxinus excelsior</i> ; 91F0 – Păduri mixte de luncă de <i>Quercus robur</i> , <i>Ulmus laevis</i> și <i>Ulmus minor</i> , <i>Fraxinus excelsior</i> sau <i>Fraxinus angustifolia</i> din lungul marilor râuri (<i>Ulmion minoris</i>); 91I0* – Păduri stepice euro-siberiene de <i>Quercus</i> spp.; 92A0 – Păduri-galerii (zăvoaie) de <i>Salix alba</i> și <i>Populus alba</i> ;	Compoziția specifică	I01 Specii invazive nonnative - alogene	Scăzut	N/A	N/A
	6440 – Pajiști aluviale ale văilor râurilor din Cnidion dubii;	Suprafața	J01.01 Incendii	Scăzut	N/A	N/A
ROSPA0071 Lunca Siretului Inferior	<i>Alcedo atthis</i> , <i>Anas acuta</i> , <i>Anas clypeata</i> , <i>Anas crecca</i> , <i>Anas penelope</i> , <i>Anas platyrhynchos</i> , <i>Anas querquedula</i> , <i>Anas strepera</i> , <i>Anser anser</i> , <i>Anthus campestris</i> , <i>Aquila pomarina</i> , <i>Ardea purpurea</i> , <i>Ardeola ralloides</i> , <i>Aythya ferina</i> , <i>Aythya fuligula</i> , <i>Aythya nyroca</i> ,	Suprafața habitatului și mărimea populației	A07 - Utilizarea produselor biocide, hormoni și substanțe chimice B02 – Gestionarea și utilizarea pădurii și plantației C01.01 - Extragere de nisip și pietriș	Scăzut Scăzut Medie	N/A N/A N/A	N/A N/A N/A

ANPIC	Specie/ habitat	Parametru/ținta afectat(ă)	Presiune/ amenințare conform PM/FS al ANPIC	Nivelul presiunii/ amenințării conform PM/FS al ANPIC	PP care contribuie la presiune/ amenințare	Observații
	<i>Branta ruficollis, Buteo buteo, Buteo rufinus, Chlidonias hybridus, Chlidonias leucopterus, Chlidonias niger, Ciconia ciconia, Circus aeruginosus, Coracias garrulus, Crex crex, Cygnus cygnus, Cygnus olor, Dryocopus martius, Egretta alba, Egretta garzetta Falco tinnunculus, Falco vespertinus, Fulica atra, Gavia arctica, Gelochelidon nilotica, Glareola pratincola, Haliaeetus albicilla, Ixobrychus minutus, Lanius collurio, Lanius minor, Larus cachinnans, Larus minutus, Larus ridibundus, Larus ridibundus, Limosa limosa, Lullula arborea, Merops apiaster, Nycticorax nycticorax, Pelecanus onocrotalus, Phalacrocorax carbo, Phalacrocorax pygmeus, Picus canus, Platalea leucorodia, Podiceps cristatus, Recurvirostra avosetta, Sterna albifrons, Sterna hirundo, Tadorna tadorna, Tringa erythropus, Tringa totanus, Vanellus vanellus</i>		D02.01.01 - Linii electrice și de telefon suspendate	Scăzut	N/A	N/A
			E03.04 – Alte tipuri de depozitări	Scăzut	N/A	N/A
			F03.01 Vânătoare	Scăzut	N/A	N/A
			F03.02.03 Capcane, otrăvire, braconaj	Scăzut	N/A	N/A
			J02.05.01 - modificarea debitului de apă	Medie	N/A	N/A

e) Evaluarea impactului

e.1) Identificarea și cuantificarea impactului

Tabel 19 Identificarea și cuantificarea impactului generat de implementarea PUZ

Intervenție	Efecte	Impacturi directe	Impacturi indirecte	Impacturi secundare	Impacturi cumulative	Impacturi pe termen scurt și lung	Specia	Parametru țintă afectat	Cuantificare impact	Mod de cuantificare
ROSAS0162 Lunca Siretului Inferior										
Perioada de implementare și funcționare a proiectului	Dispersia poluanților	Alterare habitat	N/A	N/A	N/A	scurt	3260 – Cursuri de apă din zona de câmpie până în etajul montan, cu vegetație din <i>Ranunculion fluitantis</i> și <i>Callitricho-Batrachion</i> ; 3270 – Râuri cu maluri nămolose, cu vegetație din <i>Chenopodion rubri p.p.</i> și <i>Bidention p.p.</i> ; 6430 – Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la câmpie și din etajul montan până în cel alpin; 6440 – Pajiști aluviale ale văilor râurilor din <i>Cnidion dubii</i> ; 91E0* – Păduri aluviale de <i>Alnus glutinosa</i> și <i>Fraxinus excelsior</i> ; 91F0 – Păduri mixte de luncă de <i>Quercus robur</i> , <i>Ulmus laevis</i> și <i>Ulmus minor</i> , <i>Fraxinus excelsior</i> sau <i>Fraxinus angustifolia</i> din lungul marilor râuri (<i>Ulmion minoris</i>); 91I0* – Păduri stepice euro-siberiene de <i>Quercus</i> spp.; 92A0 – Păduri-galerii (zăvoaie) de <i>Salix alba</i> și <i>Populus alba</i> ;	Implementarea proiectului nu va conduce la afectarea parametrilor țintă ai habitatului având în vedere că materialul excavat are o umiditate ridicată iar în perioadele calde drumurile pe care se va realiza transportul vor fi umectate în vederea reducerii emisiilor de pulberi. Emisiile provenite de la utilaje sunt dispersate datorită curenților de aer care se formează de-a lungul cursului de apă a râului Siret.	Nesemnificativ	Calculul matematic al emisiilor de poluanți rezultați din activitatea proiectului
	Dispersia poluanților Creșterea nivelului de zgomot	Alterare habitate Perturbarea activității speciilor	N/A	N/A	N/A	scurt	1355 <i>Lutra lutra</i> ; 1335 <i>Spermophilus citellus</i> ;	Implementarea proiectului nu va conduce la afectarea parametrilor țintă ai habitatului având în vedere că materialul excavat are o umiditate ridicată iar în perioadele calde drumurile pe care se va realiza transportul vor fi umectate în vederea reducerii emisiilor de pulberi. Emisiile provenite de la utilaje sunt dispersate datorită curenților de aer care se formează de-a lungul cursului de apă a râului Siret. În activitatea de decolmatăre se vor utiliza utilaje moderne care vor	Nesemnificativ	Calculul matematic al emisiilor de poluanți rezultați din activitatea proiectului Calculul matematic al surselor de zgomot generate de activitatea proiectului

Intervenție	Efecte	Impacturi directe	Impacturi indirecte	Impacturi secundare	Impacturi cumulative	Impacturi pe termen scurt și lung	Specia	Parametru țintă afectat	Cuantificare impact	Mod de cuantificare
								produce emisii și zgomote cu intensitate redusă		
	Dispersia poluanților Creșterea nivelului de zgomot	Alterare habitate Perturbarea activității speciilor	N/A	N/A	N/A	scurt	1188 <i>Bombina bombina</i> ; 1166 <i>Triturus cristatus</i> 1220 <i>Emys orbicularis</i> .	Implementarea proiectului nu va conduce la afectarea parametrilor țintă ai habitatului având în vedere că materialul excavat are o umiditate ridicată iar în perioadele calde drumurile pe care se va realiza transportul vor fi umectate în vederea reducerii emisiilor de pulberi. Emisiile provenite de la utilaje sunt dispersate datorită curenților de aer care se formează de-a lungul cursului de apă a râului Siret. În activitatea de decolmatăre se vor utiliza utilaje moderne care vor produce emisii și zgomote cu intensitate redusă	Nesemnificativ	Calcul matematic al emisiilor de poluanți rezultați din activitatea proiectului Calculul matematic al surselor de zgomot generate de activitatea proiectului
	Dispersia poluanților	Alterare habitate	N/A	N/A	N/A	scurt	1130 <i>Aspius aspius</i> ; 6963 <i>Cobitis taenia Complex</i> ; 1157 <i>Gymnocephalus schraetzer</i> ; 1145 <i>Misgurnus fossilis</i> ; 2522 <i>Pelecus cultratus</i> ; 5359 <i>Rhodeus amarus</i> ; 6143 <i>Romanogobio kesslerii</i> ; 5329 <i>Romanogobio vladykovi</i> ; 5346 <i>Sabanejewia vallachica</i> ; 1160 <i>Zingel streber</i> ; 1159 <i>Zingel zingel</i> ;	Implementarea proiectului nu va conduce la afectarea parametrilor țintă ai habitatului având în vedere că materialul excavat are o umiditate ridicată iar în perioadele calde drumurile pe care se va realiza transportul vor fi umectate în vederea reducerii emisiilor de pulberi. Emisiile provenite de la utilaje sunt dispersate datorită curenților de aer care se formează de-a lungul cursului de apă a râului Siret.	Nesemnificativ	Calcul matematic al emisiilor de poluanți rezultați din activitatea proiectului

Intervenție	Efecte	Impacturi directe	Impacturi indirecte	Impacturi secundare	Impacturi cumulative	Impacturi pe termen scurt și lung	Specia	Parametru țintă afectat	Cuantificare impact	Mod de cuantificare
	Dispersia poluanților	Alterare habitate	N/A	N/A	N/A	scurt	1083 <i>Lucanus cervus</i> ; 1014 <i>Vertigo angustior</i> ;	Implementarea proiectului nu va conduce la afectarea parametrilor țintă ai habitatului având în vedere că materialul excavat are o umiditate ridicată iar în perioadele calde drumurile pe care se va realiza transportul vor fi umectate în vederea reducerii emisiilor de pulberi. Emisiile provenite de la utilaje sunt dispersate datorită curenților de aer care se formează de-a lungul cursului de apă a râului Siret.	Nesemnificativ	Calcul matematic al emisiilor de poluanți rezultați din activitatea proiectului
ROSPA0128 Lunca Timișului										
Perioada de implementare și funcționare a proiectului	Dispersia poluanților Creșterea nivelului de zgomot	Alterare habitate Perturbarea activității speciilor	N/A	N/A	N/A	scurt	<i>Alcedo atthis, Anas acuta, Anas clypeata, Anas crecca, Anas penelope, Anas platyrhynchos, Anas querquedula, Anas strepera, Anser anser, Anthus campestris, Aquila pomarina, Ardea purpurea, Ardeola ralloides, Aythya ferina, Aythya fuligula, Aythya nyroca, Branta ruficollis, Buteo buteo, Buteo rufinus, Chlidonias hybridus, Chlidonias leucopterus, Chlidonias niger, Ciconia ciconia, Circus aeruginosus, Coracias garrulus, Crex crex, Cygnus cygnus, Cygnus olor, Dryocopus martius, Egretta alba, Egretta garzetta Falco tinnunculus, Falco vespertinus, Fulica atra, Gavia arctica, Gelochelidon nilotica, Glareola pratincola, Haliaeetus albicilla, Ixobrychus minutus, Lanius collurio, Lanius minor, Larus cachinnans, Larus minutus, Larus ridibundus, Larus ridibundus, Limosa limosa, Lullula arborea, Merops apiaster, Nycticorax nycticorax, Pelecanus onocrotalus, Phalacrocorax carbo, Phalacrocorax pygmeus, Picus canus, Platalea leucorodia, Podiceps cristatus, Recurvirostra avosetta, Sterna albifrons, Sterna hirundo, Tadorna tadorna, Tringa erythropus, Tringa totanus, Vanellus vanellus</i>	Implementarea proiectului nu va conduce la afectarea parametrilor țintă ai habitatului având în vedere că materialul excavat are o umiditate ridicată iar în perioadele calde drumurile pe care se va realiza transportul vor fi umectate în vederea reducerii emisiilor de pulberi. Emisiile provenite de la utilaje sunt dispersate datorită curenților de aer care se formează de-a lungul cursului de apă a râului Siret. În activitatea de decolmatăre se vor utiliza utilaje moderne care vor produce emisii și zgomote cu intensitate redusă	Nesemnificativ	Calcul matematic al emisiilor de poluanți rezultați din activitatea proiectului Calculul matematic al surselor de zgomot generate de activitatea proiectului

e.2) Evaluarea semnificației impacturilor

Evaluarea semnificație impacturilor a fost realizată în conformitate cu tabelul din Anexa 3C (tabelul de evaluare a impactului) regăsit în *Ghidul metodologic privind evaluarea adecvată a efectelor potențiale ale planurilor sau proiectelor asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar*.

Tabelele privind analiza impactului pentru cele două situri Natura 2000, ROSCI/ROSCA0162 și ROSPA0071 Lunca Siretului Inferior sunt anexate prezente documentații.

f) Măsurile de prevenire și reducere a impactului

În urma campaniilor de monitorizare desfășurate pentru colectarea informațiilor relevante cu privire la prezența habitatelor și speciilor de interes comunitar în zona proiectului și cuantificarea potențialului impact generat de implementarea Planului au fost stabilite următoarele măsuri de prevenire și reducere a impactului:

Tabel 20 Măsurile de prevenire (P), evitare (E) și reducere (R) a impactului

Cod măsură	Măsură-descriere	Tip măsură (P/E/R)	Specia/habitatul afectat/ă	Parametru căruiua i se adresează măsura	Impactul căreia i se adresează măsura	Perioada de implementare a măsurii	Locația implementării măsurii
M1	Se vor efectua instruirii pentru tot personalul implicat în execuția lucrărilor cu privire la problemele generale de mediu, habitate și specii protejate și măsuri de reducere a impacturilor.	P	Toate speciile de păsări din zona și vecinătatea proiectului, cât și pentru speciile de faună cu habitate de hrănire în zone agricole.	-	Alterarea habitatelor, schimbări în tiparele de distribuție ale speciilor	Anterior demarării lucrărilor de exploatare din cadrul perimetrului	La nivelul amplasamentului proiectului și a drumurilor de acces.
M2	Monitorizarea biodiversității și a măsurilor de reducere a impactului (în timpul - construcției și în etapa de exploatare). Astfel se va putea realiza o bază de date concludentă și, împreună cu cea existentă, vor conduce acolo unde va fi cazul, către luarea unor	P	Toate speciile de păsări din zona și vecinătatea proiectului, cât și pentru speciile de faună cu habitate de hrănire în zone agricole.	-	Alterarea habitatelor, schimbări în tiparele de distribuție ale speciilor	Anterior demarării lucrărilor de exploatare din cadrul perimetrului	La nivelul amplasamentului proiectului și a drumurilor de acces.

Cod măsură	Măsură-descriere	Tip măsură (P/E/R)	Specia/habitatul afectat/ă	Parametru căruia i se adresează măsura	Impactul căreia i se adresează măsura	Perioada de implementare a măsurii	Locația implementării măsurii
	măsură suplimentare.						
M3	Monitorizarea speciilor invazive de plante	P	Habitat	Abundența speciilor indicatoare de perturbări (invazive, ruderales, nitrofile)	Alterarea habitatelor	Perioada de exploatare	La nivelul amplasamentului proiectului și a drumurilor de acces.
M4	Respectarea graficului de lucrări, precum și respectarea perioadei propuse prin prezentul proiect	P	Toate speciile de faună (păsări, nevertebrate, amfibieni, mamifere) Habitat	Tipar de distribuție Abundența specii indicatoare pentru perturbări (specii invazive, alohtone, ruderales) Modificarea arealului de hrănire	Alterarea habitatelor Schimbare în tiparele de distribuție ale speciilor Modificări în suprafața habitatelor specifice Reducerea efectivelor populaționale	Perioada de exploatare	La nivelul întregului proiect
M5	Respectarea perimetrului organizării de șantier din cadrul perimetrului de exploatare	P	Toate speciile de faună (păsări, nevertebrate, amfibieni, mamifere) Habitat	Tipar de distribuție Abundența specii indicatoare pentru perturbări (specii invazive, alohtone, ruderales) Modificarea arealului de hrănire	Alterarea habitatelor Schimbare în tiparele de distribuție ale speciilor Modificări în suprafața habitatelor specifice Reducerea efectivelor populaționale	Perioada de exploatare	La nivelul întregului proiect
M6	Desfășurarea activităților strict în cadrul perimetrului de exploatare	P	Toate speciile de faună (păsări, nevertebrate, amfibieni, mamifere) Habitat	Tipar de distribuție Abundența specii indicatoare pentru perturbări (specii invazive, alohtone, ruderales) Modificarea arealului de hrănire	Alterarea habitatelor Schimbare în tiparele de distribuție ale speciilor Modificări în suprafața habitatelor specifice Reducerea efectivelor populaționale	Perioada de exploatare	La nivelul întregului proiect

Cod măsură	Măsură-descriere	Tip măsură (P/E/R)	Specia/habitatul afectat/ă	Parametru căruia i se adresează măsura	Impactul căreia i se adresează măsura	Perioada de implementare a măsurii	Locația implementării măsurii
M7	Evitarea oricăror scurgeri accidentale pe sol sau în ape a produselor petroliere. În cazul poluărilor accidentale acestea vor fi eliminate prin utilizarea materialelor biodegradabile absorbante	P	Toate speciile de faună (păsări, nevertebrate, amfibieni, mamifere) Habitate	Tipar de distribuție Abundența specii indicatoare pentru perturbări (specii invazive, alohtone, ruderales) Modificarea arealului de hrănire	Alterarea habitatelor Schimbare în tiparele de distribuție ale speciilor Modificări în suprafața habitatelor specifice Reducerea efectivelor populaționale	Perioada de exploatare	La nivelul întregului proiect
M8	Asigurarea managementului corespunzător al deșeurilor cu eliminarea periodică a acestora fără a folosi depozite intermediare și neconforme. Este interzisă abandonarea deșeurilor în imediata vecinătate a organizării de șantier sau în cadrul perimetrului de exploatare	P	Toate speciile de faună (păsări, nevertebrate, amfibieni, mamifere) Habitate	Tipar de distribuție Abundența specii indicatoare pentru perturbări (specii invazive, alohtone, ruderales) Modificarea arealului de hrănire	Alterarea habitatelor Schimbare în tiparele de distribuție ale speciilor Modificări în suprafața habitatelor specifice Reducerea efectivelor populaționale	Perioada de exploatare	La nivelul întregului proiect
M9	Accesul la perimetrul de exploatare se va realiza strict pe căile de acces existente fără a se afecta suprafețe suplimentare	P	Toate speciile de faună (păsări, nevertebrate, amfibieni, mamifere) Habitate	Tipar de distribuție Abundența specii indicatoare pentru perturbări (specii invazive, alohtone, ruderales) Modificarea arealului de hrănire	Alterarea habitatelor Schimbare în tiparele de distribuție ale speciilor Modificări în suprafața habitatelor specifice Reducerea efectivelor populaționale	Perioada de exploatare	La nivelul întregului proiect
M10	Utilizarea utilajelor și echipamentelor specifică activității de exploatare care	P	Toate speciile de faună (păsări, nevertebrate,	Tipar de distribuție Abundența specii indicatoare	Alterarea habitatelor Schimbare în tiparele de	Perioada de exploatare	La nivelul întregului proiect

Cod măsură	Măsură-descriere	Tip măsură (P/E/R)	Specia/habitatul afectat/ă	Parametru căruia i se adresează măsura	Impactul căreia i se adresează măsura	Perioada de implementare a măsurii	Locația implementării măsurii
	să producă un nivel minim de zgomot și vibrații, performante, puțin poluante, astfel impactul asupra faunei să fie nesemnificativ		amfibieni, mamifere) Habitat	pentru perturbări (specii invazive, alohtone, ruderales) Modificarea arealului de hrănire	distribuție ale speciilor Modificări în suprafața habitatelor specifice Reducerea efectivelor populaționale		
M11	Pentru evitarea afectării vegetației din cadrul habitatelor naturale ca urmarea pulberilor antrenate în aer și care ulterior se vor depune pe organele vegetative ale plantelor, drumurile de acces pe care se realizează transportul materialul excavat va fi umectat periodic în perioadele sezonului cald	E	Habitat	Tipar de distribuție Abundența specii indicatoare pentru perturbări (specii invazive, alohtone, ruderales) Modificarea arealului de hrănire	Alterarea habitatelor Modificări în suprafața habitatelor specifice Reducerea efectivelor populaționale	Perioada de exploatare	La nivelul întregului proiect
M12	Verificarea tuturor zonelor de exploatare la începutul fiecărei zi și eliberarea indivizilor identificați în zona de lucru.	P	Toate speciile de faună (păsări, nevertebrate, amfibieni, mamifere) Habitat	Tipar de distribuție Abundența specii indicatoare pentru perturbări (specii invazive, alohtone, ruderales) Modificarea arealului de hrănire	Alterarea habitatelor Schimbare în tiparele de distribuție ale speciilor Modificări în suprafața habitatelor specifice Reducerea efectivelor populaționale	Perioada de exploatare	La nivelul întregului proiect
M13	Este interzisă orice formă de recoltare, capturare,ucidere, distrugere sau vătămare a exemplarelor aflate în mediul	P	Toate speciile de faună (păsări, nevertebrate, amfibieni, mamifere)	Tipar de distribuție Abundența specii indicatoare pentru perturbări (specii	Alterarea habitatelor Schimbare în tiparele de distribuție ale speciilor	Perioada de exploatare	La nivelul întregului proiect

Cod măsură	Măsură-descriere	Tip măsură (P/E/R)	Specia/habitatul afectat/ă	Parametru căruia i se adresează măsura	Impactul căreia i se adresează măsura	Perioada de implementare a măsurii	Locația implementării măsurii
	lor natural, în oricare dintre stadiile ciclului lor biologic.			invazive, alohtone, ruderales) Modificarea arealului de hrănire	Modificări în suprafața habitatelor specifice Reducerea efectivelor populaționale		
M14	În cazul producerii accidentale a vreunui prejudiciu se vor anunța în cel mai scurt timp atât APM Galați cât și administratorii ariei naturale protejate, în vederea stabilirii măsurilor de remediere ce vor fi puse în aplicare de cel care a produs prejudiciul	P	Toate speciile de faună (păsări, nevertebrate, amfibieni, mamifere)	Tipar de distribuție Abundența specii indicatoare pentru perturbări (specii invazive, alohtone, ruderales) Modificarea arealului de hrănire	Alterarea habitatelor Schimbare în tiparele de distribuție ale speciilor Modificări în suprafața habitatelor specifice Reducerea efectivelor populaționale	Perioada de exploatare	La nivelul întregului proiect
M15	Monitorizarea biodiversității, inclusiv a mortalității speciilor de faună	P	Toate speciile de faună (păsări, nevertebrate, amfibieni, mamifere)	Tipar de distribuție Abundența specii indicatoare pentru perturbări (specii invazive, alohtone, ruderales) Modificarea arealului de hrănire	Alterarea habitatelor Schimbare în tiparele de distribuție ale speciilor Modificări în suprafața habitatelor specifice Reducerea efectivelor populaționale	Perioada de exploatare	La nivelul întregului proiect
M16	Prin desfășurarea lucrărilor de exploatare în perioada de cuibărit se recomandă ca înainte de începerea lucrărilor, amplasamentul proiectului să fie verificat pentru a se asigura că nu sunt specii de	P/E	Păsări	Mărimea populației	Schimbare în tiparele de distribuție ale speciilor Modificări în suprafața habitatelor specifice Reducerea efectivelor populaționale	Perioada de exploatare	La nivelul întregului proiect

Cod măsură	Măsură-descriere	Tip măsură (P/E/R)	Specia/habitatul afectat/ă	Parametru căruia i se adresează măsura	Impactul căreia i se adresează măsura	Perioada de implementare a măsurii	Locația implementării măsurii
	păsări care cuibăresc în zonă.						
M17	Se va realiza optimizarea traseului mijloacelor de transport cu agregate minerale, astfel încât transportul se va realiza doar pe drumurile existente	E	Specii de faună și habitate	Tipar de distribuție Abundența specii indicatoare pentru perturbări (specii invazive, alohtone, ruderales) Modificarea arealului de hrănire	Alterarea habitatelor Schimbare în tiparele de distribuție ale speciilor Modificări în suprafața habitatelor specifice Reducerea efectivelor populaționale	Perioada de exploatare	La nivelul întregului proiect
M18	Pe parcursul derulării lucrărilor de construire, beneficiarul va urmări eventualul impact al activităților prevăzute de proiect asupra obiectivelor de conservare a speciilor și habitatelor din siturile Natura 2000	E	Specii de faună și habitate	Habitatele speciilor	Prevenirea degradării habitatelor	Perioada de implementare a investiției	Amplasamentul planului
M19	Este interzisă deteriorarea, distrugerea și/sau culegerea intenționată a cuiburilor și sau ouălor din natură, chiar dacă sunt goale	E	Specii de faună	Mărimea populației	Reducerea deranjului în perioada de cuibărire	Perioada de implementare a investiției	Amplasamentul planului
M20	Este interzisă deteriorarea și/sau distrugerea locurilor de reproducere ori de odihnă	E	Specii de faună	Mărimea populației	Reducerea deranjului în perioada de cuibărire/reproducere	Perioada de implementare a investiției	Amplasamentul planului
M21	Este interzisă deversarea de ape uzate menajere sau ape impurificate în cursul de apă a râului Siret	P	Specii de faună (avifaună și pești) și habitate	Tipar de distribuție Starea ecologică și chimică a	Alterarea habitatelor Starea ecologică și chimică a corpurilor de apă	Perioada de exploatare	La nivelul întregului proiect

Cod măsură	Măsură-descriere	Tip măsură (P/E/R)	Specia/habitatul afectat/ă	Parametru căruia i se adresează măsura	Impactul căreia i se adresează măsura	Perioada de implementare a măsurii	Locația implementării măsurii
				corpurilor de apă	Reducerea efectivelor populaționale		
M22	Este interzisă spălarea utilajelor pe malul sau în cadrul cursului de apă a râului Siret	P	Specii de faună (avifaună și pești) și habitate	Tipar de distribuție Starea ecologică și chimică a corpurilor de apă	Alterarea habitatelor Starea ecologică și chimică a corpurilor de apă Reducerea efectivelor populaționale	Perioada de exploatare	La nivelul întregului proiect
M23	Ori ce poluare a apelor râului Siret constatată, indiferent de cauzele poluării acesteia, va fi semnalată imediat la Sistemul de Gospodărire a apelor Galați și Garda de Mediu Galați	P	Specii de faună (avifaună și pești) și habitate	Tipar de distribuție Starea ecologică și chimică a corpurilor de apă	Alterarea habitatelor Starea ecologică și chimică a corpurilor de apă Reducerea efectivelor populaționale	Perioada de exploatare	La nivelul întregului proiect

Calendarul de implementare a măsurilor de reducere a impactului este prezentat în cadrul tabelului de mai jos.

Tabel 21 Calendarul privind implementarea și monitorizarea măsurilor de reducere a impactului

Măsură	Specia/ habitatul afectat/ă	Parametru căruia i se adresează măsura	Impactul căruia i se adresează măsura	Calendarul de implementare a măsurilor												Responsabil	Buget
				1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12		
M3, M4, M5, M6, M7, M9, M11, M17, M19	3270 (Râuri cu maluri nămoase cu vegetație de Chenopodion rubri p.p. și Bidention p.p.) 92A0 (Galerii de Salix alba și de Populus alba)	Abundența speciilor indicatoare pentru perturbări (specii invazive, alohtone, ruderales)	Alterare habitate				X	X	X	X	X	X	X	X		Titular proiect prin personal specializat (expert biolog/ecolog)	
M1, M2, M4, M5, M6, M7, M8, M10, M12, M13, M14, M15, M16, M18, M20, M21, M22, M23	<i>Cobitis taenia</i> <i>Gobio kessleri</i> <i>Rhodeus sericeus amarus</i>	Tipar de distribuție	Schimbări în tiparul de distribuție al speciilor				X	X	X	X	X	X	X			Titular proiect prin personal specializat (expert biolog/ecolog)	
	<i>Lutra lutra</i>	Tipar de distribuție	Schimbări în tiparul de distribuție al speciilor	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	Titular proiect prin personal specializat (expert biolog/ecolog)	
	<i>Emys orbicularis</i>	Tipar de distribuție	Schimbări în tiparul de distribuție al speciilor				X	X	X	X	X	X	X			Titular proiect prin personal specializat (expert biolog/ecolog)	

Măsură	Specia/ habitatul afectat/ă	Parametru căruia i se adresează măsura	Impactul căruia i se adresează măsura	Calendarul de implementare a măsurilor												Responsabil	Buget	
				1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12			
M1, M2, M4, M5, M6, M7, M8, M10, M12, M13, M14, M15, M16, M18, M20, M21, M22, M23	<i>Aquila pomarina</i> <i>Lanius collurio</i> <i>Lullula arborea</i> <i>Merops apiaster</i> <i>Phalacrocorax carbo</i> <i>Picus canus</i>	Tipar de distribuție Modificarea arealului de hrănire	Schimbări în tiparul de distribuție al speciilor	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	Titular proiect prin personal specializat (expert biolog/ecolog)	

g) Monitorizarea măsurilor de prevenire, evitare și reducere a impactului

Având în vedere principiul precauției și faptul că observațiile premergătoare construirii și funcționării activității de exploatare se bazează pe situația actuală a terenului (care este liber de sarcini) și implicit situația habitatelor și faunei este necesară efectuarea monitorizărilor în perioadele de funcționare a proiectului care pot veni cu date certe cu privire la riscul de coliziune a speciilor de avifaună, nevertebrate, mamifere, amfibieni, etc. Recomandăm o perioadă de monitorizare de 1 an, dar această se poate modifica de către autoritatea competentă pentru protecția mediului prin actele de reglementare emise pentru perioada de funcționare a activității de exploatare.

Programul de monitorizare trebuie să se desfășoare astfel încât să poată preleva date referitoare la toate categoriile de păsări și specii de faună posibil a fi prezente în cadrul amplasamentului și anume: păsări cuibăritoare sau oaspeți de vară, păsări sedentare, păsări oaspeți de iarnă și păsări migratoare, pești, amfibieni, specii de nevertebrate, care pot migra pe deasupra amplasamentului.

Ținând cont de aceste precizări, se vor utiliza aceleași metodologi care au fost utilizate și în prezent pentru identificarea speciilor prezente în zona proiectului pentru a avea o continuitate și pentru a se putea compara rezultate folosite.

Perioadele optime în care se vor realiza monitorizările speciilor de faună din zona proiectului sunt:

Nr. Crt.	Componentă biodiversitate	Ian	Feb	Mar	Apr	Mai	Iun	Iul	Aug	Sept	Oct	Noi	Dec
1	Habitat și plante												
2	Mamifere												
3	Pești												
4	Nevertebrate												
5	Amfibieni și reptile												
6	Păsări cuibăritoare												
7	Păsări sedentare												
8	Păsări de pasaj												
9	Păsări care ierneză												

Legendă

Perioadă optimă/favorabilă pentru monitorizare

Programul de monitorizare a măsurilor este prezentat în tabelul de mai jos.

Tabel 22 Programul de monitorizare a măsurilor

ANPIC afectată (COD, nume)	Obiectiv de conservare/ specia/ habitatul afectat/parametru	Forma de impact	Măsură de reducere	Perioada implementării măsurii	Locația măsurii	Indicatori de monitorizare	Unități de măsură	Frecvența monitorizării	Locații de monitorizare	Durata monitorizării	Grad de eficacitate a măsurii	Buget	Responsabil monitorizare
ROSAC0162 Lunca Siretului Inferior	3270 (Râuri cu maluri nămoase cu vegetație de Chenopodium rubri p.p. și Bidention p.p.) 92A0 (Galerii de Salix alba și de Populus alba)	Alterare habitate	M3, M4, M5, M6, M7, M9, M11, M17, M19	Construcție și operare	Amplasamentul proiectului și drumurile de acces și transport	Abundența speciilor indicatoare pentru perturbări (specii invazive, alohtone, ruderales)	ha/nr. indivizi	Lunar (în perioadele optime de monitorizare)	Zona proiectului și vecinătatea acestuia	Pe toată perioada de exploatare	Ridicat		Titular proiect prin personal specializat (expert biolog/ecolog)
	<i>Cobitis taenia</i> <i>Gobio kessleri</i> <i>Rhodeus sericeus amarus</i>	Tipar de distribuție	M1, M2, M4, M5, M6, M7, M8, M10, M12, M13, M14, M15, M16, M18, M20, M21, M22, M23	Construcție și operare	Amplasamentul proiectului și drumurile de acces și transport	Schimbări în tiparul de distribuție al speciilor	ha/nr. indivizi	Lunar (în perioadele optime de monitorizare)	Zona proiectului și vecinătatea acestuia	Pe toată perioada de exploatare	Ridicat		
	<i>Lutra lutra</i>	Tipar de distribuție	Construcție și operare	Schimbări în tiparul de distribuție al speciilor		ha/nr. indivizi	Lunar (în perioadele optime de monitorizare)	Zona proiectului și vecinătatea acestuia	Pe toată perioada de exploatare	Ridicat			
	<i>Emys orbicularis</i>	Tipar de distribuție	Construcție și operare	Schimbări în tiparul de distribuție al speciilor	ha/nr. indivizi	Lunar (în perioadele optime de monitorizare)	Zona proiectului și vecinătatea acestuia	Pe toată perioada de exploatare	Ridicat				

ANPIC afectată (COD, nume)	Obiectiv de conservare/ specia/ habitatul afectat/parametru	Forma de impact	Măsură de reducere	Perioada implementării măsurii	Locația măsurii	Indicatori de monitorizare	Unități de măsură	Frecvența monitorizării	Locații de monitorizare	Durata monitorizării	Grad de eficacitate a măsurii	Buget	Responsabil monitorizare
ROSPA0071 Lunca Siretului Inferior	<i>Aquila pomarina</i> <i>Lanius collurio</i> <i>Lullula arborea</i> <i>Merops apiaster</i> <i>Phalacrocorax carbo</i> <i>Picus canus</i>	Tipar de distribuție Modificarea arealului de hrănire	M1, M2, M4, M5, M6, M7, M8, M10, M12, M13, M14, M15, M16, M18, M20, M21, M22, M23	Construcție și operare	Amplasamentul proiectului și drumurile de acces și transport	Schimbări în tiparul de distribuție al speciilor	ha/nr. indivizi	Lunar (în perioade optime de monitorizare)	Zona proiectului și vecinătatea acestuia	Pe toată perioada de exploatare	Ridicat		Titular proiect prin personal specializat (expert biolog/ecolog)

h) Evaluarea impactului rezidual

Tabel 23 Evaluarea impactului rezidual

Denumire ANPIC	Impact	Specia/habitatul afectat/ă	Parametru afectat	Măsura de prevenire, evitare, reducere	Impactul rezidual
ROSAC0162 Lunca Siretului Inferior	Alterare habitat datorat dispersiei poluanților (gaze de ardere de la utilaje, pulberi în suspensie)	3270 (Râuri cu maluri nămoase cu vegetație de <i>Chenopodium rubri</i> p.p. și <i>Bidention</i> p.p.) 92A0 (Galerii de <i>Salix alba</i> și de <i>Populus alba</i>)	Abundența speciilor indicatoare pentru perturbări (specii invazive, alohtone, ruderales)	M3, M4, M5, M6, M7, M9, M11, M17, M19	Nesemnificativ
	Alterare habitat datorat dispersiei poluanților (gaze de ardere de la utilaje, pulberi în suspensie)	<i>Cobitis taenia</i> <i>Gobio kessleri</i> <i>Rhodeus sericeus amarus</i>	Schimbări în tiparul de distribuție al speciilor	M1, M2, M4, M5, M6, M7, M8, M10, M12, M13, M14, M15, M16, M18, M20, M21, M22, M23	Nesemnificativ
	Alterare habitat datorat dispersiei poluanților (gaze de ardere de la utilaje, pulberi în suspensie)	<i>Lutra lutra</i>	Suprafața habitatului	M1, M2, M4, M5, M6, M7, M8, M10, M12, M13, M14, M15, M16, M18, M20, M21, M22, M23	Nesemnificativ
	Alterare habitat datorat dispersiei poluanților (gaze de ardere de la utilaje, pulberi în suspensie)	<i>Emys orbicularis</i>	Suprafața habitatului	M1, M2, M4, M5, M6, M7, M8, M10, M12, M13, M14, M15, M16, M18, M20, M21, M22, M23	Nesemnificativ
ROSPA0071 Lunca	Perturbarea activității speciilor	<i>Aquila pomarina</i> <i>Lanius collurio</i> <i>Lullula arborea</i> <i>Merops apiaster</i>	Schimbări în tiparul de	M1, M2, M4, M5, M6, M7, M8, M10, M12, M13, M14, M15,	Nesemnificativ

Denumire ANPIC	Impact	Specia/habitatul afectat/ă	Parametru afectat	Măsura de prevenire, evitare, reducere	Impactul rezidual
Siretului Inferior	datorat zgomotului	<i>Phalacrocorax carbo</i> <i>Picus canus</i>	distribuție al speciilor	M16, M18, M20, M21, M22, M23	

II. Soluțiile alternative

Titularul proiectului a analizat două variante de realizare a proiectului, plecând de la amplasarea perimetrului pentru care s-a încheiat contractul de închiriere a suprafeței de 25.582 mp teren aflat în albia minoră a râului Siret.

Criteriul principal este decolmatarea râului Siret pe sectorul localizat conform fișei de localizare a perimetrului temporar de exploatare, în vederea protejării malurilor, regularizării curgerii cursului de apă în zonă și valorificarea materialului excavat.

Un alt element important este ca transportul materialului excavat să se facă pe drumuri care să nu afecteze localitățile din zonă.

Nu în ultimul rând, un alt element important este ca amplasamentul perimetrului de exploatare să genereze cât mai puține deșeuri, iar influența activității asupra factorilor de mediu să fie minimă.

Alegerea variantei optime de amplasat a plecat de la contractul de închiriere a suprafeței de exploatare încheiat între beneficiar și Administrația Națională „Apele Române” – Administrația Bazinală de Apă Prut-Bârlad.

Alegerea variantei optime a ținut cont de următoarele:

- asigurarea regularizării curgerii de apă în zonă;
- protecția malurilor;
- condiții de exploatare ușoare;
- ruta de transport cât mai scurtă și care nu afectează alte drumuri sau construcții/case;
- costuri reduse de exploatare și transport;
- situația terenului (suprafața de exploatare fiind închiriată);

Pentru prezentul proiect au fost luate în considerare doar 2 alternative: alternativa 0, respectiv alternativa 1 - variante de decolmatare a perimetrului prin exploatarea materialului aluvional.

Alternativa 0 – menținerea amplasamentului în stadiul de folosință actual

Prin alternativa 0, amplasamentul selectat pentru investiție nu va suferi nici o modificare.

Nu va fi modificată nici o componentă a mediului.

Avantajele aceste alternative:

- scăderea riscului poluărilor accidentale cu carburanți și lubrifianți;
- nu va exista deranj și/sau impact asupra speciilor de interes comunitar din cadrul celor două situri Natura 2000.

Dezavantaje:

- amplificarea eroziuni malului opus și colmatarea continuă a malului;
- pierderea oportunităților pentru valorificarea resursei minerale existente pe amplasament;
- pierderea unui număr posibil de locuri de muncă;
- pierderea unor investiții în sprijinul economiei locale;
- păstrarea condițiilor existente nealterate pentru biodiversitatea locală;
- pierderi de venituri la bugetul de stat prin necolectarea de redevențe miniere;

Alternativa 1 admite implementarea proiectului „DECOLMATARE ALBIE MINORĂ A RÂULUI SIRET” propus a fi realizat în extravilanul comunei Liești, T1/1, P62, județul Galați

Criteriile alegerii amplasamentului:

- încheierea contractului de închiriere a perimetrului în suprafață de 25.582 mp situat în albia minoră a râului Siret;
- existența căilor de acces (drumuri agricole existente);
- topografia terenului;

Avantajele implementării proiectului sunt:

- decolmatarea albiei minore a râului Siret în zona proiectului și valorificarea materialului excavat, reducerea eroziunii malului opus, corectarea talvegului și asigurarea curgerii normale a curentului de apă;
- asigurarea locurilor de muncă;
- utilizarea eficientă a terenurilor;

Dezavantajele implementării proiectului sunt:

- amplificarea temporară a riscului apariției poluărilor accidentale cu produse petroliere;
- afectarea temporară a faunei din cadrul celor două situri Natura 2000 cauzat de zgomot și emisii;

II.1. Analiza alternativelor

Pentru analiza celor 2 alternative s-au atribuit valori numerice factorilor următori: categoria impactului, probabilitatea apariției impactului, durata, viabilitatea, reversibilitatea, întinderea spațială.

Tabel 24 Categoria de impact

Nr. Crt.	Categoria de impact	Simbol/notă
1	Impact pozitiv semnificativ	+2
2	Impact pozitiv	+1
3	Impact neutru	0
4	Impact negativ	-1
5	Impact negativ semnificativ	-2

Tabel 25 Clasa de probabilitate

PROBABILITATE				
Foarte scăzută	Scăzută	Medie	Mare	Foarte mare
0%	1-10%	11-35%	36-65%	67-100%

Tabel 26 Durata impactului

Durata impactului	
Temporar	Permanent
1	2

Tabel 27 Viabilitatea și eficiența măsurilor de ameliorare

Viabilitate și eficiența măsurilor de ameliorare			
Scăzută	Medie	Mare	Foarte mare
0-10%	11-40%	41-70%	71-100%

Tabel 28 Reversibilitate

Reversibilitate		
Scăzută	Medie	Mare
0-20%	21-50%	51-100%

Tabel 29 Întindere spațială

Întindere spațială		
Local	Național	Internațional
1	2	3

II.2. Analiza alternativei 0

Tabel 30 Analiza alternativei 0

Nr. Crt.	Factor de mediu	Observații	Nota impactului	Probabilitate	Durata	Viabilitate	Reversibilitate	Întindere spațială
1	Apă	Neimplementarea proiectului va genera un impact negativ asupra corpurilor de apă de suprafață. Terenul pe care se intenționează să se execute proiectul este situat în albia minoră a râului Siret. Se va amplifica eroziunea asupra malului opus, curgerea necontrolată a curentului de apă cauzată de gropile existente actual la nivelul talvegului.	+1	65%	2	-	50%	1
2	Aer	Calitatea aerului este afectată temporar în perioada secetoasă a anului. Precizăm că în proximitatea amplasamentului supus reglementării există drum agricol circulat, respectiv se desfășoară activități agricole. Temporar calitatea aerului este afectată de pulberi sedimentabile, respectiv emisii rezultate de la utilaje.	-1	65%	1	-	50%	1
3	Sol	În zona studiată solul este inundat în perioadele de ape mari ale râului Siret	-1	65%	1	-	50%	1
4	Biodiversitate	Ocazional biodiversitatea zonei (speciile de faună) este afectată de nivelul de zgomot generat, respectiv de pulberile sedimentabile generate în special în perioadele secetoase ale anului având în vedere că în zonă se desfășoară activități agricole.	-1	20%	1	-	5%	1

Nr. Crt.	Factor de mediu	Observații	Nota impactului	Probabilitate	Durata	Viabilitate	Reversibilitate	Întindere spațială
5	Peisaj	Peisajul din zonă este puternic antropizat – agricol. Activitățile din zonă nu au un impact negativ asupra peisajului.	0	0	1	-	10%	1
6	Sănătatea populației	Sănătatea populației nu este afectată de activitățile din zonă	0	5%	1	-	10%	1
7	Media		-0,33	36,6%	1	-	29,1%	1

II.3. Analiza alternativei 1

Tabel 31 Analiza alternativei 1

Nr. Crt.	Factor de mediu	Observații	Nota impactului	Probabilitate	Durata	Viabilitate	Reversibilitate	Întindere spațială
1	Apă	Implementarea proiectului poate genera un impact negativ nesemnificativ temporar asupra apelor de suprafață, dar se reduce eroziunea asupra malului opus, se corectează atât poziția cât și adâncimea talvegului și se elimină parțial curgerea turbionară a apei.	-1	20%	1	-	10%	1
2	Aer	Calitatea aerului este afectată temporar în perioada secetoasă a anului prin generarea prafului și a noxelor rezultate de la utilizarea drumurilor tehnologice și excavare. Se menționează însă că drumurile de acces sunt utilizate în prezent pentru activități agricole care pot	-1	65%	1	-	40%	1

Nr. Crt.	Factor de mediu	Observații	Nota impactului	Probabilitate	Durata	Viabilitate	Reversibilitate	Întindere spațială
		afecta, de asemenea, calitatea aerului.						
3	Sol	În perioada de construire solul nu este afectat din cauza lucrărilor de excavare. Zona de lucru este deja utilizată pentru extracția clandestină a balastului.	-1	90%	1	-	80%	1
4	Biodiversitate	Biodiversitatea este afectată temporar în perioada de execuție a proiectului prin retragerea temporară a speciilor de faună din zona perimetrului datorat zgomotului, după care aceasta va reveni în zona. Se menționează însă că drumurile de acces sunt utilizate în prezent pentru activități agricole care pot afecta, de asemenea, speciile de faună.	-1	35%	1	-	80%	1
5	Peisaj	Implementarea proiectului un generează impact negativ nesemnificativ asupra peisajului în perioada de operare a proiectului.	-1	30%	1	-	-	1
6	Sănătatea populației	Implementarea proiectului nu generează efecte asupra populației	0	10%	1	-	10%	1
7	Media		-0,83	41,6%	1	-	36,6%	1

II.4. Compararea impactului asupra mediului a alternativelor analizate

În tabelul 32 sunt prezentate comparativ valorile obținute în urma analizării celor două alternative studiate din punct de vedere ale duratei, reversibilității, întinderii spațiale a impactului.

Tabel 32 Compararea impactului asupra mediului a alternativelor analizate

Nr. Crt.	Alternativa	Nota impactului	Probabilitate	Durata	Viabilitate	Reversibilitate	Întindere spațială
1	Alternativa 1	-0,33	36,6%	1	-	29,1%	1
2	Alternativa 2	-0,83	41,6%	1	-	36,6%	1

În urma comparării celor două alternative s-a constatat că există o probabilitate de 36,6% ca factorii de mediu să fie afectați chiar dacă nu se va implementa proiectul, iar probabilitatea ca factorii de mediu să fie afectați crește nesemnificativ în cazul implementării proiectului în zona propusă.

Activitățile agricole desfășurate în zonă sunt sursele principale care conduc la degradarea negativă nesemnificativă temporară a factorilor de mediu.

Implementarea proiectului afectează nesemnificativ calitatea factorilor de mediu, luând în considerare sursele existente de poluare în zonă.

Activitățile agricole din zonă afectează într-o oarecare măsură și speciile de faună din zona siturilor Natura 2000 cauzând în perioadele cu lucrări intense retrageri temporare a speciilor (în special a păsărilor).

Alternativa	Caracteristicile PP-ului care determină impact semnificativ	ANPIC afectată	Starea de conservare a speciilor și habitatelor afectate	Obiectivele de conservare/ speciile/ habitatele afectate	Măsuri de reducere a impactului	Impactul rezidual
„Alternativa zero”	„Alternativa zero” reprezintă neimplementarea proiectului, astfel nu se va genera impact asupra celor două situri Natura 2000 ROSAC0162 și ROSPA0071 Lunca Siretului Inferior	„Alternativa zero” nu va afecta situl de importanță comunitară ROSAC162 Lunca Siretului Inferior și nici situl de protecție specială avifaunistică ROSPA0078 Lunca Siretului Inferior.	„Alternativa zero” nu va conduce la afectarea stării de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar din ROSAC0162 și ROSPA0071	Alternativa zero” nu va conduce la afectarea obiectivelor specifice de conservare a habitatelor și speciilor de interes comunitar din ROSAC0162 și ROSPA0071	Nu este cazul	Nesemnificativ

Alternativa	Caracteristicile PP-ului care determină impact semnificativ	ANPIC afectată	Starea de conservare a speciilor și habitatelor afectate	Obiectivele de conservare/ speciile/ habitatele afectate	Măsuri de reducere a impactului	Impactul rezidual
Alternativa 1	Implementarea proiectului, respectiv perioada de exploatare poate cauza forme de impact negativ nesemnificativ asupra factorilor de mediu (apă, aer, sol) și biodiversitate datorate surselor de emisii și zgomot și vibrații.	Situl de importanță comunitară ROSAC162 Lunca Siretului Inferior și nici situl de protecție specială avifaunistică ROSPA0078 Lunca Siretului Inferior.	„Alternativa 1” nu va conduce la afectarea stării de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar din ROSAC0162 și ROSPA0071 dar poate cauza o retragere temporară a speciilor din zona proiectului.	Obiectivele de conservare potențial a fi afectate de implementarea proiectului sunt reprezentate de tiparul de distribuției și densitatea populației.	În cadrul prezentului studiu au fost prevăzute măsuri de prevenire și reducere a formelor de impact identificate, în vederea protecției habitatelor și a speciilor, măsuri prezentate în cadrul tabelului 20.	Nesemnificativ

III. Măsurile compensatorii

Pentru proiectul propus nu sunt și nu au fost stabilite măsuri compensatorii.

IV. Metodele utilizate pentru culegerea informațiilor privind speciile și/sau habitatele de interes comunitar afectate

Conform Ordinul nr. 1682/2023 pentru aprobarea Ghidului metodologic privind evaluarea adecvată a efectelor potențiale ale planurilor sau proiectelor asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar în cadrul campaniilor de monitorizare au fost utilizate metodologiile aprobate prin Ghidurile de monitorizare aprobate la nivel național.

Metodele utilizate pentru colectarea informațiilor relevante privind speciile și habitatele de interes comunitar potențial afectate sunt:

1. Habitate și specii de plante

Zona de desfășurare pentru inventarierea și evaluarea speciilor de nevertebrate se regăsește în interiorul sitului de importanță comunitară ROSCI0162 Lunca Siretului Inferior, pe formularul standard al căreia se află listate 8 habitate de interes comunitar: 3260 Cursuri de apă de la nivel de câmpie la nivel montan, cu vegetație Ranunculion fluitantis și Callitriche-Batrachion, 3270 Râuri cu maluri nămolose cu vegetație de Chenopodion rubri p.p. și Bidention p.p., 6430 Liziere de ierburi înalte hidrofile de câmpie și de nivel montan până la alpin, 6440 Pajiști aluvionare inundabile, de Cnidion dubii, 91E0 Păduri aluvionare cu *Alnus glutinosa* și *Fraxinus excelsior* (AlnoPadion, Alnion incanae, Salicion albae), 91F0 Păduri mixte riverane de *Quercus robur*,

Ulmus laevis și *Ulmus minor*, *Fraxinus excelsior* sau *Fraxinus angustifolia*, de-a lungul marilor râuri (*Ulmion minoris*), 9110 Păduri stepice euro-siberiene cu *Quercus* spp și 92A0 Galerii de *Salix alba* și de *Populus alba*.

Protocolele de monitorizare pentru habitatele forestiere și neforestiere au fost propuse pe două niveluri distincte și interconectate:

Monitorizarea primară (Etapa 1)

S-a realizat o monitorizare la o scară macro (în mare parte prin tehnici de telelecție, fără a exclude totuși alte mijloace ca de exemplu studii, sesizări etc.) pentru a identifica eventuale suprafețe care ar putea fi ocupate de habitatele în cauză.

Monitorizarea secundară (Etapa 2)

Monitorizarea în detaliu a avut ca și scop principal validarea sau invalidarea existenței în teren a habitatelor target. Această etapă a implicat utilizarea imaginilor recente (actuale) de rezoluție mare și verificare calitativă (prin observații) și cantitativă (prin măsurători specifice) în teren. Pentru investigațiile în teren a fost analizată structura și compoziția vegetației în pătrate de probă de 10x10 m, unde au fost evaluate compoziții ale vegetației care ar putea fi specifice habitatelor de interes comunitar prezente în formularul standard al sitului.

2. Specii de mamifere

Zona de desfășurare pentru inventarierea și evaluarea speciilor de mamifere se regăsește fie în interiorul ROSCI0162 Lunca Siretului Inferior, în formularul standard al căruia sunt menționate două specii de mamifere de importanță comunitară: *Lutra lutra* și *Spermophilus citellus*.

Data fiind metodologia specifică de inventariere a speciilor în cauză și faptul că pentru majoritatea acestora se pretează metoda transectului liniar vizual diurn, aceasta a fost metoda folosită în cadrul activităților de teren, care au fost desfășurate în perioada iunie-octombrie. Metoda presupune parcurgerea unor zone de circa 100 m lungime în lungul cărora se observă vizual indivizii speciilor target sau, mai frecvent, urmele de prezență ale acestora (vizuini, fecale, urme de hrănire, jeluiri anale, amprente, etc.), pe o lățime de 10 m de o parte și de alta a direcției de deplasare. Fiind vorba de specii cu preferințe de habitat diferite (zone de pajiște, zone de mal ale apelor curgătoare), au fost parcurse zone de transectare care să intersecteze cât mai multe tipuri de habitat, în lungul cărora au fost observate speciile target, identificarea acestora făcându-se vizual sau cu ajutorul materialului fotografic. Observațiile au fost efectuate în vreme favorabilă, astfel nu au fost făcute ieșiri în timp cețos, în perioade cu ploaie sau vânt puternic.

3. Specii de amfibieni și reptile

Zona de desfășurare pentru inventarierea și evaluarea speciilor de nevertebrate se regăsește în interiorul sitului de importanță comunitară ROSCI0162 Lunca Siretului Inferior, pe formularul standard al căruia se află listate trei specii de amfibieni și reptile de interes comunitar: *Bombina bombina*, *Emys orbicularis* și *Triturus cristatus*.

Data fiind metodologia specifică de inventariere a speciilor în cauză și faptul că pentru aceste specii se pretează metoda transectului liniar vizual diurn, aceasta a fost metoda folosită în cadrul activităților de teren, care au fost desfășurate în perioada iulie-august, în interiorul perioadei optime pentru speciile în cauză. Metoda presupune parcurgerea unor zone de circa 100 m lungime în lungul cărora se observă indivizii speciilor target și sunt investigate habitatele favorabile speciilor, pe o lățime de 10 m de o parte și de alta a direcției de deplasare. Fiind vorba de specii cu preferințe de habitat diferite (pajiști mezofile, zone de acumulări de apă din lungul drumurilor forestiere, bălți temporare din albia majoră a râurilor sau din zonele de pădure), au fost parcurse zone de transectare care să intersecteze cât mai multe tipuri de habitat, în lungul cărora au fost observate speciile target, identificarea acestora făcându-se vizual sau cu ajutorul materialului fotografic.

Ținând cont de faptul că toate speciile de amfibieni sunt dependente de prezența corpurilor de apă, în care își petrec cel puțin stadiul larvar, dacă nu chiar întregul ciclu de viață, prezența acestor habitate în lungul transectelor efectuate a fost obligatorie, fiind investigată în special prezența acestui tip de habitate în cadrul zonei investigate. În cazul habitatelor acvatice investigate, dacă turbiditatea apei nu a permis observarea și identificarea indivizilor speciilor țintă, aceștia au fost extrași cu ajutorul ciorpacului, identificați și eliberați în cel mai scurt timp, dată fiind necesitatea păstrării unui nivel ridicat de umectare a tegumentului.

4. Specii de nevertebrate

Metoda de monitorizare a transectului liniar diurn

Zona de desfășurare pentru inventarierea și evaluarea speciilor de nevertebrate se regăsește în interiorul sitului de importanță comunitară ROSCI0162 Lunca Siretului Inferior, pe formularul standard al căreia se află listate două specii de nevertebrate de interes comunitar: *Lucanus cervus* și *Vertigo angustior*.

Data fiind metodologia specifică de inventariere a speciilor în cauză și faptul că pentru majoritatea acestora se pretează metoda transectului liniar vizual diurn, aceasta a fost metoda folosită în cadrul activităților de teren, care au fost desfășurate în perioada iulie-august, perioada optimă pentru speciile în cauză. Metoda presupune parcurgerea unor zone de circa 100 m lungime în lungul cărora se observă indivizii aflați în zbor sau activitate ai speciilor investigate, pe o lățime de 10 m de o parte și de alta a direcției de deplasare. Fiind vorba de specii cu preferințe de habitat diferite (pajiști unede, maluri de ape, păduri de stejar), au fost parcurse zone de transectare care să intersecteze cât mai multe tipuri de habitat, în lungul cărora au fost observate speciile target.

Prin aplicarea metodologiei de lucru s-a parcurs traseul cu o viteză constantă (aproximativ 1-1,5 km/h) în perioada de zbor a speciei țintă, în condiții meteo optime sau suboptime (temperatura aerului peste 18°C, viteza vântului sub 6 km/h, nebulozitate cel mult 50%), în timpul zilei între orele 9:00-19:00, s-au numărat indivizii speciei țintă într-un cub imaginar cu laturi de 5 m, care se deplasează în fața evaluatorului odată cu deplasarea lui.

În același timp, în timpul efectuării transectelor vizuale diurne s-au adunat și date privind diversitatea specifică de nevertebrate din zonă, fie vizual, fie folosindu-se fileul entomologic

pentru capturarea (urmată de identificarea) speciilor de nevertebrate de dimensiuni mici, care stau ascunse în vegetație.

5. Specii de păsări

Arealul investigat se află parțial în apropierea ROSPA0071 Lunca Siretului inferior, pe formularul standard al sitului fiind prezente specii de importanță comunitară: *Alcedo atthis*, *Anas acuta*, *Anas clypeata*, *Anas crecca*, *Anas penelope*, *Anas platyrhynchos*, *Anas querquedula*, *Anas strepera*, *Anser anser*, *Anthus campestris*, *Aquila pomarina*, *Ardea purpurea*, *Ardeola ralloides*, *Aythya ferina*, *Aythya fuligula*, *Aythya nyroca*, *Branta ruficollis*, *Buteo buteo*, *Buteo rufinus*, *Chlidonias hybridus*, *Chlidonias leucopterus*, *Chlidonias niger*, *Ciconia ciconia*, *Circus aeruginosus*, *Coracias garrulus*, *Crex crex*, *Cygnus cygnus*, *Cygnus olor*, *Dryocopus martius*, *Egretta alba*, *Egretta garzetta*, *Falco tinnunculus*, *Falco vespertinus*, *Fulica atra*, *Gavia arctica*, *Gelochelidon nilotica*, *Glareola pratincola*, *Haliaeetus albicilla*, *Ixobrychus minutus*, *Lanius collurio*, *Lanius minor*, *Larus cachinnans*, *Larus minutus*, *Larus ridibundus*, *Limosa limosa*, *Lullula arborea*, *Merops apiaster*, *Nycticorax nycticorax*, *Pelecanus onocrotalus*, *Phalacrocorax carbo*, *Phalacrocorax pygmeus*, *Picus canus*, *Platalea leucorodia*, *Podiceps cristatus*, *Recurvirostra avosetta*, *Sterna albifrons*, *Sterna hirundo*, *Tadorna tadorna*, *Tringa erythropus*, *Tringa totanus* și *Vanellus vanellus*.

Monitorizarea speciilor de avifaună a fost realizată prin utilizarea unui set de metode combinate, pentru identificarea tuturor speciilor existente în zonă. Pentru majoritatea speciilor de avifaună s-a folosit metoda utilizată în recensământul paseriformelor. Această metodă a constat în parcurgerea unei trasee lineare dis-de-diminează (între orele 5 și 10) și notarea a fiecărei păsări identificate și a distanței acesteia față de traseu (au fost folosite diferite categorii de distanțe). Astfel se vor cunoaște speciile prezente, locația și numărul teritoriilor lor (a perechilor cuibăritoare). În cazul suprafețelor mici sau înguste, această metodă permite detectarea fiecărei specii de păsări din zona proiectului.

Pentru monitorizarea speciilor nocturne, a celor de răpitoare de zi și a speciilor de ciocănitori, s-a folosit metoda punctului fix, metodă ce presupune ca observatorul să stea un timp dinainte stabilit (30 de minute, în cazul de față) într-un punct fix și să observe, fie vizual, fie auditiv, speciile prezente în zonă. În situația păsărilor de noapte și ciocănitivilor, metoda este completată prin emiterea de sunete specifice speciilor țintă (sunete teritoriale, sunete de împerechere, darabana pentru ciocănitivilor), urmărindu-se răspunsul auditiv al speciilor țintă sau prezența acestora în mod fizic în zona de emisie a sunetului. Pentru emiterea sunetelor s-a folosit boxă portabilă și megafon, pentru o transmisie la distanță cât mai mare a sunetului.

6. Specii de pești

Zona de desfășurare pentru inventarierea și evaluarea speciilor de pești se regăsește parțial în interiorul sau în apropierea siturilor ROSCI0162 Lunca Siretului Inferior, în formularul standard al căruia sunt menționate 11 specii de pești de importanță comunitară: *Aspius aspius*, *Cobitis taenia* Complex, *Gymnocephalus schraetzer*, *Misgurnus fossilis*, *Pelecus cultratus*, *Rhodeus amarus*,

Romanogobio kesslerii, Romanogobio vladykovi, Sabanejewia vallachica, Zingel streber și Zingel zingel.

Analiza comunității piscicole s-a bazat pe informații din investigații în teren în zona de interes, precum și pe analiza literaturii de specialitate existente. În plus, au fost investigate la momentul realizării prezentului studiu habitatele și microhabitatele prezente în zona de interes, pentru a se identifica eventuale habitate favorabile speciilor de interes comunitar.

La momentul colectării datelor din teren, metodele folosite au fost investigarea capturilor pescarilor locali sau colectarea indivizilor din zona de mal cu ajutorul minciogului. Indivizii capturați au fost eliberați la momentul capturării, după identificarea la nivel de specie.

Tabel 33 Informații privind specialiștii implicați în elaborarea studiului de evaluare adecvată

Nume organizații/ instituții/ specialiști	Alte PP pentru care a fost elaborat studiul EA	Perioada elaborării studiului EA	Tipul de expertiză	Descrierea experienței
Drd. ing. Cristian Albu	PROIECTUL REGIONAL DE DEZVOLTARE A INFRASTRUCTURII DE APĂ ȘI APĂ UZATĂ DIN JUDEȚUL BRĂILA, ÎN PERIOADA 2014-2020	2017 - 2018	Expert de mediu	2016 - prezent
Ing. Ileana Popescu			Expert de mediu	2010 - prezent
Ing. Mic Cătălin			Expert de mediu	2010 - prezent
Drd. ing. Cristian Albu	PROIECTUL REGIONAL DE DEZVOLTARE A INFRASTRUCTURII DE APĂ ȘI APĂ UZATĂ DIN JUDEȚUL HARGHITA, ÎN PERIOADA 2014-2020	2019 - 2020	Expert de mediu	2016 - prezent
Ing. Ileana Popescu			Expert de mediu	2010 - prezent
Ing. Mic Cătălin			Expert de mediu	2010 - prezent
Drd. ing. Cristian Albu	Reactualizare Plan Urbanistic General al Comunei Bârsău, județ Satu-Mare	2021 - 2022	Expert de mediu	2016 - prezent
Ing. Ileana Popescu			Expert de mediu	2010 - prezent
Ing. Mic Cătălin			Expert de mediu	2010 - prezent
Drd. ing. Cristian Albu	Reactualizare Plan Urbanistic General al Comunei Bixad, județ Satu-Mare	2021 - 2022	Expert de mediu	2016 - prezent
Ing. Ileana Popescu			Expert de mediu	2010 - prezent
Ing. Mic Cătălin			Expert de mediu	2010 - prezent

V. Concluziile evaluării adecvate

Concluziile studiului de evaluare adecvată sunt prezentate separat pentru cele două situri Natura 2000, ROSAC0162 și ROSPA0071 Lunca Siretului Inferior.

Tabel 34 Concluziile evaluării adecvate

Descriere componente PP	ANPIC afectate	Specii/ habitate afectate	Obiective de conservare/ parametrii afectați	Tipuri de impact, inclusiv cumulativ	Măsurile de reducere	Impact rezidual	Soluția alternativă aleasă	Motive imperative de interes public major	Măsurile compensatorii	Alte Aspecte
Activitatea de exploatare	ROSAC0162 Lunca Siretului Inferior	3260 – Cursuri de apă din zona de câmpie până în etajul montan, cu vegetație din Ranunculion fluitantis și Callitriche-Batrachion; 3270 – Râuri cu maluri nămolose, cu vegetație din Chenopodion rubri p.p. și Bidention p.p.; 6430 – Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la câmpie și din etajul montan până în cel alpin; 6440 – Pajiști aluviale ale văilor râurilor din Cnidion dubii; 91E0* – Păduri aluviale de Alnus glutinosa și	Abundența speciilor indicatoare pentru perturbări (specii invazive, alohtone, ruderales)	N/A	M3, M4, M5, M6, M7, M9, M11, M17, M19	Nesemnificativ	Alternativa 1	N/A	N/A	N/A

Descriere componente PP	ANPIC afectate	Specii/ habitate afectate	Obiective de conservare/ parametrii afectați	Tipuri de impact, inclusiv cumulativ	Măsurile de reducere	Impact rezidual	Soluția alternativă aleasă	Motive imperative de interes public major	Măsurile compensatorii	Alte Aspecte
		Fraxinus excelsior; 91F0 – Păduri mixte de luncă de Quercus robur, Ulmus laevis și Ulmus minor, Fraxinus excelsior sau Fraxinus angustifolia din lungul marilor râuri (Ulmenion minoris); 91I0* – Păduri stepice euro-siberiene de Quercus spp.; 92A0 – Păduri-galerii (zăvoaie) de Salix alba și Populus alba;								
		Lutra lutra; Spermophilus citellus;	Tipar de distribuție	N/A	M1, M2, M4, M5, M6, M7, M8, M10, M12, M13, M14, M15, M16, M18, M20, M21, M22, M23	Nesemnificativ	Alternativa 1	N/A	N/A	N/A
		Bombina bombina; Triturus cristatus Emys orbicularis	Tipar de distribuție	N/A	M1, M2, M4, M5, M6, M7, M8, M10, M12, M13, M14, M15, M16, M18, M20, M21, M22, M23	Nesemnificativ	Alternativa 1	N/A	N/A	N/A

Descriere componente PP	ANPIC afectate	Specii/ habitate afectate	Obiective de conservare/ parametrii afectați	Tipuri de impact, inclusiv cumulativ	Măsuri de reducere	Impact rezidual	Soluția alternativă aleasă	Motive imperative de interes public major	Măsuri compensatorii	Alte Aspecte
		<i>Aspius aspius;</i> <i>Cobitis taenia</i> <i>Complex;</i> <i>Gymnocephalus schraetzer;</i> <i>Misgurnus fossilis;</i> <i>Pelecus cultratus;</i> <i>Rhodeus amarus;</i> <i>Romanogobio kesslerii;</i> <i>Romanogobio vladykovi;</i> <i>Sabanejewia vallahica;</i> <i>Zingel streber;</i> <i>Zingel zingel;</i>	Tipar de distribuție	N/A	M1, M2, M4. M5, M6, M7, M8, M10, M12, M13, M14, M15, M16, M18, M20, M21, M22, M23	Nesemnificativ	Alternativa 1	N/A	N/A	N/A
		<i>Lucanus cervus;</i> <i>Vertigo angustior;</i>	Tipar de distribuție	N/A	M1, M2, M4. M5, M6, M7, M8, M10, M12, M13, M14, M15, M16, M18, M20, M21, M22, M23	Nesemnificativ	Alternativa 1	N/A	N/A	N/A
Activitatea de exploatare	ROSPA0071 Lunca Siretului Inferior	<i>Alcedo atthis,</i> <i>Anas acuta, Anas clypeata, Anas crecca, Anas penelope, Anas platyrhynchos, Anas querquedula, Anas strepera, Anser anser, Anthus campestris, Aquila pomarina,</i>	Tipar de distribuție	N/A	M1, M2, M4. M5, M6, M7, M8, M10, M12, M13, M14, M15, M16, M18,	Nesemnificativ	Alternativa 1	N/A	N/A	N/A

Descriere componente PP	ANPIC afectate	Specii/ habitate afectate	Obiective de conservare/ parametrii afectați	Tipuri de impact, inclusiv cumulativ	Măsuri de reducere	Impact rezidual	Soluția alternativă aleasă	Motive imperative de interes public major	Măsuri compensatorii	Alte Aspecte
		<i>Ardea purpurea,</i> <i>Ardeola ralloides,</i> <i>Aythya ferina,</i> <i>Aythya fuligula,</i> <i>Aythya nyroca,</i> <i>Branta ruficollis,</i> <i>Buteo buteo,</i> <i>Buteo rufinus,</i> <i>Chlidonias hybridus,</i> <i>Chlidonias leucopterus,</i> <i>Chlidonias niger,</i> <i>Ciconia ciconia,</i> <i>Circus aeruginosus,</i> <i>Coracias garrulus,</i> <i>Crex crex,</i> <i>Cygnus cygnus,</i> <i>Cygnus olor,</i> <i>Dryocopus martius,</i> <i>Egretta alba,</i> <i>Egretta garzetta</i> <i>Falco tinnunculus,</i> <i>Falco vespertinus,</i> <i>Fulica atra,</i> <i>Gavia arctica,</i> <i>Gelochelidon nilotica,</i> <i>Glareola pratincola,</i> <i>Haliaeetus albicilla,</i> <i>Ixobrychus minutus,</i> <i>Lanius collurio,</i> <i>Lanius minor,</i> <i>Larus</i>			M20, M21, M22, M23					

Descriere componente PP	ANPIC afectate	Specii/ habitate afectate	Obiective de conservare/ parametrii afectați	Tipuri de impact, inclusiv cumulativ	Măsuri de reducere	Impact rezidual	Soluția alternativă aleasă	Motive imperative de interes public major	Măsuri compensatorii	Alte Aspecte
		<i>cachinnans,</i> <i>Larus minutus,</i> <i>Larus ridibundus,</i> <i>Larus ridibundus,</i> <i>Limosa limosa,</i> <i>Lullula arborea,</i> <i>Merops apiaster,</i> <i>Nycticorax nycticorax,</i> <i>Pelecanus onocrotalus,</i> <i>Phalacrocorax carbo,</i> <i>Phalacrocorax pygmeus,</i> <i>Picus canus,</i> <i>Platalea leucorodia,</i> <i>Podiceps cristatus,</i> <i>Recurvirostra avosetta,</i> <i>Sterna albifrons,</i> <i>Sterna hirundo,</i> <i>Tadorna tadorna,</i> <i>Tringa erythropus,</i> <i>Tringa totanus,</i> <i>Vanellus vanellus</i>								

VI. Bibliografie

1. Ewers RM, Didham RK. Confounding factors in the detection of species responses to habitat fragmentation. *Biol. Rev.* 2005;81(1):117–142. doi: 10.1017/S1464793105006949. - [DOI](#) - [PubMed](#)
2. Iorgu, Ș.I., Surugiu, V., Gheoaca, V., Popa, P.P., Popa, L.O., Sîrbu, I., Pârvulescu, L., Iorgu, E.I, Mancu CO, Fusu L, Stan M, Dascălu M-M, Székely L, Stănescu M & Vizauer T-Cs (2015) Ghid pentru monitorizarea nevertebratelor de interes comunitar din România. S.C. Compania de Consultanță și Asistență Tehnică S.R.L. și S.C. Integra Trading S.R.L., București.
3. Barataud M. (2015): Acoustic ecology of European bats. Species Identification and Studies of Their Habitats and Foraging Behaviour. Biotope Editions, Mèze; National Museum of Natural History, Paris (collection Inventaires et. biodiversité), 340 p.
4. Greif S. et al. (2010): Innate recognition of water bodies in echolocating bats, *Nature Communication* 2 (1): 107.
5. Trif C.R., Făgăraș M.M., Hîrjeu N.C., Niculescu M. 2015. Ghid sintetic de monitorizare pentru habitatele de interes comunitar (sărături, dune continentale, pajiști, apă dulce) din România. Ed. Boldaş.
6. Bănățean-Dunea I., Corpade A.M., Grozea A., Corpade C., Osman A., Bostan C., Crista N.G., 2015. Ghid sintetic de monitorizare a speciilor comunitare de pești din România.
7. Török Z., Ghira I., Sas I., Zamfirescu Ș., 2013 – Ghid sintetic de monitorizare a speciilor comunitare de reptile și amfibieni din România.
8. Ghid standard de monitorizare a speciilor de păsări de interes comunitar din România.
9. Bölöni J., Molnár Zs., Kun A. 2011. Magyarország élőhelyei. Vegetációtípusok leírása és határozója. (Habitatele Ungariei. Descrierea și determinantul tipurilor de vegetație). MTA-ÖBKI, Vácrátót.
10. Gafta D., Mountford O., (coord.), 2008, Manual de interpretare a habitatelor Natura 2000 din România, Ed. Risoprint, Cluj-Napoca.
11. Doniță N., Paucă-Comănescu M., Popescu A., Mihăilescu S., Biriș I.A. 2005. Habitatele din România, Ed. Tehnică-Silvică București.
12. Sanda V., Ölleler K., Burescu P. 2008. Fitocenozele din România. Sintaxonomie, structură, dinamică și evoluție, Ed. Ars Docendi, București.
13. Formularul Standard al Sitului de Importanță Comunitară ROSCI0162 Lunca Siretului Inferior.

14. Formularul Standard al Sitului de protecție specială avifaunistică ROSPA0071 Lunca Siretului Inferior.
15. Planul de management al sitului Natura 2000 ROSPA0071 Lunca Siretului Inferior și al ariilor naturale protejate cu care se suprapune.